

ΒΙΒΛΙΟΝ

ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΝ,

ΕΚΛΟΓΑΙ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

Τὸν ἀκάθιστον ὕμνον, καὶ ἄλλας τινὰς Ἀπολυθίας
καὶ Εὐχὰς ἀναγκαίας, καὶ ἐπωφελεῖς παντὶ Χρι-
στIANῶ μετὰ καὶ τῆς ἐξηγήσεων αὐτῶν εἰς
ἀπλῶ ῥωμαϊκῶ φράσιν.

ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΜΕΝ

Προβόπῃ τινῶν φιλόλαβων Χριστιανῶν, ἐκ διαφόρων
προτετυπωμένων Βιβλίων ἐρανισθέντα, καὶ
εἰς εὐ συλλεχθέντα.

ΝΥΝ ΔΕ ΠΡΩΤΟΝ

Τύποις ἐκδοθέντα, καὶ ἐκ πολλῶν τῆς παρὰ τοῖς
πρωτοτύποις σφαλμάτων μετ' ὅσης οἰόντε ὑπὸ τῆς ἐπι-
μελείας ἐκκαθαρθέντα.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ
ΕΚΔΟΣΕΩΣ

ΕΝ ΕΤΙ Η ΣΙ.

αΨλ'

Παρά Νικολάου Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

Con Licenza de' Superiori, e Privileggio.

ΠΙΝΑΞ

Α' Κολαθία εἰς τὸν ἀκάθιστον ὕμνον μὴ τῷ κδ'. Οἰκῶν ἐξηγηθέντων εἰς ἀπλῶ ῥω- μαϊκῶ φράσιν παραφραστικῶς παρὰ Μελε- τίᾳ Γερομονάχου Καλλιῶ τοῦ Κρητός .	Φύλ. 1
Εὐχὴ πρὸς τὴν μακαριωτάτην Παρθένον .	32
Οἰκοὶ κδ'. εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον .	33
Εὐχὴ εἰς τὸν αὐτόν .	41
Α' Κολαθία . ἥτις λέγεται μὴ τὸ ἐγερθεῖναι τὴν Χρῆστιανὸν ἐκ τοῦ ὕπνου .	43
Α'ρχὴ τοῦ ὄρθρου . ἐν ᾗ ὁ Ε' ξάψαλμος μεταφρα- δεῖς εἰς ἀπλῶ φράσιν παρὰ Α'θανασίου Γερομονάχου τοῦ κρητός .	45
Εὐχὴ εἰς τὸν Κν' ἡμῶν Γν' Χν' .	70
Α' Κολαθία τῆς Ἀγίας Μεταλήψεως .	73
Ε' ξήγησις τῷ τριῶν Ψαλμῶν τῆς Μεταλήψεως παρὰ Α'θανασίᾳ Γερομονάχου τοῦ κρητός .	78
Εὐχαὶ τῆς μεταλήψεως ἐξηγηθεῖσαι εἰς ἀπλῶ φράσιν, παρὰ Καλλιοπίας Γερομονάχου τοῦ κρητός ἐκ Κυδωνίας, καὶ Α'κακίας Γερομονά- χου τοῦ Διακρέση . εἰσὶ δὲ αἱ διὰ σίχων τοῦ αὐτοῦ Α'κακίας, αἱ δὲ λοιπαὶ Καλλιοπίας .	86
Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεο- τόκον .	135
Ε' τερος Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν αὐτὴν Ὑ- περαγίαν Θεοτόκον .	143

Στίχοι εἰς τὴν μακαρίαν Τεράδα τῆ Διακρίσεως
εἰς ἀπλῶ φράσιν.

153

Πένθος τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ διὰ σί-
χων τῆ αὐτῆ Διακρίσεως εἰς ἀπλῶ φράσιν.

160

Στίχοι ἑπτοὶ τῆ αὐτῆ Ἀκακίᾳ.

169

Μυωολόγιον τῶ ὅλας Ἐνι αὐτῆ.

172



Α' πολυθρία εἰς τὸν ἀκάθιστον ὕμνον τῆς ὑπερδολογημένης
θεοποιήσεως ἡμῶν Θεοτόκε, καὶ παρθενικῆς Μαρίας.
εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. σιχηρὰ προσόμοια.
ἦχος, πλ. β'. Ὁ λῶν ἀποθέμενοι.

Βουλὴν ποταμίωνιον, ὅπου καλύπτωνται κόρη, Γαβρι-
ὴλ ἐφέςηκε, σὲ καταπαζόμενος καὶ φθεγγόμενος.
χαῖρε γῆ ἄσπορε. χαῖρε βάτε ἀφλεπτε. χαῖρε βάθος δυ-
σείωριτον. χαῖρε ἡ γέφυρα, πρὸς τὰς ἐραυτὰς ἡ μεταγκισα.
καὶ κλίμαξ ἡ μεταρσιος, ἡ ὁ Γαβριὴλ ἐθεάσατο. χαῖρε
θεῖα εἰς τὴν μάνα. χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς. χαῖρε ἀδάμη
ἡ ἀνάκλησις, μετὰ σὺ ὁ Κύριος.

Φαίνηται ὡς αἰὼς, φησὶν ἡ ἀφθορος κόρη, πρὸς τὸν
ἀρχιστράτηγον. καὶ πῶς φθεγγήματα ὑπὲρ αὐτῶν;
μετ' ἐμὲ ἐφης γὰρ, τὸν θεὸν ἐσεῖδαι, καὶ σκηνώσασθαι ἐν τῇ
μήτρει. καὶ πῶς γηοῦμαι, λέγε μοι χωρεῖον διδύχωρον,
καὶ τόπος ἀγιάσματος, τὴν τοῖς Χερυβὶμ ἐπιβαίνοντος; μή
με δελεάσης ἀπάτη, ἐ γὰρ ἐγνων ἡδονὴν. γάμει ὑπάρχων
ἀμύητος, πῶς οὐκ παῖδα τέξομαι;

Θεὸς ὅπως βέλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, φησὶν ὁ
ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἀνθρώπων διαπραττεται,
τοῖς ἐμοῖς πίστευε, ἀληθεῖσι ῥήματι, παραγία ὑπεράμω-
με. ἡ δὲ ἐβόησε. γέννητό μοι νυνὶ ὡς τὸ ῥῆμα σε, ὅτε τέξο-
μαι τὸν ἄσαρκον, σάρκα ἐξ ἐμῆ δανεισάμενον. ὅπως ἀ-
ναγάγη τὸν ἀνθρώπον ὡς μόνος δυνατὸς, εἰς τὸ ἀρχαῖον
ἀξίωμα, διὰ τῆς συγκράσεως. Δόξα, καὶ νυνὶ. ἦχος, β'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυσῆριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται. ἵνα τὸ χειρόνους μεταλαβὼν, μεταδῶμοι τὸ βελτίονος. Ἐφύθη πάσαι Ἀδάμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας ἐγγέγονεν. Ἀνθρώπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσῃται. Εὐφραίνεται ἡ κτίσις, χοροδύτω ἡ φύσις. ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένῳ μετὰ δέξας παρίσταται, καὶ τὸ χαῖρε κομίζει τῆς λύπης ἀντίθετον. Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέες ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ἡμῶν δόξασοι.

Εἰς τὸν στίχον σιχηρὰ, ἦχος, α'. Τῶν ἐρανίων.

Τῶν ἐρανίων ἀφίδων, ὁ Γαβριὴλ καταπτάς, εἰς Ναζαρέτ ἐπέστη, πρὸς Παρθένον Μαρίαν, βοῶν αὐτῇ τὸ χαῖρε, συλλήψῃ υἱόν, τὸν Ἀδὰμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιητὴν τῶν αἰώνων καὶ λυξωτὴν, τῶν βοῶντων σοὶ τὸ χαῖρε ἀγνή. Στίχος. Ἀκασον θυγατερ, καὶ ἴδε.

Ο Γαβριὴλ τῇ παρθένῳ, τὸ διαγγέλιον, ὅς ἐρανε κομίσας, ἀνέβόα τὸ χαῖρε. συλλήψῃ ἐν γαστέρι σου τὸν υἱόν, καὶ τοῖς πᾶσιν ἀχώρητον. καὶ κυοφόρος ὀφθήσῃ τῷ ἐκ πατρὸς, πρὸ ἐσθόρου ἀνατείλαντος.

Στίχος. Τὸ πρόσωπόν σου.

Ο Συναίδιος λόγος, τῷ προανάρχῃ πατρὶ, μὴ χωρεῖς τῷ ἄνω, νυν ἐπέστη τοῖς κάτω, δι' ἅκρην ἐσπλαγχνίαν, οἰκτον λαβὼν, τὸ κατ' ἡμᾶς ὀλιθίσματος. καὶ τὸν Ἀδὰμ τὸν πτωχεῖαν ἀναλαβὼν, ἐμορφώθη τὸ ἄλλοτερον. Στίχος. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησά ποσαῖσε.

Ο Ἐκ πατρὸς αἰδίας, καὶ ἐκ μητρὸς χρονικῶς, φανέρωθεῖς τῷ κόσμῳ, ὑπερέσιος λόγος, μορφῶν δέλε λαμβάνει, καὶ γίνεται σὰρξ, μὴ ἐκ αἵματος τῆς θεότητος. καὶ

τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάττει ἐν τῇ γαστρὶ, τῆς ἀσπόρου συλλαβέσης αὐτόν. Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος, β'.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τῇ κεχαρισμένῃ σήμερον. Χαῖρε ἀνύμφευτε μήτηρ καὶ ἀπειρόγαμε. μὴ καταπλαγῇς τῇ ξυνήμῃ μορφῇ, μὴ δὲ δειλιάσῃς, Ἀρχάγγελός εἰμι. ὅφεις ὀξυπάτισον Εὐὰν ποτέ. νῦν εὐαγγελίζομαί σοι τὴν χαρὰν, καὶ μονεῖς ἄφθορος, καὶ τέξεις τὸν Κύριον Ἀχραντέ.

Κοντάκιον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
Ὡς λυτρωθεῖσα τῇ δεινῶν ὀχλεισθήρια, Ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου Θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἔχασα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, Ἐκ παντοίων με κινδυνῶν ἐλευθέρωσον. Ἰνα κράζω σοι, Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εὐήγησις.

Ω Πανάχαρτε παρθένε Θεοτόκε, ἐσένα τὴν ἀνδρειωμένην στρατηγῷ, Ἐκ ἀντιπολεμαρχῆς τῆς ἐχθρῶν, ἀναγράφω, Ἐκ σιωδότην ὕμνης ὀχλεισθεῖς τῆς νίκης, ἐγὼ ἡ ταπεινὴ Πόλις σε, ὡσαύτ' ἐκείνη, ὅπερ ἐλυτρώθηκα ὑπὸ τῶν μεγάλων συμφορῶν, Ἐκ δυσυχίας με τὴν βοήθειάν σου. Ἐκ ὡσαύτ' ὅπερ ἔχεις τὴν δυνάμιν ἀνίκητον, ἐλευθέρωσάί με ὑπὸ παντοίων κινδυνῶν. διὰ τὴν φωνάζω πάντα με χαρὰν εἰς ἐσένα. Χαῖρε ἡ νύμφη τῆς Θεῆς, ὅπερ δὲ ἐγνώρισες νυμφίον.

Εἰδ' ἔπος, οἶκός ἐξ.

Οἱ Οἱκοί.

Αγγελος πρωτοστάτης, Οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεο-

τοκῷ

Ἡ εὐήγησις.

Αγγελος πρωτοστάτης τῆς τάξεως τῆς Ἀγγέλων, μετέβη ματὲς ἀναρχῆς Θεῆς Ἐκ Πατρὸς ἐπέμφθη ὑπὸ τὸν Οὐρανὸν εἰς

Α 4 τὴν

πόκω τὸ χαῖρε. καὶ σὺν τῇ
 ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματικῶς
 μισθόν σε θεωρῶν Κύριε,
 εἰσατο, καὶ ἴσατο κραυ-
 γάζων πρὸς αὐτὴν ποι-
 αῦτα.

1 Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ
 ἐκλάμψει.

2 Χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀγάπη
 ἐκλείπει.

3 Χαῖρε τοῦ πεσόντος
 Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις.

4 Χαῖρε τῇ δακρύων
 ἡς Εὐας ἡ λύτρωσις.

5 Χαῖρε ὕψος δυσανά-
 βατον ἀνθρώπινος λο-
 γισμοῖς.

6 Χαῖρε βάθος δυ-
 σθεώρητον καὶ ἀγγέλων
 ὀφθαλμοῖς.

7 Χαῖρε, ὅτι ὑπάρ-
 χεις Βασιλέως καθέδρα.

8 Χαῖρε, ὅτι βασιλεύεις
 πᾶν βασάζοντα πάντα.

τῇ γλῶσσει, διὰ τὴν εἰπὴν τῆς ἀγίας
 Παρθένης, ἡ Θεοτόκος, τὸ χαῖρε κε-
 χαρισμένη Μαριὰμ, ὁ Κύριος μετὰ
 σε. καὶ θεωρῶν ἄσπε Κύριε, πῶς ἀν-
 τίσταται μετὰ τῷ ἀσώματὸν τῷ φωνῇ, δι-
 θύς ἐσαρκῶνεν ἐκ σου εἰς τὴν ἀγίαν
 τῆς μήτρας, ἐθαύμασε κατὰ πολλὰ
 τὴν μεγάλαν δυνάμιν τῆς Θεοῦ, καὶ
 τὴν ἐνέργειαν τῷ λόγῳ, ἡ ἐξουσία
 λέγωντας εἰς αὐτὴν τέτοια λόγια.

1 Χαῖρε Παρθένη, ὅπερ διὰ μίσους
 σε ἡ χαρὰ τῆς σωτηρίας εἰς τὸν Κόσ-
 μον δέλει λάμψει.

2 Χαῖρε, ὅπερ διὰ μίσους ἡ κα-
 τὰ τῆς ἀμαρτίας δέλει παύσει.

3 Χαῖρε, ὅπερ εἶσαι τῶν πταισμέ-
 νων, ἡ ἐπισπόμενη Ἀδάμ ἡ ἀνασύ-
 κωσις.

4 Χαῖρε, ὅπερ εἶσαι ἡ λύτρωσις τῆς
 Εὐας ἀπὸ τῶν δακρύων, ὅπερ ἔχουσιν
 διὰ τὸ φταίσμοντες.

5 Χαῖρε, ὅπερ εἶσαι ὕψος ἀνθρώ-
 πινος δυσκολοῦ ἀνάβατον, ἡ δυσκολοῦ κατε-
 νόνη εἰς τὰς λογισμὰς τῆς ἀνθρώ-
 πων διὰ τὴν χάριν ὅπερ ἔλαβες.

6 Χαῖρε, ὅπερ εἶσαι βάθος δυσκο-
 λοθεώρητον εἰς τὰς ὀφθαλμοὺς τῆς
 Ἀγγέλων.

7 Χαῖρε, διὰ τὴν εἶσαι καθέδρα
 τοῦ βασιλέως τῆς βασιλείου.

8 Χαῖρε, διὰ τὴν κρατεῖς ἐκείνον,
 ὅπερ κρατεῖ εἰς τὸ χεῖρ ὅλον τὸν
 Κόσμον.

9 Χαῖρε ἀσὴρ ἐμφαί-
ρων τὸν ἥλιον.

10 Χαῖρε γαστήρ ἐν-
δύς σαρκώσεως.

11 Χαῖρε, δι' ἧς νεκρ-
γίνεται ἡ ὑπὸ τῆς

12 Χαῖρε, δι' ἧς τὸ
σκιωεῖται ὁ πλασις.

13 Χαῖρε νύμφη αὐτῆ-
ς.

9 Χαῖρε τὸ ἄστρον, ὃ πᾶς φανερῶ-
νεις τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης Χει-
σόν.

10 Χαῖρε ἡ γαστέρα, εἰς τὴν ὁ-
ποῖαν ἐσαρκώθη ὁ Υἱός, καὶ Λόγος
τῆ Θεοῦ.

11 Χαῖρε, ὅπῃ διὰ μέσους ξα-
νακισθῶνται ὅλος ὁ Κόσμος.

12 Χαῖρε, ὅπῃ διὰ μέσους προ-
σκιωᾶται ὁ ποιητὴς ἐκ πλασῆς.

13 Χαῖρε νύμφη τῆ Θεοῦ ἀγία,
ἐκ ὧνται ἀπαρθεῖνος μητὴρ, ὅπῃ
τὸν Χεισόν τὸν Υἱόν ἐκ Λόγου τῆ Θεοῦ
ἐκ Θεοῦ κατὰ σὰρκα ἐγέννησες. Ἀ-
νύμφουτε, χωεῖς νυμφίον διὰ τὴ παρ-
θένης ἥσεν πρὶν τῆς γεννήσεως τοῦ
Χεισθ, καὶ παρθένης μετὰ τὴν γεννή-
σιν ἔσθ' ὅσον ἐγέννησες, καὶ παρθένης
καθαρὰ, ἐκ ἀφάρτος ἐκ ὕσερα ἀπὸ
τῆς γεννήσεως τῆς ἡμετέρας, καθὼς
ἦσεν ἐκ προτιτέρας.

Βλέπεσα ἡ ἀγία, ἐ-
αυτῇ ὡς ἀγία,

φῆσιν τῷ Γαβριὴλ θαρ-
σαλέως. τὸ παραδοξόν
ἐκ τῆς φωνῆς, δυσπα-
ράδεκτον μετὰ τῇ ψυχῇ φαί-
νεται ἀσπόμενον γὰρ συλλή-
φως, πῶς κῆσιν πῶς
λέγεις; πράζων.

Βλέπωντας, καὶ γνωρίζοντας ἡ
ἀγία πᾶσι παρθένης τὴν ἐαυ-
τῆς, πῶς ἦτον παιδίον
μετὰ καθαρότητα, λέγει μετὰ φρόνιμην
δοκοντιαν, καὶ θάρρος πρὸς τὸν Ἀρ-
χάγγελον Γαβριὴλ. τὸ παράδοξον
ἐκ θαυμασὸν πρᾶγμα, ὅπῃ ἀκίω-
τον πῶς φωνήσας, φαίνεται δυσκο-
λαπόδεκτον εἰς τὴν ψυχὴν. δια-
τί, πῶς λέγεις ἐπὶ τῇ γεννήσεως
ἀπὸ ἀσπορον σύλληψιν, ὅπῃ εἶναι ὡς
πρὸς φύσιν κρᾶζοντας.

Γνώσιν ἄγνωσον γνῶ-
ναι, ἡ παρθένος ζη-
τῶσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λει-
τεργεῖντα. ἐν λαγόνων ἀ-
γνῶν ὧν, πῶς ἐστὶ τεχ-
θῆναι δυνατὸν; λέξον
μοι. πρὸς ᾧ ἐκεῖνος ἐφη-
σεν οὐ φόβω, πλὴν κραυ-
γάζων ἔγω.

1 Χαῖρε βελῆς ὑπο-
ρήτῃ μύσις.

2 Χαῖρε σιγῆς δεομέ-
νων πίσις.

3 Χαῖρε τῷ θαυμά-
των Χειρὶ τὸ προοίμιον.

4 Χαῖρε τῷ δογμά-
των αὐτῷ τὸ κεφάλαιον.

5 Χαῖρε κλίμαξ ἐπα-
ραίε,

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ. Α' ΑΛ. ἔρχεται
ἐφάνη. ΗΛ. ὁ Θεός. ΟΥΓ' ἰ. α. αἰ-
νεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν ζῶντα Θεόν.

ΓΝώμην ἀγνώειςον, ἡ ἀκατα-
νόητον ζητῶντας, ἡ μακαριω-
τάτη παρθένος ναὶ μάθη, ἔ-
πε πρὸς τὸν Ἀρχάγγελον τὸν ὑπη-
ρέτιν τῷ Θεῷ. πῶς εἶναι δυνατὸν,
ὑπὸ τῆς καθαρῆς, ἡ παρθενικῆς λα-
γόνος ναὶ ἄννηθῃ ὧς; εἰπέμεν τῷ
Ἀρχάγγελῳ. εἰς τὴν ὁποῖαν ἐκεῖνος
ἀπεκείδην, ὁμῶς μὲ φόβον, λέ-
γωντας ἔτσι.

1 Χαῖρε παρθένε, ὁπῶς εἶσαι ἡ
μύσις τῆς ἀκατανοήτου βελῆς. διότι
ἡ ἐξ ὧν ταῖς κρυπταῖς μυσήσια τῷ Θεῷ.

2 Χαῖρε, ὁπῶς εἶσαι ἡ πίσις τῆς
σιωπῆς τῆς παρακαλῶντων σε. διατὶ
γνωρίζωντας σε ἀληθῶς μητέρα τῷ
Θεῷ, ἡ παρθένον, ἐδένας ἀμφιβάλλ-
λει εἰς τὴν χάριν, ὁπῶς σὺ ζητήσῃ,
μόνον καθέννας σιωπῶντας πρὸς αὐ-
τὴν, ὅτι ναὶ εἰσακοθῇ ἡ δέησίς σου.

3 Χαῖρε, διατὶ εἶσαι ἡ ἀρχὴ τῆς
θαυμάτων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

4 Χαῖρε, διατὶ εἶσαι τὸ κεφα-
λαιον, ὁπῶς περιέχει τὰς δεομύς, τὰ
προσάγματα, ἡ πρὸς ὑποφάσεις τοῦ
αὐτοῦ Χειρὶ, ἡ Θεῷ ἡμῶν.

5 Χαῖρε ἡ σκάλα τῷ Οὐρανῷ, ἐ-
πειδὴ

ραίνε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός. πειδὴ διὰ μέσων ἐκατέβη ὁ Θεὸς εἰς τὴν γλῶ.

6 Χαῖρε γέφυρα μεταγύσασα τὰς ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανόν. 6 Χαῖρε τὸ γεφύει, ὅπῃ μεταφέρεις ἐκείνας, ὅπῃ εἶναι πλασμένοι ἀπὸ τῆς γλῶς, ἀπαύω εἰς τὸν Οὐρανόν.

7 Χαῖρε τὸ τῆς Ἀγγέλων πολυθρύλητον θαῦμα. 7 Χαῖρε τὸ πεεῖφημον, καὶ πολυδύνητον θαῦμα τῆς Ἀγγέλων.

8 Χαῖρε τὸ τῶν δαιμόνων πολυθρύλητον θαῦμα. 8 Χαῖρε τὸ πολυσέναντον, ἡ πο-λύκλαυτον πλήγωμα τῆς δαιμόνων.

9 Χαῖρε τὸ φῶς ἀρρήτως γεννήσασα. 9 Χαῖρε, ὅπῃ ἐγέννησες τὸ φῶς τῆς σωτηρίας, τὸν Υἱὸν τῆς Θεᾶς, μετ' ὅσον, ὅπῃ δὲν ἡμπορεῖ τις νὰ τὸν εἰπῇ, ἢ νὰ τὸν λογιᾶται.

10 Χαῖρε τὸ πᾶς μηδὲν διδάξασα. 10 Χαῖρε, ὅπῃ ἡδὲν ἐδίδαξες τὸν ὅσον τῆς θαυμαστῆς σε γενέας.

11 Χαῖρε σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνώσιν. 11 Χαῖρε, ὅπῃ ὡς οὐδὲν τῶν σοφῶν, ἡ γνώσιν τῆς ἐναρέτων ἀνῶν, νικῶντας ὅλους ἐκείνας, ὅπῃ μετ' ὅσον πολλὴν ὡς ἐργασίαν ἐξετάζειν τὸ φρικτὸν μυσῆριον, ὅπῃ εἰς ἐσέναν ἐγένε.

12 Χαῖρε πιστῶν καταιγάζουσα φρονέας. 12 Χαῖρε, ὅπῃ καταιγιστικῶς τὸν νῦν, ἡ τὰς αἰσθητικῶν ἐκείνων, ὅπῃ σε πιστεύειν παρθένον, ἡ Θεοτόκον.

13 Χαῖρε νύμφη ἀνύμφωτε. 13 Χαῖρε ἡ καθαρωτάτη νύμφη τῆς Θεᾶς ἡ ἀνὰ ἄνδρος.

Δ Ὑψίστη, ἐπεσκίασε τότε, πρὸς

Δ Ὑψίστη, ἐπεσκίασε τότε, πρὸς

πρὸς σύλληψιν τῇ ἀπει-
ρογάμῳ. καὶ τὴν εὐκαρ-
πον ταύτης νηδυν, ὡς ἀ-
γρὸν ὑπέδειξεν ἡδυν ἁ-
πασι, τοῖς θέλουσι θεί-
ειζεν σωτηρίαν, ὃν τῷ
ψάλλειν ἔπος.

Ἀλληλέϊα.

Εἴχεσα Θεοδόχον, ἡ
Παρθεῖος τὴν μή-
ξαν, ἀνέδραμε πρὸς τὴν
Εἰλισάβητ. τὸ δὲ βρέφος
ἐκείνης Ὀρθύς, ἐπιγνέτω
ταύτης ἀσπασμὸν ἔχαιρε.
καὶ ἁλμασιν ὡς ἄσμασιν,
ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον.

1 Χαῖρε βλαστὴ ἀμα-
ρῶν κληῖμα.

2 Χαῖρε καρπὸς ἀκη-
ραῖτε κτήμα.

3 Χαῖρε γεωργὸν γε-
ωργῆσα φιλαίθρων.

4 Χαῖρ

Πνεῦμα ἐφείσκει πάσας τότε διὰ τὴν
σύλληψιν τῆς Τίς ἔξ Λόγου τὴν ἀγί-
αν παρθένον, ὅπως ποτὲ δὲν εἴχε-
γνωεῖση γάμον. ἔξ ἔδειξε τὴν καρ-
ποφόρον τῆς γαστέρας, ὡσαύτω χωράφι,
ὅπως γενῶν γλυκυτάτης καρπὸς, εἰς
ὅλους ἐκείνους, ὅπως θέλουσι ναὶ θεί-
ου ἀπ' αὐτῶν τὴν σωτηρίαν τῆς ψυ-
χῆς των, μετὰ τὸ καὶ ψάλλειν τέτοιαν
λογίην τῷ.

Ἀλληλέϊα.

Δόξα τῷ Πατρὶ, ἔξ τῷ Τίῳ, καὶ
τῷ ἀγίῳ Πνεύματι.

Εἴχοντες ἡ ἀγνωπία παρθέ-
νος σαρκωμένον τὸν υἱὸν τῆς
Θεῆς εἰς τὴν καθαραντὴς μή-
ξαν, ἐπῆγε ναὶ χαίρει τῇ τῇ Εἰ-
λισάβητ τὴν συγγρηῖτης. τότε τὸ
βρέφος ὅπως ἐβάσταξεν εἰς τὴν κοι-
λίαν τῆς, ὅπως ἦτον ὁ μέγας Ἰωάννης
ὁ Πρόδρομος, ἔσσοντας ναὶ ἐγνωεῖσε
τὸν χαίρειτισμόν τῆς, ἐχάριετον, καὶ
ἐσκίρτα. καὶ μετὰ πολλῶν λογίων χα-
ρούματα ὡσαύτω ἦσαν γλυκυτάτα
ψάλλματα, ἔλεγε πρὸς τὴν ἀγίαν
Θεοτόκον.

1 Χαῖρε τὸ κληῖμα, ὅπως ἐβλά-
στησες τὸν βλαστὸν, ὅπως ποτὲ δὲν
μαραίνεται.

2 Χαῖρε τὸ χωράφι, ὅπως ἐκαρ-
ποφέρησες τὸν ἀθάνατον καρπὸν τὸν
Χεῖρὸν, ὅπως θείλῃ βασιλεύσει εἰς
τὴς αἰῶνας.

3 Χαῖρε, ὅπως γεωργὸς εἶς, ἔξ κυ-
βερνήτης τὸν φιλαίθρων κτίσιν, ἔξ
κυβερνήτην τῷ Κόσμῳ.

4 Χαῖρ

4 Χαῖρε φυτεργόν τῆς
ζαῆς ἡμῶν φύσσα.

5 Χαῖρε ἄρερα βλα-
σάνσσα δ' ὀφείαν οἰκτιρ-
μῶν.

6 Χαῖρε ἑάπειζα βα-
σάζουσα δ' ὀδυνίαν ἱλασ-
μῶν.

7 Χαῖρε, ὅτι λειμῶ-
να τ' ἔοφῆς ἀνάθ' ἀλλεῖς.

8 Χαῖρε, ὅτι λιμένα
τῷ ψυχῶν ἐποιμάζεις.

9 Χαῖρε δεκτὸν ὡρεσ-
θείας θυμίαμα.

10 Χαῖρε παντός τοῦ
κόσμου ἐξίλασμα.

11 Χαῖρε Θεοῦ πρὸς
θνητὸς οὐδοκία.

12 Χαῖρε θνητῷ πρὸς
Θὺ παρρησία.

13 Χαῖρε νύμφη αἰ.
νύμφολτε.

4 Χαῖρε, ὅπῃ ἐφύττωσες ἐκείνον
ὅπῃ ἐφύττωσες τὴν ἐδικλῶμας ζῶν
ζωοτηνίαν.

5 Χαῖρε ἡ πολύκαρπος γῆ, ὅπῃ
ἐβλάσῃσες τὴν καλὴν καρποφορίαν
τῆς οὐρανοῦ.

6 Χαῖρε ἡ θεία ἑάπειζα, ὅπῃ
βασάζεις τὴν ὀδυνίαν τῆς συγχω-
ρήσειν τῆς ἀμαρτωλῶν.

7 Χαῖρε, διότι αἰθίζεις τὸ φει-
βόλι, καὶ τὸν Παράδεισον τῆς πνέ-
ματικῆς ἔοφῆς, τὸν Χεῖρόν.

8 Χαῖρε, διότι ἐποιμάζεις λιμῶ-
να γαλιωτάτον τῆς ψυχῶν μας.

9 Χαῖρε, ὅπῃ εἶσαι δεκτὸν θυ-
μίαμα προσδύχης. ἐπειδὴ ὅταν
τινὰς σὲ παρακαλέσῃ, καὶ μισοι-
δῆς εἰς τὸν ὅποιον, ἀπὸς ἐκεῖνος σὲ
δέχεται, καὶ δίδει μετὰ χαρᾶς
τὴν ζητουμενὴν χάριν.

10 Χαῖρε, ὅπῃ εἶσαι ἡ εἰρήνε-
ποιία τῷ Θεῷ μὲ ὅλον τὸν Κόσμον.

11 Χαῖρε, ὅπῃ εἶσαι ἡ καλοδέ-
λσις, ἡ ἀγάπησις τῷ Θεῷ εἰς τὴν
αἰθρώπως.

12 Χαῖρε, ὅπῃ εἶσαι τὸ θάρρος
ἢ ἡ παρρησία τῆς αἰθρώπων πρὸς
τὸν Θεόν.

13 Χαῖρε σεμνοπότη νύμφη τοῦ
Κυρίου ἀνδρε.

Ζ Αἰών ἐνδοθεν ἔ-
χων, λογισμῶν
ἀμφιβόλων, ὁ σῶφρων
Ἰωσήφ ἐπαράχθη, πρὸς
τὴν ἀγαμόνσε θεωρῶν,
καὶ κλεψίγαμον ὑπονοῶν
ἀμεμπτε. μαθὼν δέ σε
τὴν σύλληψιν ἐκ Πνύ-
ματος ἁγίου, ἔφη.

Ἀλλήλεια.

Εἶθ' ἔπως, τὸ κοντάκιον
ἀμῶμον, καὶ πάλιν, τὸ κοντάκιον.
Εἶτα
τὴς ἐτέρας ἐξ οἷκας.

Η Ἦσαν οἱ ποιμέ-
νες, τῷ Ἀγγέ-
λων ὑμνούντων, τὴν ἐν-
σάρκον Χριστὸν παρσι-
αν. καὶ δραμόντες ὡς πρὸς
ποιμναίαν, θεωρῶσι τὸν,
ὡς ἀμνὸν ἀμῶμον, ἐν τῇ
γαστρὶ Μαρίας βοσκη-
θέντα, ὡς ὑμνοῦντες,
εἶπον.

Ζ Αἰών μέσῳ ἔχωντας διὰ
πολλὰς ἀμφιβόλους λογισ-
μῶν ὁ δίκαιος, καὶ σῶφρων
Ἰωσήφ, ἐπαράχθη κατὰ πολλὰ εἰς
τὸν νῦν, ἐξ ἐσυχρίδου εἰς τὴν καρ-
δίαν, ἐπειδὴ ἔγνω ἔκωντας σε κα-
θαράν, ἐπὶ πῶς ποτὲ δὲν εἶχες ἔλθῃ
εἰς γάμον, ἐλογιάζε, πῶς κρυφά
νὰ εἶχες σιωπηθεῖν εἰς γάμον κλε-
πηκόν, ἀμὴ ἕτερα ἔσονται, ἐν νῶ ἔ-
μαθον διὰ θεῖον Ἀγγελον, πῶς ἡ
σύλληψίς σε ἦτον διὰ τὸ πανάγιον
Πνεῦμα, σὲ ἐτίμα, ἐξ ἐδόξαζε τὸν
Θεόν λέγωντας.

Ἀλλήλεια.

Ἦγεν. Ἀ. Λ. ἁγίος. Η. Λ. τῷ
Θεῷ. ΟΥΤΑ, τῷ ζῶντι.

Τῇ ὑπερμάχῳ. Εἶτα τὸν
ἀμῶμον, καὶ πάλιν, τὸ κοντάκιον. Εἶτα
τὴς ἐτέρας ἐξ οἷκας.

Η Ἦσαν οἱ βοσκοὶ τῷ προ-
βάτῳ τῶν ἁγίων Ἀγγέ-
λων, ὅπως ὑμνῶσαν τὸν κα-
τὰ σάρκα ἐρχομὸν τῷ Χριστῷ εἰς τὸν
Κόσμον, φάλλοντες, τὸ, Δόξα ἐν
ὑψίστοις Θεῷ, ἐν ὅλῃ γῆς εἰρήμῃ. ἔ-
ξέχοντες ἐκείνοι μετὰ σκεδῶν, ὥσπερ
νὰ ἐπαγαίνασιν εἰς κανένα ἄλλον βο-
σκὸν ὁμοίον τῆς, βλέποντες τὸν τὸν
Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ὥσπερ ἀρνίον
καθαρῶτατον, ὅπως εἶχε σαρκωθῇ,
καὶ θραφῇ εἰς τὴν καθαρὰν, ἐκείνῃ
αν γαστέρα τῆς πανκρῶδους, ἐκ πα-
νάγως

εἶπον, νάγνε, παρθένε, καὶ Θεὸς Μαρίας
σῆς μηδ' ὅστις. τὴν ὁποῖαν ἐπα-
νώντας, εἶπαν.

1 Χαῖρε ἀμνέ, καὶ ποι- 1 Χαῖρε μήτέρα τῷ Θεῷ, ὅπῃ εἶ-
μύος μήτηρ. ναι αὐτάμας παπεινὸν ἀρνί, ἐξ ἄχρυ-
ππος βοσκός.

2 Χαῖρε αὐτὴ λογι- 2 Χαῖρε μακίδρα τῇ λογικῶν πο-
κῶν ποροβάτων. βάτων, ἥγεν τῇ αἰθρώτων, ὅπῃ
ἦσαν ὀξωεισμένοι εἰς τὴν πλααίω
τῆς ἀσεβείας, ἐξ διὰ μέσος σε ἐμα-
ζώχθησαν εἰς ὁμόνοιαν πίστεως, ἐξ
θεογνωσίαν.

3 Χαῖρε ἀοράτων ἐχ- 3 Χαῖρε παρθένε, ὅπῃ εἶσαι ἡ
θρῶν ἀμυπητον. ἐκδοστικὴ βλαβὴ τῇ ἀοράτων ἐχ-
θρῶν, ἥγεν τῇ παρηρῶν δειβόλων.

4 Χαῖρε Παραδείσου 4 Χαῖρε, ὅπῃ εἶσαι ἡ αἰοίξιος τῇ
θυρῶν ἀνοικτήριον. θυρῶν τῇ Παραδείσῃ, ἥ ὅποιαις
διὰ τὴν Εὐαγγέλιον ἐκλείδθησαν, ἐξ διὰ
μέσος σε αἰοίχθησαν.

5 Χαῖρε ὅτι τὰ Οὐρα- 5 Χαῖρε, διατί τὰ Οὐραίνια συγ-
νία συναγάζεται τῇ γῇ. χαίρονται ἀπάμας μετὰ ἐπίγειας.

6 Χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπί- 6 Χαῖρε, διότι καὶ τὰ ἐπίγειας
γεια συγχοροῦσι Οὐνοῖς. συγχοροῦν ἀπάμας μετὰ Οὐνία.

7 Χαῖρε τῷ Α' ποσό- 7 Χαῖρε τὸ ἀσώπασον εἶμα τῇ
λων τὸ ἀσίγητον εἶμα. Α' ποσόλων, εἰς τὸ νὰ κηρύττῃσι,
ἐξ νὰ δοξάζῃσι πανταχῇ τὴν θείαν
σε γένναν.

8 Χαῖρε τῷ ἀθλοφο- 8 Χαῖρε τὸ ἀνίκητον θάρρος τῇ
ρων τὸ ἀνίκητον θάρσος. Μαρτύρων, ὅπῃ σε ὡμολόγησαν
ἕως θανάτου ἀληθῆ Θεομήτορα, ἐξ
παρθένον.

9 Χαῖρε σερρον τῆς πί- 9 Χαῖρε τὸ ἀσάλευτον σερέωμα,
σέως ἐρείσματος. καὶ τὸ δυνατὸν θεμέλιον τῆς ἀληθεί-
ας μας πίστεως.

10 Χαῖρε λαμπρόν ἔ
μα τῆς θεῆς χάριτος.

11 Χαῖρε, δι' ἧς ἐγυ-
μνωθῇ ὁ ἄδης.

12 Χαῖρε, δι' ἧς ἐνε-
δύθημεν δόξαν.

13 Χαῖρε νύμφη θε-
νύμφυτε.

Θεοδρόμον ἄστέρα, θω-
ρήσαντες μάχοι, ἡ
τεκνολογῆσαν αἰγλή-
και ὡς πύχινον κρατῶντες
αὐτὸν, δι' αὐταὺς προήγα-
κραταιὸν ἀνέστη, καὶ φθά-
σαντες τὸν ἄφθασον, ἐ-
χάρησαν αὐτῷ βοῶντες.

Θεοδρόμον ἄστέρα, ἡ γὰρ τὸ ἄ-
στρον, ὅπερ κατὰ τὸ νόμισμα
τῆς Θεᾶς ἐπειπάτεται ἐξω-
τὸ τὴν φυσικαύτην τάξιν, καὶ ἐξέχου-
εις τὸ ἀσπλάγιον, ὅπερ ἀεισκειτο ὁ
αὐτὸς Θεὸς ὁ Χειρὸς μας σαρκο-
μένος, ἐξοτίας νὰ ἐθεωρήσασιν οἱ
μάχοι, ἡ βασιλεῖς ἡ καλὰ νὰ τὸ ἐ-
σοχαθήκασιν, ἀκολοθήσασιν προ-
δυμερὰ εἰς τὴν λάμψιν. καὶ ἔχον-
τας τὸ ὡσαύτως ὁδηγόν, καὶ ὡσαύ-
λύχιν φαινομένη εἰς τὸ νικτερινόντως
ἀειπάτημα, διὰ μέσους ἐγυρδα-
σιν ἀφ' ἑαυτῶν τὸν δυνατὸν βασιλέα, ὁ
ὅπερ εἶχε γεννηθῇ. καὶ ἐπειδὴ ἐφθά-
σασιν εἰς ἐκείνον, ὅπερ ποτὲ δὲν φθά-
νεται, ἐλάβασιν μεγαλοπύχιν χα-
ρὰν, λέγοντες πρὸς αὐτόν.

Ἀλλήλα

Ἀλλήλα

ο Αἰνέμεν, δολογέμεν, προσκυ-
μεν σὲ τὸν φανέντα ὄντα ὅκα Θεόν
ἐ βασιλεῖα αἰώνιον.

Ι Δου παῖδες Χαλδαί-
ων ἐν χερσὶ τῆς Παρ-
θούης, τὸν πλάσαντα χει-
εῖ τὰς ἀνθρώπους. καὶ δε-
σπότῃ νοεῖντες αὐτὸν, εἰ
καὶ δέλα ἔλαβε μορφῇ,
ἑσώδισαν τοῖς δώροις θε-
ραπεύσαι, καὶ βοηῖσαι τῇ
δύλογημένῃ.

Ι Δασὶ τὰ παιδία τῆς Χαλδαί-
ων, αἱ μάγοι τῆς Ἀνατολῆς,
εἰς τὰ χεῖρα τῆς ἀειπαρθένου,
καὶ Θεοτόκου Μαρίας, ὡσανὺ μικρὸν
βρέφος ἐκείνον, ὅπῃ μὲ τὸ χεῖρα
ἑπλασε τὰς ἀνθρώπους. Ἐλογιάζον-
τας τὸν διὰ μέγαλον αὐθέντην, καὶ
βασιλέα, μὴ ὅλον ὅπῃ εἶχε λάβῃ
τὴν μορφὴν τῆ δέλας, καὶ εἶχε
γένῃ ἀνθρώπου, ἐσπεύδασιν μὲ
δύλαβειαν νὰ τὸν τιμήσῃν μὲ τὰ χα-
είσματα, ὅπῃ τῷ ἔφεραν, ὁ ἕνας
χρυσάφι, ὁ ἄλλος λιβαί, ἔξ ὁ ἄλ-
λος σμύρναν. καὶ μὲ τὸ χρυσάφι τὸν
ἐτίμησαν ὡς βασιλέα, μὲ τὸ λι-
βαί ὡς Θεόν, καὶ μὲ τὴν σμύρναν
ἐπροσημαδύσασιν, πῶς ἐμελλενὰ
λάβῃ θάνατον ὡς ἀνθρώπου, διὰ
νὰ λυθώσῃ τὸν ἀνθρώπου. δίδοντάς
τε λοιπὸν μὲ τὰ τὰ χαείσματα
τὴν μαρτυρίαν τῆς μεγαλείου του,
ἔξ τῶ σημάδι τῆς δύλαβείας τῆς, ἐ-
λέγασιν πρὸς τὴν δύλογημένῃ Θεο-
τόκον.

Ι Χαῖρε ἀσέρος ἀδύτη
μήτηρ.

Ι Χαῖρε μητέρα τῆ ἄσρης, ὅπῃ
ποτέ δὲν βασιλεύει, ἤγειν τῇ Χει-
σῇ, τῷ ὁποίῳ τῆς βασιλείας ἐκ ἔ-
σαι τέλος.

2 Χαῖρε αὐγὴ μουσι-
κῆς ἡμέρας.

2 Χαῖρε, ὅπῃ εἶσαι ἡ ἀλαφρότι-
σις, καὶ ἡ αὐγὴ τῆς μουσικῆς ἡμέ-
ρας, ἡ γοῦν ὁποῦ ἐφανερώσῃς εἰς
τὸν Κόσμον τὸ ἀληθινὸν φῶς τὸν
Χεῖσόν, τῷ ὁποίῳ μετὰ τὴν γέννησιν
ἐπέρασεν ἡ ζοφερὴ νύκτα τῆς ἀ-
μαρτίας, καὶ ἐπέλαμψεν ἡμέρα
χαρμίσμνος σωτηρίας.

3 Χαῖρε τῆς ἀπάτης
τὴν κάμινον σβέσασα.

4 Χαῖρε τῆς Τειάδος
τὰς μύσας φωτίζουσα.

5 Χαῖρε τύραννον ἀ-
παύθρωπον ἐκβαλῶσα
τῆς ἀρχῆς.

6 Χαῖρε Κὺ φιλαῖνον ἐ-
πιδείξασα Χειρὸν.

7 Χαῖρε ἡ τῷ βορβόρῃ
ῥυομίνη τῷ ἔργῳ.

8 Χαῖρε ἡ τῷ βορβόρῃ
ῥυομίνη τῷ ἔργῳ.

9 Χαῖρε πυρὸς προ-
σκυῶσιν παύσασα.

10 Χαῖρε φλογὸς πα-
θῶν ἀπαλάττωσα.

11 Χαῖρε πιστῶν ὁδη-
γὲ σωφροσύνης.

12 Χαῖρε πασῶν γέ-
νῶν εὐφροσύνη.

3 Χαῖρε, ὅπῃ τὴν κάμινον τῆς
πλάνης ἐσβυσες, ἥ γὰρ τὴν ἀσεβεί-
αν, ὅπῃ ἐρρίκτε πρὸς αἰθρώπες εἰς
τὴν κόλασιν ἠφάνισες.

4 Χαῖρε, ὅπῃ φωτίζεις τὰς ἱερεῖς,
ὅπῃ προσκυῶν, καὶ λαβεύουσι τὴν
ἀγίαν Τειάδα.

5 Χαῖρε, ὅπῃ τὸν διάβολον τὸν
ἀσπλαγχνόν, καὶ ἀπαύθρωπον τύ-
ραννον, ἐκ ἀρχόντων τῷ Κόσμῳ ὤρω-
λοῦθραςες, ἐκ ἐδίδωξες τὸν δότῃ αὐ-
θεντείαν, ἐκ ὤξυσίαν, ὅπως εἶχε.

6 Χαῖρε, ὅπῃ ἐδείξες, ἐκ ἐφανε-
ρωσες εἰς τὸν Κόσμον τὸν Χειρὸν
μας, αὐθεντῶν εὐσπλαγχνον, ὅπῃ
ἀγαπᾷ τὸ γένος τῆς αἰθρώπων.

7 Χαῖρε, ὅπῃ μᾶς ἐλύτρωσες ἀ-
πὸ τῆς ψυδολαθείας, ἐκ ματαίαν
προσκυῶσιν, ὅπῃ ἐκάμνασιν οἱ
βαρβαροὶ, ἐκ μᾶς ἔφερες εἰς τὴν ὁρ-
θόδοξον πίσιν.

8 Χαῖρε, ὅπῃ μᾶς ἐλύτρωσες
ἀπὸ τὰ ἔργα τῷ βρομισμένῃ λαΐκου
τῆς κολάσεως.

9 Χαῖρε, ὅπῃ ἔκαμες ἐκ ἐσκόλα-
σεν ἡ ἄθεος προσκυῶσις τῆς φω-
τιᾶς, ἥ ὅποῖαν οἱ ἀσεβεῖς ἔκαμναν.

10 Χαῖρε, ὅπῃ μᾶς ξεσύρνεῖς ἀ-
πὸ τῆς φλόγα τῆς παθῶν, ἥ γὰρ ἀπὸ
τῆς ἡδονῆς τῆς ἀμαρτίας.

11 Χαῖρε, ὅπῃ εἶσαι ὁδηγὸς τῆς
παρθενίας τῆς πιστῶν.

12 Χαῖρε, ὅπῃ εἶσαι εὐφροσύνη,
ἐκ χαρὰ ὁλων τῆς γυναικῶν τῆς αἰ-
θρώπων.

13 Χαῖρε νύμφη ἁ-
νύμφωτε.

Κ Η'ρυκες Θεοφόροι,
γεγονότες οἱ μά-
γοι, ὑπέσρεψαν εἰς τὴν
Βαβυλῶνα, ἐκτελέσαν-
τές σε τὸν χρησμόν, καὶ
κηρύξαντές σε τὸν Χεῖσόν
ἅπασιν. ἀφ' ὧν τὸν Η'-
ρώδην ὡς ληρώδη, μὴ
εἰδότα ψάλλειν.

Α'λλήλεια.

Λ Α'μφας ἐν τῇ Αἴ-
γύπτῳ, φωτισ-
μὸν ἀληθείας, εἰδὼξας
τὴν ψεύδους τὸ σκόπος. τὰ
γὰρ εἰδῶλα ταύτης Σω-
τῆρ, μὴ ἐνέγκαντάς σε ἡ-
ἰχυνὲν πέπτωκεν. οἱ τέ-
πων δὲ ῥυθιόντες, ἐ-

βόων

13 Χαῖρε, ὅπῃ εἶσαι τὴν νυμφίαν
Χεῖσ' μητέρα, ἥ ἐκλεκτὴ νύμφη,
ἥ νυμφίον φθαρτὸν ποτὶ δὲ ἐν γνῶ-
σεις.

Κ Η'ρυκες, καὶ θαλαληπάδες
θεοχαλεκόμενοι, ἥ θεοφώ-
τιστοι, ἐξόντας νὰ γενῶσι τῇ
γεννήσεώς σε Κύριε οἱ μάγοι, ἥ βα-
σιλεῖς, ἀφ' ὧν ἐτελείωσαν τὸ τροφη-
τὸν δαμένον διὰ σένα, ἥ γεν ἀφ' ὧν ἡλ-
θαν ἥ ἐπορευομένησαν, ἥ ἐδωρηφό-
ρησάνσε, ἥ ἀφ' ὧν σὲ ἐκήρυξαν εἰς
ὅλης διὰ Χεῖσόν, ἥ αὐθέντι τῷ τοῦ
Κόσμου, ἐγύεισαν εἰς τὴν Βαβυλῶ-
να τὴν χώραντας πολλὰ χαρὲς μῆνοι,
ἀφίνοντες τὸν Η'ρώδην ὡς φλύαρον
παρεγελασμένον εἰς τὴν πονηραῖου
γνώμην, ὅπῃ δὲ ἐν ἡζούρε νὰ ψάλλ-
ῃ τὸ.

Α'λλήλεια.

Δόξα τῷ Πατρὶ, ἥ Τίῳ, ἥ Πισ-
ματι ἀγίῳ, ἐν Τειάδι μέγαν αἰῶ-
νίῳ Θεῷ ἡμῶν.

Λ Α'μπώντας, ὧν λυζώμας,
εἰς τὴν Αἴγυπτον τὴν φώ-
τισιν τῆς ἀληθείας, ἥ γεν
τῆς ἀληθινῆς πίστεως, ἥ σεῖας, ἐ-
δίδωξες μὲ μεγάλῳ ὁρμῇ τὸ σκοτι-
νάδα τὴν ψεύδους, ἥ γεν τῆς ἀσεβείας
τὴν πλάνην. ὁρατὶ τὰ εἰδῶλα τῆς
αὐτῆς Αἰγύπτου μὲν ὑπομένοντες
τὴν δυνάμειν καὶ ἐνέργειαν τῆς Θεό-
τητός σε, ἐπέσασιν, ἐσωτεριβήκα-
σι, ἥ ἀφανισθήκασι, καὶ ἐκείνοι, ὅ-
πῃ ἐλυζώθηκασι ὑπὸ ταῖς ψεύδε-

γῶν

βόων πρὸς τὴν Θεοτόκον.

1 Χαῖρε ἀνόρθωσις
τῆς ἀνθρώπων.

2 Χαῖρε κατὰ πτωσις
τῆς δαιμόνων.

3 Χαῖρε τῆς ἀπάτης ἡ
πλάττω πατήσασα.

4 Χαῖρε τῆς εἰδώλων
τὸν δόλον ἐλέγξασα.

5 Χαῖρε θάλασσα πον-
τίσασα Φαραὼ τὸ νοητόν.

6 Χαῖρε πέτρα ἡ πο-
τίσασα τὰς διψῶντας ἡ
ζωὴ.

νοηθείσας, καὶ τῶρα πλέον δὲ τῶς
πιστεύουσιν, ἀμὴ λαζάρου ἐσέναι τὸν
μόνον ἀληθινὸν Θεόν, ἐφώνασαν εἰς
δύχαισίαν πρὸς τὴν ἁγίαν Θεο-
τόκον.

1 Χαῖρε παρθένε, ὅπερ εἶσαι ἡ
αἰασύκωσις τῆς ἀνθρώπων, ὅπερ ἦ-
σαν ξεπεσμένοι ἀπὸ τῆς ἐντολῆς τοῦ
Θεοῦ.

2 Χαῖρε, ὅπερ εἶσαι ἡ καταγκρέ-
μνησις, ἡ σωτηριὰς, καὶ ἀφαιρῶν
τῆς πονηρῶν δαιμόνων.

3 Χαῖρε, ὅπερ ἐκαταπάτησις
τῆς ῥηλαστικῆς πλάττω τῆς ἀσε-
βείας.

4 Χαῖρε, ὅπερ ἐκατάκειρες, καὶ
ἐκατήχαιες τὸν δολωπτικὸν πῖσιν
τῆς μυσαρῶν εἰδώλων.

5 Χαῖρε Θεοτόκε, ὅπερ καθὼς πα-
λαιὰ ἡ ἐρυθρὰ θάλασσα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ
δέλημα ἐκαταπόντισε τὸν αἰδητὸν
Φαραὼ, ὅπερ ἐζύγωνε νὰ σκλαβώσῃ
τὸ Ἰσραηλιτικὸν γένος, ἔτιζι ἔξου
παρομοιάζεσαι ἄλλη θάλασσα, ὅ-
περ ἐκαταπόντισε τὸν νοητὸν Φαραὼ
τὸν διάβολον, ὅπερ ἐζύγωνε νὰ σκλα-
βώσῃ, καὶ νὰ θανατώσῃ τὰς ψυχὰς
τῆς ἀνθρώπων.

6 Χαῖρε, ὅπερ καθὼς παλαιὰ ἡ
ἀκρότομος πέτρα, μετὰ τὸ κτύπημα
τῆς ῥάβδος τοῦ Μωϋσέως ἐβλυσεν νε-
ρὸν, ἔτιζι ἐξου παρομοιάζεσαι ἄλλη πέ-
τρα, ὅπερ μετὰ τὴν ὀπισκίαν τῆς τω-
ναγίης Πιλούματος ἐγέννησε τὸν Χει-
σὸν, ὅπου εἶναι βρύση τῆς αἰωνίου

ζωῆς, ἔπιποτιζεῖς ἐκείνους, ὅπως διψέσιν τὸν ζῶντα.

7 Χαῖρε πύρινε στόλε
ὁδηγῶν τὰς ἐν σκότει.

7 Χαῖρε, ὅπως καθὼς παλαιὰ ὁ
πύρινος σύλος ὡδήγα τὰς Ἑβραίας,
ἔπεριπατήσαν τὴν νύκτα, φόβον-
τας τὸν σκλαβιὰν τῷ Φαραῶ, ἔτι
καὶ σὺ παρομοιάζεις ἄλλος σύλος,
ὅπως κρατεῖς εἰς ταῖς ἀγκάλαις σε
τὸν Χεῖσδον, ὅπως εἶναι τὸ πῦρ τῆς
Θεότητος, καὶ τὸ φῶς τῷ Κόσμῳ, καὶ
ὁδηγᾷς ἐκείνους, ὅπως εἶναι εἰς τὸν
σκοτὶνάδα τῆς ἀμαρτίας, διὰ τὸ
ἔρχονται εἰς τὸ φῶς τῆς σωτηρίας.

8 Χαῖρε σκέπη τῷ Κό-
σμῳ πλατυτέρα νεφέλης.

8 Χαῖρε ἡ πεισκέπαις ὅλος τοῦ
Κόσμου, ὅπως εἶσαι πλατυτέρα τῆς
νεφέλης, ὅπως ἐσκέπαζε τὸν Ἰσραὴλ
λιτικὸν λαὸν, ὅταν ἔφθγγε τὸν θυ-
μὸν τῷ Φαραῶ.

9 Χαῖρε τροφή τῷ μαί-
να διάδοχε.

9 Χαῖρε, ὅπως εἶσαι τροφῆ τῶν δι-
σεβῶν ἀκόλουθος, καὶ ὁμοία ἐκείνης
τῷ μαίνα, ὅπως ἔδρεψεν εἰς τὸν ἔρη-
μον τὸ γένος τῆς Ἑβραίων.

10 Χαῖρε ὑψηλὴ ἀ-
γίας διάκονε.

10 Χαῖρε, ὅπως ὑπηρετᾷς, καὶ
κυβερνᾷς ἐκείνον, ὅπως εἶναι ἡ ὑψηλὴ,
ἔχρα τῆς δικαίων.

11 Χαῖρε ἡ γῆ πᾶς ἐ-
παγγελίας.

11 Χαῖρε, ὅπως εἶσαι ἡ γῆ, ὅπως
ἐπέχεν ὁ Θεὸς τὴν μάστιγος εἰς ἀνά-
παυσί νηας. ἡ ὅποια ἐπορευομένη
ὑπὸ τὸν γλῶσσιν ἐκείνῳ τῆς ἐπαγγελί-
ας, ὅπως ἔδωκεν ὁ Θεὸς τῷ γένει τοῦ
Ἰσραὴλ, καὶ τῶρα ἐδόθη ἐμᾶς
τῆς Χεῖσιανῶν, ὅπου εἰμὲν ὁ νέ-
ος Ἰσραὴλ.

12 Χαῖρε, ὅπως ἡς ῥέει
μέλι, καὶ γάλα.

12 Χαῖρε ὅπως ὑπὸ ἐσένα ῥέει, καὶ
ῥέχει τὸ μέλι, ἔτι τὸ γάλα τῆς χα-
ρίτος, καὶ θρέφει πᾶς καρδίας τῆς

13 Χαῖ-

πι-

12 Χαῖρε νύμφη ἀ-
νύμφωτε .

ΜΕΰλοντος Συμεῶ-
νος , τῷ παρόν-
τος αἰῶνος , μεδίσαθαι
τῷ ἀπατεῶνος , ἐπεδόθης
ὡς βρέφος αὐτῷ . ἀλλ' ἐ-
γνώθης τέτρω καὶ Θεὸς τέ-
λειος . διόπερ ὄξεπλά-
γησου τὴν ἄρρητον σοφί-
αν , κράζων .

Ἀγγελία .

ΝΕἰ ἀνέδειξε κτίσιν,
ἐμφανίσας ὁ κτί-
σης , ἡμῖν ποῖς ὑπ' αὐτῷ
γνωμοσίαις . ὄξε ἀσώρ-
βλασήσας γαστρός , καὶ
φυλάξας ταύτῃ , ὥσπερ
τὸ ἄφθορον . ἵνα τὸ θαῦ-
μα βλέποντες , ὑμνήσω-
μεν αὐτῷ βοῶντες .

1 Χαῖ-

πιδῶν .

13 Χαῖρε ἡ δὲ πεπεσμένη τῷ Θεῷ
νύμφη ἀνάνδρος .

ΜΕΰλωντας ὁ δίκαιος πορε-
βύτης Συμεῶν νὰ μετα-
σαθῇ , ἵνα περάσῃ διὰ
τέτρω καὶ πόρσκαιρον ζωὴν τῷ πλά-
νῃ , ἵνα δολίς Κόσμος , ἐδόθῃς Κύριε
Θεέ μου Ἰὺ Χεῖρ ὀλίγον ποροτήτερα
εἰς ταῖς ἀγκάλαις ὡς μικρὸν βρέ-
φος . ἀμὴ ἐγνωείδης ἀπ' αὐτὸν , πῶς
ἦσαν αἰνάμα ἵνα τέλειος Θεός . διὰ
τῷ ἐδάμαζε τὴν ἀκατανόητον , ἵνα
ἀνεκδήγητόσιν σοφίαν , καὶ μεγαλύν-
μακροθυμίαν , κράζοντας .

Ἀγγελία .

Δόξα σοι μακρόθυμε προαιώνιε Θεῷ
βασιλεῦ τῆς δόξης .

ΝΕἰ ἀν , καὶ καίνεαν ἐδειξε
τὴν κτίσιν , ἡγοῦν τὴν αἰ-
θρώπινον φύσιν , ὅπως ἦτον
παλαιωμένη εἰς τὴν ἁμαρτίαν , ὁ κτί-
σης τῷ ἀπαιτῶν , ἵνα Θεός μας . ἐσων-
τας νὰ φανερωθῇ εἰς ἐμᾶς , ὅπως ἀπ'
αὐτὸν ἐληνθημεν , ἵνα ἐλάβωμεν
τὴν ζωὴν . βλαστώντας διὰ παρθε-
νικὴν μήτραν ἀγίαν , ἵνα καθαράν ,
ὅπως δὲν εἶχε γνώσῃ ποτὲ ἀνδρὸς
σπέρμα , ἵνα φυλάσσωντάς τινι πάλιν ,
ὥσας ἦτον ἵνα ποροτήτερα , ἄφθορον ,
ἵνα ἀνέγκιτῃ . διὰ νὰ βλέπωμεν ἡ-
μεῖς τῷ τὸ παράδοξον θαῦμα , καὶ
αὐτῷ νὰ δοξάζωμεν , ἵνα τὴν ὑ-

μῖνον

1 Χαῖρε τὸ αὐθός τῆς
ἀφθαρσίας.

2 Χαῖρε τὸ σέφος τῆς
ἐγκρατείας.

3 Χαῖρε ἀνάσσεως
τύπον ἐκλάμπεσα.

4 Χαῖρε τῷ Ἀγγέλων
τὸν βίον ἐμφαίνεσα.

5 Χαῖρε δένδρον ἀγ-
λαόκαρπον, ὃς ἔξέφον-
ται πισοί.

6 Χαῖρε ξύλον δίσκίο-
φυλλον, ὑφ' ἧς σκέπονται
πολλοί.

7 Χαῖρε κυφορεῖσα ὁ-
δηγὸν πλανωμένοις.

8 Χαῖρε ὑπογεννώσα
λυξωτὴν αἰχμαλώτοις.

9 Χαῖρε κειτὲ δικαίᾳ
δυσώπησις.

10 Χαῖρε πολλῶν
πταιόντων συγχώρησις.

11 Χαῖ-

μιελογῶμεν, λέγοντες·

1 Χαῖρε παρθέने, ὅπῃ εἶσαι ὁ
αὐθός τῆς ἀφθαρσίας, ἥγεν τὸ
λάλῃον, ὅπου ποτὲ δὲν μαρ-
νεται.

2 Χαῖρε, ὅπῃ εἶσαι τὸ ἐνδοξότα-
τον σέφανι τῆς παρθενίας.

3 Χαῖρε, ὅπῃ ὑπὸ σέφει ἐλαμψεν
ἐκείνος, ὅπῃ μὲ τὴν τελήμερόντου ἀ-
νάσσειν ἔδωκε παράδειγμα τῆς κοι-
νῆς ἀνάσσεως.

4 Χαῖρε, ὅπῃ φανερώεις εἰς ἐμᾶς
τὴν ζωὴν τῷ Ἀγγέλων.

5 Χαῖρε παρθνομῆτορ, ὅπῃ εἶ-
σαι δένδρον λαμπρόκαρπον, ὑπὸ
τὸ ὁποῖον θρέφονται ὅλοι οἱ πισοί.

6 Χαῖρε, ὅπῃ εἶσαι ξύλον μὲ εὖ-
μορφον ἵσκιον τῷ φύλλων, ὑπὸ τὸ ὁ-
ποῖον περὶ σκεπάζονται πολλοί.

7 Χαῖρε, ὅπῃ ἐβάσαξες εἰς τὴν
κοιλίαν σου ὁδηγὸν σωτηρίας ἐκινῶν,
ὅπῃ ἦσαν πλανεμένοι εἰς τὴν ἀμαρ-
τίαν.

8 Χαῖρε, ὅπου ἐγέννησες ἐλπίδι-
ρωτὴν ἐκινῶν, ὅπῃ ἦσαν σκλαβω-
μένοι ὑπὸ τὸν διάβολον.

9 Χαῖρε, ὅπῃ εἶσαι παροπτινὴ
παράκλησις πρὸς τὸν δίκαιον κει-
τὴν διὰ τὸν Κόσμον.

10 Χαῖρε, ὅπῃ εἶσαι πολλῶν ἀ-
μαρτωλῶν, ὅπῃ πλάσσειν, ἢ συγ-

χα-

11 Χαῖρε, εὐολή τῆς
γυμνῶν παρρησίας.

12 Χαῖρε σοργὴ πάν-
τα πόθον νικῶσα.

13 Χαῖρε νύμφη ἀνύμ-
φουτε.

Εΐνον τόπον ἰδόντες,
Ξενωθῶμεν τοῦ
Κόσμου, τὸν νῦν εἰς Οὐ-
ρανὸν μεταθύντες. διὰ τῆ-
το γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεὸς, ἐ-
πὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἀν-
θρωπος. βαλόμενος ἐλ-
κύσαι πρὸς τὸ ὕψος, τὸς
αὐτῷ βοῶντας.

Ἀ'λληλεΐα.

Οὗτος ὁ ὡς πῶς καί ποῖς κἀπὼ,
καὶ τῆς αἰῶνος οὐδ' ὅ-
πως ἀπὸ τοῦ, ὁ ἀπερίγρα-

πτος

χώρησις.

11 Χαῖρε, ὅπερ εἶσαι ἡ σοφίσις
ἐκείνων, ὅπου εἶναι γυμνοὶ ὑπὸ ἀρε-
ταῖς, ἔδεν ἔχουσι θάρρος κοντὰ εἰς
τὸν Θεόν.

12 Χαῖρε διωπλαγχτική ἀγάπη,
ὅπερ ἀεισώβεις καὶ ἐπὶ ἄλλῳ ἀγά-
πῳ, ἔδ' ἀγαπᾷς ὅλους ἀδελφόρως.

13 Χαῖρε νύμφη, ὡς τὸν υἱὸν τοῦ
Θεοῦ ἡμετήσασα. ἀνύμφουτε, ὡς
παρθένος μέναισα.

Εἴνῳ, ἔδ' θαυμασιῶ, ἔδ' ὑπὲρ
Ξύσιν γεννησιν ἔσοντας καὶ νὰ
Ιδαμῶ, ὁ Χειριστοί, ὡς
ξενωδοῦμεν ὅλους δι' ὅλου ὑπὸ τὸν
Κόσμον. ἦγεν ὡς εὐαγλῶμεν ὅλους
μας τὰς λογισμὰς ὑπὸ τὸν Κόσμον,
μεταδέττοντας ὅλον τὸν νοῦν μας εἰς
τὸν Οὐρανόν, μὲ τὸν νὰ λογιᾶζω-
μεν, ἔδ' νὰ ποδοῦμεν μόνον τὰ Οὐ-
ραῖα. ἤρατι ἔδ' ὁ ὑψηλός, ἔδ' μέ-
γας Θεός, διὰ τῆτο ἐφάνηκε ταπεινός
ἄνθρωπος ἀπᾶν εἰς τὴν γῆν, ἔδ' ὁ
πέμνει δυσβάστακτα πᾶσι, ἔδ' ἔ-
λαβε θεληματικὸν θάνατον, μόνον
διὰ νὰ θέλῃ νὰ σύρῃ ἀπᾶν εἰς τὸν
Οὐρανὸν ἐκείνους, ὅπερ εἰς αὐτὸν πάν-
τα λέγουσι τό.

Ἀ'λληλεΐα.

Δόξα σοι Πάτερ ἀγέννητε, Τίε
ἡμετή, καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἐκπο-
ρεύόμενον.

Οὗτος ὁ Τίος, καὶ Λόγος τῆ
Θεοῦ, ἔδ' Πατὴρ, ὁ ἀπερί-
γραπτός, ἔδ' πανταχῶς πα-

ρῶν,

πτος Λόγος, συγκατά-
 βασις γὰρ Θεϊκή, ἡ με-
 τάβασις δὲ τοπικὴ γέγο-
 νε. Ἐ πόκος ἐκ παρθένου
 Θεολήπτου, ἀκουούσης
 ταῦτα.

1 Χαῖρε Θεὸς ἀχωρήτης
 χάρα.

2 Χαῖρε σεπτῆ μυση-
 εῖα θύρα.

3 Χαῖρε τῇ ἀπίστων
 ἀμφίβολον ἄκυσμα.

4 Χαῖρε τῇ πιστῶν ἀ-
 ναμφίβολον καύχημα.

5 Χαῖρε ὄχημα πανά-
 γιου τῷ ἐπὶ τῇ Χερυβίμ.

6 Χαῖρ

ρῶν, ὁλος ἦτον κάτω εἰς τὴν γλῆσσαν
 κωμένος, ὁ τέλειος Θεός, ἡ τέλειος
 ἀνθρωπος, ἔκ δὲ τὸν Οὐρανὸν ἀ-
 πάνω ὅλως δι' ὅλε δὲν ἔλειψε. διὰ
 τί δὲν ἔγινε μετάβασις τοπικὴ, καὶ
 ἐμετασφαλῶθη δὲ τὸν θρόνοντα, καὶ
 ἦλθεν εἰς τὴν γλῶσσαν, ἀμὴν ἔγινε μία
 συγκατάβασις Θεϊκή. ἦσαν ἔκ εἰς
 τὴν Οὐρανίοντα δὲ ὅταν ἦτον ὡς Θεός,
 ἔκ διὰ τὴν ἀσπαραγγιάντα ἐταπει-
 νώθη, ἔκ ἐσυγκατίβη, ἔκ ἔγινεν ἀν-
 θρωπος, διὰ νὰ σώσῃ τὸν ἀνθρωπον.
 ἔκ ἐληνθήθη δὲ τὴν Θεόπνουσον, ἔκ
 Θεοφάντισεν παρθένον, ἔκ Θεοτόκον,
 ὅπῃ ἀκούει τέρας τῆς ὑμῶν.

1 Χαῖρε παρθένε, ὅπῃ ἔγινες τό-
 πος, ἔκ χώρα, ἔκ ἐχώρεσες μέσας
 τὸν Θεόν, τὸν ὁποῖον δὲν χωρήσιν ὅ-
 λα τὰ πέρατα τῆς Κόσμου.

2 Χαῖρε τῇ ἀγνωπία μυσηεῖς τῆς
 ἐνανθρωπήσεως τῆς Θεῆς ἡ θύρα. ἐ-
 πειδὴ διὰ μίσους ἐφανερώθη εἰς τὸν
 Κόσμον ὡς ἀνθρωπος.

3 Χαῖρε, ὅπῃ ἔσαι τῇ ἀπίστων
 ἀμφίβολον ἄκυσμα. διὰ τὴν ὑπο-
 πάλυτον, ἀπίσως ἔκ ἀληθινὰ ἐσά-
 φης παρθένης, ἔκ Θεομήτωρ.

4 Χαῖρε, ὅπῃ ἔσαι τὸ ἀληθινὸν τα-
 πὶ καύχημα τῇ πιστῶν, ἐπειδὴ ὁ-
 λοι χεῖς ἐναντιότητα, ἔκ χεῖς ὑ-
 ποψίαν σὲ πιστόμην, ἔκ ὁμολογῶ-
 μὴν ἀγνῶ Θεοτόκον, ἔκ καυχέμε-
 τον εἰς τὸ ὄνομά σου.

5 Χαῖρε θρόνε παναγίωτα τοῦ
 Θεοῦ, ὅπῃ κάθεται ἀπαύτως εἰς τὰ
 πολυόμματα Χερυβίμ.

B

6 Χαῖρ

6 Χαῖρε οἶκημα παρὰ- 6 Χαῖρε ὁπτηθεῖσάτων κατοικη-
 ρισον τῷ ἐπὶ τῷ Σεραφίμ. τήριον ἐκεῖνῃ, ὅπῃ εἶναι ἀπάνω εἰς
 τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφίμ.

7 Χαῖρε ἡ τὰν ἀντία εἰς 7 Χαῖρε, ὅπῃ τὰ δύο ἐναντία ἔφε-
 τ' αὐτὸ ἀγαγῶσα. ρες εἰς ἓνα, ἥ γυν τὴν Θεότητα, καὶ
 ἀνθρωπότητα ἑσμιζες αὐτάμα, ἥ
 ἔφερεις τὸν Χειρὸν, ὅπῃ εἶναι διπλῆς
 τῇ φύσει, Θεός, ἥ ἀνθρωπος.

8 Χαῖρε ἡ παρθενίαν, 8 Χαῖρε, ὅπῃ ἑσμιζες εἰς τὴν λό-
 ἐ λοχείαν ζῶν ὄντα. γους τὴν παρθενίαν, ἥ τὴν γένναν.
 διατὶ τὸν Χειρὸν ἐγέννησας, ἔσω-
 τας νὰ ἦσαν παρθένας, ἥ παρθένας
 ἰσάλιν ἔμεινες.

9 Χαῖρε, δι' ἧς ἐλύθη 9 Χαῖρε, ὅπῃ διὰ μέσους ἐλύθη,
 παράβασις. ἥ ἐσυγχωρήθη τὸ πᾶσιμα τῷ πρω-
 τοπλάσῃ Ἀδὰμ, ὅπῃ ἔχε παρέβη
 τὴν ἐντολὴν τῷ Θεῷ.

10 Χαῖρε, δι' ἧς ὑλοίχ- 10 Χαῖρε, ὅπῃ διὰ μέσους ὁ
 θη Παράδεισος. Παράδεισος αὐλοίχθη, ἥ οἱ ἁμαρ-
 τωλοὶ σωτηρίας ἔτυχον.

11 Χαῖρε ἡ κλεις τῆς 11 Χαῖρε παρθένη, ὅπῃ εἶσαι τὸ
 Χειρὸ βασιλείας. κλειδί τῆς βασιλείας τῷ Χειρῷ, καὶ
 εἰς εἰσέρχεται εἰς αὐτὸν, εἰμὴ
 διὰ σῶ.

12 Χαῖρε ἐλπίς ἀγα- 12 Χαῖρε, ὅπῃ εἶσαι ἡ ἐλπίς ἀ-
 θῶν αἰωνίων. θῶν αἰωνίων ἀγαθῶν. διὰ τὸ ὅσοι εἰς
 ἐσένα ἐλπίδον, τὰς ἀξιώσεις νὰ ἀ-
 πολαύσων τὰ παντοτινὰ ἀγαθὰ τῆς
 Οὐρανίου βασιλείας.

13 Χαῖρε νύμφη ἀ- 13 Χαῖρε ἡ προσφιλεστάτη νύμφη
 νύμφη. τῷ Θεῷ ἡ αὐτοῦ.

Π Ἄσα φύσις Ἀγ- Π Ἄσα ἡ φύσις τῆς ἐκνίων
 γέλων, κατεπλά- Ἀγγέλων ὁξέση, ἥ ἐθαύ-
 γη τὸ μέγα, τῆς σῆς ὀαν- μάσε κατὰ πολλὰ τὸ με-
 γάλον, καὶ ἀεὶ μὴν ὀντόν ἐργὸν τῆς
 σαφ-

θραπνήσεως ἔργου. τὸν αὖ
 παρόσιτον γὰρ ὡς Θεόν,
 ἐθεώρει πᾶσι παρσιτὸν
 ἄνθρωπον. ἡμῖν μὲν συ-
 λλάγοντα, ἀκούοντα δὲ πα-
 ρὰ πάντων ἔπος.

Ἀλλήλεια.

Ρ Ἦτορας πολυφθόγ-
 γος, ὡς ἰχθύας
 ἀφώνους, ὁρῶμεν ἐπὶ σοὶ
 Θεοτόκε. ἄποραῦσι γὰρ
 λίγειν, τὸ πῶς ἢ παρ-
 θένους μύεις, ἢ τεκεῖν
 ἰχθυας. ἡμεῖς δὲ τὸ μυ-
 στήριον θαυμάζοντες, τι-
 σῶς βοῶμεν.

1 Χαῖρε σοφίας Θεοῦ
 δοχεῖον.

2 Χαῖρε προνοίας ἀν-
 τοῦ ταμεῖον.

3 Χαῖρε φιλοσόφης ἀ-
 σάφης δεικνύουσα.

κώσεώς σε Κύνει, ὅπῃ ἐγίνης ἀν-
 θρώπος. ὁ γὰρ ἐσέναι, ὅπῃ τινὰς
 δὲν ἡμπορεῖ νὰ σε σιμώσῃ, ὥσαι
 ὅπῃ εἶσαι Θεὸς ἰχυρὸς, ἢ πῦρ κα-
 ταναλίσκον, σὲ ἐθεώρει θρόμβιον
 ἄνθρωπον, ὅπῃ ὅλοι ἡμεῖς παρσιμά-
 σε, ἢ ὁ λόγος, ἢ ἐσὺ ἐλόυθε-
 ρα μᾶς ἐσωθῆναι ἀσφύτουσιν, μὲ θάρ-
 ρος μᾶς ἐμίλεις, καὶ ἀπὸ ὅλης ἡ-
 κτες εἰς δοξολογίαν τοῦ.

Ἀλλήλεια.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, ἢ
 τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ρ Ἦτορας, ἢ φιλόσοφος πολύ-
 λογος, θωρεῖ μὲν διὰ σέναι
 Θεοτόκε παρθένη ἀφώνους ὡ-
 σαὶ τὰ φάει. ὁ γὰρ ἀμφιβάλλου
 νὰ εἶπεν, τὸ πῶς ἔμενες ἢ παρθέ-
 νος ἀφθόρος, ἢ ἀκόμη μετόρεσες
 νὰ θρηνησῇς. ἀμὴν αὐτοὶ βέβαια
 πλανῶνται μὴ λογιάζοντες, πῶς ὅ-
 πως βέλεται Θεὸς, ἢ κατὰ φύσεως
 τάξις. ὁ μὲν ἐμῆς τὸ τοῦ κρυπτόν
 μυστήριον τῷ Θεῷ θαυμάζοντες, καὶ
 πιστεύοντες αἰαμφιβόλως λέγομεν.

1 Χαῖρε παρθένη, ὅπῃ εἶσαι τὸ
 καθαρὸν δοχεῖον, ἐπειδὴ ἐδέχθης
 τὴν σοφίαν τοῦ Θεοῦ.

2 Χαῖρε, ὅπῃ εἶσαι τὸ σεμνότατον
 κελλίον. ἐπειδὴ ἐκατοίκησε μέσασσε
 ἡ θεϊκὴ προνοία.

3 Χαῖρε, ὅπῃ τῆς φιλοσοφίας ὁπο-
 δείκταις ἀσάφης ἢ μωρές.

4 Χαῖρε τεχνολόγους
αλόγους ἐλέγχουσα.

5 Χαῖρε, ὅτι ἐμαράν-
θισαν οἱ δεινοὶ συζητη-
ταί.

6 Χαῖρε, ὅτι ἐμαράν-
θισαν οἱ τ' μύθων ποιη-
ταί.

7 Χαῖρε τῷ Ἀθιναί-
ων τὰς πλοκάς διασώ-
σα.

8 Χαῖρε τῷ ἀλιέων τὰς
σαγήνας πληρῆσα.

9 Χαῖρε βυθῷ ἀγνείας
ἐξέλκυσσα.

10 Χαῖρε πολλὰς ἐν
γνώσει φωτίζουσα.

11 Χαῖρε ὀλκὰς τ' θε-
λόντων σωθῆναι.

12 Χαῖρ

4 Χαῖρε, ὅπῃ ἐλέγχεις ἐκείνους,
ὅπῃ μέτεχνῶν λογαριασμοῦ ψαύ-
σικων σὲ ἐναντιώνονται, ὑπεδείκ-
πωντάς τε αλόγους, ἦγεν πῶς δὲν
ἔχουσι λογαριασμόν.

5 Χαῖρε, ὅτι ἐλωλαθήκασιν
οἱ δύσκολοι, ἔα τυχοῖς ὅξεταστέδες
τῷ θεϊκῶν μυστηρίων.

6 Χαῖρε, ὅτι ἐφυγῆκασιν, ἔ-
μαρανθήκασιν οἱ ποιηταί τῷ
παράμυθι. ἦγουσιν ὅτι ὁλοθρο-
θήκασιν, ἔα φανισθήκασιν οἱ ψαύ-
δοπροφῆται, ὅπῃ ἐπλανήσαν τὸν
Κόσμον.

7 Χαῖρε, ὅπῃ ἀνέσπασες, καὶ ἐ-
καπαχάλασες τὰ πεπλεγμένα τ'
συλλογισμοῦ τῷ σοφῶν Ἀθιναίων,
ἦγεν πῶς ὕψιλας καὶ τεχνικὰς ἐφο-
ρέσεις τῷ ῥητόρων.

8 Χαῖρε, ὅπῃ γεμίζεις τὰ δύκ-
τια τῷ φάραδων, ὅπῃ φαρδύουσιν
ἀνθρώπους. ἦγεν ὅπῃ κάμνεις καὶ κα-
ταπείθονται πολλοί, καὶ παρακί-
νῶνται ὑπὸ ταῖς νεθεσίαις τῷ Γερέ-
ων, ἔα Διδασκάλων, ἔα πεισθύνειν εἰς
τὸ κήρυγμα τῷ Ἀποστόλων.

9 Χαῖρε, ὅπῃ σὺρνεὶς τὰς αἰθρώ-
πας ὑπὸ τὸν βυθὸν τῆς ἀγνοσίας εἰς
τὸ ὕψος τῆς σοφίας.

10 Χαῖρε, ὅπῃ φωτίζεις πολλὰς
εἰς τὴν γνώσειν τῷ Θεῷ.

11 Χαῖρε, ὅπῃ εἶσαι τὸ στερεόν,
ἔα φοβὸν καράβι ἐκελευσάντων, ὅπῃ θε-

Λου

12 Χαῖρε λιμνὴ τῆς τῆς
βίε πλωπύρων.

13 Χαῖρε νύμφη αἰ-
νύμφουτε.

Σ Ωσαι θέλων τὸν
Κόσμον, ὁ τῆς
ὅλων κοσμήτωρ, πρὸς
τῶτον αὐτεπάγγελτος ἤλ-
θε. καὶ ποιμνὸς ὑπάρχων
ὡς Θεός, δι' ἡμᾶς ἐφάνη,
καθ' ἡμᾶς ἀνθρώπος.
ὁμοίῳ γὰρ τὸ ὅμοιον κα-
λίσας, ὡς Θεὸς ἀκέραιος.

Ἀγγελία.

Τ Εἷχος ἐστὶ τῆς παρθέ-
νων, Θεοτόκε παρ-
θεν, καὶ πάντων τῶν εἰς
σέ προσβέχοντων. ὁ γὰρ
τῆς Οὐρανῆς καὶ τῆς γῆς, κα-
τεσκόπασέ σε ποιητὴς ἀ-
κραντὲ, οἰκήσας ἐν τῇ

μή-

λυντὴν σώφους.

12 Χαῖρε, ὅπερ εἶσαι λιμνὴν ἀ-
κίνδυνον ἐκείνων, ὅπερ πλέυσι τὴν
θάλασσαν τῆς ζωῆς. Ἰδοὺ ὕστερα
ὅσο πολλὰ πάθη τὸς ἀνθρώπους.

13 Χαῖρε νύμφη τῆς Θεῆς ἡ ἀναν-
δρος.

Σ Ωσαι θέλωντας τὸν Κόσμον
ἐκεῖνος, ὅπως μὲ ἀκράν-
τοφίαν ἐσόλισε τὰ πά-
θη, καὶ ἐσωθήσετα καλὰ λίαν,
εἰς τὸν ἴδιον τὸν Κόσμον αὐτοκρά-
τος δεληματικῶς ἦλθε. καὶ ἐ-
σώντας να εἶναι αὐθέντης, καὶ κυ-
βερνήτης, ὡσανύ Θεός, διὰ ἐμᾶς ἐ-
φάνηκε τέλειος ἀνθρώπος, ὡσανύ
ἐμᾶς. διὰ τὸ μὲ τὸ ὅμοιον ἐσώντας
να ἐκάλεσε τὸ ὅμοιον, ἡγοῦμαι μὲ τὴν
ἀνθρώπων ἐσώντας να ἐκάλεσε
τὸν ἀνθρώπον, ἀκέραιος ὡσανύ Θεός τὸ

Ἀγγελία.

Δόξα σοι ὁ ἐν τεισὶ προσάποιος ἀ-
διαρέτοις προσκυνέμενος μόνος Θε-
ὸς ἡμῶν.

Τ Εἷχος, διωάμωσις, ἥ ποτε
εἰσκέπασις εἶσαι τῆς παρ-
θεν, ὡς Θεοτόκε παρθένη,
καὶ προσασία ὁλοκλήρων ἐκείνων, ὅπερ
μὲ βεβαίαν ἐλπίδα, ἐπίσιν αὐ-
πόκειτον προσρέχουσιν εἰς τὴν σκέ-
πιν. διὰ τὸ ποιητὴς, καὶ κτί-
στης τῆς Οὐρανῆς, καὶ τῆς γῆς διὰ τέ-
λειαν σὲ ἐκάμε, καὶ σὲ ἐκατάσπασα
εἰς τὸν Κόσμον, ὡς καθαρὰ τέλειον

Β 3 ΤΙΝ

μήτ' αὖτε, καὶ πάντα σοι
προσφανεῖν διδάξας.

1 Χαῖρε ἡ φύλη τ' παρ-
θενίας.

2 Χαῖρε ἡ πύλη τ' σω-
τηρίας.

3 Χαῖρε ἀρχηγένοιο
ἀναπλάσεως.

4 Χαῖρε χοριγέθει-
κῆς ἀγαθότητος.

5 Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνι-
στήνησας τὰς συλληφθεῖ-
σας αἰχρῶς.

6 Χαῖρε, σὺ γὰρ ἐν-
θέτησας τὰς συλληφθεῖσας
τὸν νῦν.

7 Χαῖρε ἡ τὸν φθορέα
τῶν φρονῶν καταργῶσα.

8 Χαῖρε ἡ τὸν ἀπορέα
τῆς ἀγνείας τεκῶσα.

9 Χαῖρε πᾶσι ἀσπό-
ροις νυμφεύσεως.

τερ, ἔσονται ναὶ ἐκατοῖ κησὺν εἰς τὸν
ἀγίωτά τινος μήξαν, καὶ ναὶ ἐδίδα-
ξεν ὅλους μας ναὶ φωνάζωμεν εἰς ἐ-
σένα.

1 Χαῖρε παρθένε, ὅπῃ εἶσαι κο-
λῶνα ἀσάλαυτη τῆς παρθενίας.

2 Χαῖρε, ὅπῃ εἶσαι ἡ θύρα τῆς
σωτηρίας.

3 Χαῖρε, ὅπῃ εἶσαι πρώτη ἀρ-
χή τῆς νοητικῆς μας ἐκναπλάσεως.
ἐπεὶ δὲ μετὰ τὴν γέννησιν τῇ ὑἱῷ σου ἔ-
καμες, καὶ ἔξανα γυήκασιν εἰς τὸν
κόσμον ἡ ψυχὰς μας.

4 Χαῖρε, ὅπῃ εἶσαι χαλεπὴ τῆς
θεικῆς ἀγαθότητος. ἐπεὶ δὲ διὰ μέ-
σου σου δίδει ὁ Θεὸς τὴν καλοσύνην
τῇ εἰς ὅλους.

5 Χαῖρε, διατὶ ἐσὺ ἔξανα γέννη-
σας νοητῶς ἐκείνας, ὅπῃ ἐσυλληφθή-
κασι μετὰ ἁγνείας ἀμαρτίας.

6 Χαῖρε, διατὶ ἐσὺ ἐνέθετες,
καὶ ἠλεγξες ἐκείνας, ὅπῃ ὁ διάβολος
εἶχε σκλαβωμένους εἰς τὸν πλάτῃν,
ὅς εἶχε κλέψῃ τὸν νῦν.

7 Χαῖρε, ὅπῃ ἐκατασχάλασας τὸν
χαλαστὴν τῆς αἰσθήσεως, ὅς λογισ-
μῶς τῆς αἰσθρόπων.

8 Χαῖρε, ὅπῃ ἐγέννησας ἐκείνον,
ὅπῃ σπέρνει τὴν καθαρότητα εἰς
ταῖς καρδίαις μας.

9 Χαῖρε, ὅπῃ εἶσαι νυμφικὴ κά-
μερα τῇ ἀσπόρῃ, καὶ αἰκιδρε γάμοι.

ΙΟ Χαῖρε πιστὲς Κυ-
εῖω ἀρμόζουσα.

ΙΙ Χαῖρε καλὴ κερ-
φόφει παρθένων.

Ι2 Χαῖρε ψυχῶν νυμ-
φοσόλε ἁγίων.

Ι3 Χαῖρε νυμφη ἀνύμ-
φοδύτε.

ΥἸμνος ἅπας ἡττά-
ται, συνεκτείνε-
σθαι σπύδων, τῷ πλή-
θει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν
σέ. Ἰσαεὶθμες γὰρ τῇ
ψύμμῳ ὥδας, αὐτὴ προ-
σφέρωμίν σοι βασιλεῦ
ἅγιε, ἐδὲν τελευτῶν ἁ-
ξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν,
τοῖς σοὶ βοῶσιν.

Ἀλληλεῖα.

Φωτοδόχον λαμπά-
δα, τοῖς εὐσκό-
τει φανεῖσαν, ὁρώμεν τὴν
ἁγίαν παρθένον. τὸ γὰρ

ἔϋ

ΙΟ Χαῖρε, ὅπῃ σμίγεις, καὶ ὁ-
μονοιάζεις τὰς πιστὰς Χειρτιανὰς με-
τὸν Κύριον, καὶ Θεόνμας.

ΙΙ Χαῖρε, ὅπῃ εἶσαι καλὴ ζο-
φόφει, ἐσπλαγχνικὴ κυβερνήτρια τῶν
παρθένων.

Ι2 Χαῖρε, ὅπῃ εἶσαι ἡ νυμφος τοῦ
λίττα τῶν ψυχῶν τῶν ἁγίων.

Ι3 Χαῖρε ἡ ἀγλαόμορφος νύμφη
τῷ Κυρίῳ ἡ ἀνάνδρος.

ΥἸμνος, καὶ κάθε ἔπαινος, καὶ
δοξολογία νικάται, ὅταν
σελήσην ἡ πλατυδῆ, καὶ
νὰ μεξήνη μετὰ τὸ πλῆθος τῆς πολ-
λῆς σε ἐλεημοσιωῆς, καὶ ἀπείρε ὁ-
σπλαγχνίας. διὰ τὸ αὐτὴν προσφέ-
ρωμεν πανάγιε βασιλεῦ ἐς τόσους ὁ-
μους, καὶ μελωδικὰς ψαλμούς, ἱ-
σομέζεις μετὰ τὴν ἁμμον τῆς θαλάσ-
σης, ἐδὲν ἡ ἀρχὴ καίνομεν ἁ-
ξιον δόχασίας εἰς τόσα ἀγαθὰ, ἐκ
δουρεσιῶς, ὅπῃ ἔδωκες εἰς ἐμὰς,
ὅπῃ σε φωνάζομεν.

Ἀλληλεῖα.

Δόξα σοι Πάτερ, Υἱέ, καὶ Πνεῦ-
μα ἅγιον.

Φωτοδόχον λαμπάδα, ὅπῃ
ἐδέχθη τὸ θεῖόν φῶς, φω-
ρῶμεν τὴν ἁγίαν παρθέ-
νον Μαρίαν, ὅπῃ ἐφαίνη, ἐκ ἐφῆς
εἰς ἐκείνης, ὅπῃ ἐκείνη ὡσαύτως εἰς
τὴν σκοτεινὰν τὴν ἁμαρτίαν. διὰ τὸ

Β 4 με

αἴνον ἅπασα φῶς, ὅδη-
γῇ πρὸς γνῶσιν θεϊκῶν
ἁπαντας. αὐγῇ τὸν νῦν
φωτίζουσα, κραυγῇ δὲ
τιμωμένη ταῦτα.

1 Χαῖρε ἀκτὶς νοητῆς
Ἡλίας.

2 Χαῖρε βολὴς τοῦ ἀ-
δύτου φέγγους.

3 Χαῖρε ἀσραπὴ τὰς
ψυχὰς καταλάμπουσα.

4 Χαῖρε ὡς βροντὴ τὰς
ἐχθρὰς καταπλήττουσα.

5 Χαῖρε, ὅτι τὸν πολὺ-
φωτον ἀντέλλεις φωτισ-
μένον.

6 Χαῖρε, ὅτι τὸν πο-
λύρρητον ἀναβλύζεις πο-
ταμόν.

7 Χαῖρε τῆς κολυμ-
βήθρας ζωγραφίσσα τὸν
τύπον.

8 Χαῖρε τῆς ἀμαρτίας
ἀναι-

μέ τὸν ἀλάμπη τὸ αἶθρον, ἥθεος
φῶς, ὅδηγᾷ ὅλους πρὸς τὴν θεογνω-
σίαν, φωτίζοντας μετέποιον λάμ-
ψιν τὸν νῦν μας, ἥ ἐμεῖς μεμύαν
φῶν τὴν τιμὴν μετέποιον λογῆς.

1 Χαῖρε παρθένε, ὅπῃ εἶσαι ἡ
ἀκτὶς τῆς νοητῆς Ἡλίας Χειρῆς.

2 Χαῖρε, ὅπῃ εἶσαι ἡ λάμψις
τῆς φωνῆς, ὅπῃ ποτὲ δὲν σκοτινιάζει.

3 Χαῖρε ἡ ἀσραπὴ, ὅπῃ κατα-
λαμπρύνεις, ἥ φωτίζεις τὰς ψυ-
χαῖς τῶν ἀνθρώπων.

4 Χαῖρε, ὅπῃ ὡσαύτη βροντὴ φοβέ-
εἰς, καὶ καταπληγῶν τὰς ἐχ-
θρὰς διαβόλους, ἥ τοὺς ἐναντίους τῆς
ὁρθοδόξου πίστεως.

5 Χαῖρε, διότι αἰατέλλεις τὸν ἀ-
ληθινὸν φωτισμὸν τὸν Χειρῆς, ὅ-
πῃ μετὰ πολὺ φῶς φωτίζει ὅλον τὸν
Κόσμον.

6 Χαῖρε, διότι ἀναβρυσκάνεις τὸν
πολυρρεχάτον ποταμόν τὸν Χειρῆς,
ὅπῃ μετὰ πολλὰ ῥεύματα τῶν χα-
ρίτων, ὡσαύτῃ μετὰ γλυκιά νερά, δρο-
σίζει τὰς ψυχὰς ἐκκενῶν, ὅπῃ δι-
ψοῖσι τὴν σωτηρίαν.

7 Χαῖρε, ὅπῃ σηματοδοτεῖς τὸν τό-
πον τῆς προβολικῆς κολυμβήθρας,
εἰς τὴν ὅποιον οἱ αἰσθητοὶ ἐδρα-
πέδουνταν.

8 Χαῖρε, ὅπῃ τῆς προπατορικῆς
ἀμαρ-

ἀναιρεῖσα τὸν ῥύπον.

9 Χαῖρε λεπτή ἐκπλύνων συνείδησιν.

10 Χαῖρε κρατὴρ κερνῶν ἀγαλλίασιν.

11 Χαῖρε ὁσμὴ τῆς Χειρὸς ὁσφύας.

12 Χαῖρε ζωὴ μουσικῆς ὁσφύας.

13 Χαῖρε νύμφη ἀνύμφου.

ΧΑῖρε δυνάμις θελήσας, ὀφλημάτων ἀρχαίων, ὁ πάντων χρεολύτης ἀνθρώπων, ἐπεδήμησε δι' ἐαυτὴν πρὸς τὰς ἀποδήμες τῆς αὐτῆς χάριτος. καὶ χάρις τὸ χειρόγραφο, ἀκέραιον παρὰ πάντων οὐτως.

Ἀλληλεῖα.

ἀμαρτίας λιώνεις, καὶ ἀφανίζεις τὴν ἀπασράδα.

9 Χαῖρε λεβὴν, ὅπερ ξεπλύνεις, καὶ καθαιρὶς τὰς λογισμὰς, καὶ τὴν συνείδησιν.

10 Χαῖρε ἀγγεῖον, ὅπερ κερνῶς ἐποτίσεις τὴν χαρὰν, ἐκ ἀγαλλίασιν εἰς τὰς λυπημένους.

11 Χαῖρε, ὅπερ εἶσαι ἡ ὁσμὴ τῆς μυρωδιᾶς τῆς Χειρὸς.

12 Χαῖρε, ὅπερ εἶσαι ἡ ζωὴ τῆς μουσικῆς συμποσίης.

13 Χαῖρε νύμφη τῆς Θεοῦ ἀειπαρσυνῆς.

ΧΑῖρε δυνάμις θελήσας, καὶ συγχώρησιν τῶν παλαιῶν χρεῶν, ἐκ τῶν ποταπῶν κῶν ἀμαρτιῶν ὅς ἡ ὁσφύς τοῦ Θεοῦ, ὅπερ ὁλονὴν πᾶν χρεὶν πληρῶνει, καὶ λιώνει τὰς ἀμαρτίας, ἥλθεν διὰ λόγου τοῦ ἐδῶ κατὰ εἰς τὴν γλῶσσαν εἰς ἐμὰς, ὅπως ἡμεῖς ἀπολύγοι, μακρεμένους, καὶ ξενιτεμένους διὰ τὴν χάριν τοῦ. καὶ ἔσονται καὶ χάρις τὸ χειρόγραφο τῆς ποταπότητος Ἀδάμ, ἀκούει διὰ ὅλης μας εἰς ἀντιμεταβίβω τῶν.

Ἀλληλεῖα.

Ἅγιος ὁ Πατὴρ, ἅγιος ὁ Υἱός, ἅγιος τὸ Παράκλητον Πνεῦμα. Τελεῖς ἀγία δόξα σοι.

Ψ Α'λλόντες, τὸν τό-
κον, αὐμνέμενοι σε
πάντες, ὡς ἐμφυχον ναὸν
Θεοτόκε. ἐν τῇ σῇ γὰρ οἰ-
κήσας γαστρί, ὁ συνέχων
πάντα τῇ χειρὶ Κύριος,
ἡγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδί-
δαξε βοᾶνσοι πάντας.

1 Χαῖρε σκηνὴ τῆς Θεοῦ,
ἡ Λόγος.

2 Χαῖρε ἁγία ἁγίαν
μείζων.

3 Χαῖρε κιβωτὲ χρυ-
σῶ θείσα τῷ Πνεύματι.

4 Χαῖρε θησαυρὲ τῆς
ζωῆς ἀδαπάνητε.

5 Χαῖρε τίμιον διάδη-
μα Βασιλέων ὁσεβῶν.

6 Χαῖρε καύχημα σε-
βάσμιον Γερέων ὀλα-
βῶν.

7 Χαῖρε τῆς Ἐκκλη-
σίας ὁ ἀσάλευτος πύρ-
γος.

8 Χαῖ-

Ψ Α'λλόντες, ἢ συγχαίροντες
τῷ ἁγίανσε γένναι Θεο-
τόκε παρθένε, αὐμνέμεν,
καὶ δοξάζομεν σε ὅλοι ὡσανὺ ὅπως εἶ-
σαι ἐμφυχος ναὸς, οἶκος, ἔξ παλᾶ-
τον τῆ προαιωνίου Θεοῦ. διὰ τὴν ἔσων-
τας νὰ ἐκατοίκησεν εἰς τὴν ἁγίανσε
γαστέρα ἐκείνη, ὅπως ἔχει ὅλον τὸν
κόσμον εἰς τὸ χεῖρτε, σε ἡγίασε,
ἐξ ἐδόξασέ σε, καὶ ἐμᾶς ἐδίδασκεν
ὅλους νὰ σε φωνάζωμεν.

1 Χαῖρε παρθένε, τὸ κατοικητή-
ριον τῆς Τριῆς ἡ Λόγος τῆς Θεοῦ.

2 Χαῖρε ἡ ἁγία, ὅπως εἶσαι με-
γαλῆτερη ὅπο ὅλους τὰς ἁγίας.

3 Χαῖρε κιβωτὲ, ὅπως ἐχρυσώ-
θης μετὰ τὸ Πνεῦμα, ἡ ὅποια ἐπροε-
κονίσθη ἀπὸ τῆς κιβωτὸς τῆς Δια-
θήκης.

4 Χαῖρε Θεοτόκε, ὅπως εἶσαι ὁ ἀ-
ξὸς διατός, ἀχάλατος, ἢ ἀτελεύ-
τητος θησαυρὸς τῆς ζωῆς μας.

5 Χαῖρε τὸ τίμιώτατον σεφαίρι τῆς
ὁσεβεσάτων βασιλείᾳ.

6 Χαῖρε τὸ ὀλαβητικώτατον καύ-
χημα τῆς ὀλαβεσάτων Γερέων.

7 Χαῖρε, ὅπως εἶσαι ὁ ἀσάλευτος,
ἔξ ἄσειτος πύργος τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Χειρὸς.

8 Χαῖ-

8 Χαῖρε τῆς βασιλείας τοῦ Ἀποστόλου τει-
χος.

9 Χαῖρε, δι' ἧς ἐγεί-
ρονται ἔσπαια.

10 Χαῖρε, δι' ἧς ἐχ-
θροὶ καταπίπτουσιν.

11 Χαῖρε χρωτὸς τοῦ
ἐμῆς θεραπείας.

12 Χαῖρε ψυχῆς τῆς ἐ-
μῆς σωτηρίας.

13 Χαῖρε νύμφη ἀ-
νύμφουτε.

Ω Πανύμνητε μήτερ,
ἡ τεκῆσα τὸν πᾶν-
των ἀγίων ἀγιώτατον
Λόγον, δεξαμένη τὴν
νῦν προσφοράν, ὑπὸ πᾶ-
σης ῥύσαι, συμφορᾶς ἅ-
παντας. Ἐ τῆς μελλέουσας
λύξωσαι κολάσεως, τὰς
σοὶ βοῶντας.

Α' Μηλέϊα.

8 Χαῖρε, ὅπῃ εἶσαι τὸ αἰκμητον,
ἑκέρσωτον τεχνίον τῆς βασιλείας
τῆς Οὐρανῶν.

9 Χαῖρε, ὅπῃ δια μέσου σου συκώ-
νεται νικητήρια κατὰ τὴν δαιμόνων,
ἢ θείαμβοι τῆς σωτηρίας μας.

10 Χαῖρε, ὅπῃ δια μέσου σου νι-
κῶνται, κατακρεμνίζονται οἱ νοη-
τοί, ἑοὶ αἰδνητοί μας ἐχθροί.

11 Χαῖρε, ὅπῃ εἶσαι ἡ θεράπυ-
ς, ἑῖς ἰατρεία τῆς σώματός σου.

12 Χαῖρε, ὅπῃ εἶσαι ἡ λύξωσις,
ἑῖς σωτηρία τῆς ψυχῆς μας.

13 Χαῖρε ἡ ὄντως ἐκλεκτὴ τῆς Θεῆς
νύμφη μητρὸς παρθενης.

Ω Πανύμνητε, ἑκέρσωτον
μήτηρ, ὑπέρβου, αἰετάρ-
θου μητέρα, ὅπῃ ἐγέννη-
σας τὸν ἀγιώτατον ὑπὸ ὅλης τῆς ἀγί-
ας Τριῶν καὶ Λόγον τῆς Θεῆς, ἑῖς Πα-
τρός. παρακαλῶ μενέ, μετὰ τὴν νῦν
δεχθῆς τὴν τιμὴν τῆς ταπεινῆς πο-
σέχου, ὅπῃ οἱ ἁμαρτωλοὶ σὲ ποσο-
φέρωμεν ὁλοφύχως, λύξωσαι ὑπὸ
κάθε κίνδυνον, ἑῖς συμφορὰν ὅλης τῆς
Χριστιανῆς, καὶ ἐλδοθέρωσαι ὑπὸ
τῆς μέλλουσας κολάσεως, ὅπῃ
με καταρὰν καρδίαν φωνάζειν εἰς ἐ-
σένα τό.

Α' Μηλέϊα.

Δόξα τῇ προναρχῇ Πατρί, τῇ
σε.

σὲ πρὸ αἰώνων ἐκτίσαντες ἀλλὰ
 γημένῳ ἐν γυναιξί, καὶ ἀγνίῳ, καὶ
 ἁμῶμον νύμφῳ, ἔκ μητέρα τῆ ὑε
 αὐτῆ. Δόξα τῷ σιναναρχῷ Υἱῷ,
 καὶ Λόγῳ τῷ Πατρὶ, καὶ σὲ κατέ-
 σκευάσαντι πασάδα ἀγιάσματος,
 καὶ ἀγνίῳ μητέρα αὐτῆ. Δόξα τῷ
 παναγίῳ, ἔξ ὧν ποιῶ Πνύματι
 τῷ ὁμοσίῳ, ἔξ σιναναρχῷ τῷ Πα-
 τρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ σὲ ἐπισκιάσαντι,
 ἔξ διαφυλάξαντι ἄχραντον, καὶ ἁφθο-
 ρον μητέρα Χειρὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Εὐχὴ πρὸς τὴν αὐτὴν μακαριωτάτην
 Παρθένον.

Χ Αἶρε Δέσποινα μήτερ ἐλέες. Ζωὴ, γλυκύτης,
 καὶ ἐλπίς ἡμῶν χαῖρε. πρὸς σὲ βοῶμεν οἱ
 ὀξόρειοι παῖδες τῆς Εὐας. πρὸς σὲ ἀρνίζομεν σε-
 νάζοντες, καὶ θρίνωμεν ἐν τῇδε τῇ τοῦ κλαυθμῶ-
 νος κοιλάδι. Ἀγε δὴ σινηγόρε ἡμῶν, τὰς δάσπλῃ-
 χνας σε ὀφθαλμοὺς ἐφ' ἡμᾶς ἐπίστρεψον, καὶ Ἰησοῦν
 τὸν εὐλογημένον καρπὸν τῆς κοιλίας σε, μετὰ τὴν
 ὑπερορίαν ταύτην, ἡμῖν ἀνάδειξον, ὡς δούλην, ὡς
 γλυκεῖαν παρθένον Μαρίαν.

ἡμῶν

Ο Ι Κ Ο Ι Κ Δ'.

Εἰς τὸν Τίμιον

Π Ρ Ο Δ Ρ Ο Μ Ο Ν.

Ποίημα τοῦ Ρ' Α Μ Α Τ Α.

Κοντάκιον. Τῇ ὑπερμάχῳ.

ΤΩ ὑπὲρ πάντας ἀληθῶς ἀγίης μείζονι, Ὁ ὑπὲρ πάντας ἁμαρτῶν τῆς ἀνομήσαντας, Τὸ ἐφύμνιον προσφύωσοι Ἰωάννη. Ὡς ἐν ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, Εἰς παντοίων με κινδυνῶν ἐλδοφύωσον. Ἰνα κράζωσοι. χαῖρε κῆρυξ τῆς χάριτος.
Ο' οἶκος.

ΑΨχομαῖσοι τὸν ὕμνον, Θεοῦμνητε μάκαρ, χαρᾷ σιωπηλῆς ἐν φόβῳ. ἄφημῶν γὰρ ἡδομαι τὰ σά. ἄπορῶν δὲ λόγῳ δειλιῶ Πρόδρομε. αὐτὸς δὲ εἰσιχύων με παράχῃ λέγειν. χαῖρε δι' εἰς ἡ χαρὰ ἐφάνη, χαῖρε δι' εἰς ἡ ἀρὰ ἐφθάρι. χαῖρε τῇ περάτων τῆς γῆς ὁ διδάσκαλος, χαῖρε τῇ περάτων Χειρὶς ὁ προάγγελος. χαῖρε μῆκος ἀγιότητος φθαίων μέχρις Οὐρανῶν, χαῖρε πλάτος καθαρότητος ἀγιαζῶν πᾶσαν γλῶσσαν.
χαῖ

χαῖρε ὅτι Τειάδα τὴν ἁγίαν κατείδες, χαῖρε ὅτι Δα-
δα ὑλακὸν ὑπερείδες. χαῖρε ἄσῃρ δεικνύων τὸν Ἡλίον,
χαῖρε ἄσῃρ φωτίζων ὑψήλιον. χαῖρε δι' ὃ Χεῖσός ἐ-
μλωύθη, χαῖρε δι' ὃ σατὰν ἐμισήθη. χαῖρε κῆρυξ
τῆς χάριτος.

Βλέπων γένος ἀνθρώπων, κείμενον ἀπανθρώπως,
αἰśαται Θεὸς φιλάνθρωπως. Καὶ θελήσας πέμ-
ψαι τὸν Υἱόν, ἐκκαθάραι πάντα τὸν ἴον τοῦ ὄφεως,
προέπεμψε τὸν Πρόδρομον αὐτοῦ κηρύξαι τοῖς αἰοῖς λέ-
γειν, Ἀλληλῆια.

Γέννησιν Ζαχαρίας, θυμιάματος ὥρα, μανθά-
νει τῷ υἱῷ δι' Ἀγγέλους. οἷς δὲ ἠπίσησε τούτῳ λα-
λῶν, κατακείμεται μὴ τι λαλεῖν. Βλέψας δὲ τὴν ἐκ-
βασιν τῶν λόγων τῷ Ἀγγέλου, τὸ λαλεῖν λαμβάνει.
χαῖρε ἡ δούρα τῆς Ἐκκλησίας, χαῖρε ἡ θύρα τῆς βα-
σιλείας. χαῖρε Προφητῶν τοῦ Θεοῦ τὸ συμπέρασμα,
χαῖρε ἀρετῶν ἀπάσων τὸ συμφέρον. χαῖρε ἄγγελε
ἐπίχει παρθεσίας τῷ Χεῖσῳ, χαῖρε ἀνδραπέ εὐαγγε-
λασιλείας τῷ Θεῷ. χαῖρε τῆς ἐγκρατείας ὁ σφόδρος πα-
ρανέτης, χαῖρε τῆς ἀκρασίας ὁ ὀξύς ἀναιρέτης. χαῖρε
κρατὴρ τοῦ νέκτερος πάροχε, χαῖρε λεκτὴρ καθάρσεως
πρόξενε. χαῖρε πρὸς ἡσυχίαν καὶ τῆς ἀπάτης, χαῖρε
λαμπτήρ φαιδρὸς γῆς ἀπάσης. χαῖρε κῆρυξ τῆς χάριτος.

ΔΕξιζῶται, ἀσμεῖως ἀπασμῶν ἡ Παρθενός, ἰδὲ
σα κρυφόρον πλὴν σείρειν. Ὁ δὲ κῆρυξ εἶδον
τῆς μητρὸς, ἐπὶ γναυὸς τὸν αἶσα τῆς γαστρὸς κύειον, ὡς
ρήμασι τοῖς ἁλμασι χρησαμένης, ἐβόα λέγων. Ἀλ-
ληλούια.

Εἵψαιρον τῇ γενήσῃ, καὶ ἡρώων τὴν κλῆσιν, ἡμαθεῖν οἱ συγγενεῖς Ἰωάννου. γράμμασι ταύτῃ ἐντυπὼν Ζαχαρίας, τέως σιαπῶν φθέγγεται, οἱ δὲ ἄθυσ ἐχάρησαν καὶ ἐθαύμασαν βαῶντες οὕτως. χαῖρε φωνὴ τῆ πατρὸς ὁ δῆσας, χαῖρε σιγὴ τῆ αὐτῆς ὁ λύσας. χαῖρε τῆς ἀγόνων λαγόνων τὰ κύημα, χαῖρε τῆς ἀκάρπων τὸ εὐκαρπον βλάστημα. χαῖρε κύκλος ὁ δοκῶντος, καὶ ἔχων τὸν Χεῖρὸν, χαῖρε κύκνος ὁ ὀξύφωνος πᾶσιν ἄδων τὰ χρυσά. χαῖρε ὁ ἐκ κοιλίας μητρικῆς ἡγνισμῆος, χαῖρε ὁ πρὸ κοιλίας τῆ Θεῶ ἐγνωσμῆος. χαῖρε πηγὴ θαυμάτων ἀκράτους, χαῖρε πληγὴ δαιμόνων ἀνιάτος. χαῖρε δι' ἧς ἐδοξάθη ὁ Κτίσης, χαῖρε δι' ἧς ἐφωτίσθη ἡ κτίσις. χαῖρε κήρυξ τῆς χάριτος.

Ζεὼν θυμῷ ὁ ἡρώδης, ἀνέλεῖν ὁ ληρώδης Χεῖρὸν ζητῶν τὰ βρέφη προσάσσει. Φθειρομεῖων δὲ πούτων πιερῶς, Ἰωάννης ὁ Θεὸς σοφῶς σέσωσαι, κηρύξαι τὴν ὑπόρρητον Χεῖροῦ οἰκονομίαν, λέγων, Ἀλληλεῖα.

Η Γεν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἡλικία ἀνήβα Ἀγγελος τὸν Ἀγγελοῦ φέρων. Καὶ ὁποῖος ἔσαι ἐννοῶν, τὸ μυστήριον οὐκ ἀγνοῶν, ἦδετο. Καὶ ἄσμασιν ὡς σέμμασι, κατέσπευεν αὐτὸν κραυγάζων. χαῖρε ἡ σύλη τῆς δισεβείας, χαῖρε ἡ πύλη τῆς βασιλείας. χαῖρε Μωυσέως τῆ πάλαι διάδοχε, χαῖρε Βασιλέως τῆ πάντων διάκονε. χαῖρε μάρχαρον κρυπτόμενον ἐν ἐλύτρῳ τῆς σαρκὸς, χαῖρε ὄργανον κρούμενον ἐν τῇ πλήρῃ τῆ Θεοῦ. χαῖρε ἄρτος σπείζων νησιδόντων κοιλίας, χαῖρε

ρε οἶνος ἡδυών σωφρονέντων καρδίας. χαῖρε Θεοῦ ὁ
φέρων τὸ ἔσπαιον, χαῖρε σερρὸν παθῶν ὀποῖσπαιον.
χαῖρε δὲ οὐ τὰ ἀρχαῖα παρήλθε, χαῖρε δὲ ἔκ τὰ κέ-
ντὰ ἐπισῆλθε. χαῖρε κῆρυξ τῆς χάριτος.

Θ Αυμασὴ πάσα φύσις, ὥφθη ὡς ὑπὲρ φύσιν, ἡ
ἐν τῇ ἐρήμῳ σα μετοικία. ἐκ μαζῶν γὰρ μητρι-
κῶν πρὸς αὐτὴν μετέβης κατοικεῖν Πρόδρομε. οὐκ οἶ-
νη, οὐ δὲ σίκερα, Θεῷ ἐντρυφῶν ψάλλων, Ἀλλη-
λουῖα.

Ι Ίθυάσ σου τὸν δρόμον, πρὸς ἑαῖνιον δρόμον, δι-
ἀσκησέως ἐλθῶν ὑψηλῆς, Πρόδρομος. πρὸς ὃν
ἰθυάς ἅπαντας, ἀκούεις παρὰ πάντων, οὕτως. χαῖ-
ρε ἡ τέχνη τῆς ἐγκρατείας, χαῖρε ἡ σάθμη τῆς ἀκραι-
βείας. χαῖρε τῆς ἀσκήσεως ἑμφυχον ἀγαλμα, χαῖ-
ρε τῆς ἀθλήσεως θεῖον ἐκτύπωμα. χαῖρε ὅρος ὁ ἀ-
κρότατος παρθενίας ἀληθῆς, χαῖρε νόμος εὐθεωτά-
τος θεωρίας δαγούς. χαῖρε ἀκτμοσυῆς ὁ λαμπρὸς
πρωηγῆτωρ, χαῖρε ἀγνισυῆς ὁ σοφὸς εἰσηγῆτωρ.
χαῖρε κανὼν νησείας θεόςδοτος, χαῖρε εἰκὼν ἀγνείας
θεόγραφος. χαῖρε ὀρθῆς πολιτείας ὁ γνώμων, χαῖ-
ρε σοφῆς προμυθείας νοῦμων. χαῖρε κῆρυξ τῆς χά-
ριτος.

Κ Οἶσμον ἡδυπαθείας, καὶ σαρκὸς προπαθείας,
ἡλόγησας καθάπαξ θεόφρον. καὶ ἀκείδας εἰ-
χες σὴν ἔσφην, ἐκ καμήλου δὲ σολὴν Πρόδρομε. τὰ
πνεύματος οὐ σώματος ἐπίδοσιν ζιτῶν καὶ λέγων
Ἀλληλουῖα.

Λ Ὑψωσιν ἀμαρτίας, βάπτισμα μετάνοίας, κη-
ρύσ-

ρύσων ἤλθεν ὁ Ἰωάννης, πᾶσι μετανοεῖτε βοῶν. βασιλεία γὰρ τῆς ἐρανῶν ἤγγικε. καὶ χάριν ἐχορήγησε πιστοῖς ὡς αὐτῶν βοῶσι. χαῖρε εὐλῆς τῆς ψυχῶν ὁ ρύσης, χαῖρε βελῆς τῆ Θεῆ ὁ μύσης. χαῖρε χελιδῶν, ἡ τὸ ἔαρ μινύσασα, χαῖρε ἀνδῶν ἡ Χερσὸν κελαδήσασα. χαῖρε νάμα ὁ ἐξέρωσε θαυμασίως ἐξ Ἐδέμ, χαῖρε πόμα ὁ ἀνέφυξε τὰς φλεχθούσας ἐξ Ἀδάμ. χαῖρε ὁ τῆς παρόντων ἀμελῶν ὡς μὴ ὄντων, χαῖρε ὁ τῆς μελλόντων φροντισῆς ὡς μενόντων. χαῖρε δι' ὃ πίπτων ἀνίσταται, χαῖρε δι' ὃ βάλλων ἀφίσταται. χαῖρε φυλὴ πρὸς Θεὸν ὁ ἐκτείνας, χαῖρε ὁρμὴν τῆς σαρκὸς ὁ συσείλας. χαῖρε κῆρυξ τῆς χάριτος.

Μετανοίας τὸν σάχυ τῆς ἐρήμου ὁ σάχυς, κελεύει τὰς ἀκάρπυς ἐκφύειν. ἐκκαθάραι ἠκει γάρ φησιν, ὁ τὸ πτύον ἔχων τῇ χειρὶ Κύριος, καὶ ἀχυράδεις καύσων. Συνάξει δὲ ἐγκάρπους λέγων, Ἀλληλουῖα.

ΝΕἰς τὸν θέλων ὁ Κτίσης ἀναδεῖξαι τὴ φύσιν, τοῖς ὑδασιν αὐτὴν ἀναπλάττει. Καὶ πρὸς τὸ φέρει συνεργόν, ὁ βελήσει πάντα ἐνεργῶν Κύριος, βαπτίσματος τὴ κήρυκα. ὦ πάντες οἱ πιστοὶ βοῶμεν. χαῖρε φωνὴ τῆ Θεῆ ἀγία, χαῖρε σιγὴ τῆ ἐχθρῆ τελεία. χαῖρε τὴ ἐστίας βροτῶν τὸ κεφάλαιον, χαῖρε παρησίας Θεῆ τὸ προοίμιον. χαῖρε ὅτι ἐπεχόρωσε πᾶσα χάρις ἐπὶ σοί, χαῖρε ὅτι ὑπεχώρησε πᾶσα πλάνη διὰ σοῦ. χαῖρε ὁ δαπτύσας τὰ ἡδέα τῆ βίου, χαῖρε ὁ θαλύσας τὰ πικρὰ τῆς ἐν βίῳ. χαῖρε δι' ὃ ἐδόθη μετάνοια, χαῖρε δι' ὃ ἐλύθη ἀπονοια. χαῖρε ἀμνὸν τῆ Θεῆ ὁ κηρύξας, χαῖρε ἀγνὸν ὁ τὸν

ρίον τηρήσας. χαῖρε κῆρυξ τῆς χάριτος.

Ενὼ κενώσιν βλέπων, ὁ βαπτίζων τὰ λόγια, ἐ-
ξίσατο καὶ ἴσατο λέγων. Εἰ γὰρ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ
σὺ, καὶ σὺ βαπτισθῆναι πρὸς με παραγέγονας; ὁ δὲ
Θαρρῆν ἐπέταξε, Ἐἔργον ἐμπληρῆντα λέγειν, Ἀλ-
ληλῆϊα.

Ο Χεῖρὶ πάντα φέρων, σῇ χεὶρὶ ὑποκλίνει, τὴν
τέττε κεφαλὴν Ἰωάννη. οὐ καθάρσεως χρήζων
αὐτὸς, ἀλλ' Ἀδὰμ καθαίρων ἐν αὐτῷ. Ὁ Θεοῦ σοι ὡς
λειτεργῶ τῆς χάριτος ἀκθεῖν ταῦτα. χαῖρε ἀγίων ἀπαν-
των μείζων, χαῖρε ἀγγέλων ἑδρῶν ἐλάττων. χαῖρε θου-
νητοῖς γυναικῶν οὐ πέρτερος, χαῖρε θροῦνης ἐξ αὐτῆς οὐ
πέρλαμπος. χαῖρε κάλαμε τῆς χάριτος, νέον νόμον ἐκ-
τυπῶν, χαῖρε θάλαμῳ τοῦ Πνεύματος, ἐκ πασῶν τῶν ἀ-
ρετῶν. χαῖρε ὅτι ἐχρῆν γυναικῶν ὑπερόπτης, χαῖρε ὅτι ἐ-
φαίνης ἐρανίων ἐπόπτης. χαῖρε ποιμὴν θρεμμάτων τοῦ
Πνεύματος, χαῖρε λιμὴν πινδύματων ἀπείραστος. χαῖρε
ὁ ῥῆς ὁ ἐκπλυὼν τὰ πάθη, χαῖρε ὁ νῆς ὁ Θεὸς βλέπων
βάθι. χαῖρε κῆρυξ τῆς χάριτος.

Π Ὁ Θεὸς πέπεικον αἰχμῆς τὸν υἱὸν τῆς αἰχμῆς, εἰρ-
κτῇ τὸν Βαπτιστὴν κατεκλείσσει. Καὶ καλύψει
σπεύδων τὸ κακόν, ἔλαθον ἀεὶ δὴ λον αὐτὸ θέμενος. ὁ
λόγος γὰρ οὐ δίδεται τοῖς ψάλλουσι Κυρίως ἔπος. Ἀλ-
ληλῆϊα.

Ρ Ἡ μάταια ὡς βέλη, δεδεγμένος Ἡρώδης, κεντᾶ-
ται τὴν καρδίαν καίριαν. οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῶν ἀσε-
βῶν, μάλωπες εἰσὶν ὁδὸν ἡραὶ Πρόδρομο. Καὶ θνήσκων,
ἀνομίαν ἐκ ἡνέχετο εἰπεῖν σοὶ ταῦτα. χαῖρε ἀγίασμα ὁ
παρέ-

παρέχων, χαῖρε τὸ πῖασμα ὁ ἐπέχων. χαῖρε ἰϋ πῖπ-
 τόντων βροτῶν ἢ ἀνόρθωσις, χαῖρε προκοπτόντων Θεῶ
 ἢ βεβαίωσις. χαῖρε αὐλον ὡς Ἀγγέλος ἐν γῇ βίον με-
 τελθὼν, χαῖρε ἐνυλον ὡς δαίμονα τὸν Ἡρώδῳ καθε-
 λών. χαῖρε ὁ τῷ ἀρρήτων τῷ Θεῷ οἰκονόμος, χαῖρε ὁ ἀ-
 πορρήτων ἀγαθῶν κληρονόμος. χαῖρε καλῶν εὐωδία
 δωρέμενος, χαῖρε κακῶν δυσωδία ῥοπέμενος. χαῖ-
 ρε δι' ὃ Ἀδάμ ἐνεδύθη, χαῖρε δι' ὃ σατὰν ἐγυμνάθη.
 χαῖρε κῆρυξ τῆς χάριτος.

Σ Ἐλας ἡλίς δίκῳ, ἔσιλβον ὡς ἐκ δίσκου τῷ πίνα-
 κος ἡ θείας κάρᾳ. καὶ τῷ σκοπῷ πᾶσαν τὴν ἰ-
 χυλὴν, ἡ ἀκτὶς ἀπέλασεν αὐτοῖς Πρόδρομε, ἡμᾶς δὲ κα-
 θωδήγησέ, τῷ φωτὶ τῷ Πατρὶ κραυγάζειν, Ἀλλη-
 λουῖα.

Τοῦ φωτὸς τὴν λυχνίαν ὁ τῷ σκοπῷ ἐργάτης, ἐκ ἔφε-
 ρον εἰς ἔλεγχον ἔχειν. ὡς γὰρ φίλος ἔργων σκο-
 τεινῶν, παρσιᾷ ταύτης σφαλερῶς ἤχθετο. Διὸ ἐκ μέσε
 τίθησιν αὐτὸν μῆσιωεῖς κραυγάζειν. χαῖρε τὸ σέλεχος
 τῆς ἀγνείας, χαῖρε ὁ ἔλεγχος τῆς λαγνείας. χαῖρε τῷ
 βροτῶν καὶ ἀγγέλων μεθόρειον, χαῖρε ἔραν καὶ τῆς γῆς τὸ
 ἔξαίσιον. χαῖρε μέσος ὡς ἀνέτειλας τῷ Θεῷ διαθηκῶν,
 χαῖρε τέλος ὡς γεγένησai τῷ ρεαθῶν τῷ νομικῶν. χαῖ-
 ρε ὁ πάναντία εἰς τὸ αὐτὸ καταμίξας, χαῖρε ὁ ἀσαρκίαν ἐν
 σαρκὶ κατορθώσας. χαῖρε βροτῇ τὸν κόσμον ἐκπλήτ-
 τισσα, χαῖρε βροχὴ τὴν πτίσιν ἀρδύεσα. χαῖρε δι' ὃ
 εὐσεβεῖς φωταυγύνται, χαῖρε δι' ὃ ἀσεβεῖς πυρπολύν-
 ται. χαῖρε κῆρυξ τῆς χάριτος.

Υμνος ποῖος ἀρκέσει, ἐφικέθαι τῷ ὕψος τῆς σῆς
 C 2 με-

μεγαλασιύης Προφήται. ἡ ὑμνήσαι τίς τῆς γηγενῶν, ὃν
ἀπάντων μείζονα Χειρὸς εἰδείξει; διὸ τὼ πίσιν δέδεξο
ἡμῶν τῆς μετὰ σὲ βοώντων, Ἀθληεῖα.

Φ Αεσφόρος ὡς ὄρθρος τῇ ἡλίᾳ τῆς δόξης, κακίας
με ἐξέγειρον ὕπνου. καὶ ἔγὼν ἀνάδειξον φωτὸς, γη-
γοῶντα ἔργοις φωτεινοῖς Πρόδρομε. ὡς αὐφαιδρῶ προ-
σώψω σοι, καὶ γλώττη γηθοσιύῳ λέγω. χαῖρε πυρσὺς
τῆς ἐν ζάλῃ ὄντων, χαῖρε χρυσὴ τῆς πενίᾳ ζώντων. χαῖ-
ρε λυπεμονῶν ταχεῖα παράκλησις, χαῖρε πλανωμέ-
των ἐπισημνῶν ἀκλήσις. χαῖρε πάντων δύσώπητος πρὸς
Θεὸν διαλλαγή, χαῖρε πάντων δύσμπάθης λυπη-
ρῶν ἀπαλλαγὴ. χαῖρε τῆς νοσημάτων τῆς πσιῶν ἡ
ὕγεια, χαῖρε τῆς μολυσμάτων τῆς αὐτῶν ἡ ἀγνεία.
χαῖρε πταιόντων θείον ἐξίλασμα, χαῖρε πιπτόντων
μέγα διάσωσμα. χαῖρε ὁ πᾶσι τοῖς πάντα παρέχων,
χαῖρε ἐκάσῳ τὸ πρόσφορον νέμων. χαῖρε κῆρυξ τῆς χά-
ριτος.

Χ Αἰετι παντελείῳ, χαλειπώνυμε κῆρυξ, ψυχίῳ
μου χαλειπώσας καὶ φρενάς, τῆς παθῶν τὸν ρύ-
πον ἐξ αὐτῶν, μετανόιας γνώσει ἐξελῶν ἅπαντα, δεῖ-
ξον τῇ σῆμει χάριτι, ἐπ' ἄξιον Θεῷ κραυγάζειν, Ἀλ-
ληλουῖα.

Ψ Ὁμίσον με προφήται, τῆς ἀφ' ἑαυτοῦ ἔραπίξης,
ψυχίοις πεπτωκόσιν, ὡς κύων ἐν λιμῷ τήκομαι
σφόδρα, σείεις ἄρτια ἀπορῶν Πρόδρομε. καὶ κόρεσον καρ-
δίαν με, ὡς ἄνσοι δ' ἐχαρίσως κράζω. χαῖρε σφραγὶς
Προφητῶν ἁγίων, χαῖρε κρηπίς ὑποσόλων θείων. χαῖ-
ρε νυμφοςόλε ὡραῖε τῆς χάριτος, χαῖρε θεολογικὸν ρεῖ-
θρον.

θρον ναμάτων τῆ Πνς. χαῖρε ὄμμα καθαρῶτατον τῶν
 θεάτων ἰδῶν, χαῖρε σῶμα ἀγιώτατον τῶν ἀπόρρητῶν εἰ-
 πῶν. χαῖρε Πρόδρομε μάρτυς, βαπτιστῆ, φωνῇ, λύχ-
 νε. χαῖρε πρόκειται μάκαρ μίσητῶ Χϋ φίλε. χαῖρε
 γλυκὺ καὶ πρᾶγμα ἐν ὀνόματι, χαῖρε νοὸς γλυκύτης, ἐν-
 δύφημα. χαῖρε κοινὸν πρεσβυτέρων καὶ μεσίων, χαῖρε
 ἐμὸν ἐξαιρετικὸν προσάγει. χαῖρε κῆρυξ τῆς χάριτος.

Ω προφητα Κύ μεγαλύνουμε κῆρυξ, ἀγίωντε ἐπέ-
 κεινὰ πάντων. τῇ μικρᾷ νυῖ πρόχες ἀπαρχῇ, ἐν
 τῇ δεινῶν ἀπάσης παραχῆς ρῦσαίμε. καὶ τῇ μελλέσσης λύ-
 ζωσαι κολλάσεως, τὸν σοὶ βοῶντα, Ἀγγελία.

Εὐχὴ εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον.

Δ Εἴσαι ἐν νυῖ ὡς μετανοίας κῆρυξ, καὶ λύχνος χρυσου-
 γέστατε τῇ ἡλίκῃ τῇ δόξης. ὁ καὶ μείζων παρὰ τῇ Σω-
 τῆρος κληθεῖς. ὁ πᾶσι τὸν νόμον τὸ σωτήριον δὲς. ὁ τὰ
 σειρωτικὰ χαλύσας δεσμά, καὶ μείζων ἐν γεννητοῖς δό-
 ρεθεῖς. ὁ τὸν Σωτῆρα καὶ Λόγον τῆς Τριάδος εἶς, σὴ χει-
 ρὶ κρατῆσαι ἀξιώθεῖς. ὁ Πρόδρομός τε καὶ Προφητῶν μέ-
 γιστος, τὴν παρ' ἐμῶν προσφερομένην παράκλησιν.
 Εἰσάκουσον καὶ ἀναφών με τὸν τῇ ψυχῆς λύχνον, καὶ φωτι-
 σὸν με τῇ μεσιτεῖᾳ σε. ἐσπίλωσα γάρ με τὸν λογισμὸν,
 καὶ ἠφάνισα κλῆρον τῇ πατρικόν. ἀλόγοις ὁμοιώθω
 κτῶνσι, καὶ ἀθλίως τέτοις σιωπεβοσκνύθω ὁ δύσλως.
 πάντας ὑπερέβω ἐν ἀσωτεῖᾳ, τῷ βορβόρῳ κυλινδρέμε-
 τος τῷ παθῶν, καὶ ἀσώτως δαπανήσας με τῇ ζωῇ. ἀλλὰ
 ἐγείρον με τῇ μεσιτεῖᾳ σε, μεσίτῳ σε πλετήσας πρὸς
 τὸν κρείττω. ἰλεῶν μοι τῶν ἀπεργασάμενος, παρρη-
 σίαν ἔχων πρὸς αὐτὸν, καὶ τὸ δυνάσθαι.

Εκτεινόμενοι χεῖρα κατὰ παθῶν, καὶ τελεῖνμοι τὸν
 βίον ἐν ἀγαθοῖς ἐνίσχυσον. ὅπως δοξάζωσιν τὸν
 προσάτιν, τῆς ζοφεῖας ἐκπεσεῖν με κολάσεως. ἥς
 καὶ δείξης ἀνώτερον, καὶ τῆς τῆ Σωτῆρος δόξης τῇ μεσι-
 τείᾳ παρακαλέσης ὁμόσηγον, προσασίας καὶ ἰκεσί-
 ας ὡς Θεῶν Προφήτα καὶ Βαπτιστῶν, ταῖς πρὸς τὸν ὅλων
 Κτίσιν Ὁ Κύριον. Ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα εἰς τὰς αἰῶ-
 νας τῷ αἰῶνι. ἀμήν.



Α' ΚΟΛΟΥΘΙ' Α,

Ἦ' τις λέγεται μετὰ τὸ ἐγερθῆναι τὸν
Χριστιανὸν ἐκ τοῦ ὕπνου.

Τροπάειον. ἦχος, α'.

Εΰεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι ἀγα-
θὲ, καὶ τῷ Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι συ-
ρατέ. Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, εἰ ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεο-
τόκης, ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα.

Τῆς κλίνης καὶ τῷ ὕπνῳ ἐξήγειράς με Κύριε, τὸν νῦν
με φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν, καὶ τὰ χεῖλη μου
ἀνοιξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε ἁγία Τεῖας. Ἄγιος, Ἄγιος,
Ἄγιος εἰ ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκης ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Α' Ὅρον ὁ κριτὴς ἐπελεύσεται, καὶ ἐκείσε αἱ πράξεις
γυμνωθήσονται. Ἀλλὰ φόβῳ κράξωμι ἐν τῷ
μέσῳ τῆς νυκτός. Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός, διὰ
τῆς Θεοτόκης ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. καὶ τὴν δ' ἑλὴν ταύτην.

Ε' Ἐκ τῷ ὕπνῳ ἐξανίσταμενος, δ' ἡ χαρὶς ὥσπερ Ἀγία Τε-
αὶς, ὅτι διὰ τὴν πολλὴν ἀγαθότητα, ἔμακροθυ-
μίαν, ἐκ ὀργισθῆς μοι τῷ ῥαθύμῳ καὶ ἀμαρτωλῷ, ἐδὲ συ-
ναπάλεσάς με ταῖς ἀιομίαις με. Ἀλλ' ἐφίλανθ' ὡς πάλιν

συνήθως, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν κείμενον ἡγειράς με, εἰς
τὸ ὀρθεῖσαι, καὶ δοξολογῆσαι τὸ κράτος σου. Καὶ νυνὶ φώ-
τισόν με τὰ ὀμματα τῆς ἁγνοίας, ἀνοίξόν με τὸ στόμα τῷ
μελετᾷ τὰ λόγια σου, καὶ συνιέναι τὰς ἐντολάς σου, καὶ ποι-
εῖν τὸ θέλημά σου, καὶ φάλλειν ἐν ἐξομολογήσει καρδίας,
καὶ αὐμνεῖν τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ,
καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νυνὶ, καὶ ἀεὶ, Ἐ εἰς τὰς αἰῶνας τῷ
αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα.

Δ Οἶξά σοι Βασιλεῦ, Θεὲ παντοκράτορ, ὅτι τῇ θείᾳ
σου καὶ φιλανθρωπῷ προνοίᾳ ἡξίωσάς με τὸν ἁ-
μαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον ἐξ ὑπνους ἀνάστῃναι, καὶ τυχεῖν τῆς
εἰσόδου τῷ Ἁγίῳ σου Οἴκῳ. Δέξαι Κύριε καὶ τὴν φωνὴν τῆς
δεήσεώς με, ὡς τῷ Ἁγίῳ καὶ νοερῷ σου Δυνάμει, καὶ
ἐνδόκησον ἐν καρδίᾳ κατάρᾳ, καὶ πνεύματι ταπεινώσε-
ως, προσκυνεχθῆναι σοι τῷ ἐκ τῷ ῥυπαρῶν χειλέων
με αἶνεσιν. ὅπως καὶ γὰρ κοινωνὸς γινώμαι τῷ φρονίμων
Πατρῴων ἐν φαιδρᾷ λαμπηδόνι τῆς ψυχῆς με, καὶ δο-
ξάζω σε πᾶν ἐν Πατρὶ, καὶ Πνεύματι δοξαζόμενον Θεὸν
Λόγον. Ἀμήν.



ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ,

Εν ᾧ ὁ ἐξάψαλμος μεταφραθεὶς εἰς
ἀπλῶ φράσιν παρὰ Κυρίου
Αθανασίε Γερομονάχου
τοῦ Κρητός.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν. Δόξα σοι.

ΒΑσιλεῦ ἐρανίε, παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀλη-
θείας, ὁ πανταχῶ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν,
ὁ Θεσαυρὸς τῆς ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ
σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ὑπὸ πάσης κη-
λίδος, καὶ σῶσον ἀγαθὴ τὰς ψυχὰς ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Εὐκ, γ'.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν, καὶ
αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῆς αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑναγία Τεῖας, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομί-
ας ἡμῖν. Ἄγιε ἐπίσκεψαι, καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ὅτι ἐκεῖ τὸ ὄνόματός σε. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον,
Κύριε ἐλέησον. Δόξα, καὶ νῦν.

ΠΑτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς ἐρανοῖς. ἁγιαθήτω τὸ ὄνομά σε.

Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σε. Γενηθήτω τὸ θέλημά σε,
ὡς ἐν ἐρανῷ, ὧς ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιείσιον
δοῦ

δός ἡμῖν σήμερον . Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν ,
ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν . καὶ μὴ εἰσενέγ-
κῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν , ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ .

Ο Ἵτι σὺ ἔστιν ἡ βασιλεία , καὶ ἡ δύναμις , καὶ ἡ δόξα , τοῦ
Πατρὸς , καὶ τοῦ Υἱοῦ , Ἐκ τοῦ ἁγίου Πνεύματος , νυνὶ καὶ ἀεὶ ,
Ἐκ τῶν αἰῶνας τῶν αἰώνων . Ἀμήν .

Σὼσον Κύριε τὸν λαόν σου , καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονο-
μίαν σου , νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δω-
ρέμενος , καὶ τὸ σὸν φυλάττων , διὰ τοῦ Σπῆς σου πολιτεύμα-

δόξα .

Ο Ὑψωθεὶς ἐν τοῖς αὐρῶν ἐκσίστως , τῇ ἐπ' αὐτῷ φωνῇ καὶ-
νῇ πολιτείᾳ , τὰς οἰκτιρμάδας σου δώρησαι , Χεῖρ ἐὶς Θε-
ός . Εὐφρανὼν ἐν τῇ δαυμάσει σου τὰς πιστὰς Βασιλεῖς ἡμῶν ,
νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων . τὴν συμμα-
χίαν ἔχοιεν τὴν σὴν , ὅπλον εἰρήνης , ἀήττητον ἔσπαιον .

Καὶ νυνὶ . Θεοτοκίον .

Προσασία φοβερὰ Ἐκ καταίχου τε , μὴ παρείδῃς ἀγα-
θὴν τὰς ἐκείνης ἡμῶν , πανύμνητε Θεοτόκε . Στήριξον
ὀρθοδόξων πολιτείαν . Σῶζε ἕως ἐκείνου βασιλεύειν ,
Ἐκ χορήγει αὐτοῖς ἐρανόθεν τὴν νίκην . Διότι ἔτεκες τὸν
Θεόν , μόνη εὐλογημένη .

Κύριε ἐλέησον , γ' .

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ , καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ , ἐν ἀνθρώποις
εὐδοκία . Ἐκ τρίτου .

Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις , καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ
τὴν αἰνέσιν σου . Ἐκ δούτερος .

Ψαλ-

Ψαλμ. γ'.

Ι Κ Ε', τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με ;

2 Πολλοὶ ἐπατίσανται ἐπ' ἐμέ.

3 Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου, οὐκ ἔστι σὺ εἰς αὐτῶν ἐν τῷ Θεῷ αὐτῶν.

4 Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

5 Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέν με ὡς ὅπως ἀγία αὐτῶν.

6 Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνώσα.

7 Ἐξηγέρθην,

8 Ὅτι Κύριος ἀντιλή-

ψαλμ.

Ε' ξήγησις.

Ι Κ Τελέμε, τί εἶναι ἡ ἀποφυγή (παρὰ μόνον ἢ πολλὰς με, ὡς θανάσιμας ἀμαρτίας) ὡς ἐπληθύνονται πόσοι ἐχθροί, ὡς μέθλιβσοι ;

2 Καὶ διατὶ ἐσυκώδησαν πόσος λαὸς καταπαύομεν (ὡς μέτυραν ἔσιν ἀδικὰ χωεῖς νὰ τὴν κάμω κανένα πταίσμον,)

3 Καὶ ὅλοιτες λέγουσι διὰ τὴν ζωὴν μου (πῶς ἐχάσθη,) καὶ δὲν εἶναι πλεονάζουσα εἰς αὐτὸν ὡς τὸν Θεόν (νὰ τὸν γλυτώσῃ ὡς τὰς χεῖράς μας.)

4 Ἀλλὰ (ἐγὼ δὲ βιώνω εἰς τὸν νῦν μετὰ λόγιάντες, διατὶ γνωρίζω πῶς) ἐσύ Κύριε μου διὰ τὴν δόξαν σου εἶσαι πάντα ὁ βοηθός μου, ὡς ἡ τιμή μου, ὡς μέ ὑψώνεις εἰς τὸ καλλήτερον.

5 (Ὡς αὐτὸν ὅπως τὸ ἐγνώρισαν φανερά πολλὰς φοραῖς) ὅπως σὲ ἐπαρακάλεσα Κύριε μου με πολὺ πόνον τῆς καρδίας μου, ὡς με ἐπαύεσες ὡς τὸ Ἄγιον ὕψος τῆς βασιλείας σου.

6 Ἐγὼ ἐπέσα, ὡς ἐκοιμήθην. (ἦγεν ἐνθυμῆμαι πῶς, ὅσας φοραῖς ἐπέσα ὡς τὰ μεγάλα μου κίνδυνά, ὡς παρολίγον ἀπέθανά.)

7 Ἀπὸ τῆς δυνάμείνος αἰετῶς ἔσθην,

8 (Καὶ ὡς τὸ γνωρίζω πῶς ἐσύ Κύριε μου θέλεις με βοηθεῖν πάντοτε)

φεταιίμῃς.

9 Οὐ φοβηθήσομαι ὑπὸ
μυριάδων λαῶν, ἧδ' ὑπὸ κλυ-
σσω ἐπιτιθεμένων μοι.

10 Ἀνάστα Κε, σῶσόν με
ὁ Θεός μου.

11 Ὅτι σὺ ἐπάταξας
πάντας τὰς ἐχθραίνοντάς
μοι ματαίως. Ὁ δόντας ἁ-
μαρτωλῶν σωῆξίς μου.

12 Τῷ Κυρίῳ ἡ σὺνεία, καὶ
ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ δό-
ξα σου.

Πάλιν.

Εἰ γὰρ δὲ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνώσω. Ἐξηγέρθην, ὅτι
Κύριος ἀντιλήφεται με.

Ψαλμ. λζ'.

1 **Κ** Τέλει, μὴ πῶ θυ-
μῶν σου ἐλέγξῃς
μέ, μὴ δὲ τῇ ὀργῇ σου παι-
δύσῃς με.

2 Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνέ-
πάγησαν ἡμῶν, καὶ ἐπέσχε-
ξας

παίται.

9 Διατί το ἐδὲ τῶρα δὲ θελω
φοβηθῆναι ὑπὸ ταῖς μυριάδων λαῶν
σάπῃ, ὅπως μὴ ἔχῃσι πειτεργυ-
ρισμένον.

10 Μόνον παρακαλῶ σε σκώσε
πάλιν Κύριε μου, ἵνα γλύτωσάί με
Θεός μου.

11 Διατί ἐσὺ ἐκτύπησας ἡμέ-
ταις φοβῆσαι ὅλους με τὰς ἐχθράς
ὅπως μὴ ἐμισῶσαν ἀδίκως, ἵνα τὰς
ἀφάνισας, ἵνα ἐσωῇται τὰς τὰ δόγμα-
τα τῇ κακῶν, ἵνα τὰς ἀνεμοσκόρ-
πισας.

12 Εἰς τὸ χέειν Κύριε μου εἶ-
ναι ἡ ζωὴ, ἵνα ἡ νίκη, νὰ μᾶς τὴν
δόξης. Διατί το σε παρακαλῶ
μὴ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν λαόν σου ἡ δό-
λογία (νὰ κερδέσωμεν τὸν πό-
λεμον).

Εἰ δούτερος.

Εἰ ξήγησις.

1 **Κ** Τέλει με, μή με μαλα-
σῇς εἰς τὸν θυμόν σου
κατὰ τὸ δίκαιον. καὶ
μή με παιδύσῃς με τὴν ὀργὴν σου
καθώς με πρὶν. (διὰ τὰς πολλὰς
καὶ μεγάλας μου ἁμαρτίας, ἐδὲ
νὰ μὴ κολάσῃς αἰώνια.)

2 Διατί ἡ σαίταις σου καὶ ὁ φό-
βος σου ἐκαρφώσασιν μέσῃ εἰς τὴν
καρδίαν μου (ἵνα μὴ σφάζῃσι.) καὶ
ἐβλά-

ξας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖράς σου.

3 Οὐκ ἔστιν ἰασίς ἐν τῇ σαρκί σου ἅπὸ προσώπου τοῦ ὀργῆς σου.

4 Οὐκ ἔστιν εἰρήνῃ ἐν τοῖς ὀστέοις σου ἅπὸ προσώπου τοῦ ἁμαρτιῶν σου.

5 Ὅτι αἱ ἀνομίαι σου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν σου, ὥστε φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

6 Προσώξουσιν καὶ ἐσαπίθουσιν οἱ μάλωπές σου ἅπὸ προσώπου τοῦ ἀφροσύνης σου.

7 Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην,

8 Ἔως τέλους.

9 Ὅλῳ ᾧ ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορεύόμην.

10 Ὅτι αἱ φόαι σου ἐπλήθυνον ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἰασίς ἐν τῇ σαρκί σου.

11 Ἐκ

ἐβαρύνεις διωπὰ ἀπάνω σου τὴν χεῖρά σου (μετὰ δικαιοσύνην διαπικεύματα).

3 Καὶ δὲν εἶναι καμία ὑγεία εἰς τὴν ψυχὴν ἢ εἰς τὸ κορμί σου ἀπὸ τοῦ φοβεροῦ πληθους τῆς ὀργῆς σου.

4 Καὶ δὲν εἶναι αἰάπαυσις εἰς τὰ κόκαλά σου ἅπὸ τοῦ βρωμεροῦ πληθους τῆς ἁμαρτημάτων σου.

5 Διατὶ ἡ πολυχρόνιαί σου ἀδικίαι ὑπερεπεύσθουσιν τὴν κεφαλὴν σου, ὥστε ὡς φόρτωμα βαρὺ ἐβαρύνουν ἀπάνω σου καὶ μετὰ ἐκατασκοπῶν.

6 Καὶ ἅπὸ τῆς πολυκαμείας σου βρώμηνται ἢ ἐσαπίθουν ἢ πληγαὶ ὡς ἔκαμα εἰς τὴν ψυχὴν ἅπὸ τῆς πολλῆς ἀγνοίας σου (δίχως νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν μετάνοιαν.)

7 Καὶ μένωντας ἀγιάζοντος ἔπεσα εἰς μεγάλην ταλαιπωρίαν, (ἢ λύπην ἄμεζον,)

8 Καὶ ἐφθασα εἰς τὸ τέλος τοῦ θανάτου.

9 Καὶ χάνομαι ὀλημερινῆς ἀπὸ τῶν πόνων σου, ἢ ῥέχω (ἐδὼ ἢ ἐκεί.) ἢ φωνάζω ἅπὸ τῶν λιγομενῶν σου.)

10 Διατὶ τὰ μέλη σου ὅλα καὶ τὰ λαγκόνια σου εἶναι γεμάτα πορνικαῖς καὶ συγχασεραῖς πανούκλαις, ἢ δὲν εὐερίσκειται ἰαχὴ εἰς

11 Ἐκκώδην, καὶ ἐπα-
πεινώδην ἕως σφόδρα. ὤ-
ρυόμην ὑπὸ σαναγμῆ τῆς
καρδίας μου.

12 Κεῖ ἐναντίον σου πᾶσα
ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ σαναγ-
μός μου ὑπὸ σοῦ οὐκ ἀπε-
κρύβη.

13 Ἡ καρδία μου ἐπα-
ράχθη,

14 Ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰ-
χὺς μου.

15 Καὶ τὸ πῶς τῷ ὀφθαλ-
μῶν μου,

16 Καὶ αὐτὸ ἐκ ἔστι με-
τ' ἐμῆς.

17 Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ
πλησίον μου,

18 Ἐξουαντίας μου ἤγ-
γισαν ἐξέστησαν.

19 Καὶ οἱ ἐγγισάμεν ἀ-
πὸ μακρόθεν ἐξέστησαν.

20 Καὶ

εἰς τὴν ψυχὴν ἐς τὸ κορμίν μου
11 Καὶ ἐγένηκα πολλὰ κακὰ
καὶ τυρανῆμαι παρὰ μεγάλα.
Καὶ ἐργεῖσθαι, ἡγοῦν ῥυάζομαι
ἀπὸ σαναγμῆς δριμυτάτης τῆς
καρδίας μου. (Ἐτινάς δὲν εἶναι νὰ
με βοηθήσῃ εἰς τὰς πόνας μου, ἔ-
νὰ με γλυτώσῃ ἀπὸ τοῦ θανάτου.)

12 Διὰ τοῦτο ἐσράφη εἰς ἐσένα
Κυεῖέ με πῶρα ὀλημὲς ἡ ἐπιθυμία,
καὶ ὁ αἰσθανγμός μου δὲ παραμε-
εἶξε ἀπὸ τῆς ἐλεημοσύνης σου, ἐ-
βοήθησαί με.

13 Διατί βλέπεις πῶς ἡ καρ-
δία μου εἶναι αἰαταραγμένη ἀπὸ
τὸν φόβον μου,

14 Καὶ ἔφυγεν ἡ δυνάμις μου.

15 Καὶ ἐσκοτίσθη τὸ πῶς τοῦ
αἵματός μου ἐς τῆς ψυχῆς μου.

16 Καὶ ἐχάθη ἐς τὸ ἔνα ἐς τὸ
ἄλλο, ἐδὲν εἶναι μετ' ἐμένα.

17 Καὶ τὸ χειρότερον οἱ φίλοι
ἐσωξόφοι ἐγεντόν μου (ὅπως ἔ-
χα εἰς αὐτὴς τὴν ἐλπίδα μου, ἐ-
κακοσύνησαν.)

18 Καὶ ἐσίμωσαν ἐξέσθησαν
καταπαίωμεν, ἐμὲ πολεμῶσι.

19 Καὶ οἱ ἐδικοί μου ἀπὸ τὸν φό-
βοντες, ἔφυγον μακρὰ ἀπὸ ἐμένα
(ἐμὲ ὀποχωρεῖσθαι, δὶ χάως νὰ
με)

20 Καὶ ἔξεβιάζοντο οἱ
ζητῶντες τὴν ψυχὴν μου,

21 Καὶ οἱ ζητουῦντες τὴν
κακίαν μου ἐλάλησαν μα-
ταίους.

22 Καὶ δολιότητος ὅλῳ
τῇ ἡμέραν ἐμελέτησαν.

23 Ἐγὼ δὲ ὥσεί κωφὸς
ἐκ ἤκου,

24 Καὶ ὥσεί ἄλαλος ἐκ
ανοίγων τὸ σῶμα αὐτοῦ.

25 Καὶ ἐγνωμὴν ὥσεί
ἀνθρώπος ἐκ ἀκέων,

26 Καὶ ἐκ ἔχων ἐν τῷ
σώματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

27 Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε
ἠλπισα,

28 Σὺ εἰσακούσῃ Κύριε
ὁ Θεός μου.

29 Ὅτι εἶπον, μήποτε
ἐπιχαρῶσίν μοι οἱ ἐχθροί
μου·

μὴ δώσω καμίαν βοήθειαν.)

20 (Καὶ βλέποντές με οἱ ἐχ-
θροί μου ἔρημον καὶ ξένον) σπευδά-
ζου παρὰ πολλὰ νὰ σφάξω τὴν
ψυχὴν μου.

21 Καὶ οἱ κακοτελειτῆδες μου
μιλῶσι φλυαεῖαις.

22 Καὶ διηγῶνται ἀβανίαις καὶ
πονηρίαις ὀλημερνῆς διὰ λόγους.
(Ἐ μὲ βλασφημῶν Ἐ μὲ κατακί-
νῶσι.)

23 Μὰ ἐγὼ σὰ νὰ ἤμην κωφός
καμῶνομαι πῶς δὲν ἀκούω,

24 Καὶ καί ὡς τὸν βεβὸν ὅπῃ
δὲν ἀνοίγει τὸ σῶμα.

25 Καὶ γίνομαι σαὶ ἕνας ἀν-
θρώπος ὅπῃ δὲν ἀκούς,

26 Καὶ ὅπῃ δὲν ἔχει γλῶσσαν
εἰς τὸ σῶμα νὰ μιλήσῃ, (Ἐ νὰ
τὴς ταραξῇ μὲ τὰ λόγια Ἐ τὰς
φωναῖς του.)

27 Καὶ τὸ πὺν καίνω, διατὶ ἔχω
εἰς ἐσένα Κύριε μὲ ἔλπίδα μου,

28 Καὶ ἐσύ Κύριε Ἐ Θεέ μου θέ-
λεις μὴ ἀπακίσει,

29 νὰ κάμῃς ἐκείνο ὅπῃ σὲ ἐ-
παρακάλεσα (νὰ μὴ με ἀφήσῃς
νὰ κακοπέσω) διὰ νὰ μὴ χαρῶ-
σιν

μου.

30 Καὶ οὐ τῷ σαλῶσθῃ-
ναι πόδας μου,

31 Ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορ-
ρήμονησαν.

32 Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστι-
γας ἔτοιμος.

33 Καὶ ἡ ἀλγυδών μου ἐ-
νώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

34 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου
ἐγὼ ἀναγγελάω,

35 Καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ
τῆς ἁμαρτίας μου.

36 Οἱ δὲ ἐχθροί μου
ζῶσι,

37 Καὶ κεκραταίωνται ὑ-
πὲρ ἐμέ.

38 Καὶ ἐπληθύνθησαν
οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

39 Οἱ ἀνταποδιδόντες

οἱνοὶ ἐχθροί μου.

30 Διατὶ μὲ τὸ νὰ μὲ ἰδῶσι νὰ
παραμείσω νὰ δώσω τόπον τῆς
ὀργῆς κατὰ τὸ ἑρῶσα γμάσος,

31 Τότε καυχῶνται ἐχθαίρου-
νται πῶς τὸς ἐφοβήθηκα τάχα καὶ
ἔφυγα.

32 (Λοιπὸν βοήθησά μου Κύριε
μου.) διατὶ βλέπεις πῶς σέκω εἰς
τὰ κακά τες ἔτοιμος (νὰ παιδίσω-
μαι καὶ νὰ κακοπαθῶ διὰ τὰς ἁ-
μαρτίας μου.)

33 Καὶ ὁ πόνος ἐκ τῆς λύπης σέ-
κει εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς ἀμμάρτιας μου
ὅλον ἕνα (καὶ ζῶγει τὰ σπλάγχ-
να μου.)

34 Καὶ πῶς ἐγὼ ἔρομᾶσω καθε-
ώρα τὴν ἀνομίαν μου, ἐκ τῆς ἐξο-
μολογῆμαι καὶ κατηγορεῖμαι ἀ-
νόμως,

35 Καὶ μεριμνῶ ἀσκόλασσα διὰ
τὴν ἁμαρτίαν μου (νὰ τὴν ἰσχυρῶ-
σω μὲ τὴν καλῶ μετανοίαν, νὰ
λυξωθῶ ὅσο τὰς πληγὰς τῆς καὶ
τῆς τιμωρίας τῆς αἰωνίου.)

36 Καὶ αὐτοὶ οἱ ἐχθροί μου (τὸ
πέρνουν ἀπάνωτες) καὶ ζῶσι χαρέ-
μενοι,

37 Καὶ δυναμώνονται καλῶτε-
ρα καταπαύομαι.

38 Καὶ ἐπληθύνωσι πλείονος ὅτε-
ρον οἱ ἀντίδικοί μου ἄδικα.

39 (Ἀλλὰ τοῦτο μὲ λυπίζει

μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν.

40 Ἐνδιέβαλλον με,

41 Ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθοσύνην.

42 Μὴ ἐγκαταλείπῃς με
Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ὀπο-
σῇς ἀπ' ἐμοῦ.

43 Πρόχες εἰς τὴν βοή-
θειάν μου, Κύριε τῆς σωτη-
ρίας μου.

χειρότερα. διατὶ ἐκείνοι ὅπως ἦσαν
φίλοι μου,) Μεῦ αὐτὰ ποδίδουσε
τῆτα καὶ πολλὰ κακὰ, αὐτὶς πε-
καλὰ ὅπως τὸς ἔκανα.

40 (Καὶ ὡς ἀνὰ ἡμῶν ἐχθρὸς
τὸς) με καταβάλλουσιν, ἔμε ποδί-
δουσιν εἰς τόσα βάσανα,

41 (Καὶ ἡ ἀφορμή τις εἶναι,
ὅτι δὲ συμφωνῶ μετ' αὐτοῦ εἰς
τὴν κακογνωμίαντες.) ἐπειδὴ ἐ-
γὼ γυροῦν καὶ φυλάσσω τὴν κατὰ
Θεὸν ἀγάπην (ἔκαλοσύνην ὅπως
προσάσκει καὶ βιβλίαν.)

42 Διὰ τοῦτο μή με παραιτήσῃς
τὸν παλαιῶν εἰς τὴν ἔκστασιν
τὸς Κύριε ἔθέμεν, ἔμε μακεί-
νης ἀπ' ἐμένα.

43 Ἀλλὰ σοχάσῃς καὶ φθάσῃς
εἰς τὴν βοήθειάν μου γλήγορα, Κύ-
ριε τῆς ζωῆς καὶ τῆς χαρᾶς μου,
(καὶ με λυξώσῃς ἀπὸ τὸν πόσον κα-
ρον, ἔκαίωτον θαλάσσης.)

Πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλείπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ὀπο-
σῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμ. ξβ'.

Ἐξηγήσεις.

Ι Ο Θεός ὁ Θεός μου Ι
πρὸς σέ ὀρθεύ-
ω.

Ω Θεός μου Θεός μου (παῖ-
τα μου λακταεῖζω καὶ
δύσκωμαι εἰς τὴν
ἐκκλησίαν σου καὶ σέ προσκυνῶ καὶ
καὶ σέ δοξάζω.) καὶ διὰ τοῦτο ἦλθα
ἔτι πᾶρα τὴν νύκτα ἔμε προσδύχουμαι.

2 Ἐδί-

Δ

2 Διά-

2 Εἰδήσέ σε ἡ ψυχὴ
 μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ

3 Ἐν γῇ ἐρήμῳ, ἔ ἀβά-
 τῳ, καὶ ἀνύδρῳ.

4 Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὡ-
 φθίλω σοι,

5 Τῷ ἰδεῖν τὴν δυνάμιν
 σου, ἔ τὴν δόξαν σου.

6 Ὅτι κρείσσον τὸ ἔλεός
 σου,

7 Ὑπὲρ ζωᾶς.

8 Τὰ χεῖλη μου ἐπαινέ-
 σασί σε.

9 Οὕτως ἐλόγησας ἐν

2 Διατὶ σὲ διψᾷ πολλὰ ἡ ψυ-
 χή μου αἰτάμα μὲ τὸ κορμὶ μου.

3 (Καὶ δὲ κεράζονται νὰ σὲ
 προσκυνοῦν ὁ λαὸς τῆς παρηγορίας
 καὶ βοήθειαν ὅπως λαμβάνει) εἰς
 τὴν τὴν γῆν τὴν ἔρημον, καὶ ἄ-
 βατον, ἔ ἀνύδρον, (ἔ τυραννησ-
 μένῳ ζῶν.)

4 Ἐτὶ κατὰ τὸν πόδον μου ἐφά-
 νηκα καὶ τῶρα ὁμοπροσὰ εἰς τὴν ἁ-
 πειρόν σε ἀγιοποιῶ,

5 Νὰ ἰδῶ καὶ νὰ προσκυνησῶ
 τὴν δυνάμιν σου τὴν μεγάλῃ ἔ
 τὴν δόξαν σου (ὅπως μὲ ἐλυτρώθης
 ἔ μὲ ἐλθούσας πολλές πολλάκις ἀπὸ
 τὸν πόλεμον ἡμῶν ἐχθρῶν μου, καὶ
 ἀπὸ τὸν πρεσβέτην θάνατον ἡμῶν
 ἁμαρτιῶν μου).

6 Καὶ τὸ πὺν τὸ καὶ νῶ, διατὶ ἔχω
 καλὶτερον) νὰ σέκω εἰς τὸν ναόν
 σου ἔ νὰ δόξαις (τὴν ἐλεημο-
 σιών σου) εἰς τὰ καλὰ ὅπως καίσεις
 καθημερέσιον εἰς ἐμένας,

7 Παρὰ νὰ δεισκώμαι εἰς
 ταῖς πλεία βασιλικαῖς ἔ χαρέμε-
 ναις ἔραπεζαις) ἔ ζωᾶς (ἔ πλέ-
 τη ἔ δόξαις ὅπως νὰ δεισκονται
 εἰς ὅλον τὸν Κόσμον.)

8 Διὰ τὸ πᾶντα ἡ καρδίᾳ καὶ
 τὸ σῶμα μου θέλω σοι ἐπαινᾶ με
 καταπυκνικαῖς δοξολογίαις.

9 Ἐτὶ σαὶ καὶ τῶρα, θέλω σὲ
 δόξαις εἰς ὅλην μου τὴν ζῶν ἔ

τῇ ζωῇ μας, καὶ ἐν τῷ ὀνό-
ματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς
μου.

10 Ὡς ἐκ σέατος, καὶ
πιόπτος ἐμπληθεῖν ἡ ψυ-
χή μου,

11 Καὶ χεῖλη ἀγαλλιά-
σεως αἰνέσει τὸ σῶμα μας.

12 Εἰ ἐμνημόνδόν σου
ἐπὶ τῇ σρωμνῇ μας, ἐν τοῖς
ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

13 Ὅτι ἐγνωθήης βοη-
θός μας,

14 Καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῆς
πτερύγων σε ἀγαλλιάσο-
μαι.

15 Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μας
ἐπίσω σου,

16 Ἐμὲ δὲ ἀντελάβετο ἡ
δεξιὰ σε.

17 Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτῳ
ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μας,

18 Εἰ-

να σκοπῶν τὰ χεῖράς μας νὰ ἀρσकु-
νῶ τὸ μέγαλόν σε ὄνομα.

10 (Καὶ ὑπὸ τῷ) σαυτοῦ κα-
λὰ φαγιά (ἐκ πικρὰ δὲ λειχορταί-
νει ὑπὸ τῷ χέειν σου ἡ ψυχὴ μας,

11 Νὰ σὲ ἐπαυξῇ ὅλον ἔνα
μὲ ἀγαλλίασιν τὰ χεῖλη μας καὶ
τὸ σῶμα μας.

12 Μὰ ἀνίσως καὶ σὲ θυμῶ-
μα εἰς τὸ κρεβάτι μας, καὶ σὲ λο-
γιάζω (ἐσκοπῶμαι ταῖς νύκτας
νὰ σὲ δοξολογῶ (δὲ τὸ κάνω Κύ-
εἴς μας πολυέλεε δωριανὰ (ἐκ ὑπὸ
καλοσιῶν μας.)

13 Ἀλλὰ ἤρατ' ἡ σὲ δεισκού
πάντα βοηθόν μας.

14 (Διὰ τῷ σε κωντας) ὑπὸ
κάτω εἰς τὸ σκέπος τῆς πτερύγων
σε (καὶ τῆς ἀγάπης καὶ βοηθείας
σε) θεραπεύομαι ὁ ταλαίπωρος.

15 Διὰ τὴν ἐγνώσεια πῶς ὅταν
εἶναι κολλημένη ἡ ψυχὴ μας ἐπί-
σσω (καὶ σὲ ἀκολουθεῖ εἰς τὰ θε-
λήματά σε (καὶ σὲ δοξάζει,

16 Εὐθύς τ' ὥραν ἐκείνῳ βλέ-
πω καὶ μὲ βοηθεῖ) εἰς τὰ φοβερά
μας κίνδυνά (ἡ μεγάλη σε δυνά-
μις.

17 Διὰ τῷ ἔχω θάρρος πῶς
αὐτοὶ ὅπερ γυροῦν νὰ πάρῃσι τὴν
ζωὴν μας ἄδικα,

Δ 2

18 Ἀλ-

18 Εἰσελεύσονται εἰς τὰ
κατώτατα τῆς γῆς.

19 Παραδοθήσονται εἰς
χεῖρας ῥομφαίας,

20 Μειρίδες ἀλωπέκων
ἔσονται.

21 Οὗ δὲ Βασιλεὺς ἐλ-
φρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ.

22 Ἐπαινεθήσεται πᾶς
ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ,

23 Ὅτι ἐνεφράγη στόμα
λαλέντων ἄδικα.

Δίς.

Εἰς τοὺς ὀρθοὺς ἐμελέτων εἰς σέ. Ὅτι ἐγερθήθης βοη-
θός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῆς πτερύγων σου ἀγαλ-
λιάσομαι. Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ
δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλῆΐα, γ'. Κύριε ἐλέησον. γ'.

Δόξα, καὶ νῦν.

18 Ἄλλοι θέλουν ἔμπεδον τὸν
φόβοντες εἰς βαθυτάτας ἔσκοτει-
νὰς τόπους τῆς γῆς.

19 Ἄλλοι θέλουν παραδοθῆναι εἰς
χείρας ξυσσασθόμενα νὰ τὸς θανα-
τώσεν, ἵνα μείνῃσι ἄταφοι. (κα-
θὼς συμβαίνει εἰς τὰς πολέμους,)

20 Νὰ γυνῶσι μερίδες τῶν ἀλ-
πέδων (ἵνα θηλείων νὰ τὸς ξεσκίσεν
ἵνα τὸς καταφάγῃ.)

21 Καὶ ἐγὼ μένωντας βασιλεύς
τῆς νίκης, θέλω εὐφραίνεσθαι (ὅχι
εἰς τὴν ἀνδρείαν μου,) ἀλλὰ εἰς
τὴν δυνάμιν σου Θεέ μου.

22 (Καὶ ἔτι θέλωσι γνωρίσει ὅ-
λοι πῶς) θέλει τιμηθῆναι καὶ νὰ ἐ-
παινεθῇ ὁποῖος σὲ παρακαλεῖ ὑπὸ
καρδίας, ἵνα σὲ μνησθῇ νὰ τὸν γλυ-
τώσῃς διὰ τὸ ἅγιόν σου ὄνομα.

23 (Καὶ θέλουσι σὲ δοξάζει
βλέποντας) πῶς ἐββαθήσαν τὰ
στόματα ἐκείνων ὅπως μιλῶσι καὶ
κάνουσιν τὰ σκάνδαλα, ἵνα τὰ ἔργα
τὰ παράνομα.

Φαλμός, πζ'.

Ε'ξήγησις.

1 **Κ**Υ'εε ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου, ἡ-
μέρας ἐπέκραξα, καὶ ἐν
νυκτὶ ἐναντίον σου.

2 Εἰσελθέτω ἐνώπιόν
σου ἡ προσδουλή μου,

3 Κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς
τὴν δέησίν μου.

4 Ὅτι ἐπλήθην κακῶν ἡ
ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ
ἄδῃ ἤγγισε.

5 Προσελογίζθην μετὰ τῶν
καταβαινόντων εἰς λάκκον,

6 Ἐγνώθην ὥσεὶ ἀν-
θρώπος ἀβοήθητος,

7 Ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

8 Ὡσεὶ θαυματαῖαι κα-
τάδιδοντες ἐν τάφῳ, ὧν ἐκ
ἐμνήσθης ἔτι,

9 Καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός
σου ἀπώσθησαν.

1 **Κ**Υ'εε καὶ Θεὸς τῆς σῶσεώς
μου, μέρα νύκτα φωνά-
ζω ἀπὸ τῆς μεγά-
λης μου πόνου ὑμπροσάκου.

2 Καὶ ἄς ἔλθῃ σὲ παρακαλῶ ἡ
προσδουλή μου εἰς τὸ πρόσωπον τῆς
δουλαγχνίας σου.

3 Καὶ κλῖναι τὴν ἀκρόασίν σου
εἰς τὴν δέησίν μου, ἵνα βοηθησαί μου εἰς
τὴν χρείαν μου.

4 Διὰ τὴν ἐγέμωσεν πολλὰ κακά
ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου ἐσίμω-
σεν εἰς τὸν ἄδην.

5 (Καὶ κρατῶντας τὸ διάβαμα
οἱ ἐχθροί μου δὲ διώξαι νὰ τῆς
φύγῃ) καὶ λογαριάζομαι μετὰ τῶν
ἀπεσταμένους ὁποῦ κατεβαίνουσιν
εἰς τὸν τάφον,

6 Καὶ ἐγίνην κατὰ τὴν ὁλομό-
ναχος (εἰς τὴν μέσῃ τῶν πολέμων
δίχως διύαμιν ἐδικλυσῇ) ἵνα βοη-
θῇται.

7 Καὶ εἰσεκομαι θαμμένος με-
τὰ τῶν νεκρῶν συζώντανος.

8 Ὅμοιος σαὶ τὰ φονεμένα λεί-
ψανα ὅπως κείμενται εἰς τὸ μνη-
μα, ὅπως δὲν τὰ θυμᾶσαι πλέα
νὰ τὰ κυβερνᾷς.

9 (Διὰ τὴν αὐτὰ εἶναι θανατο-
μένα καὶ δὲ χρειάζονται καμίαν
καὶ δὲ χρειάζονται καμίαν βοήθην

10 Ε'θνήτομε ἐν λάκκῳ
κατωτάτῳ,

11 Ε'ν σκοτεινοῖς,

12 Καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

13 Ε'π' ἐμὲ ἐπεσπείχθη
ὁ θυμός σου,

14 Καὶ πάντα τὰς με-
τεωρισμὲς σου ἐπήγαγες
ἐπ' ἐμέ.

15 Ε'μάκρυνας τὰς γνω-
στὰς μου ἀπ' ἐμοῦ.

16 Ε'θνήτομε βδέλυγ-
μα ἑαυτοῖς.

17 Παρεδόθην,

18 Καὶ οὐκ ἐξεπορευό-
μην.

19 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠ-
θρήνησαν ὑπὸ πτωχείας.

24 Ε'-

θεῖαν ἐν φυλαχθεῖσιν ὑπὸ ἐχθρῶν,
ἐδὲ χρεάζονται κυβέρνησιν ἐν
ζήσουσιν) ἐπεὶ δὲ αὐτὰ ἐξωείδη-
σαν κατὰ τὴν ὑπόφασίν σου ὑπὸ τὴν
ζωὴν εἰς τὸν θάνατον.

10 Καὶ ἐβάλασί με οἱ ἐχθροί
μου εἰς λάκκον βαθύτατον,

11 Καὶ κρύβομαι ὑπὸ τὸν φόβον
μου εἰς ἀγρίους ἐσκοτεινὰς τόπους.

12 Καὶ εἰς τὸν ἵσκιον τῆ ἀδίκου
θανάτου ὅπου καρτερῶ ἐν λάβῳ.

13 (Καὶ τὸ τοῦ ἑπαθῶς ὑπερέ-
μῃ διὰ τὰς μεγάλας μου ἀμαρ-
τίας,) ἐξέσπεν βαρὺς καὶ ἀμε-
τάσματος ὁ θυμός σου ἀπάνω μου,

14 Καὶ ἔφερες ὅλαις σου ταῖς
φεרטύλαις ἐν αἰετοταρχαῖς καὶ ἀ-
ερωτελέκταις εἰς τὴν κεφαλὴν μου.

15 Ἀπέκει ἔκαμες τὰς γνωεί-
μους καὶ φίλους μου καὶ ἔφυγον ἀπ' ἐ-
μένα (ἐμὲ ἄφηκαν ὀλομόναχον.)

16 Καὶ με ἔκαμαν παίγνιον οἱ
ἐχθροί μου αἰάμεσά τους κατὰ τὸν
πόδον τους.

17 Καὶ ἐπαραδόθην (ὑπὸ τὰ
κείμενά μου κατὰ τὴν ὑπόφασίν σου
εἰς τὴν ἔξοσίαν τους,)

18 Καὶ δὲ δυνάμει ἐν τῇ φύ-
γι ἐν γλυπῶ.

19 Καὶ τ' ἀμμάτιά μου ἐτυφλώ-
θησαν ὑπὸ ταῖς ἀρεπνίαις ἐν τῇ
δάκρυα, ἐν τῇ πτωχείᾳ καὶ μο-

147

ναζίαν μας.

20 (Διατῆτο μὲν δείσκωντας ἄλλων βοήθειαν) ρωνάζω Κύεϊ μέμωρος ἄσος ὁλημερῆς.

21 Καὶ σικάνω τις χεῖράς μου καὶ ἐπακαλιόμαι τὴν βοήθειαν σου (καὶ προφθάσῃ γλήγορα πρὸ τῆς καὶ λάβω μὲ τὸ ἔργον τὸν θάνατον καὶ μὲ φυλάξῃ ἄβλαβον.)

22 Διατὶ ἐδὰ Κύεϊ μέμωρος εἰς τὴς νεκρὰς καὶ εἰς θάματα (καὶ κάμῃς ἔεἰς ἐμένας ;) (ὅχι δὲ θείλεις ἄδῃ τὴς ἀγνοιάζεσαι πλέα.)

23 Ἡ δυνάμει οἱ ἰατροὶ τῶ κόσμου καὶ τὴς σικώσαν ὑπὸ τὸν θάνατον καὶ λάβωσι τὴν ζωὴν καὶ δύχαρι εἴσιν ; ὅχι.

24 Ἡ πάχα δυνάμει κανεῖς σαὶ πέσῃ εἰς τὸν τάφον (ἔνα χαθῇ ὑπὸ τὴν πόροσκαυρον ζωὴν) καὶ σὲ κλαίῃ πῶς εἶσαι ἐλεήμων καὶ ἀληθινὸς ἔνα τῷ βοηθήσῃς (καθὼς πάσῃς εἰς ταῖς γεραῖς σου καὶ καὶ εἰς τοὺς μετανοημένους ὑπὸ καρδίας ;)

25 Ἡ πάχα εἶναι βολετὸν καὶ φανῇ εἰς τὸν σκοτεινὸν ἄδην τὰ θαύματά σου ;

26 Καὶ καὶ γνοῖσθῃ ἡ δικαιοσύνη σου εἰς τὸ σκοτωσμένον χῶμα τῆ γῆς τὸ ξελησμονησμένον ἔβρωμῶσμένον ; (καὶ κάμῃς ἐλεημοσύνην καὶ ἀνάσῃς τὸν φονεμένον ; ὅχι. (μόνον εἰς τὴς ζῶντας θαυματουργὰς εἰς ὅλα τὰ χρεαζόμενα ,

20 Ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύεε, ὅλῳ τῷ ἡμέραν,

21 Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

22 Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσης θαυμάσια,

23 Ἡ ἰατροὶ ἀνάσῃσι, καὶ ὁξομολογήσονται σοί ;

24 Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ πύφῳ τὸ ἐλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ ;

25 Μὴ γνωθῇσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου ;

26 Καὶ ἡ δικαιοσύνη σου γῇ ἐπιλεηλομένη ;

27 Κἀγὼ πρὸς σὲ Κύριε
ἐπέκραξα,

28 Καὶ τὸ πρῶτ' ἢ προ-
σευχή μου προσθήσει σε.

29 Ἰνατί Κύριε ἄπο-
θῇ τὴν ψυχὴν μου,

30 Ἀποσρέφεις τὸ πρό-
σωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

31 Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ, καὶ
ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου.

32 Τ' ἔφωθεις δὲ ἐταπει-
νώθην,

33 Καὶ ἐξηπορήθην.

34 Ἐπ' ἐμὲ διεήλθον αἱ
ὀργαί σου.

35 Οἱ φοβερismoί σου
ἐξεπέρασαν με.

36 Ἐ-

ἔτις ἐλεημονᾶς εἰς ὅλα τὰ πράγ-
ματα.)

27 Διὰ τῆτο καὶ ἐγὼ (σαὶ καὶ
ἄλλαι φορᾶς) σὲ ἐπαρακάλεσα
μὲ ἄμεξον τόπον τῆς καρδίας μου,
ἔμῃ ἐβοήθησες,

28 Ἐττί ἐτῶρα πρὸ τῆ θανάτου
μου ἂς προσθήσῃ τέτιν τιν ὥραν
ἢ νυκτερινή μου προσδήχῃ εἰς τὴν
μεγαλοδυσχεμίαν σου καὶ με γλυ-
τώσῃς τὸ γληγορώτερον.

29 Ἀλλὰ διὰ ποῖαν ἀφορμὴν
Κύριε ἄποδιώχνεις τὴν ψυχὴν μου
ἔτιν πέμπεις εἰς τὸν θάνατον,

30 Καὶ ἀποσρέφεις τὸ ὄψοφλαγ-
χνίαν σου ἀπ' ἐμένα; (φανερὸν
πῶς με δικαιοσύνην διὰ τῆς πα-
ρακοῆς καὶ παρανομίας μου.)

31 Ἀλλὰ ἰδὲ πῶς εἶμαι πτω-
χὸς ἔξ ἑνός, ἔτις εἰς πολλὰς κόπας
πολέμους καὶ κίνδυνα ἄπο μικρός,
(ἔτις εἶμαι χαλασμένος καὶ ξεψυ-
χισμένος.)

32 Ἀλλὰ τῆτο ὅλα τὰ ἔπαθα
ὅτι ἐσηφανίσθηκα, (ἔτις ἐκατα-
πάτην τὸν νόμον σου. ἔτις τῶρα πότιν-
ταις ἄπο κάτω τῆς ἐχθρότητος) ἐ-
ταπεινώθηκα.

33 Καὶ ἔχασα τὸν νῆμον (ἔτις
ἀγάπησεν ἔτις τὸ σκέπος σου.)

34 Καὶ ἦλθαν ἀπαύτως ὁ θυ-
μός σου ἔτις ὀργή σου,

35 Καὶ οἱ φοβερismoί σου με
αἰσπάραξαν ἔτις με ἐπαρλόγησαν.

36 Καὶ

36 Ἐκύκλωσάν με ὥσεί
ὑδωρ.

37 Ὅλῳ ἤμέραν πε-
ερίχον με ἅμα.

38 Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμῆ
φίλον ἐ πλησίον,

39 Καὶ τὲς γνωστὰς με
ὑπὸ παλαιπωρίας.

Δίς.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας με, ἡμέρας ἐκέκραξα,
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σε.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσβολή μου. κλῖνον τὸ
ἔς σε εἰς τὴν δέησίν με.

Ψαλμ. ρβ'.

1 **Ε**ὐλόγει ἡ ψυχὴ
με τὸν Κύριον, καὶ
πάντα τὰ ἐντός με, τὸ ὄ-
νομα τὸ Ἅγιον αὐτοῦ.

2 Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου
τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλαν-
θανῆς πάσας τὰς ἀνταποδό-
σεις αὐτοῦ.

3 Τὸν δοῦλα τρέφοντα πά-
σας τὰς ἀνομίας σε, τὸν

ἰώ-

36 Καὶ με ἐπέειξινύρισαν ὡς
μέγας ποταμὸς καὶ κατακλυσμὸς
οἱ ἐχθροὶ τῆς ψυχῆς μου.

37 Καὶ ὁλημερνῆς με ἔχον ἀ-
ποκλεισμένον, (ἐχάσκεσιν αὐτά-
μα ὅλοιτες σὰν ἄγεια θηρία νὰ
με ἀρπάξουν ἵνα με θανατώσιν.)

38 Καὶ ἔκαμες καὶ ἐμάκρυναν
ὑπὸ τὸν φόβοντες ὑπὸ μέγα φίλος
ἐγγείονες,

39 Καὶ γνώριμοι, ὑπὸ ταῖς πα-
λαιπωρίαις (ἐπὶ κίνδυνον ὡς
βλέπεσι πῶς πάχω καθημερού-
σιον.)

Εἰρήνησις.

1 **Δ**όξαζε ὁ ψυχὴ μου τὸν
Κύριον τῶ κόσμῳ, καὶ
αὐτάμα με ὅλαις σε
ταῖς μέσα δυνάμεις ἐ καλοσύ-
ναις δοξολόγη τὸ ὄνομά τε τὸ Ἅ-
γιον.

2 Δόξαζε ὁ ψυχὴ μου τὸν Κύ-
ριόν μου πάντας, ἐμὴ λησιμονῆς
ποτίεις ὅλαις τε ταῖς καλαῖς καὶ
κακαῖς ἀνταποδόσεις (ὅπως καὶ
ὡς δικαιοκείτης εἰς τὰς φίλους τε,
καὶ εἰς τὰς ἐχθρούς τε.)

3 Δόξαζε ἐπὶ ὅπως συγχωρᾷ με
τὴν καλὴν μετανοίαν καὶ ὁμομολο-

γιστῇ

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους
σου.

4 Τὸν λυξούμενον ἐκ
φθορᾶς τῷ ζώῳ σε,

5 Τὸν σεφανοῦντά σε ἐν
ἐλείῃ, καὶ οἰκτιρμοῖς.

6 Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν
ἀγαθοῖς καὶ ἐπιθυμίᾳ σε,

7 Ἀνακαινισθήσεται ὡς
ἀετὶς ἡ νεότης σε.

8 Ποιῶν ἐλεημοσιύας ὁ
Κύριος, καὶ κεῖμα πᾶσι
τοῖς ἀδικημένοις.

9 Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς
αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ,

10 Τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ πρὸς
θελήματα αὐτοῦ.

γῆσιν ὅλῃς σε ταῖς ἀνομίαις, καὶ
ἰατρῶν ὅλῃς σε ταῖς ἀρρώστιας
καὶ ἀδυναμίαις (ὅταν ὑπὸ καρδί-
ας τὸν παρακαλέσῃς, καὶ νὰ ταῖς
σκολιάσῃς.)

4 Προσκύματον ὁ πᾶς λυξόνει ἀ-
πὸ τὰ ψυχικὰ καὶ σωματικὰ κίν-
δυνα καὶ θανάτου τῷ ζώῳ καὶ τῷ
ψυχίῳ σε,

5 Καὶ δὲ παύγει μέρα νύκτα νὰ
σὲ ἀγαπᾷ νὰ σὲ τιμᾷ, καὶ νὰ σὲ
θεραπεύῃ μὲ τόσας θαυμασταῖς
καλοσιώαις.

6 Τίματον ὁ ποῦ χορταίνῃ μὲ
τόσα ἀγαθὰ ὅλον τὸν χρόνον τῷ
ὄρεξίν σου,

7 Καὶ ἔχε τὸν νεῦνός ἀσκόλασα
εἰς αὐτὸν, καὶ θείλει ξαναγεῖνται
σὰν τῷ ἀετῷ (ὅταν σοχάζεται τὸν
ἥλιον) ἡ νεότης σε.

8 Ἀγάπατον. διὰ τὸ αὐτὸς ὁ
Κύριος κάνει εἰς ὅλους μας μεγά-
λαις ἐλεημοσιύαις, καὶ ἐκδίκησε
ὅλων τῶν ἐκείνων ὅπως ἀδικεῖνται καὶ
δυναστεύονται ὑπὸ τῆς δυνατῆ-
ρος καὶ μεγαλίστης τῆς.

9 (Καὶ ἀγαπῶντας νὰ κάνω-
μεν δίκαια καὶ καλὰ ὅλοι μας) ἐ-
φανέρωσε (μὲ τὸ σῶμα καὶ μὲ τὰ
χράματα τοὺς νόμους του) τοῦ
Μωϋσῇ.

10 Παραγγέλλωντάς τε νὰ πα-
ραδῶσῃ εἰς τὸν λαόν τε εἰς μικρὰς
καὶ μεγάλους τὰ θελήματα τε, νὰ
τὰ φυλάσσωσι διὰ τὸ καλόν τε.

11 Οἱ κτίρμων, καὶ ἐλεή-
μων ὁ Κύριος, μακρόθυ-
μος, καὶ πολυέλεος,

12 Οὐκ εἰς τέλος ὀργι-
σθήσεται,

13 Οὐδὲ εἰς ἄλωνα μη-
νιεῖ.

14 Οὐκ κατὰ τὰς ἀνομίας
ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν,

15 Οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρ-
τίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν
ἡμῖν.

16 Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τῆ
οὐρανῶς ὅπὸ τῆς γῆς,

17 Ἐκραταίωσε Κύριος
τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς φο-
βημένων αὐτόν.

18 Καθ' ὅσον ἀπέχασιν
ἀνατολαὶ ὅπὸ δυσμῶν, ἐ-
μά

11 (Καὶ ἀγκαλὰ καὶ δὲ τῆ ὑ-
πακούμεν κατὰ τὸ χεῖρος μας, καὶ
καταπατέμεν τὰ ποσὶ ἀγκυλὰ
τῶν) ὅμως ὁ Κύριος μας εἶναι παρὰ
πολλὰ πονητικὸς ἐν ἐλεημονιῇ καὶ
ὑπομονητικὸς καὶ πολυεύσπλαγ-
χνος,

12 Καὶ δὲ θέλει νὰ αἰάφῃ ὅ-
λυν τε τὴν ὀργὴν ἀπακόμας νὰ
μᾶς ξεκάμῃ.

13 Οὐδὲ θέλει νὰ σέκη πάντα
θυμωμένος νὰ μᾶς παιδεύῃ. (ἐν
μόνον λέγοντας πῶς μετανοήμεν
μᾶς ὑποφέρει.)

14 Διὰ τῆς καθε καὶ καὶ καὶ καὶ
βάς αὐτοῦ μας πιστὸς, καὶ ἀντί-
στῃς, ἐν ἀμαρτωλὸς, καὶ δὲ μᾶς ἐ-
ξωλόθροβσε τὸς χεῖρας κατὰ τὰς
ἀνομίας μας (ὅπὸ τὸ πορὶ σῶπον
τῆς γῆς.)

15 Οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας
μας μᾶς ἐπαράδωκεν εἰς πορὶ σ-
καὶ καὶ ἐν αἰώνιον θάνατον. (μὰ αὐτὸ
ἐκαὶ δὲ ἐξείκειν ἐδέξας μας, ἐδὲ
ἐσώνετο.)

15 Καὶ τῆς τοῦ καὶ καὶ καὶ καὶ
θῶς βλέπομεν πῶς τὸ πλατύχω-
ρον ὕψος τῆς οὐρανῶς εἶναι πολλὰ ὑ-
ψηλὰ σερωμένον ὅπὸ τῆς γῆς,

17 Ἐτῆς ἐσερῶσεν ὁ Κύριος
μὲ ἀμείζον πορὶ τὴν ἐλεημοσύ-
νην τε εἰς ἐκείνους ὁ πῶς τὸν φοβῶνται
ἐν τῇ ὑποτάσσονται.

18 Καὶ ὅσον σέκει μακρὰ ἢ ἀ-
νατολὴ ὅπὸ τῆς δύσης, μακρᾶναι
ὁ Θεὸς (μὲ τῆς ἀληθινῆς ἐξομα-
λόγη-

μάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀ-
νομίας ἡμῶν.

19 Καθὼς οἰκτεῖρει Πα-
τὴρ υἱοὺς,

20 Ὡς οἰκτεῖρσιν Κύριος
τὰς φοβούμενους αὐτόν.

21 Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ
πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη
ὅτι χεὶρ ἐσμὲν.

22 Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρ-
τος,

23 Αἱ ἡμέραι αὐτῆς.

24 Ὡς αἰὶς ἀνθρώπου τοῦ ἀ-
γρῆ ἄπως ἐξανθήσει.

25 Ὅτι πνεῦμα διέδωκεν
ἐν αὐτῷ, καὶ ἐχὺ ὑπάρξει,

26 Καὶ ἐκ ἐπιγνώσεως αὐ-

λόγησιν καὶ σφραγίσαντες αὐτοὺς ἐν
τῷ ἑσπέρῳ τῆς κλείματός μας.

19 (Διατὶ πόσον πέλαγος ἀ-
πειρον εἶναι ἡ καλοσύνη εἰς τὸ
πλάσμα) ὅπερ καθὼς σπλαγ-
χνᾷται ὁ γονὺς τὰ παῖδιά του,

20 Τέτοιας λογῆς ἐστὶν περὶ ὅτε-
ρον σπλαγχνᾷται ὁ Θεὸς τὰς δέ-
λους τὰς ὅπερ τὸν ὄχλον λαβέτω.

21 Διατὶ αὐτὸς ἠξιώθη ὡς
πλάσματος τὸ πλάσμα μας, καὶ
θυμᾷται ὡς ἐμεῶν χῶμα.

22 Καὶ πῶς ὁ ἄνθρωπος εἶναι
εἰς τὸν πρόσκαιρον κόσμον, σὰν τὸ
χορταῖ,

23 Καὶ διαβαίνει ὀγλήγορα
ἡ ἡμέρα ἐν οἷς χρόνους.

24 Καὶ γίνεται ἐξ ἑξίνετα ὡς
τὰ ἄνθη ἐξελθόντα τῆς κάμπε (ἐ-
μαραίνεται ἑξαφνὰ) καὶ χάνεται εὐ-
κολοσάν ἐκείνη.

25 (Διατὶ καθὼς ὁ ἀέρας φυ-
σᾷ εἰς τὸ ἄνθος, ἐξέρχεται ἐξ ἐμαρ-
νέται, καὶ δὲ δυνάται πλεονάζει γυ-
ρίσει νὰ σαθῇ εἰς τὸ χόρτον ἐξ ἐν-
δροντος) ἔστι καὶ ἡ ψυχὴ ὅπερ κα-
τωκᾷ εἰς τὸ κορμὶ, μισθώνει εἰς
τὸν θάνατον, καὶ δὲ ἐν ἡμῶν
πλεονάζει σαθῇ μοναχόντος ζωντα-
νόν, (ἐξ ἐκείνη νὰ σφραγίσαντες ἐν
αὐτάμας.)

26 Καὶ δὲ θεῶν γνωρίσει ἕνα
τὸ ἄλλο, ὡς πλεονάζει ἡμέραν τῆς αἰ-

ἔτι τὸν τόπον αὐτῷ.

27 Τὸ δὲ ἔλεος τῷ Κυρίῳ
ὑπὸ τῷ αἰῶνος, καὶ ἕως τῷ
αἰῶνος ἐπὶ τὰς φοβημένας
αὐτόν.

28 Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐ-
τοῦ ἐπ' ὑοῖς ὑῶν,

29 Τοῖς φυλάσσει τὴν
διαθήκην αὐτοῦ, καὶ με-
μνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐ-
τοῦ τὸ ποιῆσαι αὐτάς.

30 Κύριος ἐν τῷ Οὐρανῷ
ἵτοιμάσει τὸν θρόνον αὐτοῦ,

31 Καὶ ἡ Βασιλεία αὐ-
τοῦ πάντων δεσπόζει.

νασάσεως καὶ κείσεως.

27 (Καὶ ἀγκαλὰ ἐκ τῆς τοῦ πα-
θάνομεν ὅλοι διὰ τὸ ποταπὸν
αἰμάρτημα, μὲν ὅλον ἐκ τῆς ἁ-
ναι) Ἡ ἐλεημοσύνη τῷ Κυρίῳ εἶναι
ὑπὸ παντοτινὰ, ὡς παντοτινὰ πο-
σκαῖρα ἐκ αἰῶνα, εἰς ἐκείνας ὁπ-
τὸν φοβέται πάντα, καὶ τὸν δε-
ραπύσει.

28 (Καὶ αὐτὸς κακοπαθήσων κί-
λαοὶ καλοῖτε θεοὶ) ἀλλὰ ἡ δι-
καιοσύνη καὶ θέλει εἶσαι μετ' αὐ-
τοῦ καὶ τὰ παιδογονάτας.

29 Ἐκεῖθεν ὁπ- φυλάσσει τὸν
νόμον, καὶ θυμῶνται ταῖς πα-
ραγγελίαις τοῦ, καὶ σὺν δάξουσι
ταῖς καὶ ἐκ ἀσκόλας, (ἐκ γυναι-
κειν καὶ καὶ καὶ καὶ τὸ δίκαι-
όν τους.)

30 Τὸς ὁ Κύριος (ὁ ψυχῆς
εἶναι παρὰ πολλὰ δυνατὸς καὶ με-
γάλος καὶ φοβερός. διὰ τὸ δὲν ἔξ-
σιτῶν μόνον ὅλῳ τῷ γλῶ, ἢ μέ-
ρος ὡς τὰς γῆιν αὐθέντας, ἀλλὰ
βασιλεύει ὅλον τὸν ἄδῳ, καὶ ὅλῳ
τῷ γλῶ, καὶ ὅλον τὸν οὐρανόν.) καὶ ἐ-
κεῖ ἔχει ἐτοιμασμένον τὸν θρόνον.

31 Καὶ ἀπὸ τούτου ὁ ὕψος δει-
σκεται ἡ βασιλεία τοῦ εἰς ὅλον τὸν
κόσμον καὶ τὸν ἔξισιτῶν, (καὶ διορ-
θώνει ὅλα τὰ κτίσματα καὶ ποτά-
ματα εἰς τὴν πᾶσιντας. καὶ χαρὰς
τοῦ ὁπ- κάνας τὸν θελήματι, καὶ
αἰοίμονον εἰς ὅσας τὸ καταφρονῶ-
σι καὶ δὲ τὸ κάνας.

32 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον
πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ,
δυνατοὶ ἰχθύϊ,

33 Ποιῶντες τὸν λόγον
αὐτοῦ, τῷ ἀκῆσαι τῆς φω-
νῆς τῷ λόγων αὐτοῦ.

34 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον
πάνσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ,
λειτουργοὶ αὐτοῦ,

35 Οἱ ποιουῦντες τὸ θέ-
λημα αὐτοῦ.

36 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον
πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν παντί
τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ,

37 Εὐλόγει ἡ ψυχή μου
τὸν Κύριον.

32 (Διὰ τοῦτο μὴ δυναμένην αὐτὴν τὸν δοξολογᾶς ὅτι τὴν μεγαλό-
τητάς ἐκ τῆς μικρότητός, πα-
ρακάλεσαι ταῖς θράναις τάξαις,
ἐκ τῆς ἀπεσπασμένης ἀγγέλους εἰς
φύλαξίν μας καὶ μᾶς συμβοηθή-
σεν εἰς τὴν ἀδυναμίαν μας, καὶ
εἰπὲ πρὸς αὐτὴν.) Δοξολογᾶτε τὸν
Θεὸν ἐκ πλάσιν μας μετ' ἐμᾶς ὅ-
λοι τε οἱ ἄγγελοι ὡς εἴτε ἄξιοι
ἐκ ἀρματομένοι με φυσικῶς ἐκ με-
γάλου δυνάμιν.

33 Καὶ διώκετε καὶ κἀνετε τὰ
προσάγματάς τοις ὁμοῦς ὡς ἀκῆ-
σιτε τὴν φωνὴν καὶ τὰ λόγια τοῦ.

34 Δοξολογᾶτε λέγων τὸν Κύ-
ριόν μας ὅλας τὰ οὐράνια ἐκ δυ-
νατὰ φυσάτα, οἱ χαλειτωμένοι τοῦ
ὑπηρετάς,

35 Ὅπως κἀνετε (παντοτεινὰ,
γλήγορα, σωσά, ἐκ καλὰ) ὅλα
τα τὰ θελήματα.

36 Καὶ δίχως τὰ πειροσότερα,
Δοξολογᾶτε τὸν δεσπότην μας τὸν
Χειρὸν ὅλας τὰ ἔργα, ὡς διεί-
σκεθε εἰς ὅλον τὸν τόπον τῆς βα-
σιλείας τοῦ.

37 Τὸ ἴδιον ἐκ ἐσὺ ψυχὴ μου ἀ-
γάπα ἐκ προσκυῖα τὸν Κύριον (με ὅλα
τα τὰ κτίσματα, καθὼς ἀκῆσεις. ἐκ
φύλασε τὰ προσάγματάς τοις ἀπα-
ρασάλοτα κατὰ τὸ χεῖρος, διὰ
καὶ λαβῆς τὴν δόξαν, καὶ τὴν αἰώ-
νον ἀνταπόδοσιν.)

Εν παντί τόπῳ πῆς Δεωποτείας αὐτῆς, εὐλόγει ἡ
ψυχή μου τὸν Κύριον.

Φαλμ. ρμβ'.

1 **Κ**Υ'ει εἰσάκουσον
τὴν προσευχὴν μου,
ἐνώπιον σου τὴν δέησίν μου
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. εἰσά-
κουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύ-
νῃ σου,

2 Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς
κρίσιν μετὰ τῆς δέλῃς σου,
ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐ-
νώπιόν σου πᾶς ζῶν.

3 Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχ-
θρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐτα-
πείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζω-
νί μου.

4 Εἰκάθισέ με ἐν σκοτει-
νοῖς ὡς νεκρὸς αἰῶνος, καὶ
ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦ-
μά μου.

5 Εἰς ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ
καρδιά μου.

Ε'ξηγησις.

1 **Κ**Υ'ει ἐπάκουσαι τὴν προ-
σευχὴν μου, ἥ ἀκροά-
σῃς τὴν δέησίν μου κα-
κῶς μᾶς πάσῃς μετὰ ἀληθινά
σου λόγια. ἥ ἀπάκουσάις διὰ τὴν
δικαιοσύνην καὶ ἐλεημοσύνην σου.

2 Καὶ μὴ ἔλθῃς εἰς κρίσιν μετ'
ἐμένα τὸν δέοντά σου εἰς τὰ πολλὰ
ματαιώματα. ὅτι δὲ θέλει
διωθῆναι νὰ φανῇ ἀναμαρτήτος ἐμ-
προσάσας καθεὶ ζωτάνος ἀνθρω-
πος. (ἀλήμονον εἰς ἐμένα, ἐγὼ εἶ-
μαι ὁ ὑπὸς.)

3 (Βοήθησάις μεγαλοδυνάμει
ἐν τῇ τῇ ὥρῃ διὰ τὴν δύσπρα-
γμίαν σου) Βλέπωντας πῶς ἐξέχει
ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου νὰ τὴν
ἀρπάξῃ, ἥ ἔχει ῥιμμένην ὑπὸ τὴν
βάσανα εἰς τὴν λάκκον, ἥ ζωνί μου.

4 Καὶ μὲ ἔκαμε νὰ κἀθώμαι
ὑπὸ τὸν φόβον μου εἰς τὰς σκοτεινὰς
τόπους τῆς γῆς σὰν τὰς πολυκα-
εισμένους νεκρὸς εἰς τὰς τάφους, καὶ
ἐκόπηκεν ἡ δυνάμις μου.

5 Καὶ ἐταράχθη ἡ πνοή μου, καὶ
ἐταράχθη μεσάμει ὑπὸ τὰς πό-
τερος ἥ ὁρμῆς ἡ καρδιά μου (ἥ ἦλθε

6 Εὐμήτηδ' ἡμερῶν ἀρχαίων.

7 Εἰμελέπσα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σε,

8 Ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σε ἐμελέπων.

9 Διεπέτασα πρὸς σὲ πᾶς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι.

10 Ταχὺ εἰσάκυσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

11 Μὴ ὑποσρέψῃς τὸ πρόσωπόν σε ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

12 Ἀκυσὸν ποίησόν μοι τὸ φρονεῖν τὸ ἔλεός σε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπίσα.

13 Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

να εὐγὼ ἀπὸ τὸν νῦν με.)

6 Μα' ἐθυμήθηκα τὰς περὶ μένους καιρὸς,

7 Καὶ ἐλόγησα πόσας ἐλεημοσύνας καὶ δικαιοκυσίας ἔκαμες εἰς ἄλλους ἢ εἰς ἐμένα.

8 Καθὼς ἔ' πάντας λογιᾶζω τὰ μέγ' ἔργα καὶ παρηγορέμας, ἢ σὲ δοξάζω.

9 Καὶ σικῶν τὰ χεῖράς μου πρὸς ἐσένα, ἢ ἐκεῖ ἡ ψυχὴ μου εἰς τὴν ἐλεημοσύνην σου ὡς γῆ ἀνυδρὴ καὶ ὀλόξηρη, καὶ τῆς βοηθείας.

10 Καὶ σὲ παρακαλῶ να μὲ ἀκύσῃς τὸ γληγορύτερον Κύριε μου, διατὶ ἀφανίσθη ἡ δυνάμεις μου ἢ διγῆκεν ἡ ψυχὴ μου.

11 Καὶ μὴ σρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ὑπομένον διὰ τὰ κείμενά μου, διατὶ θάλω γενεῶμοις τῶν θαμνένων εἰς τὸ πάρον.

12 Κάμε να ἀκύσω ἢ να ἰδῶ τὸ γληγορύτερον ἢ ἐλεημοσύνην σου, διατὶ εἰς ἐσένα ἔχω ὅλην μου τὴν ἐλπίδα.

13 Φανέρωσαίς μου Κύριε ἐστάν καλῶ να πεισπατήσω να γλυτώσω, διατὶ εἰς πᾶς ἀγκάλας σε παραδίδω τέτλη τὴν ὥραν τὴν ψυχῆς μου.

14 Ἐξελᾶ με ἐκ τῆς ἐχ-
θρῶν μου Κύριε, πρὸς
σὲ κατέφυγον.

15 Δίδαξόν με τῷ ποιῆν
τὸ θέλημά σε, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεός μου.

16 Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἁ-
γαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ
δουλείᾳ.

17 Ἐνεκεν τῷ ὀνόματός
σε Κύριε, ζήσεις με. Ἐν
τῇ δικαιοσυνῇ σε ἐξάξεις
ἐκ θλίψεως τῆς ψυχῆς
μου,

18 Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου
ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχ-
θρούς μου,

19 Καὶ ἀπολεῖς πάντας
τοὺς θλίβοντας τὴν ψυ-
χήν μου,

20 Ὅτι ἐγὼ δούλος σου
εἰμί.

14 Ἐλᾶθ' ἐρωσάίμε ὑπὸ τοῦ
ἐχθρῶν μου Κυρίου, ἐπειδὴ ἔ-
δραμα εἰς τὴν βοήθειάν σου.

15 Καὶ δίδαξάίμε τί θέλεις νὰ
κἀμὼν νὰ γλυτώσω, διὰ τὴν ἐλπί-
σάν σου ὁ Θεός μου.

16 Ἡ χάρις σου ἡ ἀγία θέλει
μὲ ὁδηγήσει νὰ φυλαχθῶ εἰς τό-
πον ἀρετῶν τῆς βασιλείας σου.

17 Καὶ τὸ θέλεις τὸ κἀμὼν διὰ
τὸ ὄνομά σου Κύριε, νὰ μὲ γλυ-
τώσης, ἵνα ἐλευθέρωσής με διὰ τὴν
δικαιοσύνην σου ὑπὸ τὴν ἐλπί-
σάν σου ὅπως δεικνύομαι, τὴν
ζωήν μου.

18 Καὶ νὰ μὲ λυπηθῇς διὰ τὴν
ἐλεημοσύνην σου, ἵνα δίκαιο κριτὴς
νὰ ἐξολοθρεύσῃς τοὺς ἐχθρῶν μου,

19 Καὶ νὰ ἀφανίσῃς ὅλους τοὺς
τυράννους τῆς ψυχῆς μου.

20 Διὰ τὴν ἐλπίσάν σου εἰμι δούλος σου
παντοτενὸς ὁ ἀνάξιος.

Εἰσάκουσόν με Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσυνῇ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῷ δέλου σε.

Εἰσάκουσόν με Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσυνῇ σε, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῷ δέλου σε.

Τὸ Πάσα τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ δούτεια.

Δόξα, καὶ νυν. Ἀλληλεῖα, γ'.

Θ Εὐς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, δόλορημένος ὁ ἐρ-
χόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Τὸ Τροπάριον τῆς ἡμέρας. Κύριε ἐλέησον, γ'. Δό-
ξα, Καὶ νυν. Ἡ σιχολογία τῷ Φαληρίῳ. Εἶπα τὸ, Ε-
λέησόν με ὁ Θεός. Ἡ σιχολογία τῷ ὠδῶν. τὸ, Πᾶσα
πνοή. καὶ ἡ Δοξολογία.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Ε Τ Χ Η

Ε Τ Χ Η

Εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν.

Ι Η Σ Ο Υ Ν Χ Ρ Ι Σ Τ Ο Ν.

Ε'ξολογοῦμαί σοι Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐν
ὅλῃ καρδίᾳ με. Κλίνω γόνυ σώματος, καὶ ψυχῆς.
Ε'ξαγορεύω σοι τῷ Θεῷ με τὰς ἀνομίας με. Πρόσδεξαί
με τὰς δεήσεις, καὶ δώρησάι μοι τῷ ἁμαρτωλῷ πόνθῳ,
πενθῆσαι ἐμαυτὸν, ἵνα μὴ κλαύσω εἰς αἰῶνας ἀνόητα,

Ὅτι

ὅτι πᾶσαν ἁμαρτίαν εἰργασάμενη ὁ ἄθλιος, ὅτι κα-
τενόμηνά με τὸ σῶμα, καὶ τὴν ψυχὴν. καὶ πολλαὶς
μετανοῶσαι ὑποσχόμενος τοσάκις πάλιν τοῖς αὐτοῖς
περίσσεον. Εὐκοπύτερον στεγόνες νέευν ἀριδμενέον-
ται, ἢ τῶν ἐμῶν ἀκαρπείων ἢ πληθύν. Πᾶσαν μὲν γὰρ
αἰσθῆσιν ὁ τάλας, καὶ σὺν μέλῳ ἑμῶνα ἔφειρα,
ἠχρύνουσα. μίαν καὶ μόνην καταφυγὴν ἔχω Κύριε ἴν-
σιν φιλανθρωπίαν. Διὸ δυσωπῶ τὴν ἀνέμιασόν σου
ἀγαδότητα, συγχύρησόν μοι πάντα τὰ πλημμελήμα-
τα, οἷα καὶ ὅσα ἐν ὅλῃ μετὰ τῇ ζωῇ ἐξήμαρτον. ἀτινα
καθ' ἕκαστον ὁ ἀγαθὸς οἶδε σου ὄφθαλμός. Προ-
βίαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
πάντων σου ἁγίων. Ὅτι ἐνδοξοῦς εἰς τοὺς αἰῶ-
νας. Ἀμήν

Ω, δὴ, γ. ὁ Εἰρμός.

Ε'Ν πέξαμε τῆς Πίσεως σερειώσας, ἐπλάτωσας
τὸ σῶμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου. ἡυφράνθη γὰρ τὸ
πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν. οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἔ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλώσας Κύριε.

Τροπάειον.

Δ Ακρύων μοι παράχου Χειρὲς ῥανίδας, τὸν ῥύπον τῆς
καρδίας μου καθαίρσας, ὡς αὐτὸς διδασκάλος κε-
καθαρμένος, πίσει προσέρχωμαι, καὶ φόβῳ Δέσποτα,
ἐν τῇ μεταλήψει τῶν θείων δώρων σε.

Εἰς ἀφῆσιν γενέσθω μοι τῶν πταισμάτων, τὸ ἄχα-
τόν σε Σῶμα ἔθειον Αἷμα. εἰς Πνεύματος Ἀγίου
κοινωνίαν, καὶ εἰς αἰώνιον, ζωὴν φιλανθρώπου, καὶ
παθῶν καὶ θλίψεων ἀλλοτριώσιν. Θεοτοκίον.

ΖΩῆς τοῦ Ἀρτε τράπεζα παναγία, τῷ αὐτῷ δι-
έλεον καταβαίντος, καὶ Κόσμῳ καινότεραν ζωὴν διδόν-
τος, καὶ μετ' ἀξιώσον, νυνὶ τὸν αἰάξιον, μετὰ φόβου γού-
σαθαι τέτου καὶ ζήσεσθαι.

Ω, δὴ, δ'. Εὐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

ΗΘέλησας, δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς πολυέλεε, τυ-
θῆναι ὡς πρόβατον, διὰ βροτῶν ἁμαρτήματα. ὅ-
θεν ἱκετεύω σε, καὶ τὰ ἐμὰ ἐξαλεῖψαι πλημμελήματα.

ΘΕράπιδσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα Κύριε,
καὶ ὅλον ἀγιάσον, καὶ καταξιώσον Δέσποτα, ὅπως κοι-
νωνήσω σε, τῷ μουσικῷ θείῳ Δείπνῳ ὁ ταλαίπωρος.

ΙΔέωσαι, καὶ ἐμοὶ τὸν ἐκ σπλάγχχνων σε Δέσποινα,
ἔπρειμε ἄρρυτον, τὸν σὸν ἱκέτην καὶ ἄμεμπτον. ὅπως
εἰσδεχόμενος, τὸν νοητὸν μαργαρίτῳ ἀγιάζωμαι.

Ω, δὴ

Ω, δὴ, ἐ. Ο' τῷ φωτὸς χορηγός.

Κ Αἰσὺς παρέρης Χειρὲ, γενέσθω δὴ τῷ δούλῳ σου, καὶ ἐν ἐμοὶ μένον ὡς ὑπέχου. ἰδοὺ γὰρ τὸ Σῶμα τρώγῃς τὸ θεῖον καὶ πίνω τὸ Αἷμά σου.

Λ Ο' γὰρ Θεοῦ καὶ Θεῆ, ὁ ἀνδραξ γενόιτο τῷ σῶμα-
τος εἰς φωτισμὸν, τῷ ἐσποτισμῷ ἐμοὶ καὶ καθα-
ρισμῷ, τῆς βεβηλωθείσης ψυχῆς μετὰ τὸ Αἷμά σου.

Θεοτοκίον.

Μ Αἰὶα Μήτηρ Θεῆ, τῆς δωδίας τὸ σεπτὸν σκή-
νωμα, τῷ σαῖς δὲ χαῖς σκευὸς ἐκλογῆς με ἀπέρ-
γασαι, ὅπως τῷ ἁγιασμάτων μετέχω τῷ τόκῳ σου.

Ω, δὴ, ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ν Οὐὼ ψυχὴ καὶ καρδίαν ἁγιάσον, Σῶτερ καὶ τὸ
σῶμά μου καὶ καταξίωσον, ἀκατακρίτως Δέσπο-
τα, τοῖς φεικτοῖς Μυστηρίοις προσέρχεσθαι.

Ξ Ενωθείτω παθῶν καὶ τῆς χάριτος, χοίλωσε προ-
δήκῳ ζωῆς τε ἀσφάλειαν, διὰ τὴ μεταλήψεως,
τῷ ἁγίων Χειρὲ Μυστηρίων σου.

Θεοτοκίον.

Ο Θεῆ Θεὸς Λόγος ὁ ἅγιος, ὅλον με ἁγιάσον νυν
προσερχόμενον, τοῖς θείοις Μυστηρίοις σου, τὸ ἁ-
γίας Μητρὸς σου δείξαι.

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τ Ο' ἄρτον Χειρὲ λαβεῖν μὴ ὑπερίδῃς με, τὸ Σῶ-
μα τὸ σὸν, καὶ θείσῃς νυν Αἷματος, τῷ ἀχράν-
των Δέσποτα, καὶ φεικτῶν Μυστηρίων σου, μεταχεῖν ὁ
ἅθλιος μὴ εἰς κρίμα μοι γενόιτο. γενόιτο δέ μοι εἰς ζω-
ὴν αἰώνιον καὶ ἀθάνατον.

Ω, δὴ, ζ'. Εἰκόνοσ χρυσεῖς.

Π Ηγὴ ἀγαθῶν, ἡ μετὰληψις Χειρὲς τῆς ἀθανάτων σε, νυνὶ Μυσηρίων γεννηθῆτωμοι, φῶς καὶ ζωὴ καὶ ἀπάθεια. καὶ πρὸς ἀρετῆς θειοτέρας προκοπῶν καὶ ἐπίδοσιν, πρόξενος μόνε ἀγαθὸς ὅπως δοξάζωσε.

Ρ Ὑδαίνω παθῶν, καὶ ἐχθρῶν ἐκ ἀναγκῶν καὶ πάσης θλίψεως, ἔξιμα καὶ πόθῳ προσιόντασσι, νυνὶ μετ' ἀλαβείας φιλανθρώπε, σε τοῖς ἀθανάτοις καὶ θεοῖς Μυσηρίοις καὶ ψάλλειν σοι. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Σ Ωπῆρα Χειρὸν, ἡ τεκῆσα ὑπὲρ νῦν Θεοχαρίτωτε, ἐκδυσωπῶσε νυνὶ ὁ δὲ σὺ σε, τὴν καθαρὰν ὁ ἀκαθαρτος, μέλλοντάμε νυνὶ τοῖς ἀχράντοις, Μυσηρίοις προσέρχεσθαι, καθάρων ὅλον μολυσμὸν σαρκὸς καὶ πνεύματος.

Ω, δὴ, η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τῷ πυρὸς.

Τ Ων οὐρανόων καὶ φεικτῶν, καὶ Ἀγίων σε Χειρὲς νυνὶ Μυσηρίων, καὶ τῷ θεῷ σε Δείπνε, καὶ μυστικοῦ, κοινωνὸν γενέσθαι καὶ μετὰ καταξίωσον, τὸν ἀπεγνωσμένον ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου.

Υ Πότῳ σὺν καταφυγῶν, εὐσπλαγχνίαν ἀγαθὴν κράζωσσι φόβῳ. ἐν ἐμοὶ μείνοι Σῶτερ, καὶ γὰρ ἐφης ἐν σοί. ἰδὲ γὰρ θάρρῶν τῷ ἐλέει σε, ξύγω σου τὸ Σῶμα, καὶ πίνω σε τὸ Αἷμα.

Φ Ρίπτω δὲ χόμῃς τὸ πῦρ, μὴ φλεχθῶ ὥσεί κηρὸς καὶ ὥσεί χόρτος. ὡ φεικτῇ μυσηρίᾳ, ὡ εὐσπλαγχνίας Θεῷ. πῶς θεῷ Σώματος ἐκ Αἵματος, ὁ πιλὸς μετέχω, καὶ ἀφ' ἀκαθαρτοποιῆμαι;

Ω, δὴ

Ω, δὴ, θ'. Ἀνάρχα Γεννήτορος.

Χριστὸς ἐστὶ γεύσαθε, καὶ ἴδετε ὁ Κύριος. δι' ἡμᾶς
καθ' ἡμᾶς γὰρ πάλαι γενόμενος, ἅπαξ ἑαυτὸν τε
προσάξας, ὡς προσφοράν, Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, αἰὲν σφα-
γιαζεται, ἀγιάζων τὰς μετέχοντας.

Υτὴν σὺ τῷ σώματι, ἀγιαθεῖν Δέσποτα, φω-
τιθεῖν γενοίμην οἶκός σε, τῇ τῷ Μυσηρίῳ με-
δέξει, τῷ ἱερῶν, ἐνοικόν σε ἔχων, σὺ Πατρὶ καὶ Πνεύ-
ματι, εὐεργέτα πολυέλεε.

Ως πῦρ γενηθήτωμοι, καὶ ὥσεί φῶς τὸ σῶμά σε, καὶ τὸ
Αἷμα Σωτῆρ με τὸ τιμιώτατον. φλέγον ἁμαρτίας
τὴν ὕλην, καὶ ἐμπιπρῶν, παθῶν τὰς ἀκαήθας, καὶ ὅ-
λον φωτίζον με, προσκυθεῖν σε τὴν Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Θεὸς σεσωμάτωται ἐν τῷ ἀγνῶν αἱμάτων σε. ὅθεν
πᾶσα ὑμνεῖσε γενεὰ Δέσποινα, Νόωντε τὰ πλήθη
δοξάζει ὡς διὰ σε, σαφῶς κατιδόντα, τὸν πάντων δε-
σπότην, ἐσιωθόντα τὸ ἀνθρώπινον.

Καὶ δ' οὖν, Ἀξίον ἐστὶν ὡς ἀληθεῶς. τὸ Τρισάγιον.

Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Τροπ. τ' ἡμέρας, εἰ
ἐστὶν Ἑορτὴ τῷ Χριστῷ Γεννῶν, ἢ Ἀγλιεῖα. εἰδ',
ἐν, ταῦτα.

Ἦχος, πλ. β'.

Εἰλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχίας τὴν πύλιν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον μί. καὶ ἡ Εὐχὴ τῷ

Ἀποδείπνων, ἦγεν.

Ασπίλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε.

Τῇ

Τῇ ἐπαύρινον δὲ, μὴ τὴν τῆς Ὠρίων σιωπῆς Α'κο-
λασίαν, ὃ μεταλαβεῖν μέλλων, ποιεῖ σίχον. εἶπα,
Βασιλεῦ οὐραίνε. Τεισάγιον. Παναγία Τειάς. Πά-
τερ ἡμῶν. Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσω-
μεν, γ'. καὶ τὰς παρόντας Φαλμῆς.

Εἴςι δὲ ἡ τέτων παράφρασις, τῷ Κυρίῳ Α'θανά-
σις Γερομονάχῃ τῷ Κρητός.

Φαλμ. κβ'.

Εἰλήνησις.

1 **Κ**ύριος ποιμαίνει
με, καὶ ἐκδύμε ὑ-
περήσει.

2 Εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ
με κατεσκήνωσεν.

3 Εἰς ὕδατος ἀναπαύ-
σεως ἐξέθρεψέ με.

4 Τὴν ψυχὴν μου ἐπέ-
στρεψεν.

5 Ὁ δὴ ἡγήσέ με ἐπὶ ῥί-
βος δικαιοσύνης ἔνεκον τῷ
ὀνόματος αὐτοῦ.

6 Ἐὰν γὰρ καὶ πορεύω
ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, καὶ

φοβη-

1 **Ο** κύριος ὡσὰν ὁπῆ εἶναι
αὐθέντης με μὲ ἐγνοιά-
ζεται πάντα (σαὺ ὁ
βοσκὸς τὰ πρόβατα) ἐμὲ ζωοφω-
ρεῖ, καὶ ἐμὲ χορταίνει ὅλον ἕνα τὰ
ἀγαθά, καὶ ἐμὲ ἀφίνει καθε κα-
τὸν νόμον τοῦ νόμου πᾶσα καλὸν.

2 Καθὼς ἐμὲ τῶρα με ἐκατοίκη-
σεν εἰς τὸν τόπον τὸν παράσιον (ἐξουσι-
αὶ τὸν ἐμὲ μορφοῦν τύπον (ναὶ σταθῶ νὰ
ἀναπαυθῶ καὶ νὰ ξαναπαύω.)

3 Καὶ εἰς τὴν ἀνάπαυσιν τέ-
τερος δι' ἡμετέρας νερὸς παρὰ πολλὰ με
ἐθρεψέ με, καὶ ἐμὲ ἐκαλοκαρδίσει.

4 Καὶ μὲ ἐστρεψε τὴν ζωὴν μου,
(ὅπῃ ἦμην ἐξουσιωμένος ἀπὸ τῆς
πολλῆς ἐνοχλείας, καὶ κακοπεί-
σας.)

5 Καὶ με ὡδήγησε διὰ τὴν δι-
σπλάνην εἰς καλὰς ἐπα-
ρηγορητικὰς ἐστίαις, εἰς δόξαν
τῆς βασιλείας τοῦ.

6 Διὰ τὴν τοῦ Θεοῦ μου αὐτὴν (καὶ
να φθάσω εἰς τὴν μέσῃ τῆς ἐχ-
θροῦς) καὶ νὰ βλέπω τὸν ἴσκιον
τῆς

φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι
σὺ μετ' ἐμῶ εἶ.

7 Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ
βακτηρία σου, αὐταί με
παρεκάλεσαν.

8 Ἡ τοίμασας ἐνώπιόν
με θάπεζαν, ὅξυναντίας
τῷ θλιβόντων με.

9 Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν
κεφαλῶν μου,

10 Καὶ τὸ ποτήριόν σου με-
θύσκον με ὥσεί κράτιστον.

11 Καὶ τὸ ἔλεός σου κα-
ταδιώξει με πάσας τὰς ἡ-
μέρας τῆς ζωῆς μου.

12 Καὶ τὸ κατοικεῖν με
ἐν οἴκῳ Κυρίου,

13 Εἰς μακρότητα ἡμε-
ρῶν.

τῆ θανάτου ὑποπάνωμεν, δὲ θέλω
φοβηθεῖ ὅλα τὰ κακὰ τῷ κόσμῳ.
Διατὶ ἐσὺ εἶσαι μετ' ἐμένα ὥς μὲ
φυλάσσεις.

7 Ἐπειδὴ ἡ ῥάβδος σου (ὅπου
κτυπᾷ τῷ ἐχθρῶν μου ὥς τῆς ρί-
κει κάτω,) ὥς ἡ βέργα σου (ὅπερ μου
δίδεις ἐμένα ὥς ἀκμυπίζω καὶ δὲ
πύτω,) αὐταῖς με παρηγορεῖσι.

8 (Διὰ τὸ πῶς καθὼς) ὥς τῶρα
μὲ ἐτοίμασες βασιλικῶς θάπε-
ζαν, ἀντίκρυτα τῷ κυνηγῶν μου τὴν
διαβόλῳ, (ὥς μὲ ἔδρεψες μετὰ
ἀγία σου μυήσεια,)

9 Καὶ ἐπάχυνες μετὰ λιπαρὰ
σε φαγητὰ τῶν κεφαλῶν μου,

10 Καὶ τὸ κρασί σου σὰν ὅπερ εἶ-
ναι ἄδολον καὶ ἀκράτον με ἐμέθυ-
σεν ὅλον χαρὰν, (καὶ εὐγαλεταῖς
πολλαῖς με πίκρεις,)

11 (Ἐτξὶ δίχως ἄλλο) ὥς ἡ ἐ-
λεημοσύνη σου θέλει με ἀκολουθεῖν
να με φυλάσῃ ὅλῳ μου τῶν ζῶν,
(ὅπως ὥς ἀνὴρ πάγω.)

12 (Καὶ θέλει με δώσει τῶν
χαρὶν εἰς τὸ πείσμα τῷ ἐχθρῶν
μου) να κατοικῶ εἰς τῶν χώρων, ὥς
εἰς τὸ παλάτι τῶν Κυρίων μου,

13 Να τὸν δοξάζω ὅλῳ μου τῶν
ζῶν προσωπεινὰ καὶ αἰῶνα.

Ψαλμ. κγ'.

1 **Τ**οῦ Κυρίου ἡ γῆ,
καὶ τὸ πλήρωμα
αὐτῆς,

2 Ἡ Οὐρανὸς καὶ πάντα
οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

3 Αὐτὸς ἐπὶ Θαλασσῶν
ἐθεμελίωσεν αὐτὴν, καὶ
ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν
αὐτήν.

4 Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ
ὄρος Κυρίου, ἢ τίς στήσει
ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ;

5 Ἀφ' ὧος χερσὶ καὶ κα-
θαρὸς τῇ καρδίᾳ.

6 Οἷς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ
ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ,

Εὐχένησις.

1 (**Μ**εγάλος καὶ φοβερός
εἶσαι Θεός, καθὼς
τὸ φανεράναι τῆτος
ὁ Ψαλμὸς καὶ λέγει,) Τὸ Κυρίου
εἶναι ὅλη ἡ γῆ, ἡ ὅσα βασιλεῖα ἀπά-
νωτος,

2 Καὶ ὁλος ὁ κόσμος, ἡ ὅλοι ὁ-
πῶς κατοικῶσιν εἰς αὐτὸν.

3 Διατὶ αὐτὸς (μετὰ τὴν μεγά-
λυντες σοφίαν, ἡ ἀκατανόητον δύ-
ναμιν) τὴν ἐθεμελίωσεν εἰς τὴν
θάλασσαν, ἡ τὴν ἔσμιξε μετὰ τῶν
ποταμῶν.

4 (Λοιπὸν ἐπεὶ δὴ εἶναι τὸσὺν
φόβερός, καὶ μέγας καθὼς τὸν
φανεράνουν τὰ μεγάλα καὶ κτίσμα-
τα) ἡς ἰδὲ μὲν ποῖος εἶναι τὰ κα-
τὰ ἅγιος ὁποῖος ἐμᾶς νὰ αἰέβη εἰς τὸ ὑ-
ψηλὸν ὄρος τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ
(νὰ τὸν προσκυνήσῃ ἅγια ;) ἡ
ποῖος διώκεται νὰ κατοικήσῃ εἰς
τὸν τόπον τὸν Ἁγίον, (τὸν γῆϊον,
καὶ ἐρατὸν ; νὰ χαίρεται τὴν δό-
ξαν του ;)

5 Χρεὶς ἄλλο, ἐκεῖνος ὁ πῶς ἔχει
καθαρά τὰ χεῖρά του ὁποῖος καθαῖς
ἡράξεις, ἡ ἀμόλυντον ὁποῖος κα-
κογνωμίαις τὴν καρδίαν.

6 Οἷς ὁποῖος δὲν ἐπέρασεν ἁ-
καίρα τὴν ζωὴν (μετὰ ὀκνησίαν,
ἡ κακὴν ἐπιθυμίαν, ἀλλὰ μετὰ κα-
λῶς γνώμης, ἡ ἔργα θεάρεστα.)

7 Καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ
δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.

8 Οὗτος λήφεται δόλο-
γίαν παρὰ Κυρίου, ὃ ἐ-
λεημοσύνην παρὰ Θεοῦ
σωτήρος αὐτοῦ.

9 Αὕτη ἡ γενεὰ ζητουύ-
των τὸν Κύριον, ζητουύτων
τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰα-
κώβ.

10 Ἄρατε πυλᾶς οἱ Ἄρ-
χοντες ὑμῶν,

11 Καὶ ἐπάραντε πύλαι
αἰῶνιοι,

12 Καὶ εἰσελεύσεται ὁ
Βασιλεὺς τῆς δόξης.

13 Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ Βα-
σιλεὺς τῆς δόξης;

14 Κύριος κραταιὸς καὶ
δυνατὸς,

15 Κύριος δυνατὸς ἐν

7 Καὶ δὲν ἔκαμε μὲ πονηρίαν
ψυματινὸν ὄρκον κανονὸς διὰ τὰ
τὸν γελάσῃ.

8 Τὸς δὲ λείπει παρὲς τὴν δόχμην
τῶν Κυρίων, καὶ τὴν ἐλεημοσύνην ἀπὸ
τὸν Χειρὸν τὴν λυρωτῆν. (να κα-
τακαὶ χαρὲς μένος εἰς τὸν γῆϊνον να-
ὸν τοῦ Θεοῦ, ὅς εἰς τὸν ἔρανον.)

9 Ἐκείνη ἡ γυνὴ ὅπως καλεῖται ἔτι,
εἶναι ἀπὸ ἐκείνης ἡ πᾶς γυναικὶς τὸν
Κύριον, καὶ ἀγαπᾷσιν αὐτὴν βλέπετε
τὸ πρόσωπον τοῦ Χειρὸς, (ὅς τῷ
Ἀποστόλῳ, καὶ ἀγίνοντες.)

10 Λοιπὸν ἀνοίξετε ταῖς σκλη-
ραῖς πόρταις τῆς καρδίας σας ἐ-
σθῆς οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ (καὶ οἱ λοι-
ποὶ παρὰ νόμοι, ὅς φιλόσφοι.)

11 Καὶ ξεθεμελιώσετε ἀπὸ τοῦ
πεῖσμα, καὶ πολυκαταστροφῆς
κακογνωμίας τὴν ψυχὴν σας.

12 Διὰ τὴν περάσῃ μέσα σας ὁ
μέγας βασιλεὺς ὁ δοξασμένος ὁ ἁ-
ράνιος (να καταείσῃ τὴν καρδίαν
σας, ὅς να πασρέψῃ τὰς κακοπρα-
ξίας σας, ὅς να λαμπρυνῇ τὴν ψυ-
χὴν σας ἀπὸ τὴν κακοσύνην τῆς.

13 Καὶ αὐτὸν ἐρωτᾷτε, ποῖος εἶναι
τὸς ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας ὁ δο-
ξασμένος;

14 Μάθετε, πῶς τὸς εἶναι ὁ
Κύριος ὁ σερειὸς καὶ δυνατὸς, ὅς ἁ-
ράνιος,

15 Ὁ δεισφότος μας ὁ Χειρὸς,
ὅπως εἶναι πάντα μεγαλοδυνάμους,

πολέμῳ.

16 Ἀράτε πύλας οἱ Ἀρχόντες ὑμῶν,

17 Καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι,

18 Καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

19 Τίς ἐστὶν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης;

20 Κεὶ τῶν Δυνάμεων,

21 Αὐτός ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ψαλμ. ριέ.

Εἰπίσευσα, διό ἐλάλησα,

ἐν νικητῇ εἰς τὸν πόλεμον· ἦς ἔχουσιν ἄνθρωποι.

16 (Καὶ πάλιν σὰς τὸ ξαναλέγω) αἰοῖξετε ταῖς σιδεραῖς πόρταις τῆς καρδίας σας ἐσθῆς οἱ Ἀρχηγοὶ τῆς λαοῦ (ἐοῖ λοιποὶ παρήκοοι.)

17 Καὶ ξειζοθεῖτε οἱ ἀχόρταγοι ἀπὸ ταῖς πολυχρησιμοποιούμεναις ἐπιθυμίαις,

18 Διὰ τὴν περάσῃ μέσας τῆς βασιλείας τῆς οὐρανίας, καὶ αἰωνίου δόξης· (να ἀγιασθῇ καὶ να διωμώσῃ τὴν ψυχλύνσας.)

19 (Καὶ ἀν' ξαναρωτᾶτε) ποῖος εἶναι τῆτος ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας; (ξανάκουσέ τε.)

20 Τῆτος εἶναι ὁ Κύριος (Γησὺς Χριστὸς ὁ υἱὸς τῆ Θεοῦ, ὁ αἰώνιος ἐξουσίας) ὁ λονῶν τῆς Ἀγγέλων καὶ τῆς αἰθρώπων.

21 Τῆτος εἶναι ἀληθινὰ ὁ βασιλεὺς ὁ δοξασμένος, ἐν αἰαίᾳ. (Καὶ ὑποδεχθεῖτε τον, καὶ κατέτε τὸ δέλημάτε, διὰ τὴν μὴ φοβηθῆτε ὡς ἂν τὰς δαίμονας ὅταν ἐκατέβηκεν εἰς τὸν ἄδην. ἀλλὰ να χαρῆτε ὡς τὰς Ἀγγέλους εἰς τὴν ἀνάληψίντε, ἐν τὴν κατοικήσετε αἰωνίως εἰς τὴν βασιλείαντε.)

Εἰξήγησις.

Εἰπίσευσα (Κυρίε μου ἀπὸ πολλὰς καὶ διαφοραῖς ἀφορμαῖς, ὅπως βλέπω, πῶς ὁ αἰθρώπος ἀπὸ λόγου

τε δὲν εἶναι εἰς τὴν τὸν ἢ κόσμον τί-
ποτα) διὰ τῆς τοῦ λέγω καὶ τοῦ φω-
νάζω.

2 Εἰ γὰρ δὲ ἐταπεινώθω
σφόδρα.

3 Εἰ γὰρ δὲ εἶπα ἐν τῇ
ἐκστάσει μου, πᾶς ἀνθρώ-
πος ψεύσης.

4 Τί ἀνταποδώσω τῷ
Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν
ἀνταπέδωκέ μοι;

5 Ποτήριον σωτηρίας λή-
ψομαι,

6 Καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου
ἐπικαλέσομαι.

7 Τὰς

2 Καὶ ἔττι καὶ ἐγὼ κατὰ τὸ δι-
καιον ταπεινώνομαι πολλὰ εἰς τὴν
παλαιπωρείαν μου.

3 (Καὶ ἐξικώντας ἐκ κοιτάζοντας
καλὰ τὴν ἀδυναμίαν μου καὶ τὰ
κίνδυνάς μου) λέγω μὲ σύγχυσιν
τῷ νῆμου, πῶς κάθ᾽ ἄνθρωπος
(φιλόκοσμος ὅπως τὸ κρατεῖ εἰς τὸ
πολεῖν ἐκ μεγάλων δυνάμεων,
εἶναι (κατὰ ταῖς γραφαῖς καὶ τὰ
παράγματα) φανερὸς ψεύσης, (πι-
στύωντας εἰς τὰ ὄνειρα τῆς προσω-
ρευῆς ζωῆς. Ἰσχυρὸν ὅτι καλὸν καὶ ἂν
ἔχωμεν, τὸ ἐλάβαμεν ὑπὸ τὸν Θε-
ὸν, καὶ ὑπὸ ἄλλους, καὶ ὅχι ὑπὸ λό-
γουμας.)

4 Λοιπὸν τί ἀνταπόδοσιν νὰ
καὶ μὴ τῷ Κυρίῳ μου Ἰησοῦ Χριστῷ
εἰς ἐκείνα ὅλα τὰ καλὰ ὅπως μὲ
ἐχαρίσει διὰ τὴν καλοσύνην μου;
(ὅπως δὲ ἄλλο δὲν εἶναι ἐδὲ
ὅλος ὁ κόσμος ἀνταξίος ἂν τὸν Θε-
ὸν νὰ τὸν ἐδίδα. διὰ τὸ ἐκ αὐτοῦ
δὲν ἦτον ἐδικός μου, ἀλλὰ τῷ Θεῷ.)

5 (Διὰ τὸ ἐκ ἐγὼ εἰς ταῖς ἐορ-
ταῖς μου) θέλω λαμβάνειν τὸ ποτή-
ριον τῆς ἀγίας ἱεραπείας μὲ δικά-
βαιαν καὶ κατένυξιν νὰ τὸ πίνω εἰς
δόξαν μου, ἐκ ἐνθύμησιν τῆς σωτη-
ρίας μου.

7 Καὶ νὰ δὲ χαρισθῶ τὸ ὄνομα τῷ
Κυρίῳ, ἐκ νὰ τὸ ἐπικαλέσμαι εἰς
τὴν βοήθειάν μου.

7 Καὶ

7 Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυ-
ρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον
παντὸς τῆ λαῖς αὐτῆς.

8 Τίμιος ἐναντίον Κυ-
ρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου
αὐτοῦ.

9 Ὁ Κύριε, ἐγὼ δούλος
σός, ἐγὼ δούλος σός, καὶ
ἕως τῆς παιδείας σου.

10 Διέρρηξας τὰς δεσ-
μὰς μου.

11 Σοὶ θύσω θυσίαν
αἰνέσεως,

12 Καὶ ἐν ὀνόματι Κυ-
ρίου ἡμῶν ἐπικαλέσομαι.

13 Τὰς εὐχὰς μου τῷ
Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναν-
τίον παντὸς τῆ λαῖς αὐτῆς.

14 Ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυ-
ρίου,

15 Ἐν μέσῳ σου Ἱερου-
σαλήμ.

7 Καὶ ἀκόμη ὅλας τὰς πασι-
ματα ὅπως ἔπαυσα εἰς τὸν Κύριον με-
τέλω, τὰ αἰνὰ τοῦ διδόναι με-
τὰ τὸν καιρόν, ὁμοιωσάμενος εἰς ὅ-
λον τὸν λαόν, (διηγέμενος μέγα-
λοφώνως ἡ ἀφορμὴ ὅπως τὰ κάνω.)

8 (Ἀλλὰ ἔτι τὸ μαρτυρικὸν πο-
τήριον ὅταν ἔλθῃ τὸ θέλημα τοῦ
πάσῃ ναὶ τὸ πᾶσι χαρὸς δια-
τίλῃ ἀγαπῶντες.) Διατὶ εἶναι πολ-
λὰ τίμιος ἔμμετρος τῷ Θεῷ ὁ θά-
νατος τοῦ Ὁσίου, ἔτι μαρτυρῶντες.

9 Ὁ Κύριε ἐγὼ (ψυχὴ ἔτι κορμὶ,
καὶ πρᾶγμα) εἶμαι δούλος σου, ἐγὼ
εἶμαι δούλος σου ἔτι ἕως τῆς σκλα-
βάδας σου.

10 Διατὶ ἐσύ ἐτζάκισες τὰς σι-
δεράς μου δέματα, ἔτι με ἐλύθῃς ῥω-
σες ὑπὸ τῶν τυραννίδων μου.

11 Διὰ τὸ τοῦ Θεῶν σε ἐορτάζει
με ἐγκαρδιακῶς λειτουργίας καὶ
δοξολογίας.

12 Καὶ νὰ σε παρακαλῶ ναὶ εἴ-
σαι εἰς τὴν βοήθειάν μου.

13 Καὶ εἶμαι πάντα ἔτοιμος ναὶ
ὑποδίδω τὰς πασιματίας τῷ Κυ-
ρίῳ με ἐμπροσθὰ ὅλον τῷ λαῷ
ὡς ἀνέστη.

14 Καὶ ναὶ τὸ φωνάζω εἰς ταῖς
αὐλαῖς τῆς ἐκκλησίας τῷ Κυρίῳ
με Ἰησοῦ Χριστῷ,

15 Καὶ εἰς μέσῳ τῆς χώρας σου.
(διὰ ναὶ τὰ ἀκήρουν ὅλοι ναὶ ἡ δο-
ξάζουσι, καὶ ναὶ ζήχουσιν εἰς τὸ θάρ-
ρος σου.)

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλλήλεια. μετανοίας, γ'. καὶ τοὶ
παρόντες Τροπάρια. Ἦχος, πλ. δούτερς.

Τὸς ἀνομίας με πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου
τεχθεὶς, καὶ τὴν καρδίαν με καθάρισον, ναὸν
αὐτῷ ποιῶν τῷ ἀχράντῳ Σώματός σε καὶ Αἵματος. μή-
με ἐξουδενώσης ἀπὸ τῶ σῆ προσώπου, ὁ ἀμέριτον ἔ-
χων τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα.

Εἰς τὴν μετέληψιν τῆς ἁγιασμάτων σε, πῶς ἀνα-
δεῶν ὁ ἀνάξιος; εἰ γὰρ πολμήσω σοι προσελθεῖν
σὺ τοῖς ἀξίοις, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι ἐκ ἑσὶ τοῦ
δείπνου, καὶ κατὰ κρίσιν προξενήσω τῇ πολυαμαρτησίᾳ
με ψυχῇ. καθάρισον Κύριε τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς με,
ὅς σῶσόν με ὡς φιλανθρώπος. Καὶ νῦν.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν Θεοτόκε πταισμάτων,
πρὸς σέ κατέφυγον Ἀγνή, σωτηρίας δεόμενος.
ἐπίσκεψαι τὴν ἀθροῦσαν με ψυχὴν, καὶ πρόσβουε πρὸς
τῷ σὲ καὶ Θεῷ ἡμῶν δοξάζωμαι τὴν ἄφεισιν, ἣν ἔπρα-
ξα δεινῶν, μόνῃ εὐλογημένῃ.

Τῇ δὲ Ἀγία, καὶ μεγάλη. Ε'. λέγε τὸ, Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ
Ζήτει τῇ Ἀγία καὶ μεγάλη Ε'. Ἐπεὶ τὸ, Κέ ἐλέησον, μ'.
μετανοίας ὅσας βέλει, καὶ εὐθὺς τὰς παρόντας σίχες.

Μέλλων φαγεῖν, ἄνθρωπε, Σῶμα Δεσπότης,
Φόβῳ πρόσελθε, μὴ φλεγῆς, πῦρ τυγχάνει.
Θεῖον δὲ πίνων Αἷμα πρὸς μετασίαν,
Πρῶτον καταλλάγηθαι τοῖς σὲ λυπῶσιν,
Ἐπειτα θάρρῶν μουσικῶς βραῶσιν φάγε.

Ἐπεροὶ σίχοι.

Πρὸ τῶ μεταχεῖν τῆς φεικνῆς θυσίας,

Ἔ

Τῆ

Τῷ ζῶοποιῷ Σώματι τῷ Δεσπότῳ,

Τῷ δὲ πρόσδεξαι τῷ ἔσῳ μετὰ ἔσῳ.

Εὐχαὶ τῆς ἀγίας Μεταλήψεως ἐξηγηθεῖσαι παρὰ τοῦ
πανοσιωτάτου, καὶ λογιωτάτου Κυρίου Καλλιπίου
τῷ Κρητὸς ἐκ Κυδωνίας.

Εὐχὴ τοῦ Μεγάλου

Βασιλεῖος.

Δ Εἴπωτα Κύριε Ἰη-
σοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς
καὶ τῆς ἀθανασίας, ὁ πά-
σης ὁρατῆς καὶ ἀοράτου Κτί-
σεως Δημιουργός, ὁ τοῦ
ἀναρχοῦ Πατρὸς συναΐδιος
Υἱός, καὶ συναναρχός. Ὁ
δὲ ὑπερβολῶς ἀγαθότη-
τος ἐπ' ἐχάτων τῶν ἡμερῶν
σάρκα φορέσας, καὶ σαυρω-
θεὶς, καὶ τυθεὶς ὑπὲρ τῆς ἀ-
χαρίστων καὶ ἀγνωμόνων
ἡμῶν, καὶ τῶν οἰκείῳ σου
Αἵματι ἀναπλάσας τὴν
φθαρεῖσαν ὑπὸ τῆς ἀ-
μαρτίας φύσιν ἡμῶν.
Αὐτὸς ἀθάνατε Βασιλεῦ,

πρόσ-

Εἰλήνησις.

Δ Εἴπωτα κύριε Ἰησοῦ
Χρὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ
βρύση τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθα-
νασίας, ὁ τεχνίτης ὅλης
τῆς κτίσεως ὅπως φαίνεται,
καὶ ἐκείνης ὅπως δὲ φαίνε-
ται, ὁ συναΐδιος, καὶ συνά-
ναρχος Υἱὸς τῷ Πατρί, ὅπως
δὲ ἔλαβεν ἀρχὴν ὅποιοι-
ος ἐστὶ διὰ πολλὴν καὶ με-
γάλαν ἀγαθότητα εἰς ταῖς
ὑστεραῖς ἡμέραις ἐφόρεσες
σάρκα, καὶ ἐσαυρώθης, καὶ ἐ-
σφαγιάθης διὰ ἡμᾶς τὰς
ἀμαρτωλὰς ἀπὸ τῆς ἀχα-
ρίστου καὶ κακὴν γνώμης. καὶ
μέτ' ὅτε ἰδίον σε αἷμα τὸ φύ-
σιν μας, ὅπως ἦτονε φθαρ-
μὴν ἀπὸ τῆς ἀμαρτί-
αν ἐξανακαίνεργισες.
ἐστὶ ἀθάνατε Βασιλεῦ

πρόσ-

πρόσδεξαι καὶ τοῦ α-
μαρτωλοῦ τὴν μετανοίαν,
καὶ κλῖνον τὸ ἔσσεσθαι ἐμοί,
καὶ εἰσακούσον τῶν ῥημάτων
μου. Ἦμαρτον γάρ, Κε, ἡ-
μαρτον εἰς τὸν Οὐρανὸν καὶ
ἐνώπιόν σου, καὶ ἐκ εἰμὶ ἄ-
ξιος ἀποκρίσθαι εἰς τὸ ὕψος
τῆς δόξης σου. παρώργισα
γάρ σου τὴν ἀγαθότητα, τὰς
σὰς ἐντολὰς παραβὰς, ἵνα
μὴ ὑπακούσας τοῖς σοῖς
προσάγμασιν. Ἀλλὰ σὺ,
Κε, ἀνέξις κακὸς ὢν, μακρό-
θυμος τε καὶ πολυέλεος,
ἐπαρέδωκάς με σωμαπο-
λέθαι τῶν ἀνομιῶν μου, καὶ
ἐμὴν πάντως ἀναμνήσων ἐ-
πιστροφῆν. Σὺ γὰρ εἶπας
φιλαῖν διὰ τοῦ Προφήτου
σου, ὅτι ἐθέλησει θέλω τὴν
θανάτον τῶν ἀμαρτωλῶν, ὥς
τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆναι αὐ-
τὸν. Οἱ γὰρ βέλει, Δέσποτα
τοῦ πλάσματος τῶν ὅλων ἀ-

πρόσδεξαι καὶ ἐμένα τὸν ἀ-
μαρτωλὸν τὴν μετανοίαν,
καὶ σκύψαι τὸ αὐτίς σου εἰς
ἐμένα, ἵνα ἀκούσῃ τὰ λόγια
μου. ὁ γὰρ ἐγὼ Κε ἡμαρτον,
καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐφθασεν
εἰς τὴν ἐνὸν ἐμπροσθέν σου,
καὶ διὰ τὸ τοῦ δυνάμει εἶμαι ἄξιος
να ἀναβλέψω εἰς τὸ ὕψος
τῆς δόξης σου. ὅτι ἐκάνειωσα
τὴν ἀγαθότητα σου, καὶ ἐπαρέ-
βηκα τὰς ἐντολάς σου, καὶ
δυνάμει ἐκαμὰ τὰ προσάγμα-
τά σου. Ἀλλὰ ἐσύ Κε ὅτι
εἶσαι χωρὶς κακίαν, καὶ εἶ-
σαι μακρόθυμος καὶ πολυ-
έλεος, δυνάμει με ἀφῆσες να ἀ-
πολεθῶ ἀπὸ τῶν κακίᾶν μου, καὶ τὰς
ἀνομιῶν μου, ἀκαρτερών-
τας βέβαια καὶ ἐπιστροφῆν
μου διὰ τὸ ἀπὸς σου εἶπες Φι-
λαῖν, διὰ τῶν Προφητῶν σου,
πῶς δυνάμει θέλεις τὸν θάνα-
τον τῶν ἀμαρτωλῶν, ὥς να ἐ-
πιστρέψῃ καὶ να ζήσῃ. Διὰ τὸ
δυνάμει θέλεις Δέσποτα να ἀ-
πολεθῇ τὸ πλάσμα τῶν
χειρῶν σου, ἐδὲ σε καλῶ

πολλέσθαι χειρῶν, ἐδὲ δο-
 κεῖς ἐπ' ἀπώλεια ἀνῶν,
 ἀλλὰ θέλεις πάντας σω-
 θῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀ-
 ληθείας ἐλθεῖν. Διὸ καὶ γὰρ,
 εἰ καὶ ἀνάξιός εἰμι τοῦ Οὐ-
 ρανῆ καὶ τῆ γῆς, ὡς αὐτῆς τῆς
 προσκαίρε ζωῆς, ὅλον ἐ-
 μαυτ' ὑποτάξας τῇ ἀμαρ-
 τία, καὶ ταῖς ἡδοναῖς δελώ-
 σας, καὶ τὴν ἀχρεϊώσας
 εἰκόνα, ἀλλὰ ποίημα καὶ
 πλάσμα σὸν γεγονώς, ἐκ
 ὑπογινώσκω τὴν ἐμαυτῆ
 σωτηρίαν ὁ ἄθλιος, τῇ δὲ
 σῇ ἀμετρίῳ εὐσπλαγ-
 χνίᾳ θάρρῃσας, προσέρχο-
 μαι. Δέξαι οὖν καὶ με, φι-
 λαῖθρῳ περὶ Χρῆ, ὡς καὶ Πόρ-
 νῳ, ὡς καὶ Λησῇ, ὡς καὶ Τε-
 λῶνῳ, καὶ ὡς καὶ Ἀσῶτον, καὶ
 ἄλλον μου τὸ βαρὺ φορτίον
 τῶν ἀμαρτιῶν, ὃ καὶ ἀμαρ-
 τίαν αἶρων τῷ Κόσμῳ, καὶ
 εἰς ἀδοκίμειαν τῶν ἀνθρώπων

φαίνεται ἡ ἀπώλεια τῶν ἀν-
 θρώπων, ἀλλὰ θέλεις νὰ
 σωθῇ οἱ ὅλοι, καὶ νὰ ἔλθω
 εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἀλη-
 θείας. Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ, ἀν-
 καλὰ καὶ εἶμαι ἀνάξιός τε
 τοῦ Οὐρανῆ καὶ τῆ γῆς, καὶ ἐκείνης
 τῆς προσκαίρε ζωῆς, ἔσων-
 τας καὶ νὰ βάνω τῷ λόγῳ
 εἰς τὴν ἀμαρτίαν, καὶ νὰ δε-
 λῶ τῷ εἶναι χαράϊς, καὶ νὰ
 μολύνω τὴν εἰκόνα σου τὸ
 κορμὶ τὸ ἐδικόν μου, ἀλλὰ ἐ-
 πειδὴ καὶ εἶμαι πλάσμα
 σου, δεῖν ἀπελπίζομαι ὁ ἄ-
 θλιος διὰ τῆ σωτηρίαν μου,
 θάρρῳ ὄντας εἰς τὴν ἀμετρί-
 ον εὐσπλαγχνίαν προσέρ-
 χομαι. Δέξαι λοιπὸν ὡς ἐ-
 μένα Φιλαῖθρῳ περὶ Χρι-
 στέως ἐδέχθης τὴν Πόρ-
 νῳ, τὸν Λησῇ, ὡς τὸν Τε-
 λῶνῳ, ὡς τὸν Ἀσῶτον, καὶ
 ἐλάφρυνόν μου τὸ βαρὺ φόρ-
 τιστὶς ἀμαρτιῶν, ἐσὺ ὁ
 ποῦ ἐσίκωσες τὴν ἀμαρ-
 τίαν τοῦ κόσμου, καὶ ταῖς ἀ-
 σθενοταῖς τῶν ἀνθρώπων

ἰώμενος, ὁ τοὺς κοπιῶντας
 καὶ πεφορτισμένους, πρὸς
 σεαυτὸν καλῶν καὶ ἀναπαύ-
 ῶν, ὁ μὴ ἐλθὼν καλέσαι δι-
 καίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς
 εἰς μετάνοιαν, καὶ καθάρι-
 σόν με ἀπὸ παντὸς μόλυσ-
 μῃ σαρκὸς καὶ πνέματος.
 Δίδαξόν με ἐπιτελεῖν ἁ-
 γιωσύῃν ἐν φόβῳ σου, ἵ-
 να ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυ-
 ρίῳ τὸ σὺναιδῆσέωσ με, καὶ
 Ἀγιασμάτων σου καὶ μερί-
 δα ὑποδεχόμενος, ἐν ᾧ τῷ
 τῷ Ἀγίῳ Σώματί σου, καὶ
 Αἵματι, καὶ ἔξωσέ ἐν ἐμοὶ
 κατοικοῦντα καὶ μένοντα,
 σὺ τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἀ-
 γίῳ σου Πνεύματι. Ναὶ
 Κύριε Ἰησοῦ Χρὶς ὁ Θεὸς
 μου. καὶ μὴ εἰς κέῖμα μοι
 γένοιτο ἢ μετὰ ληΐς τῶν
 ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν
 Μυστηρίων σου, μὴ δὲ ἀ-
 πορρῆς γενοίμην ψυχῇ τε

καὶ

ἰάξασαι. Ἐσὺ ὅπερ τὸς κο-
 πιασμένους καὶ βαρυφορτω-
 μένους εἰς τὰ λόγους κρά-
 ζεις καὶ τὸς ἀναπαύεις. Ἐσὺ
 ὅπερ ἐν ἡλθεὶς διὰ τὰ κρά-
 ξης τοὺς δικαίους, ἀλλὰ τὰ
 καλέσης τὸς ἁμαρτωλοὺς
 εἰς μετάνοιαν, καθάρισον
 καὶ ἐμένα ἀπὸ πάσης ἀπα-
 ρτίας σαρκικῆς, καὶ πνέ-
 ματικῆς, καὶ δίδαξάι με
 νὰ κατὰ τὴν ἁγιοσύνην
 εἰς τὸν φόβον σου, διὰ τὰ
 δεχθῶ με καθαρὸν μαρ-
 τυρίου τὸ σὺναιδῆσέωσ με,
 τῶν ἁγίων σου μυστηρίων καὶ
 μερίδα, καὶ σμίζωντάς με
 τὸ ἅγιόν σου σῶμα καὶ αἵ-
 μα, θέλω σέ ἔχει νὰ κα-
 τοικᾷς καὶ νὰ μένης εἰς τοῦ
 λόγου σου, ἀντάμα μετὸν
 Πατέρα καὶ μετὸν ἅγιόν σου
 Πνεῦμα. Ναὶ Κεῖ Ἰὺ Χρὶς
 ὁ Θεός μου, ἄμποτες ἢ κοι-
 νωνία τῶν ἀχράντων καὶ ζωο-
 ποιῶν σου μυστηρίων, νὰ μὴν
 με γένη εἰς κέῖμα, ἀλλὰ
 εἰς ἀδοξίαν τὴν ψυχῆς

F 3

καὶ

ἢ σώματι, ἐκ τῆς ἀναξί-
ως αὐτῆς μεταλαμβάνειν.
Ἀλλὰ δός μοι, μέχρι τε-
λευταίας μου ἀναπνοῆς,
ἀπατακείπως ὑποδέχε-
σθαι τὴν μερίδα τῆς Ἀ-
γιασμάτων σου, εἰς Πνέ-
ματος Ἁγίου κοινωνίαν,
εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου,
ὧς εἰς ἄπρόσδεκτον ἀπο-
λογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβε-
ροῦ Βήματός σου, ὅπως αὐ-
τῇ γὰρ σὺ πᾶσι τοῖς ἐκ-
λεκτοῖς σου μέτοχος γένω-
μαι τῇ ἀκηράτῳ σου ἀγα-
θῶν ὧν ἡτοίμασας τοῖς ἀ-
γαπῶσιν σε, Κύριε. ἐν οἷς
δεδοξασμένος ὑπάρχεις
εἰς τὰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εὐχή ἑτέρα Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου.

Κείμενον.

Κύριε ὁ Θεός μου, οἶ-
δα, ὅτι ἐκ εἰμὶ ἄ-
ξιος ἔδῃ καυτῶς, ἵνα μου
ὑπὸ τὴν σέβην εἰσέλθῃς

τῷ

καὶ τῷ σώματι, διατὶ μέ-
ταλαμβάνω ἀναξίως. Ἀ-
λλὰ δός μοι ἕως τῆς ὑπερβυ-
βίου ἀναπνοῆς χάρις ἀμαρτί-
αις καὶ κοινωνίαν τῆς μερίδας τῆς
ἀγιάνσεως μυστηρίων, διὰ τὴν
σμίξω μετὰ τὸ ἅγιον Πνεῦμα,
καὶ τὴν εὐρω τὴν σφάταν τῆς
αἰωνίου ζωῆς, διὰ τὴν ἔχα-
καλὴν ἀπολογίαν, ἐμπαρο-
δοῦναι εἰς τὸν φοβερόν σου θρό-
νον. Διὰ τὴν ἀπολαύσω καὶ
ἐγὼ ἀντάμα μετὰ τὴν ἐκλεκ-
τὴν τὰ ἀφθάρτα ἀγαθὰ,
ὅπως ἡτοίμασας ἐκείνων, ὅ-
πως σὲ ἀγαποῦσι Κύριε.
εἰς τὰς ὁποίας εἶσαι δεδο-
ξασμένος εἰς τὰς αἰῶνας.
Ἀμήν.

Εξήγησις.

Κεῖς ὁ Θεός μου, ἡξέω
πᾶς δυνάμει ἄξιος
οὐδὲ καλὸς διὰ τὴν ἔλθῃ
ὑποκάτω εἰς τὴν σέβην

τῷ

τῷ οἴκῳ τῆς ψυχῆς, διότι ὅλη ἔρημος ἔστι κατὰ πεισῶ-
 σα ἐστὶ, καὶ οὐκ ἔχεις παρ
 ἐμοί, τόπον ἄξιον τῷ κλί-
 ναι ἢ κεφαλῷ. Ἀλλ' ὡς
 ἐξ ὑψους δι' ἡμᾶς ἐταπεί-
 νωσας σεαυτὸν, συμμε-
 ξίασον καὶ νῦν τῇ ταπει-
 νώσει μου. καὶ ὡς κατεδέξω
 ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ ἀ-
 λόγων ἀνακλιθῆναι, οὕ-
 τω κατὰ δεξαι καὶ ἐν τῇ
 φάτνῃ τῆς ἀλόγου ψυ-
 χῆς, καὶ ἐν τῷ ἐπιλωμένῳ
 μου σώματι εἰσελθεῖν.
 Καὶ ὡς ἐκ ἀπηξίωσας εἰ-
 σελθεῖν καὶ σιωδαιπνῆσαι
 ἀμαρτωλοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ
 Σίμωνος τῷ λεπρῷ, ἔγω
 κατὰ δεξαι εἰσελθεῖν καὶ
 εἰς τὸν οἶκον τῆς ταπεινῆς
 μου ψυχῆς τῷ λεπρῷ καὶ
 ἀμαρτωλῷ. Καὶ ὡς ἐκ ἀ-
 πώσω ἢ ὁμοίαν μοι πόρ-
 νῳ καὶ ἀμαρτωλὸν προ-

τῷ σπητι τῆς ψυχῆς μου.
 διατὶ εἶναι ὅλη ἔρημος καὶ
 κατὰ πεισμένη, ἔστι δὲ δει-
 σκεις εἰς τὸ λόγῳ τῷ τῷ
 ἄξιον νὰ κλίνῃς τὸ κεφα-
 λῷ σου. Ἀλλὰ καθὼς διὰ
 τῷ λόγου μου ἐταπείνωσας
 τὸν λόγόν σου, συμμεξίασον
 καὶ τῷ τῷ ταπεινῶσίν
 μου. Καὶ καθὼς ἐκαταδέχ-
 θης μέσα εἰς τὸ σπήλαιον
 καὶ εἰς τὸ φάτνῳ τῷ ἀλό-
 γων νὰ ἀνακλιθῇς, ἔτσι
 κατὰ δεξαι νὰ ἐμπῇς μέσα
 εἰς τὸ φάτνῳ τῆς ἀλόγου
 μου ψυχῆς, καὶ εἰς τὸ μα-
 γαλισμὸν μου κορμί.
 Καὶ ὡς καθὼς ἐκαταδέχ-
 θης, καὶ ἐπῆγες μέσα εἰς τὸ
 σπήτι Σίμωνος τοῦ λεπρῷ,
 καὶ ἐδείπνησας ἀντάμα με-
 τὰς ἀμαρτωλῶν, ἔτσι κατὰ
 δεξαι νὰ ἐμπῇς μέσα εἰς τὸ
 σπήτι τῆς ψυχῆς μου τοῦ λε-
 πρῷ ἔστι ἀμαρτωλῷ. Καὶ ὡς
 καθὼς δὲν ἐδίωξες ἢ πόρ-
 νῳ, ὅπου ἦτον ἀμαρτωλὴ
 ὡσαν ἐμένα, ἀλλὰ ἢ ἀφῆ-

πρὸς ἐρχομένῳ καὶ ἀπομέ-
 νῳ, ἔγωγε ἀπὸ λαγχνίδη-
 τι καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτω-
 λῷ προσερχομένῳ, καὶ ἀ-
 πομένῳ. καὶ ὡς οὐκ ἐβ-
 δελύξω τὸ ῥυπαρὸν ἐκεί-
 νης σόμα καὶ ἐναγὲς κατα-
 φιλοῦνσε, μὴ δὲ ἐμὲ βδε-
 λύξῃ τὸ ῥυπαρώτερον ἐ-
 κείνης σόμα καὶ ἐναγέστε-
 ρον, μὴ δὲ τὰ ἔμμυσσα, καὶ
 ἀκάθαρτά μου χεῖλη καὶ βέ-
 βηλα, καὶ τὰ ἀκαθαρτοτέρα
 μου γλῶσσαν. Ἀλλὰ γενέ-
 σθω μοι ὁ αὐτὸς θρᾷς τῆς πανα-
 γίας Σώματος, καὶ τῆς τι-
 μίου σου Αἵματος, εἰς ἀ-
 γιασμόν, καὶ φωτισμόν, καὶ
 ῥῶσιν τῆς ταπεινῆς μου ψυ-
 χῆς καὶ τοῦ σώματος. εἰς
 καθαρισμόν τοῦ βάρους τῆς
 πολλῶν μου πλημμελη-
 μάτων. εἰς φυλακτικὸν ἐνερ-
 γείας. εἰς ὑποξοπὴν καὶ

ἐμ-

καὶ σὲ ἐπλησίασε καὶ σὲ ἐ-
 πίασεν, ἔτῃ ἀπὸ λαγχνί-
 δος καὶ ἐμένα τὸ ἁμαρτωλόν,
 ὃ πρὸς ἐρχομαι νὰ σὲ πιάσω.
 Καὶ κατὰ δὲν ἐσυχάθης
 τὸ μαγαρισμόν, καὶ ἀπα-
 σρόντης σόμα, ἀλλ' ἀφίσεις
 καὶ τοῦ ἐφίλησε τὰ ποδάρ-
 ρια, ἔτῃ μὴ δὲ συχάθῃς,
 τὸ πολλά ἀπασρότερόν μου
 σόμα ὑπὸ ἐκείνης, καὶ
 μαγαρισμόν, μὴ δὲ τὰ
 ἀκάθαρτα, καὶ βέβηλά
 μου χεῖλη, μὴ δὲ τὴν κα-
 τὰ πολλά μου μαγαρισμέ-
 νην γλῶσσαν. ἀλλὰ ἄς
 γνήσῃς εἰς τοῦ λόγου μου τὸ
 φῶς τοῦ ἁγίου σου σώμα-
 τος, ἔτῃ τιμίου σου αἵμα-
 τος, ἀγιασμόν καὶ φωτισ-
 μόν, καὶ δυνάμιν εἰς τὴν
 ταπεινὴν μου ψυχὴν, καὶ
 εἰς τὸ κορμί. καὶ εἰς ἀλά-
 φροσιν τῆς βάρους τῆς πολ-
 λῶν μου πταισιμάτων. ἄς
 γνήσῃς φύλαξ νὰ μὲ φυλάγῃ
 ὑπὸ κατὰ πρᾶξιν διαβο-
 λικῶν. ἄς γνήσῃς ἐμπόδιον

νὰ

ἐμπόδιον τὴν φαύλης με καὶ
 πονηρᾶς συνηθείας. εἰς ἀ-
 πονέκρωσιν τῶν παθῶν. εἰς
 περιποίησιν τῶν ἐντολῶν
 σου. εἰς προδίκηλόν τὴν θείας
 σου χάριτος, καὶ τὴν σῆς Βα-
 σιλείας οἰκείωσιν. Οὐ
 γὰρ ὡς καταφρονῶν προ-
 δέρχομαί σοι, Χεὶ ὁ Θεός,
 ἀλλ' ὡς θαρρῶν τῇ ἀφάτῳ
 σου ἀγαθότι, καὶ ἵνα μὴ,
 ἐπιπολὺ ἀφισάμενος τῆς
 κοινωνίας σου, θηριάλω-
 τος ὑπὸ τῶν νοητῶν λύκων γέ-
 νωμαι. Διὸ δεομαί σε, ὡς
 μόνος ὢν Ἅγιος Δέσποτα,
 ἀγίασόν με τῇ ψυχῇ καὶ τῷ
 σῶμα, τῇ νῦν καὶ τῇ καρδίᾳ,
 πᾶς νεφρὸς ἔτι τὰ σπλάγχ-
 να, καὶ ὅλον με ἀνακαίνι-
 σον. καὶ ῥίζωσον τὸ φόβον
 σου ἐν τοῖς μέλεσί μου, καὶ τὸ
 ἀγιασμόν σου ἀνέξά λειπ-
 τον ἀπ' ἐμὲ ποίησον. Καὶ
 γενῆμοι βοηθὸς καὶ ἀντιλή-

πτωρ,

νὰ ἐμποδίξῃ καὶ νὰ διώχῃ
 τὴν κακίαν καὶ ἀνάποδύνει
 σωήθειαν. καὶ ἅς γένῃ θά-
 νατος νὰ θανατώῃ τὰ πά-
 θημα, διὰ νὰ ἀποκτήσω
 ταῖς ἐντολαῖς σου, διὰ νὰ
 αὐξήσω τὴν θείκλῳ σου
 χάριν, καὶ νὰ κατοικήσω εἰς
 τὴν βασιλείαν σου. Διατὶ
 δεὺν ἔρχομαι ἐμπαροδάσου
 καταφρονῶντας Χεὶ ὁ Θεός,
 ἀλλὰ θαρρῶντας εἰς τὸ με-
 γάλυνον σου δαυλαγχνίαν,
 ἔτι διὰ νὰ μὴ γένῃ σπλά-
 νος τῆς διαβόλης, ἔσωντας καὶ
 νὰ ξεμακραίνω πολλὰ ἄπο
 τὴν κοινωνίαν σου. Διὰ τὸ
 σὲ παρακαλῶ, ὡσανὺ ὅτε
 μόνος εἶσαι Ἅγιος Δέσποτα,
 ἀγίασόν με τῇ ψυχῇ καὶ τῷ
 κωρμί, τῇ νῦν καὶ τῇ καρδίᾳ,
 τὰ νεφρὰ καὶ τὰ σπλάγχνα,
 καὶ ὅλον με ξανακαινέργω-
 σαι, ἔτι ῥίζωσαι εἰς τὰ μέ-
 λημα τὸ φόβον σου, καὶ κάμε
 ποτὲ νὰ μὴ λείψῃ ἀπὸ λό-
 γημα ὁ ἀγιασμός σου. Καὶ
 γένομαι βοηθός, καὶ ἀντιλή-

πτωρ,

πτωρ, κυβερνῶν ἐν εἰρήνῃ
 καὶ ζωόμεν, καταξιῶν με καὶ
 τῆς ἐκ δεξιῶν σε παραστά-
 σεως μετὰ τῇ Ἀγίῳ σε,
 δὲ χαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς
 παναχράντης σε Μητρὸς,
 τῇ αὐτῶν σε λειτουργῶν καὶ
 ἀχραντῶν Δουλάμεων, καὶ
 πάντων τῇ Ἀγίῳ ἐξ ἀπ' αἰ-
 ὄνος σοι δ' ἀρετησαν-
 των. Ἀμήν.

Εὐχή ἐτέρα Συμεῶν τῇ Μεταφρασῇ.

Κείμενον.

Ο Μόνος καθαρὸς καὶ
 ἀκήρατος Κύριος, ὁ
 δι' οἶκτον φιλελεῶν Πιότη-
 τος ἀνεκδιήγητον, τὸ ἡμέτερον
 ὅλον προσλαβόμενος φύ-
 ραμα ἐν τῇ ἀγνῶν καὶ παρ-
 θενικῶν αἱμάτων τῇ ὑπερ-
 φυῶς κυνισάσης σε, Πνεύ-
 ματος θεῖος ἐπελάβοι, καὶ
 εὐδοκίᾳ Πατρὸς αἰδίου.
 Χεῖρ Ἰησοῦ, σοφία Θεῶν,

καὶ

πτωρ, κυβερνῶντας με εἰ-
 ρηνὴ τὴν ζωὴν με, κατα-
 ξιώνωντάς με ἐν ἀσθενοῦς
 τὰ δεξιὰς μέρη, αὐτάμα
 μετὰ ἀγίῳ σε, διὰ ταῖς
 παρακάλυψεις, ὅπως σε κά-
 νει ἡ παναχραντὸς σε Μη-
 τέρα, οἱ αὐτοὶ Ἀγγελοὶ,
 καὶ ὅλοι οἱ ἅγιοι ὅπως σε ἐ-
 δέχονταν ἀπὸ τῶ αἰῶνος.
 Ἀμήν.

Ἐξήγησις.

Χ Ε', ὅπως εἶσαι μόνος
 καθαρὸς, ἡ ἀφ' αὐ-
 τῶν Κε, ὅπως διὰ τῇ μεγάλῃν
 σε εὐσεβείαν ἐφόρε-
 σες ὅλην μας τῇ σάρκα, πέρ-
 νωντάς τιν ἀπὸ τὰ καθα-
 ρώτατα αἱμάτα τῇ καθαρῶς
 Παρθένος τῇ μηρῶν, ἡ ὅποια
 σε ἐγκύνησε μετὰ ὅπον θεῖ-
 κόν, ἔσοντας καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς
 αὐτὴ τὸ ἅγιον Πνεῦμα μετὰ κα-
 λὴν θέλησιν τῶ αἰδίου Πα-
 τρός. Χεῖρ Ἰησοῦ σοφία τῶ Θεῶν,

καὶ

καὶ εἰρήνη ἐδυνάμεις, ὁ πῶ
προσλήματί σε τὰ ζωο-
ποιὰ καὶ σωτήρια Πάθη
καταδεξάμενος, τὸ Σταυ-
ρὸν, τὰς ἡλεις, τὸ λόγχην,
τὸ Θάνατον, νέκρωσόν με
τὰ ψυχοφθόρα Πάθη τοῦ
σώματος. Οἱ τῇ ταφῇ σε τὰ
τῷ Ἀδὲ σκυλεύσας Βασι-
λεια, θάψον με ὅτι τῷ ἁ-
γαθῶν λογισμῶν τὰ πο-
νηρὰ διαβέλια, καὶ τὰ τὴ
πονηρίας πνεύματα δια-
σκέδασον. Οἱ τῇ ἑξημέρῳ
σε καὶ ζωηφόρῳ Ἀναστάσει
τὸ πεπτωκότα Προπάτορα
ἀναστήσας, ἀνάστησόν με
τῇ ἁμαρτίᾳ κατολιθῆ-
σαντα, ὅπως μοι μετα-
νοίας ὑποτιθέμενος. Οἱ
τῇ ἐνδόξῳ Ἀναλήψει
τῆς σαρκὸς θεώσας τὸ
πρόσλημμα, καὶ τοῦτο τῇ

καὶ εἰρήνη, καὶ δυνάμεις, ὁ ὅ-
ποιος ἐκαταδέχθης νὰ λά-
βης εἰς τὴν σάρκα σου τὰ
ζωοποιὰ καὶ σωτήρια Πάθη,
τὸν σταυρὸν, τὰ καρφία, τὴν
λόγχην, τὸν Θάνατον, νέ-
κρωσόν με τὰ Πάθη, ὅπου
Θανάτωνεν τὸ ψυχόν μου καὶ
τὸ κορμίν μου. Εἰ σὺ, ὅπως με
τὴν ταφὴν ἐχάλασες τὴν
βασίλειαν τῷ ἁδὲ, θάψαι
καὶ χάλασαι τοὺς πονηροὺς
μου λογισμοὺς, δίδωντάς
με καλὰς ἐπαγγελίας, σκορ-
πίζωντάς ἀπὸ λόγους τὰ
πονηρὰ πνεύματα. Εἰ σὺ ὅ-
πως με τὸ νὰ κάμῃς τρεῖς ἡ-
μέραις εἰς τὸν ἁδὲν, ἀνέστη-
σες τὸν προπάτορα Ἀδὰμ
πᾶς ἡτὸν πεσομένον εἰς αὐ-
τὸν τὸν ἁδὲν διὰ τὴν ἁμαρ-
τίαν, ἀνάστησαι καὶ ἐμένα ὅ-
πως ἔπεσα διὰ τὴν ἁμαρτί-
αν, δίδωντάς με τρόπους, καὶ
γράταιν νὰ ἔλθω εἰς μετε-
νοίαν. Εἰ σὺ, ὅπως με τὸ εὐδο-
ξόν σε Ἀνάληψιν ἐθέωσες
τὴν σάρκα ὅπως ἔλαβες, καὶ τὴν

δεξιᾷ καθεδρά τιμήσας
 τῷ Πρὸς, ἀξιώσονται διὰ τὴν
 τῷ Ἀγίων σς Μυστηρίων
 μεταλήψεως, τῆς δεξιᾶς
 μερίδος τῶ σωζομένων τυ-
 χεῖν. Ὁ τῇ ἐπιδημίᾳ τοῦ
 Παρακλήτου Πνεύματος
 σκεύη τίμια τοὺς ἱερούς
 σς Μαθητὰς ἐργασάμε-
 νος, δοχεῖον καὶ μετῆς αὐ-
 τῷ ἀνάδειξον ἐπελόσεως.
 Ὁ μέλλων πάλιν ἔρχε-
 σθαι κεῖναι τῷ Οἴκου-
 μένῳ ἐν δικαιοσύνῃ, δι-
 δόκησον καὶ μετῆς προὔπαν-
 τῆσαι σοι ἐν νεφέλαις τῷ
 Ποιητῇ καὶ Πλάσῃ, συὶ
 πᾶσι τοῖς ἀγίοις σς. ἵνα
 ἀτελευτήτως δοξολογῶ καὶ
 ἀνυμνῶ σε συὶ τῷ ἀνάρ-
 χῳ Πατρὶ, καὶ τῷ πανα-
 γίῳ Ἁγιάτῳ καὶ ζωοποιῷ
 σς Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ,
 καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῷ αἰῶ-
 νων. Ἀμήν.

ἐκαθήσεται εἰς τὴν δεξιὰν με-
 ριὰν τοῦ Πρὸς, ὅπως κληρο-
 νομήσιν ἐκεῖνοι, ὅπως σώ-
 νονται. Ἐπειὶ τοῦ αὖτε λάβω διὰ
 τὴν χάριν τῷ Ἀγίων σς μυ-
 στηρίων, τὰ ὅποια μέλλω νὰ
 ποιωνήσω. Ἐσὺ Χεῖ ὅπως
 μετὸ νὰ πέμψῃς τὸ πανά-
 γιον σς Πῖνα εἰς τὰς ἀγίους
 σου μαθητὰς, τὰς ἑκάμεις
 καθεδρά δοχεῖα, καὶ μετῆς
 τοῦ λόγῳ καθαρόν δοχεῖ-
 ον, μετὸ νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμεῖς
 αὐτὸ τὸ ἅγιον Πῖνα. Ἐσὺ ὅ-
 πως μέλεις νὰ ἔλθῃς πάλιν
 μετὰ δικαιοσύνῃ νὰ κείνης
 ὅλῳ τῷ οἰκισμένῳ, ἀξιώ-
 σαι καὶ ἐμεῖς μετὰ τὰς ἀγίους
 σς, νὰ προὔπαντήσω εἰς τὰ
 σύγνεφα ἐς τὴν τὸν κερτὶ καὶ
 πλάσωμε. Διὰ νὰ σὲ δο-
 ξάζω, καὶ νὰ σὲ ὑμνῶ ἀντά-
 μα μετὸν ἀναρχόν σς Πα-
 τέρα, καὶ τὸ πανάγιον Πῖνα,
 τῶρα καὶ πάντα, Ἐ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῷ αἰῶνων. Ἀμήν.

Κείμενον.

Ω Ἐπὶ τῷ φοβεροῦ
σε, ὃ ἀπροσωπο-
λήπτως παρεστηκὼς Βήμα-
τος, Χειρὲς ὁ Θεὸς, ὃ δίκ-
κας ὑπέχων, καὶ λόγον
ποιούμενος τῷ ἐμοὶ πε-
πραγμένων κακῶν, ἔτω
σήμερον πρὸ τῷ φθάσαι
τὴν ἡμέραν τῆς κατακρί-
σεώς μου, ἐπὶ τῷ Ἀγίῳ
Θυσιαστηρίῳ παριστάμε-
νος ἐνώπιόν σου, καὶ τῷ φο-
βερῶν καὶ Ἀγίων Ἀγγέ-
λων σου, κατακαμπτόμε-
νος ὑπὸ τῷ ἰδίῳ σινειδό-
τος, προσφέρω τὰς πο-
νηράς μου καὶ ἀθέτους
πράξεις, θριαμβοῦν
αὐτὰς καὶ δημοσιεύων.
Ἰδε, Κύριε, τὴν τα-
πείνωσίν μου, καὶ ἄφες
πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.
Ἰδε, ὅτι ἐπληθύνθησαν

ὑπὲρ

Ε'ξήγησις.

Ω Σαὶ πῶς νὰ παρά-
στα ἐμπροσθ' αἰς
τὸ φοβερόν σου κρείττερον, ὁ-
ποῦ δὲν καίει κρείσιν διὰ
πρόσωπα, ἀλλὰ κείνει τῶ-
σον τὰς μεγάλας, ὥσαυ καὶ
τὰς μικρὰς, Χεὶρ ὁ Θεός, καὶ ὡ-
σαὶ πῶς νὰ ἐδίδα λογαρι-
ασμὸν διὰ τὰ κακὰ ὅπως ἔ-
καμα, ἔτζη σήμερον πρὶν
νὰ φθάσῃ ἐκείνη ἡ ἡμέρα ὅ-
πως ἔχει νὰ μὲ κατακρίνῃ,
παραστέκω ἐμπροσθ' αἰς τὸ
ἁγιόν σου θυσιαστήριον, καὶ
αἰς τὰς φοβερὰς καὶ ἁγίας
ἀγγέλους, ἔσωντας ὃ νὰ κα-
ταβῶ γινώμαι ἀπὸ τῆς σινει-
δήσιν μου, φέρωντας ἐμ-
πρὸς τὰς πονηράς μου πρά-
ξεις, ὅπως ἔκαμα ἐναντίον
τῷ νόμῳ, λέγωντας καὶ φανε-
ρώνωντας αὐταῖς τὰ ἁμαρ-
τίαις. Ἰδε, Κεὶ τὴν ταπείνω-
σίν μου, καὶ συγχώρησαι ὁ-
λας τὰς ἀτυχίας μου. Ἰ-
δε, πῶς ἐπληθύνωσιν ἡ αἰ-

μαρ-

ὑπὲρ τὰς ῥίχας τῆς κε-
φαλῆς με αἱ ἀνομίαι μου .
Τί γὰρ ἐκ ἔπραξα κακόν;
ποῖον ἁμάρτημα ἐκ ἐποί-
ησα; ποῖον κακὸν ἐδιετυ-
πώσα μὲ ἐν τῇ ψυχῇ μου;
Ἦ δὲ ἔ ἐν τοῖς ἔργοις
διεπραξάμην πορνείαν,
μοιχείαν, ὑπερηφανίαν,
ἀλαζονείαν, λοιδορίαν,
βλασφημίαν, ἀργολογί-
αν, βρασμὸν γέλωτος, μέ-
θην, γαστριμαργίαν, ἀδ-
νηφαγίαν, μῖσος, φθόνον,
φιλαργυρίαν, φιλοχρη-
ματίαν, πλεονεξίαν, φι-
λαυτίαν, φιλοδοξίαν, ἀρ-
παγὴν, ἀδικίαν, αἰχρο-
κέρδειαν, ζηλοτυπίαν,
καταλαλιάν, παρανομί-
αν. πᾶσαν με αἵδνησιν καὶ
πᾶν μέλος ἐμίαναι, ἔφθει-
ρα, ἡχρεώσα, ἐργασίει-
ον γενόμενος καθόλου τῷ
Διαβόλῳ. Καὶ οἶδα, Κε, ὅ-

μαρτίαις μου πλέα παρὰ
ταῖς τρείχας τῆς κεφαλῆς μου .
Ὅτι τί κακὸν δυνάμει ἐκάμα;
ποῖα ἁμαρτία ἔλειψεν ἀ-
πὸ ἐμένα; ἐδύναμει κακὸν ἔ-
λειψεν ὁποῦ δυνάμει τὸ ἐβαλεῖν
εἰς τὴν ψυχὴν μου . Παρ' ὀλί-
γον μὲ ἔργον ἐκάμα πορ-
νεύσαν, μοιχείαν, ὑπερηφανί-
αν, ἀλαζονείαν, λοιδορίαν,
βλασφημίαν, ἀργολογί-
αν, βρασμὸν γέλωτος, μέ-
θην, γαστριμαργίαν, ἀδνη-
φαγίαν, μῖσος, φθόνον, φι-
λαργυρίαν, φιλοχρημα-
τίαν, πλεονεξίαν, φιλαυ-
τίαν, φιλοδοξίαν, ἀρπα-
γὴν, ἀδικίαν, αἰχροκέρδει-
αν, ζηλοτυπίαν, καταλα-
λιάν, παρανομίαν. Ὅλαις
με ἔ αἵδνησες, καὶ ὅλα με
τὰ μέλη τὰ ἐμίαναι, τὰ ἐφ-
θειρα, καὶ τὰ ἐμαγείρει-
σα, ἐσώντας καὶ ἐνὰ γονῶν
ὅλως δι' ὅλου ἐργασίειον
τοῦ Διαβόλου . Καὶ ἡξόβ-
ρω Κύριε πῶς ἡ ἁμαρτία

τι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερή-
 ραν ἢ κεφαλῶμε, ἀλλ' ἀ-
 νείκασον τὸ πλῆθος τῶ οἰ-
 κτιρμῶν σου, καὶ τὸ ἔλεος
 ἄφατον τῆς ἀνεξικακίου
 ἀγαθωσύνης, καὶ ἐκ ἔσιν
 ἁμαρτία ἢ νικῶσα ἢ φι-
 λανθρωπία σου. Διὸ, παν-
 θαύμασε Βασιλεῦ, ἀνεξί-
 κακε Κέ, θαυμάσωσον ἔ-
 π' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ τὰ
 ἐλέησαι, δεῖξον ἢ τὴ χρη-
 σοτητός σου δύναμιν, καὶ ἐμ-
 φάνισον ἢ ἰχὺ τῆς ὁσ-
 πλάγχου ῥοπῆς σου, καὶ
 ἐπιστρέφοντα δέξαι με τὸν
 ἁμαρτωλόν. Δέξαι με, ὡς
 ἐδέξω τὸν Ἀΐων, τὸν
 Λησὴν, τὸν Πόρνον. Δέ-
 ξαι με τὸν ὑπερβαλ-
 λόντως, καὶ λόγῳ, καὶ
 ἔργῳ, καὶ ἐπιθυμία ἀ-
 τόπῳ, καὶ ἐνθυμήσει ἀ-
 λόγῳ ἡμαρτηκότα σοι.
 Καὶ ὡς τοὺς περὶ τὸ ἐν-

αἱς μου ἀνέβηκαν ἀπάνω
 ἀπὸ τῶ κεφαλῶ μου, ἀλλ'-
 λά τὸ πλῆθος τῆς οἰκτιρ-
 μῶν σου εἶναι πολὺ, καὶ τὸ
 ἔλεος τῆς ἀνεξικακίας σου,
 καὶ τῆς πολλῆς σου ἀγαθο-
 σύνης ὅσον ἡμπορεῖ νὰ με-
 τρηθῇ, ἔδον εἶναι καμία
 ἁμαρτία, ὅπως νὰ νικήσῃ
 τὴ φιλανθρωπία σου. Διὰ τοῦτο
 πανθαύμασε Βασιλεῦ, ἀ-
 γαθὲ Κέ, θαυμάσωσον καὶ
 εἰς ἐμένα ἢ ἁμαρτωλὸν τὰ
 ἐλέησαι, δεῖξαι ἢ δύναμιν
 τὴ καλωσύνης σου, ἔτ' βοή-
 θειαν ὁρίσασθαι λαγχνίας σου,
 καὶ δέξαι με τὸν ἁμαρτωλόν
 ὅπως μετανοῶ. Δέξαι με ὡ-
 σαν ἐδέχθης ἢ ἄσωτον, τὸν
 λησὴν, καὶ ἢ πόρνον. Δέξαι
 με, ὅτι ἔπταισα εἰς τὰ λό-
 γους, πλέα παρὰ ἄνθρωπον, ὅ-
 πως νὰ ἐγερνῇ θη εἰς ἢ κόσ-
 μον. ἁμάρτησα μὲ λόγον,
 μὲ ἔργον, μὲ ἐπιθυμίαν
 ἄπρεπον, καὶ μὲ ἐνθυμήσιν
 ἀλογάργιας. Καὶ κα-
 θὼς ἐκείνης, ὅπως ἦλθασιν

δεκάτῳ ὥραν ἐδέξω, μη-
δὲν ἄξιον ἐργασαμένους,
ἔγω δέξαι καὶ ἐν ἁμαρ-
τωλόν. Πολλὰ ἐπλημέ-
νησα, καὶ ἠσέλγησα, καὶ ἐ-
λύπησα τὸ Πνῶμα τὸ Ἁ-
γίον, καὶ παρεπίκρανα τὰ
φιλάθρωπα σπλάγχνα-
σα, καὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ καὶ
διανοίᾳ, ἐν νυκτὶ ὡς ἡμέ-
ρα, φανερώς τε ὡς ἀφανῶς ἐ-
κασίως τε καὶ ἀκουσίως. καὶ
οἶδα, ὅτι παραστήσεις τὰς
ἁμαρτίας μου ἔμπροσθεν
μου ποιαύτας, οἷας καὶ παρ
ἐμοῦ γεγονῶσι, καὶ συ-
ναρεῖς λόγον μετ' ἐμῆς, ὑ-
πὲρ ὧν ἐν γνώσει ἀσύγ-
γνωστα ἔπραξα ἁμαρτή-
ματα. Ἀλλὰ, Κύριε, μὴ τῇ
δικαίᾳ σου κείσῃ, μὴ πρὸς
θυμῶ σου ἐλέγξῃς με, μὴ
δὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύῃς
με. Ἐλέησόν με Κύριε,
ὅτι οὐ μόνον εἰμὶ ἁδοκῆς,
ἀλλὰ

εἰς τὴν ὕστερον ὥραν, ὅπου
δὲν ἐκάμασι κανένα ἄξιον
παῖγμα, μ' ὅλον τὸ πᾶν
ἐδέχθης, ἔτζη δέξῃς ἐν ἐμῇ
καὶ ἁμαρτωλόν, ὅπως ἐσ-
φαλὰ πολλὰ, καὶ ἠσέλγησα
καὶ ἐλύπησα τὸ Πνῶμα τὸ Ἁ-
γίον, καὶ πολλὰ ἐπίκρανα
τὰ φιλάνα σπλάγχνα σα,
μέλογον, μέεργον, καὶ μετ'
νῦν, καὶ νύκτα καὶ καὶ ἡμέραν,
φανερὰ καὶ κρυφὰ, θελημα-
τικῶς καὶ σαρικῶς. Καὶ ἡ-
ξόρω, ὅτι πῶς ἔχεις νὰ
βάλῃς ἔμπροσθέν μου ὅλαις
καὶ ἁμαρτίαις μου, μετὰ τὴν ὁ-
πῆς καὶ πράξεις, ὅπως ἔκα-
μα, καὶ θελεῖς νὰ σὲ δώσω
λογαριασμόν διὰ ἐκείνα
τὰ ἁμαρτήματα, ὅπου μὴ
γνώσιν καὶ ἀγνωσίαν ἔκα-
μα. Ἀλλὰ παρακαλῶσε
Κε Κε μὴν μετὰ δικαίαν σου
κείσῃ, ἐδὲ μετὰ θυμόν σου
μὴ ἐλέγξῃς, μὴ δὲ μετὰ ὀρ-
γῆς με παιδεύῃς. Ἀλλὰ
συμπάθησαί μου Κε, ὅ-
τι ὅχι μόνον εἶμαι ἁδοκῆς

ἀλλὰ

ἀλλὰ καὶ σὺ εἶμι πλάσμα.
 Σὺ μὲν, Κε', ἐπεσήμεξας
 ἐπ' ἐμὲ τ' φόβον σε, ἐγὼ δὲ
 τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σε ἐ-
 ποίησα. Σοὶ οὐ μόνον ἡ-
 μαρτον, ἀλλὰ δέομαι σε,
 μὴ εἰσελθῇς εἰς κείσιν μέ-
 τα τῷ δέλῃ σε. Ἐὰν γὰρ
 ὠμότης παρατηρήσῃ,
 Κε', Κε', τίς ὑποστήσεται;
 Ἐγὼ γάρ εἰμι τὸ πέλαγος
 τ' ἀμαρτίας, καὶ ἐκ εἰμι ἄ-
 ξιος εἶδέν σε ἀπέναντί σου
 καὶ ἰδεῖν εἰς τὸ ὕψος τ' Οὐ-
 ραν ἄπὸ τῆς πλήθους τ' ἀ-
 μαρτιῶν μου, ὧν ἐκ εἰσιν ἀ-
 ειθμός. Πᾶσαι γὰρ καπο-
 τρωταί, καὶ ἐπίνοιαί, καὶ
 μέθοδοι σατανικαί, δι-
 αφθοραὶ, ῥόσεις, μα-
 λακίαι, παιδοφθορίαι,
 μνησικακίαι, συμβελίαι
 πρὸς ἀμαρτίαν, γαργα-
 λισμοὶ, ἄλλα τε μύρια πά-
 θη ἐκ ἐξέλιπον ἀπ' ἐμῆς.

Ποί-

ἀλλὰ εἶμαι καὶ πλάσμα σε,
 ἀληθινά. Ἐσὺ Κύριε με
 ἔδωκες τὸν φόβον σε, καὶ ἐ-
 γὼ ἔκαμα τὸ πονηρὸν ἐμ-
 προδόν σε. Τὸ λοιπὸν εἰς ἐ-
 σία μόνον ἡμαρτον. ἀλλὰ
 παρακαλῶ σε νὰ μὴ ἔλ-
 θῇς εἰς κείσιν μετὰ τὸ δέλόν
 σε. Ὅτι ἀν' ἐξετάξῃς ταῖς
 ἀνομίαις μου, ποῖος ἡμπο-
 ρεῖ νὰ σωθῇ; Ἐγὼ ὁμολο-
 γῶ πῶς εἶμαι τὸ πέλαγος
 τῆς ἀμαρτίας, καὶ διὰ τῆς
 δυνάμεώς σου εἶμι ἄξιός σου,
 νὰ ἀναδρανίσω τὰ ματία
 μου νὰ ἰδῶ τὸ ὕψος τῆς ἐρα-
 νῆς ἀπὸ τὸ πλῆθος τῆς ἀμαρ-
 τιῶν μου, ἢ ὅποιαις δύναμεις ἡμ-
 πορεῖν νὰ μετῇ θέν. Διὰ τὴν
 πᾶσαν κακὴν πράξιν, καὶ λο-
 γισμοὶ, καὶ τέχναις σατανι-
 καῖς, διαφθοραὶ, ῥόσεις,
 μαλακίαι, παιδοφθορίαι,
 μνησικακίαι, συμβελίαι
 πρὸς ἀμαρτίαν, γαργα-
 λισμοὶ, καὶ ἄλλα μύρια πά-
 θη δυνάμεις λείπουν ἀπὸ λόγου
 μου. Λοιπὸν με τί λογῆς

G

ἀμαρ

Ποίοις γὰρ οὐ διεφθάρην
 ἁμαρτήμασι; ποίοις οὐ
 συνεχέθην κακοῖς; πᾶ-
 σαν ἁμαρτίαν διεπραξά-
 μην, πᾶσαν ἄσωτίαν διε-
 θέμην ἐν τῇ ψυχῇ μου.
 Ἡ χρεῖωμαι ὑπὸ σοῦ τοῦ
 Θεοῦ μου, καὶ ἀνθρώπων.
 τίς ἀνάσσει με ἢ ἐν τοῖς-
 τοῖς κακοῖς, καὶ τοσέτοις
 περιπεσόντα πλημμελή-
 μασιν; Ἐπὶ σοί, Κέ, ἤλ-
 πισα, ὁ Θεός μου, εἰ ἔστι μοι
 σωτηρίας ἐλπίς, εἰ νικᾷ ἡ
 φιλανθρωπία σου τὰ πλή-
 θη τῶν ἀνομιῶν μου, γενεῇ
 μοι Σωτήρ. καὶ κατὰ τὰς οἰ-
 κτιρμάς σου καὶ τὰ ἐλέη σου,
 ἄνθρωποι, ἀφες, συγχώρησόν
 μοι πάντα ὅσα σοὶ ἥμαρ-
 τον, ὅτι πολλῶν κακῶν ἡ
 ψυχὴ μου ἐπλήθη, καὶ ἐν ἔ-
 σιν ἐν ἐμοὶ σωτηρίας ἐλ-
 πὶς. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός,
 κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ

μή

ἁμαρτήματα δὲν ἁμαρτι-
 σα; καὶ μετὰ λογῆς κακὰ
 δὲν ἀνακατώθηκα; Κάθε
 λογῆς ἁμαρτίαν ἔκαμα,
 καὶ ἄσωτίαν ἔβαλα εἰς
 τὴν καρδίαν μου. Ἀνάξιος εἶ-
 μαι σιμᾶν εἰς τὸ ὄνομα σου, καὶ
 εἰς τὰς ἀνέξ. ποῖος θέλει με
 ἀναστήσει ὅπου ἔπεσα εἰς
 τοιαῦτα κακὰ, ὅσα φται-
 ξίματα; Ἀλλὰ εἰς ἐσένα ἢ
 Κύριόν μου, ὁ Θεός μου ἔχω
 τὴν ἐλπίδα μου. ἀνίσως καὶ
 εἶναι καμία ἐλπίδα τὴν σω-
 τηρίαν μου, ἀνίσως καὶ ἡ φι-
 λαντία σου νικᾷ τὰ ἀμέτρη-
 τὰ μου ἁμαρτήματα, γόνος
 εἰς ἐμοῖα Σὴρ, καὶ ἐλδοθέ-
 ρωσαί με. Καὶ καὶ τὰς οἰκ-
 τιρμάς σου, ὅσα ἐλέη σου,
 ἄνθρωποι, ἀφες, συγχώρησόν μοι
 ὅλα ἐκείνα ὅπως σου ἔσφα-
 λα, ὅτι ἡ ψυχὴ μου εἶναι
 γεμάτη ἀπὸ πολλὰ κακὰ,
 καὶ δὲν δίδσκεται εἰς ἐ-
 μοῖα ἐλπίδα σωτηρίας.
 Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατὰ
 τὸ μέγα σου ἔλεος, καὶ

μὴν

μὴ ἀποδώσης μοι κατὰ τὰ
ἔργα μου, ἀλλ' ἐπίστροφον,
ἀντιλαβῆ, ῥῦσαι τὴν ψυ-
χλήν μου ἀπὸ τῶν συμφυνέντων
αὐτῇ κακῶν, καὶ δεινῶν
προλήψεων. Σῶσόν με ἵ-
νεκεν τοῦ ἐλέους σου, ἵνα ὁ-
που ἡ ἀμαρτία ἐπλεόνα-
σεν, ὑπερπερισύσῃ ἡ
χάρις σου, καὶ αἰνέσω, καὶ δο-
ξάσω σε διαπαντός πά-
σας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
μου. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς τῶν μετα-
νοιώντων, καὶ Σωτὴρ τῶν ἀ-
μαρτανόντων, καὶ σοὶ τὸ δό-
ξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ
ἀνάρχῳ Πρὶν, ὃ τῷ πα-
ναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωο-
ποιῶσι Πνεύματι, νυνὶ ὃ
αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

μήν μοι ἀποδώσης κατὰ
τὰ ἔργα μου, μὴ δὲ κείναι με
καὶ πῶς γυροῦν ἢ πράξις
μου. Ἀλλὰ γύρῃσαι, ἀγκά-
λιασαι, ἐλθέθῃς τὴν ψυ-
χήν μου ἀπὸ τὰ κακὰ ὁ-
πᾶ μέδ' αὐτῇ εἶναι σμι-
μνά, καὶ ἀπὸ τῶν κακῶν λο-
γισμῶν, ὅπῃ ἔξαφνα ἔρ-
χονται εἰς ἐμένα. Σῶσά
με διὰ τὸ ἐλεῶσόν σε, διὰ τὴν
φανῇ πολλὰ περίσσια ἡ
χάρις σου εἰς ἐμένα, ὅπῃ
πολλὰ ἀμαρτήσασα. καὶ
ἔτιζη θέλω σ' ἐπαινεῖν, καὶ
θέλω σε δοξάζειν πάντα
εἰς ὅλαις ταῖς ἡμέραις τῆς
ζωῆς μου. Διὰ τὸ ἐσύ εἶσαι
ὁ Θεὸς ἐκείνων, ὅπῃ μετα-
νοῶσι, καὶ ἐλθέθῃς ἐ-
κείνων, ὅπῃ ἀμαρτάνουσι,
καὶ διὰ τὸ ἐσὺ εἶσαι δοξάζο-
μεν ἀνάμα μετὰ τὸν Πατέρα
σε τὸν ἀνάρχον, καὶ μετὰ τὸ
πανάγιον, καὶ ἀγαθόν, καὶ
ζωοποιόν σε Πνεῦμα, τώρα
καὶ πάντα, ὃ εἰς τὰς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῷ Θεῷ Δαμασκηνῷ.

Κείμενον.

Δ Εἴποτα Κεῖ ἸϞ Χεὶ ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος
 ἔχων ἐξουσίαν ἀνθρώποις
 ἀφείναι ἀμαρτίας, ὡς ἀ-
 γαθὸς ἔστι φιλάνθρωπος,
 πάριδέμου πάντα τὰ ἐν
 γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ πταίσ-
 ματα, καὶ ἀξίωσόν με ἀπα-
 τακρίτως μεταλαβεῖν τῆς
 θείας, καὶ ἐνδόξου, ἔστι ἀ-
 χραίνων, καὶ ζωοποιῶν σου
 Μυστηρίων, μὴ εἰς κόλα-
 σιν, μὴ εἰς προδηλῶν ἀ-
 μαρτιῶν, ἀλλ' εἰς καθα-
 ρισμόν, καὶ ἁγιασμόν, καὶ
 ἀρρ' ἀβῶνα τῆς μελλούσης
 ζωῆς καὶ Βασιλείας. εἰς
 τείχος καὶ βοήθειαν καὶ
 ἀναξοπλὴν τῆς ἐναντίων,
 εἰς ἐξάλειψιν τῆς πολ-
 λῶν μου πλημμελημά-
 των. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἐλέ-
 ες καὶ οἰκτιρμῶν, καὶ φιλαν-

θρω-

Εξήγησις.

Δ Εἴποτα Κεῖ ἸϞ Χεὶ ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, ὅπως μο-
 ναχὸς ἔχεις ἐξουσίαν νὰ
 συγχωρᾷς ταῖς ἀμαρτί-
 ας τῆς αἰών, ὡς ἀγαθὸς καὶ
 φιλόστος, συγχώρησάι με
 ὅλα τὰ σφάλματα, ὅπως ἐ-
 καμα μὲν γινώσκιν καὶ ἀγνώ-
 σίαν, καὶ ἀξίωσαί με χωρὶς
 κατὰ κρείσσιν νὰ μεταλάβω
 τὰ θεῖα καὶ ἐνδόξα, καὶ ἀ-
 χραντα, καὶ ζωοποιᾶς μυ-
 στήρια. Καὶ κάμε νὰ μὴ με
 ᾔδῃς εἰς βάρος, εἰς κόλα-
 σιν, ἐδὲ εἰς αὐξησιν τῆς ἀ-
 μαρτιῶν με, ἀλλ' ἅς με γε-
 νῇν κἀθαρσίς, ἁγιασμός,
 καὶ ἀρρ' ἀβῶνα διὰ τὴν μέλ-
 λουσαν ζωὴν καὶ βασιλείαν.
 Ἄς με ᾔδῃσι σκέπος καὶ
 βοήθεια, ἵνα νὰ διώχων
 τὸς ἐχθροὺς δαίμονας, καὶ νὰ
 με ἀφανίζῃσι τὰ πολλά με
 πλημμελήματα. Ὅτι εἶ-
 σαι Θεὸς τῆς ἐλεημοσύνης, τῆς
 ἀπλαγχνοσύνης, ἔστι φιλαν-

θρω-

Κείμενον

Θρωπίας, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν
τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι. νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ
εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Τῷ Μεγάλῳ Βασιλεῖ.

Κείμενον.

Οἶδα, Κύριε, ὅτι ἀνα-
ξίως μεταλαμβάνω
τοῦ ἁχραίνου σου Σώ-
ματος, καὶ τοῦ τιμίον σου
Αἵματος, καὶ ὀνοχᾶς εἰμι,
καὶ κρέμα ἐμαυτῷ ἐδίω
καὶ πίνω, μὴ διακρίνων
τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα σου
τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου.
Ἀλλὰ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου
παρέρων, προσέρχομαί
σοι τῷ εἰπόντι, ὁ ἔγωγ
με τὴν Σάρκα, καὶ πίνων
με τὸ Αἷμα, ὃ ἐμοὶ μέλει,
καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ. Σπλαγ-
χνίθητι ἐν, Κύριε, καὶ μὴ

Ἐξήγησις. 105

Θρωπίας, καὶ διὰ τῆς σε
δοξάζομεν ἀντάμα μετὰ τὸν
Πατέρα, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦ-
μα, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀ-
μήν.

Ἐξήγησις.

Η Εἶδ' ὡς Κέ, πῶς χω-
εἰς νὰ εἶμαι ἅγιος
μεταλαμβάνω τὸ ἁχραίνον
σε σῶμα, καὶ τὸ τίμιόν σε
αἷμα, καὶ διὰ τῆς λέγω ὅτι
εἶμαι ἅγιος θανάτου, καὶ
πῶς καὶ κρέμα εἰς τὴν λό-
γεμα ἔγωγόντας τὸ ἅγιόν
σε σῶμα, καὶ πίνωντας τὸ
τιμίόν σε αἷμα, ὃν ξεχω-
ρίζωντας τὸ σῶμα, ὃ αἷμα
τῷ Χρὶ καὶ Θεῷ μου. Ἀλλὰ θαρ-
ρῶντας εἰς τὸ ἀσπλαγχνί-
αν σε ἔρχομαι εἰς ἐσένα, ὃ-
πῶς εἶπες, ὅτι ὅποιος ἔγωγ
τὸ κορμί μου, καὶ πίνει τὸ αἷ-
μά μου εἶναι μετὰ τῶν λόγων μου,
καὶ ἐγὼ μετὰ αὐτόν. Σπλαγ-
χνίσε με λοιπὸν Κέ, ὃ μὴ

παραδειγματίσης με τὸν
 ἁμαρτωλὸν, ἀλλὰ ποιή-
 σον μετ' ἐμοῦ κατὰ τὸ ἔ-
 λεός σου. Καὶ γενέθω
 μοι τὰ Ἄγρια ταῦτα εἰς
 ἱάσιν ἢ κάθαρσιν, ἢ φω-
 τισμόν ἢ φυλακτέριον, ἢ
 σωτηρίαν καὶ ἁγιασμόν
 ψυχῆς ἢ σώματος. εἰς ἀ-
 ποξοπλὴν πάσης φαντα-
 σίας ἢ πονηρᾶς πράξεως,
 ἢ ἐνέργειας Διαβολικῆς,
 κατὰ δόξοιαν τὴν ἐν τοῖς με-
 λεσίμῃς ἐνέργευσίνης. εἰς
 παρρησίαν ἢ ἀγάπην ἢ
 φόβον σέ. εἰς διόρθωσιν
 βίης ἢ ἀσφάλειαν, εἰς αὖ-
 ξησιν ἀρετῆς ἢ τελειότη-
 τος, εἰς πλήρωσιν ἐπι-
 λῶν, εἰς Πάντες Ἄγιες κοινω-
 νίας, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰω-
 νίης, εἰς ἀπολογία ἀποδό-
 σειν τὴν ἐπὶ τῷ φοβε-
 ροῦ Βήματος σου, μὴ εἰς
 κείμενον, ἢ εἰς κατάκειμα.

με φανερώσης τὸν ἁμαρτω-
 λὸν, ἀλλὰ κάμε εἰς ἐμὴν
 κατὰ τὴν γυρεύει ἢ ἐλεημο-
 συήσιν. Καὶ ὡς ἔχον εἰς
 ἐμὴν ἐκτετατὰ τὰ ἅγια, ὑ-
 γεία, κάθαρσις, φωτισμός,
 φύλαξις, σεία, καὶ ἀγί-
 ασμός τῆς ψυχῆς μου, καὶ τῆ
 κορμίσμου. Διὰ τὴν διώξιν
 κατὰ φαντασίαν ἢ πράξιν
 πονηράν, ἢ κάμωμα δια-
 βολικόν, ὅπως γίνεται εἰς
 τὰ μέλη μου, κατὰ τὴν θέλει
 ὁ νῦν τῷ διαβόλῃ. Καὶ ἐκ-
 ζῆθελω ἔχει θάρρος καὶ
 ἀγάπην εἰς τὴν λόγου σου,
 καὶ διόρθωσιν, ἢ βεβαίω-
 σιν τῆς ζωῆς, καὶ αὖξιν
 τῆς ἀρετῆς καὶ τελειότητος, καὶ
 πλήρωσιν τῶν ἐπιτολῶν, καὶ
 σμίξιμον τοῦ ἁγίου πνεύ-
 ματος, καὶ σφάταιν, εἰς τὴν
 αἰώνιον ζωὴν, καὶ καλὴν ἀ-
 πολογία, ὅπως μέλλω νὰ
 δώσω εἰς τὸ φοβερόν σου
 κριτέριον, μὴ εἰς κείμενον,
 ἢ εἰς κατάκειμα.

Κείμενον.

Εὐχή ἑτέρα, ἐκ τῶν Θείων Ἑρωτήσεων τῆς Ἀγίας
Μεταλήψεως, Συμεῶν τῶ Νέου Θεολόγου.

Κείμενον.

Απὸ ρυπαρῶν χει-
λέων, ἀπὸ βδελυ-
ρᾶς καρδίας,

Ἀπὸ ἀκαθάρτου γλώττης,
ἐκ ψυχῆς ρερυπωμένης,

Δέξαι δέησιν, Χειρέμα,
καὶ μὴ παρωσάμενόςμα,

Μὴ τὸς λόγους, μὴ τὸς ἔό-
πας, μὴ δὲ τὴν ἀναιχυντίαν.

Δόξοι παρρησίᾳ λέγειν,
ὃ βεβέλωμαι, Χειρέμα.

Μᾶλλον δὲ καὶ δίδαξόν με,
τίμε δὲ ποιεῖν ὃ λέγειν.

Ἡ μαρτον ὑπὲρ τῆς Πόρνιου,
ἡ μαθῆσα ποῦ κατὰ γεις,
Μῦρον ὁξωνησαμένη, ἡλ-
θε πολμηρῶς ἀλεῖται,

Σὺ τὰς πόδας τῆς Χοῦμου,
τῆς Δεσπότης καὶ Θεῶς μου.

Ὡς ἐκείνῳ οὐκ ἀπώσω,
προσελθῆσαν ἐκ καρδίας,

Μὴ

Ἐξήγησις. 107

Ἐξήγησις.

Δέξαι δέησιν Χειρέμα,
Ἰησοῦ γλυκύτατέμα,
Ἀπὸ χείλη μιᾶς,
Κι ὑπὸ γλῶσσαν βδελυραὶ,
Ἐκ καρδίας λασπώμενης,
Καὶ ψυχῆς μεμολυσμένης.

Μὴ τὸς λόγους με διώξης,
Καὶ τὸς ἔόπας μὴ ἐκνώσης.
Μὴ δὲ τὴν ἀναιχυντίαν,
Τὴν ἀπαθιδιανομίαν.
Ἀλλὰ δὸς θάρρος Χειρέμα,
Εὐσπλαγχνε μακροθυμέμα.

Μᾶλλον δὲ ἔδίδαξόν με,
Δέσποτα καὶ φωτισόν με,
Τίμε δὲ ποιεῖν ὃ λέγειν,
Καὶ ὑπὸ ψυχῆς νὰ κλαίειν.
Ἡ μαρτον ὡς τὸν τελώνῳ,
Κ' ἐπαισα ὑπὲρ τὴν πόρνῳ.

Ἡ μαθῆσα πᾶς κατὰ γεις,
Καὶ τὸν τύπον πᾶς ὑπάγεις,
Μῦρον ἀγόρασεν ἐκείνῳ,
Κ' ἔδραμε διὰ νὰ πληυῇ,
Σοῦ τὰς πόδας τῆς Θεῶς μου,
Τῆς Δεσπότης ὃς Χειρῶς με.

Ὡς ἐκείνῳ ἐκ ἀπώσω,
Οὕτως ὃ ἐμένα σῶσον,
Ποῦδρα με μὲ ἀφοδυμίαν,
Καὶ μὲ καθαράν καρδίαν,

G

4

Κ' ἔ-

Μὴ δ' ἐμέ βδελύξῃ, Λόγε,
σὺς δὲ πᾶρα χέμοι πόδας,
καὶ κρατῆσαι καὶ φιλήσαι,
ὣς τῶν ῥείθρων τῶν δακρύων,
ὥς πολυτιμῆτι μύρω
πάντους πολμηρῶς ἀλείφαι.

Πλῦνον με τοῖς δάκρυσί
με, κάθαρὸν αὐτοῖς με,
Λόγε.

Ἄφες καὶ τὰ πταίσματά
με, καὶ συγγνώμην πᾶ-
ρα χέμοι.

Οἶδας τῶν κακῶν τὸ πλῆ-
θος, οἶδας, καὶ τὰ βλαύμα-
τά μου.

Καὶ τοὺς μάλωπας ὀράς
με, ἀλλὰ καὶ ἔπίσιν οἶδας.

Καὶ τὴν προθυμίαν βλέ-
πεις, καὶ τοὺς συναγμοὺς
ἀκούεις.

Οὐ λαοθάλεισε, Θεέμε,
Ποιητάμε, Λυξωτάμου,
οὐδὲ σαλαγμὸς δακρύων,
οὐδὲ σαλαγμοῦ τί μέρος.

Εἰρήνησις.

Κ' ἔλαβε τὴν ἀφισίντης,
ὧν περ εἶχε τὴν ψυχλῶτης,
Πάμπολλα κακὰ πταισμένα,
οὐτως δέξαι καὶ ἐμένα.
καὶ μή με Λόγε συχανθῆς,
τὸ Θεὸς καὶ βαρεθῆς.
Ἀλλὰ δόσμε καὶ νὰ πιάσω,
δέσποτα ἐν ἀγκαλιάσω,
Σὺ τὸς πόδας νὰ κρατήσω,
καὶ νὰ τὸς γλυκοφιλήσω,
καὶ με δάκρυα νὰ τὸς πλυῶ,
ὥς ποτὲ τὰ μύρω κείνω.
Πλυῶν με τοῖς δάκρυσί με,
δόσμε ἐν τὴν ἀφισίν με.
Τιέ Θεὸς κατ' ἀερόν με,
Ἡ μαρτον συγχώρησόν με.

Ἐδρεῖς τῶν κακῶν τὸ πλῆθος,
τῶν ἀμαρτιῶν τὸ βύθος.
Γινώσκεις τὰς λαβωματιαῖς με,
βλέπεις δὲ ἐν τῇ πληγαί με.
Ἀλλὰ βλέπεις με τὴν πόσιν,
εὐσπλαγχνε Θεὸς ἐν ῥύσιν.
Θεορεῖς τὴν προθυμίαν με,
συναγμὸς δὲ τὸ καρδιάς με.

Δέν σέ γελάει ὁ ποιητάμε,
Ἀμὴ ἀκείν. λυξωτάμε,
τῶν δακρύων ἐδὲ μία,
Μέρος τι σαλαγματία.

Κείμενον.

Τὸ μὴ ἀκατέργασόν με ἐ-
γνώσαν οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἰπὶ τὸ βιβλίον δέσῃ, καὶ
τὰ μήπω πεπραγμένα,
Γεγραμμένα σοι τυγχά-
ναι. Ἰδὲ τὸ ταπεινώσίν με,
Ἰδὲ με καὶ κόπον ὅσον, καὶ
τὰς ἀμαρτίας πάσας,

Ἄφες μοι, Θεέ τῷ ὅλῳ.
ἵνα καθαρᾷ καρδίᾳ.

Περίξομαι δαυδαί, ὡς ψυ-
χῇ σωπετεμμένη,

Τῶν ἀχράντων σου μετὰ-
σχῶ, καὶ πανάγων Μυση-
ρίων,

Οἷς θεῖται καὶ ζῶται πᾶς
ὁ βῶγων τε καὶ πίνων,

Εἰς εἰλικρινῆς καρδίας.
σὺ γὰρ εἶπας, Δέσποτάμου.

Πᾶς ὁ βῶγων με καὶ Σάρ-
κα, πίνων δέ με καὶ τὸ Αἷμα,

Εἰς ἐμοὶ μὲν οὗτος μένει,
ἐν αὐτῷ δ' ἐγὼ τυγχάνω.

Ἀληθὴς ὁ λόγος πάντως
τῷ Δεσπότη καὶ Θεῷ με.

Τῶν

Εξήγησις. 109

Ξέρεις καὶ τὰ ἐρχόμενα,

Οὐ λαυθαίσεις κανένας.

Βλέπεις τὰ μαματιάς,

Πῶς σέκον ὅλα ἐμπροσθέν.

Εἰς τὸ βιβλίον γεγραμμένα,

Εἶναι ὡς αὐτὰ ζωγραφισμένα.

Ἀλλ' ἰδὲ τὸ ταπεινώσίν με,

Καὶ τὸν κόπον τῆς ψυχῆς με.

Καὶ ὅλως με ταῖς ἀμαρτίαις,

Συγχώρησας ὡς ἀνομίας.

Ἄφες μοι Θεέ οἱ κτίρμον,

Καὶ τῷ ὅλῳ ἐλεῆμον.

ἵνα καθαρᾷ καρδίᾳ,

Τρομασμένη διανοία,

Καὶ ψυχῇ σωπετεμμένη,

Μᾶλλον δὲ ταπεινωμένη,

Τῶν ἀχράντων καὶ δαίων,

Καὶ πανάγων μυστηρίων,

Ἀξίως δὲ νὰ κρινωθήσῃ,

Μετὰ σένα καὶ νὰ ζήσῃ.

Πᾶς ὁ πίνων σε ζῶται,

Καὶ ὁ βῶγων σε θεῖται,

Εἰς εἰλικρινῆς καρδίας,

Καθαρῆς τῆς διανοίας,

Καθὼς εἶπες Δέσποτάμε,

Ποιητὰ καὶ λυξωπάμε.

Ὅτι τὸ σάρκα με ἐδίωκε,

Καὶ τὸ αἷμά με ὁ πίνων,

Αὐτὸς μένει εἰς ἐμένα,

Κ' ἐγὼ σ' αὐτὸν βεβαιωμένα.

Ἀληθὴς λόγος τῷ Θεῷ με,

Τῷ Δεσπότη καὶ Χειρῷ με.

Ὅτι

Τῶν γὰρ Θεῶν ὁ μετέ-
χων, καὶ Θεοποιῶν χαίρων,
Οὐ μὲν οὖν οὐκ ἔσι μόνος,
ἀλλὰ μετὰ σέ, Χεῖρέ με,
Τῷ φωτὸς τῷ τρισηλίου,
τῷ φωτίζοντος τὸν Κόσμον.
ἵνα γὰρ μὴ μόνος μείνω,
δίχα σὲ τῷ Ζωοδότῳ,
Τῆς πνοῆς μου, τῆς ζωῆς
με, τῷ ἀγαλλιάματός με,
Τῆς τῷ Κόσμῳ σωτηρίας,
ὅτι τὸ σὸι προσῆλθον,
Ὡς ὁρᾷς μετὰ δακρύων, καὶ
Ψυχῆς σωτῆτερι μόνῃς,
Λύτρον τῷ ἐμῶν πταισμά-
των, ἵνα λαβὼν με.

Καὶ τῷ σῶν ζωοπαρόχῳ,
καὶ ἀμέμπτῳ Μυστηρίῳ,
Μεταχεῖν ἀκατακρίτως.
ἵνα μένης, καθὼς ἔπας,
Μετ' ἐμὲ τῷ τρισαθλίῳ.
ἵνα μὴ χωρὶς εὐρώω με.
Τῆς σῆς χάριτος ὁ πλά-
τος, ἀφαρπάσῃ με δολίως,
Καὶ πλανήσας ἀπαγάγῃ
τῷ Θεοποιῶν σου λόγῳ.

Ὅτι ἐκεῖνος ὁ πᾶς πέρνει,
Θείας χάριτος εἰς σὲ μένει,
Ὅπως εἶσαι φῶς τρισηλίου,
Καὶ φωτίζεις πᾶν ὑψήλιον.
Ἀπὸ σὲ τῷ ζωοδότῳ,
Καὶ τῷ μόνῳ βοοδότῳ.
Δι' αὐτοῦ ἔδραμα σὲ σένα,
Νὰ δώσῃς τὴν χάριν σὲ μένα.
Πᾶν ἀγαλλίασις τῆς ζωῆς με,
Τῆς χαρᾶς καὶ τῆς πνοῆς με.
Καὶ τῷ κόσμῳ σωτηρία,
Ἀμάρτωλῶν ἐλδοθεῖα.
Διὰ τὸ δέομαί σου,
Ὡς με βλέπεις ἐμωροδένους.
Μὲ καρδιὰν σωτῆτερι μείνω,
Καὶ ψυχὴν ταπεινῶ μείνω.
Μὲ δάκρυα παρακαλῶντας,
Καὶ τῷ ἄφρονι ζητῶντας.
Διὰ τὴν ἐλδοθεῖαν,
Ἐκ τῶν πηλοσμάτων ἐσωθῶ.
Τῆς Βασιλείας ἀξιοθῶ,
Καθὼς ὁ ἀθλίος ποθῶ.
Νὰ λάβω χάριτος ἀμαρτία,
Τὰ μυστήρια τὰ θεία,
Ὅπως δίδῃς τῷ ζωῶ με,
Καὶ εἶναι φύλαξ τῆς ψυχῆς με.
Καὶ νὰ μένης μετ' ἐμένα,
Καθὼς εἶπες βεβαιωμένα.
Διὰ τὴν εὐείσκωντάς με,
Χαίρεις τῷ χάρειν πλανῶ με,
Ὁ δολίος δολίως,
Καὶ οὐαί μοι τῷ ἀθλίῳ.
Καθαρῶν μετὴν ἀμαρτία,
Χαίρει μοι τῇ δολιχείᾳ.
Βγάζει με ἐκ τῆς δικαιοσύνης,
Λόγια μὲν τὰ θεϊκά.

Κείμενον.

Διὰ τῶν τόσοι προσήπτω,
ἢ θερμῶς ἀναβοῶσσι.

Ὡς τὸν Ἀσῶτον ἐδέξω, ἢ
τὸν Πόρνον προσελθῶσαν,
Οὕτω δέξαι με τὸν πόρνον,
ἢ τὸν Ἀσῶτον Οἰκτίρμον,
Εἰν ψυχῇ σωτηριμμέ-
νῃ. νῦν γὰρ προσερχόμε-
νός σοι,

Οἶδα, Σῶτερ, ὅτι ἄλλος,
ὡς ἐγὼ οὐκ ἔπταισέ σοι,
Οὐ δὲ ἔπραξε τὰς πρά-
ξεις, ἃς ἐγὼ κατειργασά-
μην.

Ἀλλὰ τῶτο πάλιν οἶδα,
ὡς ἐμέγεθος πταισμάτων,
Οὐχ ἁμαρτημάτων πλῆ-
θος ὑπερβαίνει τῷ Θεῷ μου,
Τὴν πολλὴν μακροθυ-
μίαν, ἢ φιλαντίαν ἄκραν.
Ἀλλ' ἐλαίῳ συμπαθείας
πρὸς θερμῶς μετανοοῦντας,

Εἰσηγήσεις. 111

Δι' αὐτῶς πέφτω ἑμπαροδῆς,
Σταῖς ἀγκάλας τῆς δικαίους.
Ταῖς γλυκαῖς ἢ σπλαγχνικαῖς,
Ταῖς ἀγαθαῖς ἢ πατρικαῖς.

Καὶ πολλὰ παρακαλῶσι,
Τὸν ἀνάξιον ἐμὲ σῶσαι.
Ὡς ἐδέχθης τὸν τελώνην,
Καὶ τὸν Ἀσῶτον ἢ πόρνον,

Οὕτω δέξαι με τὸν πόρνον,
Τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ μόνον.
Καὶ ὡς τῷ πιστῷ ληστῇ σου,
Οὕτω ἢ ἐμὲ θυμήσου.
Καὶ τῷ μακαρῷ οἰκτίρμονι,
Ὡς ἀγαθὸς ἢ ἐλεήμων.
Καὶ ὡς τῷ Δαβὶδ ἐκείνῳ,

Τὸν αἰσχυρὰν καὶ θρόνον.
Δέξαι ψυχῇ σωτηριμμένῳ,
Θλιβερῷ ταπεινωμένῳ.
Ὅτι ἐδίδες ἄλλος ἢ πηλασέ σοι,
Ὡς ἐγὼ καὶ αὐτόμνησέ σοι.

Οὐδὲ ἔκαμε ταῖς πράξεσι,
Ταῖς κακαῖς γνώμαις ἢ τάξεσι.
Πώποτε ἐκ τῶ αἰῶνος,
Ὡς ἐγὼ ἔσφαλα μόνος.

Ἀλλ' ἡξούρω τῶτο πάλιν,
Ἡ σπλαγχνία ἢ μεγάλη,
Ἀντικᾶ τῷ πηλασμάτι μου,
Τὰ πολλὰ μαρτήματά μου.
Ἡ αὐτὴ φιλανθρωπία,
Καὶ πολλὴ μακροθυμία,
Τῷ Θεῷ ἀγαθῶν,
Δίδειμας ἐλεημοσύνη.
Τὸς θερμῶς μετανοοῦντας,
Καὶ τὴν ἄφεσιν αἰτῶντας.

Καὶ καθαίρεις καὶ λαμ-
πρύνεις, καὶ φωτὸς παιεῖς
μετόχως,

Κοινωνὸς Θεότητός σε ἐρ-
γαζόμενος ἀφθόνως.

Καὶ τὸ ξένον καὶ Ἀγγέ-
λοις, καὶ ἀνὴν δαυνοίαις,

Ὁμιλεῖς αὐτοῖς πολλά-
κις, ὥσπερ φίλοις σε γνη-
σίοις.

Ταῦτα πολυμρόν ποιῆμε,
ταῦτα με πτεροῖ, Χεισέμε.

Καὶ θαρρῶν ᾧ σαῖς πλε-
σίσαις, πρὸς ἡμᾶς διεργε-
σίαις,

Χαίρωντε καὶ τρέμων ἅμα,
τοῦ πυρὸς μεταλαμβανῶ.

Χόρτος ὢν καὶ ξεινὸν θαῦμα,
δροσίζόμενος ἀπαύτως.

Ὡς περ ἐν ἡβάτος πάλαι,
ἢ ἀφλέκτως καιομένη,

Τοίνυν εὐχαρίσω γνώ-
μη, εὐχαρίσω δὲ καρδίᾳ,
Εὐχαρίσοις μέλεσίμου,
καὶ ψυχῆς καὶ σαρκός με,

Προσ-

Ἀληθινὰ τὰς καθαίρεις,
Τὰς λαμπρύνεις ἐξ φωτίζεις,
Καὶ τὰς καίεις κληρονόμους,
Ὅτι ἐφύλαξαν τὰς νόμους.

Κοινωνὸς θεότητός σου.
Δωρεὰν χηρσότητός σου.

Θαυμαζόν εἰς τοὺς Ἀγγέλους,
Ἄμα δὲ καὶ Ἀρχαγγέλους,
Πῶς μιλεῖς με τὰς αἰεὶς, (πρὸς.
Πολλὰς φορὰς με χίλις ἔφε-
ρς με φίλεσσεν ἡγαπημένους,
Δέλεσσεν ἐμπιστεμένους.

Αὐτὰ με καίνεν θαρρῶν,
Καὶ τὴν ἀφ᾽ εἰς ζητῶ.
Καὶ τὸν νῆμα ἀσυχώνεν,
Ὅς Χεισέμε ἐξ ὑψώνεν.
Καὶ θαρρῶν ταῖς σαῖς πλεσίαις,
Ταῖς πολλαῖς διεργεσίαις,

Μεταλαμβανῶ χαίρωντας,
Τὸ πῦρ ἐκείνο ζέμωντας.

Ὅς μέγα θαῦμα τὸ χορτάει,
Πῶς δὲν καίγομαι ὡς ἀλνιάει,
Ἀλλὰ μάλλον δροσίζομαι,
Ἀπὸ τοῦ πῦρ ἐξ φωτίζομαι.

Καθὼς ἡ βάτος καιομένη,
Ἐμνε ξεβλαστωμένη.
Οὕτως καὶ ἐμὲ δροσίζει,
Ἀγιάζει ἐξ φωτίζει.
Τὸν λοιπὸν εὐχαιεῖ ὥσε,
Καὶ δοξάζω ἐξ ὑμνώσε,
Με ὅλα τῆς σαρκὸς καὶ μέλη,
Τῆς ψυχῆς καὶ σαρκὸς θέλει.

Προσ-

Κείμενον.

Προσκυνῶ καὶ μεγαλυνῶ,
καὶ δοξάζω σε, Θεέ μου,

Ὡς δόλογημένον ὄντα,
νυνὼτε ἔεις τὰς αἰῶνας.

Εὐχὴ ἑτέρα, τῷ Χρυσόσομῳ.

Κείμενον.

Ο Θεός, ἄνδρες, ἄφες,
συγχώρησόν μοι τὰ
πλημμελήματά μου, ὅσα
σοι ἥμαρτον, εἴτε ἐν λόγῳ,
εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε καὶ διά-
νοϊαν, ἐκαστίως ἢ ἀκαστίως,
ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ,
πάντα μοι συγχώρησον, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλανθρώπος.
Καὶ τῇ πρεσβείᾳ τῆς πανα-
χράντης σε Μητρὸς, τῆς νοε-
ρῶν σου λειτουργῶν καὶ ἁ-
γίων Διωάμεων, καὶ πάντων
τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος
σοι δαρευσάντων, Ἀκα-
τακρίτως δόδοκῃσον δέξα-
σθαι με τὸ Ἅγιον καὶ ἄχραν-
τόν σου Σῶμα, ἔτι τὸ τίμιον
αἶ-

Εἰσηγήσις. 113

Προσκυνῶ καὶ μεγαλυνῶ,
Καὶ τὴν κεφαλάν μου κλίνω.
Καὶ δοξάζω σε Θεέ μου,
Κτίστα καὶ δημιουργέ μου.
Ὅτι ἐσὺ εἶσαι δόλογημένος,
Νυνὼ καὶ αἰεὶ δεδοξασμένος.
Καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων,
Ὅτι ἐσὺ ναὶ πρὶν περὶ μόνον,
Πάντοτε ναὶ προσκυνῆται,
Τὸ ὄνομά σου ναὶ ὑμνῆται.

Εἰσηγήσις.

Ο Θεός, ἄνδρες, συγχώ-
ρησαι τὰ πλημμε-
λήματά μου, ὅπως ἐσφαλα
εἰς ἐσένα, ἢ με λόγον, ἢ με
ἔργον, ἢ με τὴν νῦν, θελημα-
τικῶς ἢ στανικῶς, με γνώ-
σιν ἢ με ἀγνωσίαν, ὅλα
συγχωρησαίμεθα, ὥσπερ ὁ-
πως εἶσαι ἀγαθὸς καὶ φιλάν-
θρωπος. Καὶ διὰ τῆς παρα-
κάλεσιν τῆς παναχράντης σε
μητρὸς, τῆς νοερῶν σου λειτουρ-
γῶν, καὶ ἁγίων Διωάμεων,
καὶ ὅλων τῶν ἁγίων ὅπως σὲ ἐ-
δόξασαν ἀπὸ τῶν αἰώνων,
διχαρισήσου ναὶ δεκτῶ τὸ
Ἅγιον, καὶ ἄχραντόν σου
σῶμα, καὶ τὸ τίμιόν σου
αἶ-

αἷμα, εἰς ἱάσιν ψυχῆς τε
 ἑ σώματος, ἑ εἰς ὀξάλει-
 ψιν τῆς πονηρῶν με λογισ-
 μῶν. Ὅτι σὺ ἐσὶν ἡ Βασι-
 λεία, καὶ ἡ δυνάμις, καὶ ἡ δό-
 ξα, τῷ Πατρὶ, ἑ τῷ Υἱῷ,
 καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
 καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῆς
 αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα

Κείμενον.

Ὅτι εἰμι ἱκανός, Δέ-
 σποτα Κύριε,
 ἵνα εἰσέλθῃς ὑπὸ τὴν σέ-
 γλυν τὴν ψυχῆς μου.

Ἀλλ' ἐπειδὴ βάλει σὺ,
 ὡς Φιλάνθρωπος, οἰκῆν
 ἐν ἐμοί,

Θαυρῶν προσέρχομαι.

Κελεύεις, ἀναπετάσω τὰς
 πύλας, ἃς σὺ μόνος ἐδημι-
 ἔργησας, καὶ εἰσέρχῃ μετὰ
 φιλανθίας ὡς πέφυκας.

Εἰ-

αἷμα, διὰ τὴν δώσαν τὴν ὑγεί-
 αν τῆς ψυχῆς, ἑ τὰ κορμί-
 α, καὶ τὰ ἀφανίσαν τὰς πο-
 νηρὰς με λογισμὰς. Ὅτι
 ἐσὺ ἔχεις τὴν βασιλείαν, ἑ
 τὴν δυνάμιν, καὶ τὴν δόξαν τῷ
 Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ
 Πνεύματι. νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς
 αἰῶνας τῆς αἰῶνων. Ἀμήν.

τῷ αὐτοῦ.

Εξήγησις.

ΔΕΣΠΟΤΑ Εἰς ἐμὴν δέσποτα ἱκανός
 Οὐδὲ ἄξιός ἐστιν ἐλεεινός,
 Διὰ τὴν ἔλθῃς σὺ κορμί μου,
 εἰς τὴν σπητι τῆς ψυχῆς μου.

Ἀλλὰ ἐπειδὴ Χειρὶς μου,
 Θέλεις πολυέλεός μου,
 εἰς ἐμὴν τὴν κατοικήσῃς,
 Φιλάνθρωπε καὶ τὴν ποιήσῃς,
 Τόσῳ μεγάλῳ καλοσυνῶν,
 εἰς ἐμὴν καὶ σπλαγχνισμῶν.
 ἔρχομαι πρὸς σὲ θαυρῶντας,
 Τρέμωντας παρακαλῶντας.
 Πρὸς αὐτὸν ἑ δὲ ἀνοίξει,
 Ταῖς πόρταις διὰ τὴν σμίκρην.
 Ἡ χάρις σου τὴν κατοικήσῃς,
 εἰς ἐμὴν τὴν φωτίσῃς,
 Ὅπως ἐκ αὐτοῦ μοναχός σου,
 Καὶ ἐμωαίνεις ἀπαύτως σου.

Εὐ

Εἰσέρχῃ, καὶ φωτίζεις
τὸν ἐσκοτισμένον μου λο-
γισμὸν.

Πισεύω, ὡς τὸ ποιεῖς.

Οὐ γὰρ Πόρνῳ προσελ-
θῆσαν σοι μετὰ δακρύων
ἀπέφυγες, οὐδὲ Τελώνῳ
ἀπεβάλου μετανοήσαντα,

Οὐδὲ Ληστῶν ἐπιγρόντα ἢ
Βασιλείαν σε ἀπεδίωξας,

Οὐδὲ διώτῳ μετανοήσαν-
τα κατέλιπες ὁ ὢ.

Ἀλλὰ τὰς ὑπὸ τῆς μετα-
νοίας σοι προσαχθούσας
ἅπαντας,

Εἴ τι χορῶ ἢ φίλων
κατέταξας,

Εὐὸς πρὸς εἶσαι φυσικά,

Φιλανθρωπος καθολικά.

Εὐπαίνεος μέσα ἔφωτίζεις,

Ἀγιάζεις ἔλαμψίζεις,

Λογισμὸν τὸν σκοτισμένον,

Τὸν πολλὰ μεμολυσμένον.

Ἀλλὰ πιστῶν νὰ ποιήσης,

Καὶ ἐμὲ νὰ συγχωρήσης.

Ὡς καθὼς αὐτῷ τῷ πόρνῳ,

Δὲν ἔφυγες ἔκ τὸν τελώνῳ.

Δὲν ἐγύρισες τὸν ὑποσώπον σε,

Ἀλλὰ ἔδειξες τὸ ἔλεός σε.

Ἀλλὰ μὴ δὲ τὸν ληστὴν,

Δὲν ἄφησες ν' ὑπολεσθῇ.

Πρὸς τὸν ἔσωσες μιᾷ ῥοπῇ,

Λόγον μόνον νὰ εἰπῇ.

Ποῦ σὲ γνώρισεν ἔσώθῃ,

Καὶ δι' οὗ κατηξιώθῃ,

Εἰς τὴν Παραδείσιν κάλλῃ,

Καίλαβε χάριν μεγάλην.

Μάλιστα ὑποσώπῃς ὅλους,

Ἀπὸ τῶν ἐκλεκτῶν σε ὅλους.

Τὸν διώκτῳ γιὰ ν' ἀφίση,

Τὰ κακὰ νὰ μετανοήσῃ.

Ἐλαβε τῷ εἰλικρινῶς,

Τῷ πρὸς τὴν ἀληθινῶς.

Ἀρχισυνεὸς διώκεται,

Καὶ νὰ ἐνφυλακίσῃται.

Καὶ μοιχεύς λέγων ἢ πόρνος,

Καὶ φονεὺς καὶ τελώνης.

Ὅσοι καλῶς ὑπεραφῆκον,

Τὰ κακὰ ἀπαρνηθῆκον.

Ἐβαλέτε τὸν κύριόν μου,

Εἰς τὸν Παράδεισον Χειρῶν μου.

Ὁ μόνος ὑπάρχων εὐλο-
γημένος πάντοτε, νυν καὶ
αἰ, καὶ εἰς τὰς ἀπεράντους
αἰῶνας. Ἀμὴν.

Κείμενον.

ΚΥεε Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ
Θεός μου,
Ἄντες, ἄφες, ἰλάσθητι, καὶ
συγχώρησόν μοι τῶν ἁμαρ-
τωλῶν (καὶ ἀχρεῶν καὶ ἀνα-
ξίων δέλωσα τὰ πταίσμα-
τα, καὶ πλημμελήματα,
καὶ παραπτώματα μου,
Ὅσα σοι ἐκ νεότητός μου
μέχρι τῆς παρούσης ἡμέ-
ρας ἔώρας ἡμαρτον,

Εἴτε ἐν γνώσει καὶ ἀγνοί-
α, εἴτε ἐν λόγοις, ἢ ἐρ-
γοῖς, ἢ ἐν θυμῷ μου, ἢ
διανοήμασι καὶ ἐπιτηδύ-
μασι,

Εἰσηγήσεις.

Εἰς τὸν χρόνον τῆς φιλωνίας,
Τῶν ἐκλεκτῶν ἀγίων.
Εἰς τὴν χάριν τῆς σοφίας,
Τῆς ἀληθινῆς ἀγίας.
Ὁ ὁποῖος εἶσαι μόνος,
Ἀναρχος πρὸ τοῦ αἰῶνος,
Πάντοτε εὐλογημένος,
Νυν ἔα εἰς δεδουλωμένους.
Εἰς τὰς αἰώνας τῆς αἰῶνων,
Τὸν ἀληθινὸν καὶ μόνον.

Εὐχή τοῦ αὐτοῦ.

Εἰσηγήσεις.

ΚΥεε Ἰησοῦ Χριστοῦ,
Μεγαλοδυνάμει θεέ μου,
Ἄντες ἀφες συγχώρησέ με,
Ἰλάσθητι ἐλέησαί με.
Τῶν ἁμαρτωλῶν τῆς ἀχρείου,
Δέλωσα τὰ αἰσθήσεις,
Ὅλα τὰ πλημμελήματά μου,
Καὶ τὰ παραπτώματά μου.
Ἄμα δὲ καὶ πταίσματά μου,
Καὶ τὰ ἁμαρτήματά μου.
Ὅπως ἐσφαλὰ μικρόθεν,
Ἐκείνης τῆς παιδείας.
Ἐως τὴν σήμερον ἡμέραν,
Καὶ ἐώρας ὡς τὰν ἐσπέραν.
Καὶ τῆς νυκτός τῆς παθημάτων,
Τῶν ζόφου τοῦ ἐφλημάτων,
Τῶν βυθῶν τῆς ῥαθυμίας,
Καὶ παντὸς αἵματος αἰμιῶν.
Ἡ μὲν γνώσις ἐκ ἀγνοίας,
Μὲν ἔργα λόγια καὶ ἀγνοίαν,
Εἰς τὴν λογισμῶν,
Ἐπιτηδύματα καὶ μολυσμῶν.

Καὶ

μασι, Ἐ πάσαις με ταῖς
αἰδήσεσι.

Καὶ τῇ ὑπερβείᾳ τ' ἀπο-
ρώς κυνσάσης σε πανα-
χράντε, καὶ Αἰπαρθένου
Μαείας τ' Μηξόσσε,

Τῆς μόνης ἀκαταιχυντε
ἐλπίδος, καὶ πορσασίας, καὶ
σωπείας μου,

Καταξίωσόν με ἀκατα-
κρίτως μεταλαβεῖν τῶν ἀ-
χράντων, καὶ ἀθανάτων, καὶ
ζωοποιῶν, φρικτῶν Μυ-
σηίων σου,

Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, Ἐ
εἰς ζωὴν αἰώνιον, εἰς ἀ-
γιασμόν, καὶ φωτισμόν, καὶ
ρώμην, καὶ ἰασιν, καὶ ὑγίαν
φυχῆς τε Ἐ σώματος,

Καὶ εἰς ἑξάλειψιν καὶ
παντελῆ ἀφανισμόν τῶν πο-
νηρῶν με λογισμῶν,

Καὶ ἐνθυμήσεων, καὶ πορ-
σλήψεων,

Καὶ νυκτερινῶν φαντα-
σιῶν, τῶν σκοτεινῶν καὶ πο-

Καὶ με ὅλαις με ἀκόμῃ,
Ταῖς αἰδήσεσι Ἐ γνώμῃ.

Ἀλλὰ διὰ τὴν παρακάλεσιν,
Δόσαι με Χεῖς ἐ τὴν ἄφεσιν.
Τῆς παραχράντε Ἐ Μαείας,
Τῆς Μηξόσσε τῆς ἀγίας,
Πῶς ἐγέννησε χεῖς πορσάν,
Νά γνωεῖση, ἢ φθορί.
Αὐτὴν ἔχω πορσασίαν,
Εὐπίδαμε καὶ σωπείαν.

Καὶ ἀξίωσαί με νὰ λάβω, (βω.
Χεῖς κατέκεισε νὰ μεταλά-
τ' ἄχραύτε Ἐ ζωοποιάσε,
Τ' ἀδαίατα μυσηείας.

Διὰ νὰ λάβω ἁγιασμόν,
Ἀπὸ αὐτῆς καὶ φωτισμόν.
Εἰς ἰασιν Ἐ διωμίμμε,
Τῆς σώματος Ἐ τῆς φυχῆς με.

Διὰ νὰ ἑξάλειψῃς,
Καὶ νὰ διασκορπισῇς,
Ὅλαις ὅλως καὶ διόλως,
Ἡ, πονηρίας τῆς διαβόλης.
Οἱ ποτηροί με λογισμοί,
Οἱ ἀκάθαρτοι Ἐ μολυσμοί,
Καὶ θυμῆσες τῆς φαντασίας,
Ταῖς ἑλλάξε τῆς ἀγνωσίας,
Ὅπως τὴν νύκτα με θυμίζεν,
Οἱ δαίμονες Ἐ με σκοτίζεν.

118 Κείμενον
νηρῶν πινδύματων.

Ὅτι σῶς ἐσιν ἡ Βασιλεία,
καὶ ἡ δυνάμις, καὶ ἡ δόξα, καὶ
ἡ τιμὴ, καὶ ἡ προσκυνώσις
σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἀ-
γίῳ σε Πινδύματι. νυνὶ καὶ
αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Κείμενον.

Πρὸ τῶν θυρῶν τῆς Να-
σε παρέστηκα,
καὶ τῶν δεινῶν λογισμῶν
ἐκ ἀφίσταμαι.

Ἀλλὰ σὺ Χεῖρ ἐὶς ὁ Θεός,

Ὁ Τελώνιον δικαιοῦσας,

καὶ Χαναναίαν ἐλεήσας,

καὶ τῶν Ληστῶν Παραδείσας
πύλας ἀνοίξας,

Ἀνοίξόν μου τὰς ἀπλάγ-
χνας τῆς φιλανθρωπίας σε,

καὶ δέξαι με προσερχό-
μενον καὶ ἀπτόμερόν σε,

Ὡς τὸν Πόρνον καὶ τὸν

Αἰ-

Εἰλήνησις.

Μᾶλλον δὲ με ἀρεπνίζεν,
καὶ τὸν νῆμα τὸν συγχίζεν,
καθολικὰ ὡς ἀνάνεμοι,
τῆς κακῆς πράξεως οἱ πολέμοι.
Ὅτι ἐσὺ ἔχεις τὴν βασιλείαν,
δόξαν μεγαλοπρεπεῖαν,
προσκυνῶσιν σὺν τῷ Πατρί σου,
καὶ τῷ ἁγίῳ Πινδύματι σου.
καὶ εἰς τὰς ἀπειραπλήτους,
εἰς τὰς ἐρχομένους ἔτις.

Εἰλήνησις. (σε,

Εμπρὸς τῆς πόρταις τῆς να-
σε τέκομαι τῶν φοβερῶν σε,
καὶ τὰς κακὰς με λογισμὰς,
δὲν ἀφίνω μολυσμὰς.

Ἀλλὰ σὺ λέγω Χεῖρ ἐμὴ,

πολυέλεε Θεέ μου,

πᾶς ἐδικαίωσες τὸν τελώνιον,
καὶ συγχώρησες τὸν πόρνον,

τὸν Χαναναίαν ἐλυτρώθης,

Ὡς ἐὺ ἀπλάγχθους ἐλεημονήθης,

καὶ ταῖς πόρταις Παραδείσας,

Ἀνοίξεις γὰρ τὸν ληστὴν σε,

Ἀνοίξεις τῆς σῆς φιλίας,

σπλάγχχνα τῆς φιλαντίας,

καὶ δέξαι με πᾶς θεὸς ἐν σμίξω,

πᾶς ἐρχομαι πρὸς σὲ ἐν γκίξω

Ὡς αἰσὶν ἐγκίξω καὶ ἡ πόρνη,

πᾶς ἐκλίγῃς τὸν γόνυ.

καὶ

Κείμενον·

Αἰμορρῆν· ἡ μὲν γὰρ τοῦ
κραπέδου ἀφαιμένη, δι-
χερῶς τὴν ἴασιν ἔλαβον·
ἡ δὲ πᾶς σὺν ἀχραίνεσσι πό-
δας κρατήσασα, τὴν λύ-
σιν τῆς ἀμαρτημάτων ἐκο-
μίσατο·

Εἰ γὰρ δὲ ὁ ἐλεεινός, ὅλον
σε τὸ Σῶμα πολμῶν δέξα-
σθαι, μὴ καταφλεχθεῖν.

Ἀλλὰ δέξαιμε ὥστερ ἐ-
κείνας,

Καὶ φώτισόν μου τὰ τῆς
ψυχῆς αἰσθητήρια, κατα-
φλέγων μου τὰ τῆς ἀμαρ-
τίας ἐγκλήματα.

Πρεσβείαις τῆς ἀσπόρου
Τεκνότητος σε,

Καὶ τῆς ἐπερανίων Δυ-
νάμεων.

Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς πᾶς
αἰῶνας τῆς αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐξηγήσεις. 119

Καὶ με δάκρυα ἐμπροσάς,
Πιάνωντας τὰ πόδια σου,
Ἐλάβε τῆς ὀφλημάτων,
Λύσιν τῆς ἀμαρτημάτων·
Πάλιν τὴν αἰμορρῆσιν,
Ἡ ὁποῖα ἀφαιρέσθαι,
Ὅπως διὰ τὴν γκιάξην μόνον,
Εὐθύς ἔχασε τὸν πόνον·
Τῇ κραπέδου ἀφαιμένη,
Εὐρέθη· ἐλδοθερωμένη·
Ἐλάβε τὴν ἴασιν τῆς,
Ὅπως εἶχε τὸ κορμί της.

Εἰ γὰρ δὲ ὁ ἐλεεινός,
Τολμώντας δὲ ὁ ταπεινός,
Δέχομαι ὅλον σε τὸ σῶμα,
Ἀλλὰ φοβέμαι τὴν ἀκόμα·
Διὰ τὴν μὲν κατακαγῶν,
Ὁ ἀνάξιός ἐγώ.

Ἀλλὰ δέξου με ὥστεν αὐτίκας·
Ταῖς γυναῖκες λέγω κείνας.

Παρακαλῶ σε φώτισαί με,
Τῆς ψυχῆς ταῖς αἰσθητήριας,
Καίγωντας τὰ ἐγκλήματα τῆς,
Ὅλα τ' ἀμαρτημάτων.

Τῆς μητρὸς σου πρεσβεύσης,
Τῆς ἀχραίνε καὶ τεκνότητος,
Πᾶς ἐγέννησε χωρὶς ἀπορά,
Ὡς αἰγὴν ἔκαθαρά·
Καὶ πάντων τῆς ἐπερανίων,
Τῶν ἀγγέλων ἔαγιον.

Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς πάντας
αἰῶνας τοῦ κόσμου.

Εὐχή ἑτέρα τῷ Χρυσοστόμου.

Κείμενον.

Εἰρήνη.

ΠΙστεύω, Κύριε, καὶ ὁ-
μολογῶ,

Ὅτι σὺ εἶ ἀληθὺς ὁ Χρῆς,

Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος,

Ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον
ἁμαρτωλὸς σῶσαι.

Ὡς ἂν παρῶτος εἰμι ἐγώ.

Εἴ τι πιστεύω, ὅτι τοῦτο
αὐτό ἐστὶ τὸ ἄχραντον Σῶ-
μάς, καὶ τὸ αὐτό ἐστὶ τὸ
τίμιον Αἷμάς.

Δέομαι οὖν σου, ἐλέησόν
με, καὶ συγχώρησόν μοι

τῷ

ΠΙστεύω καὶ ὁμολογῶ,
Κύριέ μου ἐγώ,

Πῶς εἶς εἶσαι ἀληθινός,

Ὁ Χειρὸς ὁ παντοτεινός,

Ὁ υἱὸς Θεοῦ τοῦ ζῶντος,

Τῷ ἀληθινῷ ἐόντι,

Ὁ πᾶσι ἡλθεῖς γὰρ νὰ δώσῃς,

Εἰς τὸν κόσμον ἐν νὰ σώσῃς.

Ὅλας τὰς ἁμαρτωλὰς,

Τὰς ἀμέτρους καὶ πολλὰς.

Ὁ πᾶσι εἶμαι ἐγώ ὁ πρῶτος,

Ὁ πᾶσι ζῆσαι ἀσώτως,

Ὁ ταλαίπωρος καὶ μόνος,

Ὡς εἰδὲς ἐκ τοῦ αἰῶνος.

Ἐπταίσα πολὰ μεγάλως,

Ὡς ἐμὲ ἐκ ἑσπέρου ἄλλος.

Ἀλλὰ ἐσὺ εἶσαι ὁ Θεός μου,

Ἡ ἐλπίς ζωῆς καὶ φῶς μου,

Καὶ ἐσὺ μόνον λατρεύω,

Καὶ ἀληθινὰ πιστεύω.

Ὅτι πῶς ἐπὶ τοῦ εἶναι,

Βέβαια καὶ ἄλλο δὲν εἶναι,

Τὸ σῶμα τὸ ἄχραντόν σε,

Καὶ τὸ αἷμα τὸ τίμιόν σε,

Πόχυσες εἰς τὸν τσαυρόν σε,

Ἀπὸ τὸν ἄνομον λαόν σε,

Διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν,

Καὶ δικλύνει λόφτειαν.

Καὶ διὰ τοῦ Κυριέ μου,

Πολυέλεε Χειρὸς μου,

Ἡ μαρτον συγχώρησαί με,

Ἐλέησον συμπάθησαί με,

Ὅλα

Κείμενον.

τὰ παρὰ πτώματά μας;

Τὰ ἐκέσια καὶ τὰ ἀνέσια,

Τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ,

Τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ.

Καὶ ἀξιώσον με ἀκατα-
κρίτως μεταχειρῖν τὰ ἀχράν-
των σε Μυστηρίων,

Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ
ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἀπερχόμενος δὲ μεταλαβεῖν, λέγε καὶ εἰς αὐτὸν, τὸς
παρόντας σίχες τῷ Μεταφρασῇ.

Ἰδὲ βαδίζω πρὸς θείαν κοινωνίαν,

Πλασθεγὲ, μὴ φλέξης με τῇ μετουσίᾳ.

Πῦρ γὰρ ὑπάρχεις τοὺς ἀνάξις φλέγον.

Ἀλλ' οὐκ ἠάθαρτον ἐκ πάσης με κηλίδος.

Εἶτα λέγε.

Τοῦ Δείπνους τῷ μουσικῷ, σήμερον Ὑἱὸ Θεοῦ, κοι-
νωνόν με παράλαβε. οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σε
τὸ Μυστήριον ἔπω, καὶ φίλημά σοι δώσω καθάπερ ὁ Ἰ-
δὲας. ἀλλ' ὡς ὁ Ληστής ὁμολογᾷ σοι, Μνήστητί μου Κύ-
ριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε.

Εἶτα πάλιν τὸς σίχες τάτους.

Θεοργὸν Αἷμα φείξον, ἄνθρωπε, βλέπων.

Ἄνθραξ γάρ ἐσι τὸς ἀνάξις φλέγων.

Ἐξήγησις. 128

Ὅλα τὰ παρὰ πτώματά μας;

Τ' ἄμεξα καὶ σφάλματά μας;

Πόκαμα θεληματικῶς,

Ἀκόμη δὲ καὶ σαικῶς.

Ὅσα ἔκαμα μὲ λόγον,

Καὶ μὲ ἔργοις καὶ φλόγον;

Καὶ μὲ γνώσιν καὶ ἀγνοίαν,

Θύμῳ καὶ διανοίᾳ.

Ἀλλὰ Χεῖς ἀξιώσαί με,

Δέσποτα καὶ φωτισαί με,

Νὰ δεχθῶ ἀκατακρίτως,

Καὶ νὰ λάβω ἀναμαρτήτως;

Τ' ἄχραντὰ μυστήριά σε,

Τὰ φεικτὰ καὶ ἁγιάσει.

Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν μας,

Καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον μας.

Θεὸς τὸ Σῶμα, καὶ Θεοῦμε ἔβρεφει.

Θεοὶ τὸ Πνεῦμα, τὸν δὲ νῦν τρέφει ζήνως.

Εἶπα τὰ Τροπάρια.

Εἰδὼς πόντον με Χειρὲ, καὶ ἡλλοίωσας τῷ Θεῷ
σε ἔρωτι. ἀλλὰ κατὰφλεξον πυρὶ αὐτῷ τὰς ἀμαρ-
τίας με, ἵνα ἐμπλησθῇ τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς καταξίωσον.
ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν μεγαλιῶ ἀγαθὲ παρεστίας σου.

Εἴδομαι ὁ ἀνάξιος, εἰδὼς γὰρ πολμήσω συνεισελθεῖν εἰς
τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι ἐκ ἐστὶ τῷ γάμῳ,
καὶ δέσμιος ἐκβάλλομαι ὑπὸ τῷ Ἀγγέλων. καθάρισον
Κύριε τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς με, καὶ σῶσόν με ὡς Φιλάν-
θρωπος. Εἶπα τὴν εὐχὴν.

Δεῖξτε φιλανθρώπε, Κύριε Ἰησοῦ Χειρὲ ὁ Θεός
με, μὴ εἰς κέλημα μοι γένοιτο τὰ Ἅγια ταῦτα,
διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναί με, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν καὶ ἁγιασμόν
ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἀρραβῶνα τῆς μελλέουσας ζωῆς
καὶ Βασιλείας. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολληῖσθαι τῷ Θεῷ ἀγα-
θόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας με.

Καὶ πάλιν, Τοῦ Δείπνου σου τῷ μουσικῷ.

Εὖ πάνδε τύχης τῆς κα-
λῆς μετουσίης,

Τῶν ζωοποιῶν μουσικῶν
δωρημάτων,

Ἦ μνησον εὐθύς, εὐχαρί-
στησον μέγα,

Εὖ πάνδε τύχης τῆς καλῆς,
πόδου τῆς μετουσίης,
Καὶ ἀξιοθῆς τῆς ἱεραῆς,
τῆς Θεῆς κοινωνίας,

Τῶν ζωοποιῶν τῶν Χειρῶν, μουσι-
κῶν δωρημάτων,
Εἰς ἱάσιν καὶ διώαμιν, καὶ ἀ-
φροσιν σφαλμάτων,

Ἦ μνησον εὐχαρίστησον, εὐθύς ἀ-
πὸ καρδίας,

Καὶ

Λί-

Κείμενον

Καὶ τὰδε θερμῶς ἐκ ψυχῆς Θεῷ λέγε.

Δόξα σοι ὁ Θεός, Δόξα σοι ὁ Θεός, Δόξα σοι ὁ Θεός.

Εἶτα τὴν εὐχαριστήριον ταύτην Εὐχὴν.

Κείμενον.

Εὐχαριστῶ σοι, Κεῖ ὁ Θεός μου, ὅτι οὐκ ἀπώσωμε τὸν ἁμαρτωλόν,

Ἀλλὰ κοινωνόν με γενέσθαι τῷ ἁγιασμάτων σου κατηξίωσας.

Εὐχαριστῶ σοι, ὅτι με ἀνάξιον μεταλαβεῖν τῷ ἀχράντων σου καὶ ἐπερανίων δωρεῶν κατηξίωσας.

Ἀλλὰ, Δέσποτα φιλήσθωπε, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν ὑποστανώντε Ἐνάσας,

Καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τὰ φεικτὰ ταῦτα καὶ ζωοποιᾶς Μυστήρια,

Εἴπ'

Εὐξήγησις. 123

Λέγε θεῷ μετὰ θερμῆς, πάσης τῆς διανοίας.

Δόξα σοι λέγε δόξα σοι, δόξα σοι ὁ Θεός μου,

Καὶ πάλιν μετὰ δόξα σοι, ὁ μόνος Κύριός μου.

Εὐξήγησις.

Εὐχαριστῶ σε Κύριέ μου, Πᾶ δὲν μ' ἐδίωξες Θεέ μου, Τὸν πολλὰ ἁμαρτωλόν,

Πᾶ ἔλαβα τόσον καλόν.

Ποῦ μ' ἀξίωσες νὰ τηρεθῇσω,

Τὸν ἀνάξιον νὰ κοινωνήσω,

Τ' ἁγιάσας μυστήρια,

Τὰ θεῖα καὶ σωτήρια.

Πᾶ μὲ ἀφῆσες νὰ λάβω,

Τὰ σώματός νὰ μεταλάβω.

Τὰ ἄχραντα δωρίσματα,

Ἐπεράνια χαρίσματα.

Ὁ ἀχώρητος νὰ χωρηθῇς,

Ὁ ἀόρατος καὶ νὰ σαθῇς,

Μὲ ψυχὴν μέμολυσμένην,

Ἀμαρτωλὴν πολλὰ πηλομένην.

Δέσποτα φιλήνεις, (νῦν.

ἀκατάληπτε Θεέ μου,

Ποῦ δὲ ἐμᾶς ἐθανάτωθης,

Ἐκείως καὶ ἐνεκρώθης,

Καὶ τελήμερος ἀναστήθης,

Ὡς ἐσύ γὰρ ἐβελύθης.

Ἐχαρίσεμάς τὰ φεικτάς,

Ἐτέτα τὰ ζωοποιᾶς,

Τὰ μυστήρια τὰ θεῖα,

Τὴν ἁγίαν κοινωνίαν,

Η 4

Διὰ

Ἐπ' ἐνέργειά καὶ ἁγιασ-
μῶ τῆς ψυχῶν καὶ τῆς σώ-
ματων ἡμῶν.

Δὸς θρέψαι ταῦτα κα-
μοὶ εἰς ἰάσιν ψυχῆς τε καὶ
σώματος,

Εἰς ὑποξοπλὴ παντὸς
ἐναντίς,

Εἰς φωτισμὸν τῶ ὀφθαλ-
μῶν τῆς καρδίας μου,

Εἰς εἰρηνικὴν τῆ ψυχικῶν
μου δυνάμεων,

Εἰς πίσιν ἀκαταίχλι-
τον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκει-
τον, εἰς πλησμονὴν σο-
φίας,

Εἰς περipoίησιν τῆς ἐν-
πολῶν σε,

Εἰς προδότην τῆς θείας
σε χάριτος, καὶ τῆς Βα-
σιλείας οἰκείωσιν.

Ἐξήγησις.

Διὰ χαρὰν ἁγιασμάτων,
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων.

Ἀφῆσαι νὰ μὲ γενῶσιν,
Διῶχαις νὰ μὲ βοηθῶσιν.
Εἰς ἐμένα ἰαθεῖα,
Ἀνέσις παρηγοῖα.

Μάλιστα ἐλδοθεῖα
Ψυχῆς ἐς σώματος υγεία.
Νὰ διώξῃσι καθεκακόν,
Ἀπὸ ἐμέ σατανικόν.

Τὰ ὄμματα νὰ μὲ φωτίσῃ,
Τῆς ψυχῆς νὰ μὲ ὀδηγήσῃ.
Νὰ μὲ ῥιψέδῃσι τὴν καρδίαν,
Νὰ δώσῃσι εἰς κτὴν διανοίαν,

Καθαρὴν πίσιν ἁγίαν,
Καὶ ἀγάπην καὶ σοφίαν,
Καὶ μετάνοιαν γνησίαν,
Μετ' ὅλην μου τὴν προθυμίαν.

Νὰ καίω ταῖς ἐντολαῖς σε,
Ὅλαις ταῖς παραγγελιαῖς σε.

Ν' αὐξάνω εἰς τὰ θεϊκά σε,
Ἔργα ἐς θελήματί σε,
Τῆς σῆς χάριτος τῆς θείας,
Εἰς κατοίκησιν τῆς βασιλείας.
Καὶ εἰς φύλαξιν τῆς ψυχῆς μου,
Εἰς πᾶς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου,
Αὐτῶν τὰ μυστήριά σε,
Τὰ φεικτὰ ἐξ ἁγιάς σε,
Πετ' ὅλ' ἡμετέρας ἐξ ἀποκείας σε,
Δι' ἅκραν ἀγαθότητά σε.

Κ' εἰδες πόσω καλοσιῶνι,
 Σπλάγχνος ἐ' ἐλεημοσιῶνι,
 Ο' πῃ ἦλθεν εἰς ἐμένα,
 Ὡ' Χεῖς ἐμου ὀποσένα,
 Τί αἰταμοιβὴ νὰ δώσω,
 Εἰς πόσον χεῖος νὰ πληρώσω,
 Δι' αὐτῶς σέκω ἐ' θαυμάζω,
 Δειλιῶ κι' ὅλος τρομάζω.
 Εξίσταμαι ἐ' ὀπορῶ,
 Στῆτο τὸ πράγμα πῃ θωρῶ.
 Νὰ καταδεχθῆς εἰς ἓνα,
 Ἀμαρτωλὸν ὥσαυ' ἐμένα,
 Νὰ ἐμπῆς εἰς τὸ κορμί μου,
 Νὰ σμιχθῆς με' τ' ψυχλή μου.
 Πῃ σ' ἔφταισα πόσαις φοραῖς,
 Ὅλοσέ πράξεις πονηραῖς.
 Ἐπάτησα τὸν ὀεισμόν σου,
 Ὡ' ὥσπερ θανάσιμος ἐχθρός σου.
 Τῷ σατανᾷ ἠπιδυμίαις,
 Τῶν παθῶν καὶ ἀτιμίας.
 Ἀλλὰ ἐπειδὴ Θεέ μου,
 Πολυέλεε Χεῖς μου,
 Ἐσυγκατέβης Κύεέ μου,
 Ἰησὺ γλυκύτατέ μου,
 Στόσω πατρίωνσιν μεγάλῳ,
 Εἰς ἐμέναν ἀδείξης πάλιν,
 Εὐχαιεῖω ἐ' προσκυνῶσε,
 Καὶ δοξάζω ἐ' ὑμνῶσε.
 Πῃ ἄκυσσα τὰ λόγιά σου,
 Τὰ γλυκιά παμπόθητά σου.
 Ἀληθινὰ αὐ' εἶχα πόσαις,
 Ὅσα ἄστρα λέγω γλώσσας,
 Πάλιν δὲν ἤμουν ἱκανός,
 Οὐτ' ἄξιός ὁ ἐλεεινός,
 Νὰ δωηθῶ ναύχαρισήσω,
 Πρεπόμενα κι' νὰ ὑμνήσω.
 Εἰς

Ἰ'να ἐν τῷ ἁγιασμῷ σου
δι' αὐτῶν φυλαττόμενος,
τῆς σῆς χάριτος μνημονόω
ἡμῶν.

Καὶ μηκέτι ἐμαυτῷ ζῶ,
ἀλλὰ σοὶ τῷ ἡμετέρῳ Δε-
σπότῃ, καὶ Δεργέτῃ.

Καὶ ἔγωγε τῷ τῇδε βίῃ ἀπά-
ρας ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰω-
νίῃ, εἰς τὴν αἰδίον καταν-
τήσω ἀνάπαυσιν.

Εἴνθα ὁ τῷ ἑορταζόντων
ἦχος ὁ ἀκατάπαυστος, ἢ
ἀπέραντος ἡδονή,

Τῶν

Εἰρήνη

Εἰς τὸσον μέγα θαυμαστὸν,
Χάρισμα ἔξ ἑαυτοῦ,
Ὅχι δὲ ἀπὸ ἀλλοῦ,
Τὸ δῶρον τῷ τὸ μέγα.
Παρ' ὅτι τὴν δὴ ἀπὸ ἀλλοῦ,
Χεῖρ τῆς βασιλείας σου.
Δι' αὐτῶν σε παρακαλῶ,
Ὅπως σ' αἰτία τῆς καλῶν.
Στὸν φόβον σου σέβωμαι,
Τὸν ἀμαρτωλὸν καὶ ἀξίωσαι με,
Νὰ εἶμαι σὺν ἁγιασμόν σου,
Στὸ δέλημα τὸ ἐδικόν σου.
Τὴν χάριν ταύτην νὰ θυμῶμαι,
Πάντοτε νὰ σ' ἀνταβῶμαι.
Καὶ νὰ μὴ ζῶ εἰς ἐμένα,
Ἀλλὰ μάλλον εἰς ἐσένα,
Ὅπως εἶσαι ὁ Δεσπότης,
Ὁ λονὸν ὁ ζωοδότης,
Καὶ σωτὴρ ἔξ ὁ Δεργέτης,
Καὶ δοτὴρ ἔξ ὁ παντογέτης.
Κ' ἐτὶ περὶ πάντας νὰ εἰπῶ,
Εὐτύχῃ τὴν ζωὴν λοιπὴν,
Εὐλπίζω τὴν παντοτινὴν,
Νὰ λάβω τὴν ἀληθινὴν.
Εἰς αὐτὴν κατανταίνωντας,
Ἀνάπαυσιν ἔξ ὁ μένωντας,
Εἰς τὰς αἰῶνας τῆς αἰώνων,
Με ὑγίαν χωρεῖς πόνον.
Εἴνθα τῷ ἑορταζόντων,
Ψαλμῶδία δὲ τῆς ὄντων.
Καὶ φωτὶ τῷ ἀκροτάτῳ,
Δροσερῷ ἔξ ὁ γλυκυτάτῳ.
Ὅπως οἱ ἀδικησάτωι,
Λαμψαροὶ ἔξ ὁ θαυμάσιοι.
Καὶ εἰς τὴν ἀμέζον χαρὰν,
Τὴν ἀφθόρον καὶ καθάραν.

Εἰρή-

Κείμενον.

Τῶν καθ' ὁράωντων τῷ σοῦ
προσώπῳ τὸ κάλλος τὸ ἄρ-
ρήτον.

Σὺ γὰρ εἶ τὸ ὄντως ἐφετὸν,
καὶ ἡ ἀνέκφραστος εὐφροσύνη
τῆς ἀγαπῶντων σε, Χειρὲς
ὁ Θεὸς ἡμῶν,

Καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα Κτί-
σις εἰς τὰς αἰῶνας. Ἀμὲν.

Τῷ Μεγάλῳ Βασιλεῖ.

Κείμενον.

Δ Εἴποτα Χειρὲς ὁ
Θεός.

Βασιλεῦ τῆς αἰῶνων, καὶ
δημιουργὲς τῆς ἀπάντων.

Εὐχαριστῶσοι ἐπὶ πᾶσιν
οἷς παρέχῃ μοι ἀγαθοῖς,
Καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῇ
ἀχαρᾷ

Εἰλήνησις. 127

Εἰκελὼν τῆς ἀγιώσεως,
Πῶς βλέπεσι τὸ πρόσωπόν σου.
Τῷ ὁποίῳ τὴν ὁμορφάδα,
Γλυκύτητα ἐν νοσημαδᾷ,
Δὲν ἡμπορεῖ τινὰς νὰ φθάσῃ,
Νῆς ἀνδρώσεως νὰ λογιᾷσῃ.
Νὰ τὴν διηγηθῇ ὡς πρέπει,
Τὰ τόσα κάλλη ὅπως βλέπει,
Εἰκελὼν τὴν ὁρατότητα,
Χειρὲς ἐν λαμφοτότητα.
Ὅτι εἶσαι ἀληθινός,
Αἰώνιος πάντοτις,
Ὅ πολλὰ ἡγαπημένος,
Εὐδοξὸς ἐν τιμημένος.
Κ' ἔχουσιν χαρὰν μεγάλαν,
Ὅσοι ἀγαπῶσι πάλιν,
Οἱ ποθόντες σε Χειρὲς,
Ἀνεξίκακε Θεέ μου.
Καὶ σὲ ὑμνεῖ ὅλη ἡ κτίσις,
Εἰς τὰς αἰῶνας πᾶσα φύσις.

Εἰλήνησις.

Δ Εἴποτα Ἰησοῦ Χειρὲς,
Καὶ μακρόθυμε Θεέ μου.

Ὁ βασιλεὺς ὁ τῆς αἰῶνων,
Καὶ ὁ ποιητὴς τῆς χροῶνων.
Ὁ λονῶν τῆς κτισμάτων,
Τῶν ὁρατῶν ἐν ἀόρατων.
Εὐχαριστῶ σε ὅλα πολλὰ,
Εἰς ὅλα λέγω τὰ καλά.

Πῶς μέδωκες εἰς τὴν ἀρίαν,
Τὴν μετέληψιν τὴν θεῖαν.
Τῶν

ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν σου
Μυστηρίων.

Δεόμαι ἐν σοι, ἀγαθὲ καὶ
φιλανθρωπε.

Φύλαξόν με ὑπὸ τῆς σκέ-
πῃ σου, καὶ ἐν τῇ τῆς πτε-
ρύγων σου σκιᾷ.

Καὶ δάρησαί μοι ἐν κα-
ταρτῇ σπειρότι, μέχρις
ἐσχάτης με ἀναπνοῆς,

Ἐπαξίως μετέχειν τῆς ἀ-
γιασμάτων σου,

Εἰς ἀφ᾽ εἰς ἀμαρτιῶν,

Καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Ἄρτος τῆς ζωῆς,

Ἡ πηγὴ τῆς ἀγιασμῆς,

Ὁ δότηρ τῆς ἀγαθῶν.

Καὶ σοὶ τῷ δόξαν ἀναπέμ-
πομεν,

Συὺ τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁ-
γίῳ Πνεύματι,

Νυν

Τῶν ζωοπαρόχων μυστηρίων.

Τῶν ἀχράντων καὶ θείων.

Σὺ ὁμολογῶ μεγάλας,

Ταῖς πολλαῖς χάρες καὶ ἄλλαις,

Εὐεργεσίαις εἰς ἐμένα,

Ὅπως ἔλαβ' ἀπὸ σένα.

Τὸ λοιπὸν παρακαλῶ σε,

Τὸν ἀνάξιόν με σῶσαι,

Ὡς ἀγαθὸς καὶ ἐλεήμων,

Πολυβλαπταχρῆνος οἰκτίρμων.

Ἀπὸ κάτω φύλαξάί με,

Εἰς τὴν σκιάν σου σκέπασαί με,

Τῶν πτερυγῶν σου Χεῖρές με,

Πεισκέπασιν Θεῖς με.

Χάρισται εἰς τὴν ζωήν μου,

Καθαρὴν συνειδήσίν μου.

Ἔως εἰς τὴν ὑπερίκειν,

Τῆς σώματος ἀναπνοῆς,

Ἀξίως να μεταλαμβάνω,

Τὰ μυστήρια να πιαίω.

Εἰς συγχώρησιν σφαλμάτων,

Λύσιν τῆς ἀμαρτημάτων,

Καὶ εἰς ζωὴν παντοτινὴν,

Ἀθάνατον ἀληθινὴν.

Σὺ δ' ἄρτος τῆς ζωῆς μας,

Καὶ ὁ φύλαξ τῆς ψυχῆς μας.

Καὶ βρύσις τῆς ἀγιασμῆς,

Τῆς ἀκατέστης γλυκασμῆς.

Ὅχιαις ἡς δὲ τῆς καλῶν,

Τῶν δωρεῶν σου τῆς πολλῶν.

Καὶ εἰς ἐσένα φέρομεν,

Τὴν δόξαν καὶ ἀναπέμπομεν.

Ἀνταμῶς με τὸν Πατέρα,

Καὶ τὸ Πνεῦμα καθ' ἡμέραν.

Νυν

Κείμενον.

Νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰώ-
νας τοῦ αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ Μεταφραστοῦ, διὰ σίχων.

Κείμενον.

Ὁ δὲς ἱερόν μοι σάρ-
κα σώην ἐκείνην,

Ὁ πῦρ ὑπάρχων, καὶ φλέ-
γων ἀναξίως,

Μὴ δὴ καταφλέξης με,
μηδὲ Πλαστουργέ μου.

Μᾶλλον δὲ ἐλθε πρὸς με-
λὼν μου σωθέσεις,

Εἰς πάντα ἄρμους, εἰς
νεφρὲς, εἰς καρδίαν.

Φλέξον δ' ἡκανόθις τοῦ
ὅλων μου πταισμάτων.

Ψυχὴν κάθαρον, ἀγία-
σον πάς φρένας.

Τὰς ἰνίας στήθεξον ὅσες
ἄμα.

Αἰδήσεων φώτισον ἀ-
πλὴν πονηρίαν.

Ὅλον με πᾶσι σὺ συγκα-
θήλωσον φόβῳ.

Αἰ

Εὐχῆσι. 129

Νῦν καὶ αἰεὶ νὰ διαμένῃ,
Πάντοτε προσκυνημένη,
Εἰς τὰς αἰώνας τοῦ αἰώνων,
Καὶ εἰς τὸν ἐρχομένον χρόνον.

Εὐχῆσι.

Εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεόν μου,
ὅτι ποιῇ παντὸς τοῦ κόσμου.
Ὅτι ἐμὲ δὲ ἐλεησάν με,

Εὐχαριστοῦμεν τῆς σαρκὸς σου,
Εἰς ἱερόν μου ἐν βρώσιν,
Καὶ τὸ αἷμά σου εἰς πόσιν.
Καὶ εἶσαι πῦρ ὅλος καὶ καίγεις,
Καὶ τὰς ἀναξίως φλέγεις.

Μὴ με καύσῃς πλαστουργέ μου,
Εὐσπλαγχνε δεσποτὲ μου.

Μάλιστα καὶ τὸν κόσμον,
Εἰς τὰ μέλη τῆς σαρκὸς μου,

Εἴπω καὶ εἰς τὰς ἀρμύς μου,
Εἰς τὴν καρδίαν καὶ νεφρὲς μου.

Ἀγιάσαι καὶ τὴν ψυχὴν μου,
Καὶ τὸν νῆρ καὶ τὴν ζωὴν μου.
Νεῦρά μου καθαρίσω αἵματι,
Κόκκαλα δυνάμω αἵματι.

Καὶ πάς πέντε μου αἰδήσεις,
Τὸ νοῦν μου ἐνδυμήσεις,
Φώτισαι σκερνωσάμεναι,
Στὸν σὸν φόβον καθάρω αἵματι.

Πάν-

Αἰ σκέπε φρέριτε, καὶ
φύλαττέμε,

Ἐκ παντὸς ἔργου, καὶ λόγου
ψυχοφθόρου.

Ἄγνιζε καὶ κάθαρε, καὶ
ρύθμιζέμε.

Κάλλυνε σωέτιζε, καὶ
φώτιζέμε.

Δείξον με σὸν σκλῶμα
πνύματος μόνη,

Καὶ μηκέτι σκλῶμα τῆς
ἀμαρτίας.

Ἰὺ ὡς σὸν οἶκον εἰσόδω
κοινωνίας,

Ὡς πῦρ με φλόγη, πᾶς
κακῆργος, πᾶν πάθος.

Πρέσβεις φέρωσοι, πάν-
τας ἡγιασμένους,

Τὰς ταξιαρχίας τε τῆς Ἀ-
σωμάτων,

Τὸν Πρόδρομόν σου, τῆς
σοφῆς Ἀποστόλης,

Πάντα σκέπε κοίταζέμε,
Ἀπὸ κακὸν καὶ φύλαττέμε,

Ἀπὸ πᾶσαν κακὴν βλάβην,
Τὴν ψυχὴν μὴ λαβῇ.

Ἔργου λόγου ψυχοφθόρου,
Τῶν σαπῶν σκοτεινοφόρου.

Ἀλλ' ἄγνὸν καὶ καθαρὸν,
Τῆς ζωῆς με τὸν καιρὸν.

Εὐμορφον εἰς τὴν ψυχὴν μὴ,
Γνωσκόν εἰς τὸ κορμὸν μὴ.

Πάντοτε καὶ φώτιζέμε,
Σ' ἔργα καλὰ ὁδηγίζέμε.

Πρὸς τὴν δικλείδα κατοικίαν,
Τῶν πνύματός σου τὴν ἀγίαν.

Καὶ οὐχὶ τῆς ἀμαρτίας,
Τῆς κακῆς με συνηθείας.

Καὶ ἅς φλόγη καθε πάθος,
Ἀπὸ ἐμένανε καὶ λάθος.

Πᾶς εἶμαι σωτήρι ἐδικοί σου,
Πλάσμα, ἔργον τῆς χειρῶν σου.

Διὰ τὸ γένω' εἶνα τῶν ἁγίων,
Μὲ τῶν λόγων σου αἰνῶμα.

Καὶ σὺ φέρων τῶν ἁγίων,
Μεσίταις ὅλης καὶ ὁσίας.

Καὶ τῶν πρώτων τῶν ἀγγέλων,
Τῶν ἀρχαγγέλων.

Πρόδρομόν τὸν σελασφόρον,
Κήρυκα καὶ θεηγόρον.

Τῶν σοφῶν σου ἀποστόλων,
Μαρτύρων ἀποφθίτων ὅλων.

Κείμενον.

Πρὸς τοῖς δε σὺν ἄχραν-
τον ἀγνὺν Μητέρα.

Ὡν τὰς λιτάς, εὐσπλαγ-
χνε, δέξαι, Χειρέμα,
Καὶ φωτὸς παῖδα τὸν σὸν
ἐργασαι λάτριν.

Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἁγία-
σμός κὴ μόνος,

Ἡμῶν, ἀγαθὲ, τῆς ψυ-
χῶν καὶ λαμπαρότης.

Καὶ σοὶ πρεπόντως, ὡς
Θεῷ, καὶ Δεσπότῃ,

Δόξαν ἅπαντες πέμπο-
μεν κατ' ἡμέραν.

Εὐχὴ ἑτέρα.

Κείμενον.

ΤΟ' Σῶμά σου τὸ Ἁ-
γιον, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Γένοιτό μοι εἰς ζωὴν αἰώ-
νιον,

Καὶ

Εὐξήγησις. 131

Πλέον δὲ περὶ τῆς πάντων,
Δέσποτάμας τῆς ἀπάντων,
Τὰς παρθεσίας τῆς μητρόσεσ,
Καὶ πασῶν τῆς ἐκλεκτῶν σε,
Τὴν ἀγνὺν κόρην παρθένον,
Ὁρος τὸ ἐμψυχωμένον.
Ταῖς λιταῖς δέξαι Χειρέμα,
Ταῖς δυχαῖς δὲ Κύριέμα.

Ὅτι ἐσὺ ἁγιασμός,
Εἶσαι ἔμονος φωτισμός,

Τῶν ψυχῶν μας κὴ λαμπαρότης,
Ἀγαθὸς ἔς φωτοδότης.

Καὶ διὰ τῆτο καθεκάστω,
Ὡς Θεὸν κεκτὼ ἔς πλάστω,

Δοξάζομεν σε κατ' ἡμέραν,
Ὅλοιμας ὡς τὴν ἐσπέραν.
Σὺν τῇ νυκτὶ κὴ προσκυνηθῆναι,
μὲ ὕμνεσ σε δόξολογῆναι,
Δίκαια μὲ κατὰ ἑξόπον,
Ὅλον τὸ γένος τῆς ἀνθρώπων.

Εὐξήγησις.

ΤΟ' σῶμά σου τὸ ἅγιον,
Χειρέμα τὸ ἐράνιον,

Ἀμποτεσ κὴ νὰ μὲ γένη,
Δυνάμεις ἔς νὰ μ' ἐφραίνῃ,
Εἰς ζωὴν τὴν αἰωνίαν,
Τὴν καθαρὰν κὴ τὴν ἀγίαν.

Καὶ

132 Κείμενον.

Καὶ τὸ Αἷμά σου τὸ τί-
μιον,

Εἰς ἄρεσιν ἀμαρτιῶν.

Γένοιτο δέ μοι ἡ Εὐχαρι-
στία αὕτη εἰς χαρὰν, ὑ-
γείαν, καὶ εὐφροσύνην.

Καὶ ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δού-
τέρᾳ ἐλευσείᾳ, ἀξιώσόν με
τὸν ἀμαρτωλὸν σῆναι ἐκ δε-
ξιῶν τῆς σῆς Δόξης,

Πρεσβείαις τῇ παναχράν-
τιστῃ Μητρὶ, καὶ πάντων
τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.

Εὐχή ἑτέρα, εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Κείμενον.

Παναγία Δέσποινα
Θεοτόκε,

Τὸ φῶς τῆς ἐσκοτισμέ-
νης μου ψυχῆς,

Ἡ ἐλπίς, ἡ σκέπη, ἡ
καταφυγή,

Ἡ παραμυθία, τὸ ἀγαλ-
λιάμας,

Εὐ-

Εὐξήγησις

Καὶ τὸ τίμιόν σου αἷμα,
πᾶν χαίρειμας τὸ Πνεῦμα,

Εἰς συγχώρησιν πηλοσμάτων,
Ἀφ᾽ ἑσιν ἀμαρτημάτων.

Αὕτη ἡ εὐχαριστία,

Ἀς γὰρ χαρὰ καὶ ὑγεία,

Διώκεται ἐν εὐφροσύνῃ,

Εἰς ἀγάπην καὶ εἰρήνην.

Πάλιν δὲ σὸν ἐρχομόν σε,

Κάμεμε συγκαινωνό σε.

Βάλλεμε σὺν δεξιάν σε,

Κι ὅχι σὺν ἀεισεράν σε.

Διὰ τὰ παρακάλεια τῇ μητρὶ σέ,

Καὶ ὁλενῶν τῇ ἁγιῶν σε,

Τῶν καλῶς βαρετησάντων,

Καθάρως λειτεργησάντων.

Εὐξήγησις.

Παναγία Δέσποινα με,
Καὶ κυρὰ Βασίλισσά με,

Ὁμολογῶ σε Θεοτόκον,

Καὶ Παρθένον μετὰ τόκον.

Ἀληθῶς Θεὸς Μητέρα,

Οὐρανῷ τε πλατυτέρα.

Τῶν Ἀγγέλων δόξοτέραν,

Πάνσης γῆς τιμιωτέραν.

Σὺ τὸ φῶς τῆς σκοτεινῆς με,

Τῆς ἀδελφῆς δὲ ψυχῆς με.

Ἡ ἐλπίς με ἐν τῇ γῇ,

Σκέπη καὶ καταφυγή.

Μᾶλλον δὲ παραγοιᾶ με,

Καὶ τὸ ἀγαλλιάμας.

Εὐ-

Εὐχαρισῶ σοι, ὅτι ἡξίω-
σάς με τὸν ἀνάξιον, ποινω-
νὸν γενέσθαι τοῦ ἀχραίντου
Σώματος, καὶ τῆ τιμῆς Αἵ-
ματος τῆ Υἱοῦ σου.

Ἀλλ' ἡ τεκοῦσα τὸ ἀλη-
θινὸν φῶς,

Φώτισόν με τὰς νοητὰς ὁφ-
θαλμὰς τῆς καρδίας.

Ἡ τὴν πηγὴν τῆς ἀθανα-
σίας κηρύσασα,

Ζωοποίησόν με τὸν τεθα-
νατωμένον τῇ ἁμαρτίᾳ· ἡ
τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ φιλεῦ-
σπλαγχνος Μήτηρ, ἐλέη-
σόν με, καὶ δὸς κατάνυξιν καὶ
σωτηρίαν ἐν τῇ καρδίᾳ μου,
ὅπως πατήνωσιν ἐν τοῖς ὁρ-
νοῦμασί μου, ὅπως ἀνάκλησιν
ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τῆς
λογισμῶν μου.

Καὶ

Ἐσθ' εἶσαι ἡ χαρά μου,

Ἐπαυὸς καὶ καύχημά μου.

Καὶ πολλὰ εὐχαρισῶ σε,

Κλίνω γόνυ προσκυῶ σε.

Πεμ' ἀξιώσεις νὰ λάβω,

Τὸν ἀνάξιον νὰ μεταλάβω.

Τὸ ἀχραντὸν σῶμα τῆς υἱοῦ σου,

Νὰ ποιωνήσω τῇ Χειρὶ σου.

Αἵματος ἀπὸς τιμῆς,

Τῆς ἀληθείας καὶ Θεός.

Σὺ ἡ τὸ φῶς ἡμνήσασα,

Καὶ ἀρρήτως κηρύσασα.

Εκεῖνο τὸ ἀληθινόν,

Αἰώνιον παντοτεινόν.

Σὺ τῆς Ἀγγέλων γλυκασμός,

Καὶ τῆς αἰῶν φωτισμός.

Φώτισαί μου τῆς καρδίας,

Ὄμματα καὶ ὁρατοῦ.

Πε ἐγέννησες τὴν βρύσιν,

Τὴν ἀκένωτον πηγὴν φύσιν.

Λέγω τῆς ἀθανασίας,

Τῆς ἀληθείας ἀγίας.

Ὡς Μητέρα φιλοκτίρων,

Τῆς Θεοῦ καὶ ἐλεήμων,

Μάλιστα καὶ ἐλεῶσα,

Ὡς τὸν ποιητὴν τεκέσας.

Δόξοι μοι σιωπῶν καρδίας,

Κατάνυξιν τῆς μετανοίας.

Καὶ πατήνωσιν τῆς νῆς μου,

Ἀγαθὴν τῆς λογισμῶν μου.

Τὸν πεσόντα ἀνάσπασαί με,

Σκλάβον καὶ ἐλπίσθαι με,

Ἀπὸ ἀκαθάρτων λογισμῶν,

Τῆς σαρκὸς καὶ μολυσμῶν.

Ἄ

Ἀξίω-

Καὶ ἀξίωσόν με, μέχει
τελευταίας με ἀναπνοῆς,
ἀπατακρίτως ὑποδέξα-
σαι τῇ ἀχραντῶν Μυστηρί-
ων τὸν ἀγιασμόν, εἰς ἱάσιν
ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Καὶ παράχρημοι δάκρυα
μετανοίας καὶ ὁμομολογή-
σεως,

Εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν
σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
ζωῆς μου.

Ὅτι εὐλογημένη, καὶ δε-
δοξασμένη ὑπάρχεις εἰς
τὰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἀξίωσάμε σὺν ζωάμε,
Νὰ δέχωμαι εἰς τὸ κερμίμε,
Καθαρῶς τῇ μυστηρίων,
Τῶν ἀχραντῶν ἐκ τῆς θείων,
Ἀγιασμόν εἰς τὴν ψυχάμε,
Καὶ ὑγείαν σὺν ζωάμε.

Δόξας δάκρυα μετανοίας,
Ὁμομολογήσεως αγίας,

Νὰ σὲ ὑμνῶ νὰ σὲ δοξάζω,
Καὶ νὰ σὲ ἐγκωμιάζω,
Εἰς ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μου,
Ἔως τέλος τῆς πονηρίας.
Ὅτι ἐσὺ εἶσαι εὐλογημένη,
Εἰς τὰς αἰῶνας δεδοξασμένη.
Καὶ διὰ τὸ ἐνέμοι,
Γενεῖ μεσσητεία θερμῇ.



Κ Α Ν Ω Ν

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΥΠΕΡΑΓΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ,

Ψαλλόμενος ἐν πάσῃ θλίψει καὶ ψυχῆς περιστάσει.
 Ποῖημα Θεοσηεῖκτε Μοναχῶ.

Ω, δὴ, ἅ. ἦχος, πλ. δ'. ὁ Εἰρμός.

Υ Γραν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν,
 μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλῆτις ἀνέβόα. τῷ
 λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν. Τροπάριον.

Π Οἷς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ κα-
 ταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν. ὦ Μῆτερ τῆς Λόγῃ
 Ἐ Παρθένε, τῇς δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Π Αἰδῶν με παράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυ-
 μίας, ἐμπιπλάσσαι μου τὴν ψυχὴν. εἰρηνόδου
 Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τῆς Υἱῶς Ἐ Θεῶς σε πανάμαμε.

Ε Ωπρὰ πεποιθασέ καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε,
 λυβωθῶδάμε τῇς δεινῶν. σοὶ γὰρ νῦν προσ-
 φέλω ἀνατείνων, καὶ τὴν ψυχὴν Ἐ τὴν διάδοιαν.

Η Οσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς
 ἱ. 2. Δείας,

Θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σέ, ἀξιώσον μόνη Θεομή-
τορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθῆτε λοχούτρια.

Αἰάσωσον ὑπὸ κινδύνων, τὰς δούλῃς σε Θεοτόκε.
ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφύγομεν, ὡς
ἀρρηκτον τείχος, καὶ προσασίαν.

Επίβλεψον ἐν ὁμοφροσύνῃ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ
τῷ ἐμῷ χαλεπῷ, τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ
ἰασαί τῆς ψυχῆς μετὰ ἄλγος.

Ω, δὴ, γ. ὁ Εἰρμός.

Ουρανίας ἀφίδος ὀροφῆργε Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλη-
σίας δομῆτορ σύμε τερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ
σῇ, ἡῷ ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, ἡῷ πιστῶν τὸ σῆμα μόνε
φιλαίθρῳπε.

Τροπάειον.

Προσασίαν καὶ σκέπῳ ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σέ Θεο-
γεννήτορ Παρθένε σύμε κυβέρνησον, πρὸς τὸν λι-
μένῃ σε, ἡῷ ἀγαθῶν ἡ αἰτία, ἡῷ πιστῶν τὸ σῆμα,
μόνη πανύμνητε.

Ικετεύω Παρθένη τὸν ψυχικὸν πόντον, καὶ τῆς ἀθυ-
μίας τῷ ζάλλῳ διασκέδασαι με. σὺ γὰρ Θεόνυμ-
φε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλιλῆας, τὸν Χριστὸν ἐκύησας μόνη
πανάχραντε.

Εργέτιω τέκῃ σε τὸν ἡῷ καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργε-
σίας τὸν πλῆτον πᾶσιν ἀνάβλυσον. πάντα γὰρ δύ-
νασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν ἐκύησας Θεο-
μακάρισε.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιας, Ἐνοσηροῖς πάθεσιν, ὁξε-
ταξομενῶ Παρθένη σύμοι βοήθησον. ἡῷ ἰαμά-
των γὰρ, ἀνέλλιπῆσε γινώσκω, θήσαυρόν Πανάμω-
με

με τὸν ἀδαπάνητόν.

Δ Ιάσωσον, ὑπὸ κινδυνῶν τὴς δόξης σε Θεοτόκε. ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρηκτὸν τεῖχος καὶ προσασίαν.

Ε Πίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τῷ ἐμῷ χαλεπῷ, τὸ σώματος κάκωσιν, καὶ ἰάσαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ω, δὴ, δ'. ὁ Εἰρμός.

Ε Ἰσακῆκοι Κύριε, τῆς οἰκονομίας σε τὸ Μυστήριον κατενόησα τὰ ἔργα σε, καὶ ἐδόξασά σε τῷ Θεότητι. Τροπάριον.

Τ Ω, πατρῶν μου τὸν τάραχον, ἢ τὸν κυβερνήτῳ τεκοῦσα Κύριον, ἔ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῷ ἐμῶν πταισμάτων Θεοσύμφωτε.

Ε Ὑπλαγχνίας τῷ Ἀβυσσόν, ἐπικαλεσμοῖς δ' σῆς παράχρημοι, ἢ τὸν ὑππλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτήρα πάντων τῷ ὕμνουῶν σε.

Α Πολαύοντες παῖαγνε, τῷ σῶν δωρημάτων εὐχαρισηέριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Ε πὶ κλίνης ὀδυῖνός με, καὶ τῆς ἀρ' ῥώσας κατακείμενός μοι, ὡς φιλάγαθος βοήθησον, Θεοτόκε μόνη Ἀειπάρθενε.

Ο Ἰ ἐλπίδα καὶ σῆμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοισι πανύμνητε, δυσχερείας πάσης ἐκλυξέμεθα.

Δ Ιάσωσον, ὑπὸ κινδυνῶν τὴς δόξης σου Θεοτόκε. ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρ-

ἄρ' ῥήκτον τείχος καὶ προσασίαν.

Επίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε. ἐπὶ
 τῷ ἐμῷ χαλεπῷ, τῷ σώματος κάκωσιν, καὶ ἰά-
 σαι τῆς ψυχῆς μετὰ τὸ ἄλγος.

Ω, δὴ, εἰ. ὁ Εἰρμός.

Φύλαττον ἡμᾶς, τοῖς προσάγμασί σε Κύριε. καὶ τῷ
 βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τῷ σὺν εἰρῳίῳ πα-
 ράχου ἡμῖν φιλανθρώπε. Τροπάριον.

Εμπλησον Ἀγνὴν, εὐφροσύνης τῷ καρδίᾳ μετὰ,
 σὺν ἀκήρατον διδόσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης, ἡ
 γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Πύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδυνῶν Θεοτόκε Ἀγνὴ, ἡ αἰώ-
 νιαν πεῖσα λύτρωσιν, καὶ τῷ εἰρῳίῳ, τῷ πάν-
 τι νοῦ ὑπερέχουσαν.

Πύσον τῷ ἀχλὺν, τῷ πταισμάτων με Θεόνυμ-
 φε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπροῦτος, ἡ φῶς
 πεῖσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Τῶσαι Ἀγνὴ, τῷ παθῶν με τῷ ἀδούρειαν, ἐπι-
 σκοπῆς σε ἀξιώσασα, καὶ τῷ ὑγείᾳ, τῇ πρεσβείᾳ
 σου παράχουμοι.

Λιάσωσον ὑπὸ κινδυνῶν, τὴς δέλτης σου Θεοτόκε.
 ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς
 ἄρ' ῥήκτον τείχος, καὶ προσασίαν.

Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ
 τῷ ἐμῷ χαλεπῷ, τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἰά-
 σαι τῆς ψυχῆς μετὰ τὸ ἄλγος.

Ω, δὴ, εἰ. ὁ Εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγ-
 γελῶ

γελαῶ με τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν ἡ ζωὴ μου ἐπλήσθη,
καὶ ἡ ψυχὴ μου τῷ Ἀδὲ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰω-
νᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε. Τροπάριον.

Θ Ἀνάγε καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἐαυτὸν ἐκδεδωκώς
τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ, καὶ θανάτῳ με φύσιν,
καταχεθεῖσαν Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου
καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ρύσασθαι.

Π Ροσάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρεράν ἀσφαλε-
στάτω Παρθένε, τῇς πειρασμῶν, θαλύουσιν ὀ-
χλον, καὶ ἐπιρείας δαιμόνων ἐλαύνεσαν. καὶ δέομαι
διὰ παντός, ἐκ φθορᾶς τῇς παθῶν με ρυθύναι με.

Ω Σ τεῖχος καταφυγῆς κεκτῆμεθα, Ἐ ψυχῶν σε
παντελῇ σωτείαν, Ἐ πλατυσμόν, ἐν ταῖς θλί-
ψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σε ἀειάγαλλόμεθα. ὦ Δέσποι-
να Ἐ νυνὶ ἡμᾶς, τῇς παθῶν καὶ κινδυνῶν διάσωσον.

Ε Ν κλίνη νυνὶ ἀδενῶν κατὰκειμαι, Ἐ ἐκ ἑσιν ἰασις
τῇ σαρκί μου. ἀλλ' ἡ Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῷ Κόσμῳ,
καὶ τὸν λυτῆρα τῇς νόσων κυήσασα, σὺ δέομαι τῆς ἀγα-
θῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Δ Ἰάσωσον ὑπὸ κινδυνῶν, τοὺς δόλως Θεοτόκε. ὅτι
πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἀρ-
ρήκτον τεῖχος, καὶ προσάσιαν.

Ε Πίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τῇ
ἐμῇ χαλεπῇ, τῷ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι
τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Π Ρεσβεία θερμῇ, Ἐ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέες
πηγὴ τῷ Κόσμῳ καταφύγιον, ἐκτενῶς βοᾶμεν

σοι. Θέε Δέσποινα πρόφθασον, ἥ ἐκ κινδύνων λύ-
τρωσαι ἡμᾶς ἢ μόνη ταχέως προσάτευσσα.

Εὐαγγέλιον, ἐν τῷ κατὰ Λουκᾶν.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριὰμ, ἐπο-
ρεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετ' ὁδοῦς, εἰς Πόλιν Γοῦδα.
Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν
Ελισάβετ. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ελισάβετ τὸν ἁ-
σπασμὸν τῆς Μαριὰμ, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοι-
λίᾳ αὐτῆς. Ἐπλήθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ελισάβετ.
Καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν. Εὐλογημένη σὺ ἐν
Γυναιξί, καὶ Εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ
πόθεν μοι τῆτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τῶ Κυρίου μου πρὸς
με; Ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τῷ ἁσπασμοῦ σου εἰς
τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ
κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πισεύσασα, ὅτι ἔσαι τελείω-
σις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μα-
ριὰμ. Μεγαλιώνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλ-
λίασε τὸ Πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου. Ὅτι
ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτῆς. Ἰδοὺ
γὰρ ἀπὸ νῦν νυνὶ μακαρισμοὶ με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι
ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ Ἅγιον τὸ ὄνομα
αὐτοῦ. Ἐμείνε δὲ Μαριὰμ συν' αὐτῇ ὥσπερ μῶνας ἔρεις,
καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ωδὴ, ζ'. ὁ Εἰρμός.

ΟΙ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταπνύσαντες Παῖδες ἐν Βαβυ-
λῶνι ποτὲ, τῇ Πίσει τῆς Τριᾶδος, τὴν φλόγα τῆς
καρίνου, κατεπάτησαν φάλλοντες. ὁ τῶ Πατέρων ἡμῶν
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάριον.

Τὴν

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατώκησας τῷ Κόσμῳ, ὡς προσάτιν ἀνέδειξας. ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θελιτὶ τὴν ἐλέος, ὃν ἐγέννησας Μητὴρ ἀγνὴ δυσώπῃσον, ῥυθιῶναι τῷ πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, πρὸς ἐν πίσει κραυγάζοντας. ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κηύσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετενοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας. ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Γωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστίας Θεογονήτρια, τῷ πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ τὸν Σπᾶ Χειρὸν ἡμῖν ἀποτεκῆσα.

Λιάσωσον ἄπο κινδυνῶν, πρὸς δέλτας σου Θεοτόκε. ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον πτεῖχος καὶ προστασίαν.

Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἰάσαι τῆς ψυχῆς μετὰ τὸ ἄλγος.

Ω, δὴ, ἢ. ὁ Εἰρμός.

Τὸν Βασιλέα τῷ Οὐρανῶν ὃν ὕμνοῦσι, στρατιαὶ τῷ Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψεῖτε εἰς πάντας πρὸς αἰῶνας. Τροπάριον.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σὲ δεομένους, μὴ παράδῃς Παρθένε ὑμνεῖντας, ἔς ὑπερυψεῖντας σὲ Κόρη

εἰς

εἰς αἰῶνας .

Τὼ νῖαμάτων τὸ δαφιλὲς ἐπιχέεις , τοῖς πισῶς ὑμῶσισε Παρθένε , Ἐ ὑπερυψῆσιν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας .

Τὰς ἀδουείας μου τῆς ψυχῆς ἰατροῦεις , καὶ παθῶν τὰς ὀδυῖας Παρθένε , ἵνα σε δοξάζω ἀγνὴ εἰς τὰς αἰῶνας .

Τὼ νῖ πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις , Ἐ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε . ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας .

Λἰάσωσον ὑπὸ κινδυῶν , τοὺς δέλεις σε Θεοτόκε . Ὅτι πάντες μετὰ Θεόν , εἰς σὲ καταφύγομεν , ὡς ἄρ' ῥήκτον τείχος καὶ προσασίαν .

Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ , πανύμνητε Θεοτόκε , ἐπὶ τῷ ἐμῷ χαλεπῷ , τοῦ σώματος κάκωσιν , καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος .

Ὡδὴ , θ' . ὁ Εἰρμός .

Κτίως Θεοτόκον , σὲ ὁμολογῶμεν , οἱ διὰ σὲ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνὴ , σὺν ἁσώματοις χορείαις σὲ μεγαλιῶντες . Τροπάριον .

Ροῦμό μου τῆς δακρύων , μὴ ἀποποιήσης , ἡ τῷ παντός ἐκ προσώπου παῦ δάκρυον , ἀφρηκτότα Παρθένε Χειρὸν κυῖσασα .

Χαράς με τῷ καρδίᾳ , πλήρωσον Παρθένε , ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμενὴ τὸ πλήρωμα , τῆς ἀμαρτίας τῷ λύπῃ ἔξαφανίσασα .

Πρὸς καὶ προσασία , τῆς σοὶ προσφευγόντων , γενε Παρθένε καὶ τείχος ἀκράδαντον , καταφυγίτε καὶ

καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτός σε ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ
ζοφερόν τῆς ἀγνοίας διώκεσα, τὰς εὐσεβῶς Θεο-
τόκον σε καταγγέλλοντας.

Καὶ Ἀνώσεως ἐν τόπῳ, τῇ τῆς ἀδυναμίας, ταπεινωθέν-
τα Παρθένε θεράπευσον, ἐξ ἀρρώστιας εἰς ῥῶσιν
μετασκόλλησσα. Ἐξαποσειλάρεα.

Τόσοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε,
Γεθσημανῇ τῇ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα.
Ὡς σὺ γιὲς ὧς Θεέμει, παράλαβέ με τὸ πνεῦμα.

Ο Γλυκασμός τῷ Ἀγγέλων, τῷ θλιβομένῳ ἡ χα-
ρά. Χειριανῶν ἡ προσάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυ-
ρίου. ἀντιλαβὴ ἡμᾶς ῥῦσαι, τῷ αἰωνίων βασάνων.

Καὶ σὲ μεσήϊαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλάνθρωπον
Θεόν. μὴ μὲ ἐλέγξῃ τὰς πράξεις, ἐνώπιον τῷ Ἀγ-
γέλων. παρακαλῶ σε Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

~~~~~

Ἄλλος Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν Ὑπε-  
ραγίαν Θεοτόκον. Ποίημα τοῦ Βα-  
σιλέως Κυροῦ Θεοδώρου Δούκα  
τοῦ Λασκάρους.

Ω, δὴ, ἅ· ἦχος, πλδ'. ὁ Εἰρμός.

**Α**ρμαπλάτῳ Φαραὼ ἐβύθισε, τερατεργῆσα πο-  
τέ, Μωσαϊκῇ ῥάβδος, σαυροτύπως πλήξασα,  
καὶ



καὶ διελῶσα θάλασσαν. Ἰὴλ δὲ φυγάδα, πείζον ὁδί-  
τῳ δέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρειον.

**Τ**ὼν λυπηρῶν ἐπαγωγὰι χειμάζουσι, τῶν ταπεινῶν  
μου ψυχῶν, καὶ συμφορῶν νέφη, τῶν ἐμῶν κα-  
λύπτουσι, καρδίαν Θεοῦ μφόβουτε. ἀλλ' ἡ φῶς τετοκῆα,  
τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον, λάμψον μοι τὸ φῶς τὸ χαρ-  
μόσιμον.

**Ε**' ἐξ ἀμεξήτων ἀναγκῶν ἐ θλίψεων, ἐ ἐξ ἐχθρῶν  
δυσμενῶν, καὶ συμφορῶν βίβ, λυθῶθεις πανάχραν-  
τε, τῇ κραταίᾳ δυνάμει σε, ἀνυμῶ μεγαλιῶ, τῶν  
ἀμετρών σε συμπάθειαν, ἐ ἡ εἰς ἐμέ σε παράκλησιν.

**Η** γὰρ πεποιθὼς ἐπὶ τῶ σὺν κατέφυγον, ἀντίλη-  
ψιν κραταίαν, καὶ πρὸς τῶ σὺν σκέπῳ, ὁλο-  
ψύχως ἔδραμον. καὶ γόνυ κλίνω Δέσποινα, καὶ θρήνῳ  
καὶ σονάζω, μή με παρίδῃς τὸν ἄθλιον, τῷ Χειρισ-  
τῶν καταφύγιον.

**Ο** γὰρ σιωπήσω τῷ βοᾷν ἔκτατα, τὰ μεγαλεῖα τὰ σά.  
εἰμὴ γὰρ σὺ Κόρη, πάντοτε προΐτασο, ὑπὲρ ἐμοῦ  
πρεσβόεσσα, τῷ γίῳ καὶ Θεῷ σε, τίς ἐκ τοσούτου με  
κλύδωνος, καὶ δεινῶν κινδυνῶν ἐρρύσατο;

**Α** γὰρ ἰάσωσεν, ἀπὸ κινδυνῶν τὰς δούλεις σε Θεοτόκε.  
ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρ-  
ρήνικτον τείχος καὶ προστασίαν.

**Ε**' Πίβεψον, ἐν δ' ὁμιλίᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ  
τῶ ἐμῶν χαλεπῶν τῷ σώματος κάκωσιν, καὶ ἰα-  
σαι τῆς ψυχῆς με τὸ ἄλγος.

Ω, δὴ, γ. ὁ Εἰρμός.

Οὐρα.

**Ο** Ὑρανίας ἀφίδος, ὀροφργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλη-  
σίας δομῆτορ σύμε σερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ.  
τῇ ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῇ πιστῶν τὸ σῆμα μόνε φι-  
λαίφρωπε.

Τροπάριον.

**Π**ορήσας ἐκ πάντων, ὀδυνηρῶς κράζωσοι, πρόφ-  
θασον θερμὴν προσασίαν, ἔστω βοήθειαν, δὸς  
μοι τῷ δέλω σε, τῷ ταπεινῷ καὶ ἀθλίῳ, τῷ τὴν σὴν  
ἀντίληψιν, ἐπιζητοῦντι θερμῶς.

**Ε**θαυμάσωσας ὅντως, νῦν ἐπ' ἐμοὶ Δέσποινα, τὰς  
δουλεργείας σου Κόρη καὶ τὰ ἐλέη σε. ὅθεν δοξά-  
ζωσε, καὶ αὐμνῶ καὶ γεραίρω, τὴν πολλὴν καὶ ἄμετρον  
κηδεμονίαν σου.

**Κ**Αταιγίς με χειμάζει, τῇ συμφορῶν Δέσποινα, ἔ  
τῇ λυπηρῶν τρικυμῖαι καταποντίζουσιν. ἀλλὰ  
προφθάσασα, χεῖρά μοι δὸς βοήθειας, ἡ θερμὴ ἀν-  
τίληψις καὶ προσασία μου.

**Π**ληθὺ Θεοτόκον, ὁμολογῶ Δέσποινα, σὲ τὴν τοῦ  
θανάτου τὸ κράτος ἐξαφανίσασαν. ὡς γὰρ φυσί-  
ζωος, ἐκ τῇ δεσμῶν τῇ τῷ ἄδῃ, πρὸς ζωὴν ἀνήγα-  
γες εἰς γλῶ με ῥύσαντα.

**Π**ιάσωσον ἀπὸ κινδυνῶν, τὰς δούλῃς σε Θεοτόκε.  
ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφύγομεν, ὡς  
ἀρρήκτον τείχος ἔ προσασίαν.

**Ε**πίβλεπον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ  
τὴν ἐμὴν χαλεπὴν, τῷ σώματος κάκωσιν, καὶ ἰα-  
σαι τῆς ψυχῆς με τὸ ἄλγος.

Ω, δὴ, δ'. ὁ Εἰρμός.

**Ε**γὼ Χεῖρὲ Κύριος, σύμε καὶ δυνάμεις. σὺ Θεός  
με



μου σύμου ἀγαλλίαμα, ὁ Πατρικὲς, κόλπῃς μὴ λι-  
πὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος. διό  
σὺ τῷ Προφῆτῃ, Ἀββακέμ σοι κραυγάζω, τῇ δυνά-  
μει σε δόξα φιλανθρώπῃ. Τροπᾶριον.

**Κ** Αἱ πᾶ λοιπὸν, ἄλλῳ ὀρήσω ἀντίληψιν, πᾶ  
προσφύγω, ποῦ δὲ καὶ σωθῆσομαι, τίνα θερ-  
μῶν, ἔξω βοηθόν, θλίψεσι τῷ βίῃ, καὶ ζάλαις οἶμοι  
κλονέμενος; εἰς σὲ μόνῳ ἐλπίζω, καὶ θάρρῳ ἔκλυ-  
χῶμαι, ἔκ προστρέχω τῇ σκέπη σε σῶσόν με.

**Τ** Οὐ ποταμὸν, τὸν γλυκερὸν τῷ ἐλέεσσ, τὸν πλε-  
σίαις, δωρεαῖς δροσίσαντα, τὴν παναθλίαν καὶ  
ταπεινὴν, πάντα γινε ψυχῶν, τῇ συμφορῶν καὶ τῇ  
θλίψεων, καμίνῳ φλογισθεῖσαν, μεγαλιῶν κηρύτ-  
τω, καὶ προσρέχω τῇ σκέπη σε σῶσόν με.

**Ε** ἔ τὴν ἀγνὴν, σὲ τὴν παρθένον καὶ ἄσπιλον, μό-  
νῳ φέρω, τείχος ἀπορρομαχίτον, καταφυγὴν, σκέ-  
πῳ κραταιῇ, ὅπλον σωτηρίας. μή με παρείδῃς τὸν ἄ-  
σωτον, ἐλπίς ἀπελπισμένων, ὁδῶν συμμαχία,  
θλιβομένων χαρὰ, καὶ ἀντίληψις.

**Π** Ὡς ἐξεῖπῃν, σὲ κατ' ἀξίαν διωθόμαι, τοὺς  
ἀμέτῃς, οἰκτιρμὰς ὡς Δέσποινα, τὸς τὴν ἐμὴν,  
πάντοτε ψυχὴν, δεινῶς θλιβομένην, ὡς ὕδωρ περι-  
κυκλώσαντας; ἀλλ' ὡς τῆς σῆς προνοίας, καὶ τῆς ἐρ-  
γασίας, ἧς ἀφρόνως ὁ τάλας ἀπώλεσα.

**Λ** Ιάσωσον ἀπὸ κινδύνων, τὸς δέλους σε Θεοτόκε.  
ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφύγομεν, ὡς  
ἄρρηκτον τείχος καὶ προστασίαν.

**Ε** Πίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ  
τῇ

τὴν ἐμὴν χαλεπὴν, τῷ σώματος κάκωσιν. καὶ ἰάσαι,  
τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ω, δὴ, ἐ. ὁ Εἰρμός.

**Τ**ὴν ἀπόσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σε, τὸ φῶς  
τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκοπὸς τὸν  
δείλαιον, ἀλλ' ἐπίσρεφόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ἐν-  
πολῶν σε, τὰς ὁδὸς με κατὰ θῶνον δέομαι. Τροπάρειον.

**Ε**ὐχαρίσως βοᾶσαι, χαῖρε μητροπάρθενε, χαῖρε  
Θεόνυμφε, χαῖρε θεία σκέπη, χαῖρε ὄπλον καὶ  
τείχος ἀπόρθητον. χαῖρε προσασία, καὶ βοηθὲ καὶ σω-  
τηρία, τῆς εἰς σὲ προσρεχόντων ἐκ πίστεως.

**Ο**ἱ μισῶντές με μάτῳ, βέλεμνα καὶ ξίφῃ καὶ λάκκον  
ἡντρέπισαν, καὶ ἐπιζητῶσι, τὸ πανάθλιον σῶμα  
σπαράξαιμου, καὶ καταβιβάσαι, πρὸς γῆν ἀγνὴ ἐπι-  
ζητῶσιν. ἀλλ' ἐκ τέπων προφθάσασα σῶσόν με.

**Τ**ὴν Ληθὴ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σὲ πάναγνε  
Δέσποινα, τὸν ἐκ σε τέχθοντα, Θεὸν Λόγον εἰ-  
δότες κηρύττομεν, ἐν δυσὶν οὐσίαις, θελητικαῖς αὐ-  
τεξουσίαις, ὑπὲρ λόγον καὶ νόμον τῆς φύσεως.

**Τ**ὴν ἰσοι δῶρον προσάξω, τῆς εὐχαριστίας ἀντ' ὧν  
περ' ἀπήλαυσα, τῆς σῶν δωρημάτων, καὶ τῆς σῆς  
ἀμετρήτης χρηστότητος, ποιγαῶν δοξάζω, ὑμνολογῶ,  
καὶ μεγαλυνῶ, σὲ τὴν ἄφατον πρὸς με συμπάθειαν.

**Λ**ἰάσωσον ἀπὸ κινδυνῶν, τὰς δέλους σε Θεοτόκε.  
Ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς  
ἀρρήκτον τείχος, καὶ προσασίαν.

**Ε**πίβλεψον ἐν εὐμυρίᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ  
τὴν ἐμὴν χαλεπὴν, τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἰά-  
σαι



σαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ω, δὴ, σ'. ὁ Εἰρμός.

**Τ**ὴν δέουσιν ἐνχεῶ πρὸς Κύριον, ἔκ αὐτῶ ἀπαγγε-  
λῶμε τὰς θλίψεις. ὅτι κακῶν, ἡ ζωὴμα ἐπλή-  
θη, καὶ ἡ ψυχὴμα τῷ ἁδὴ προσήγγισε. καὶ δέομαι  
ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε. Τροπάριον.

**Τ**ὴν δέουσιν ἐκ λυπηρῶν ἐκάλυψαν, τὴν ἀθλίαν με  
ψυχὴν ἐκ καρδίας, καὶ σκοτασμόν, ἐμποιεῖσι μοι  
Κόρη. ἀλλ' ἡ γεννήσασα φῶς τὸ ἀφρόσιτον, ἀπέλα-  
σον ταῦτα μακρὰν, τῇ ἐμπνεύσει τῆς θείας πρεσ-  
βείας σου.

**Π**ράκλησιν ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα, καὶ τῷ νό-  
σων ἱατρόν σε γινώσκω, καὶ παντελῇ, σωτειμ-  
μὸν τῷ θανάτῳ, καὶ ποταμὸν τῆς ζωῆς ἀνεξάντλητον,  
καὶ πάντων τῷ ἐν συμφοραῖς, τεχνιὴν καὶ ὀξείαν ἀν-  
τίληψιν.

**Ο**ὕτως κρύπτω σε τὸν βυθὸν τῷ ἐλέει, καὶ τὴν βρύσιν  
τῷ ἀπείρων θαυμάτων, καὶ τὴν πηγὴν, τὸν ἀέν-  
ναον ὄντως, τῆς πρὸς ἐμὲ συμπαθείας σε Δέσποινα.  
ἀλλ' ἅπασιν ὁμολογῶ, καὶ βοῶ ἐκ κρύπτω καὶ φθέγ-  
γομαι.

**Ε**κύκλωσαν αἱ τῷ βίου με ζάλαι, ὥστερ μέλισσαι  
ἐκ κείνου Παρθένε, καὶ τὴν ἐμὴν, καταχοῦσαι καρ-  
δίαν, κατατιτρώσκεις βέλει τῷ θλίψεων. ἀλλ' εὐ-  
ροιμίσε βοήθον, καὶ διώκτιν ἐκ ρύσιν πανάχραντε.

**Λ**ιάσωσον ἀπὸ κινδυνῶν, τὰς δούλας σου Θεοτόκε.  
ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς  
ἄρρηκτον τείχος, καὶ προστασίαν.

Επί-

**Ε**πίβλεψον ἐν ὀμνείᾳ πανύμνιτε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν  
ἐμὴν χαλεπὴν, τὴν σώματος κάκωσιν, καὶ ἰάσαι  
τῆς ψυχῆς με τὸ ἄλγος.

Κοντάκιον. ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

**Π**ρεσβεία θερμὴ, καὶ τεῖχος ἀπορρομαχίτον, ἐλέες  
πηγὴ, τοῦ Κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοᾷμεν  
σοι. Θεοτόκε Δέσποινα πρόσθασον, καὶ ἐκ κινδύνων  
λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προσατόλυσσα.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῆς κατὰ Λουκᾶν.

**Τ**ῷ καιρῷ ἐπειὶς, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Κώμην  
τινά. Γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐ-  
τὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇ δὲ ἡ ἀδελφὴ καλεσμένη  
Μαρία. ἡ καὶ παρακαθήσασα παρὰ τὰς πόδας τῆς Ἰη-  
σοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ. Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο  
περὶ πολλὰ ὁμιλίᾳ. ἐπιστᾶσα δὲ, εἶπε. Κύριε,  
οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνω με κατέλιπε ὁμι-  
λοῦν; Ἐπεὶ αὐτῇ, ἵνα μοι σιταντιλάβηται. Ἀπο-  
κριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ. Μάρθα, Μάρθα,  
μεριμνᾷς, καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά. ὁ δὲ ἐστὶ χρεία.  
Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ὀξέλεξατο, ἥτις οὐκ  
ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐ-  
τὸν ταῦτα, ἐπ' αὐτῇ θυμὸς φωνῶν ἐκ τῶ ὄχλου, εἶ-  
πεν αὐτῇ. Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βασιλεύσασά σε, καὶ μα-  
σοὶ οὐς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε. μενῶνγε, μακά-  
ριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες  
αὐτόν.

Ὡς δὲ, ζ'. ὁ Εἰρμός.

**Π**αῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλό-  
γα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβα-



λον βοῶντες, δ' λογιτὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὰς αἰῶ-  
νας.

Τροπάριον.

**Φ**Ως ἡ πεποιῦσα Θεοτόκε, σκοτιθύνει με νυκτὶ ἁ-  
μαρτημάτων, φωταγώγησον σὺ, φωτὸς ἔσα δο-  
χεῖον, τὸ καθαρόν καὶ ἁμωμον, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

**Γ**ένη γυνὴ καὶ προσασία, καὶ ἀντίληψις καὶ καύ-  
χημα Παρθένε, γυμνωθέντιμοι νυνὶ ἀπάσης βοη-  
θείας, ἀβοηθήτων δυνάμεις, καὶ ἐλπίς ἀπηλπισμένων.

**Ο**ὐδὲ ψυχὴ καὶ διανοία, καὶ καρδιά σε καὶ χεῖλεσι δο-  
ξάζω, ἀπολαύσας τῆς σῶν, μεγάλων χαρισμά-  
των. ἀλλ' ὡς τῆς σῆς χρηστότης, καὶ ἀπείρων σου θαυ-  
μάτων.

**Β**λέπον ἰλέω ὄμματί σε, καὶ ἐπίσκειται τὴν κά-  
κωσιν ἣν ἔχω. καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλάβ-  
ης καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν με λύξωσαι, ἀμε-  
ξήτω σου ἐλέει.

**Λ**ιάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τὰς δούλῃς σε Θεοτόκε.  
Ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρ-  
ρηκτον τείχος Ἐπροσασίαν.

**Ε**πίβλεπον, ἐν δ' ἔμνεϊα πανύμνητε Θεοτόκε. ἐπὶ  
τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τῷ σώματι κάκωσιν, καὶ ἴασαι  
τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ω, δὴ, ἡ ὁ Εἰρμός.

**Τ**ὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξαθύνει, καὶ ἐν βάτῳ, τόκῳ  
τῷ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυσήριον γνω-  
ρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψέτε, εἰς πάντας  
τὰς αἰῶνας.

Τροπάριον.

**Λ**ιὰ ἀπλάγχνα ἐλέες σε Παρθένε, μὴ παρίδῃς, σε-  
μνή

μὴ ποντοῦμρόν με σάλω, βιωτικῶν κυμάτων, ἀλλὰ δίδεμοι, χεῖρα βοηθείας, κακῶν ἐμῶν, κακώσεσι τοῦ βίου.

**Π** Εἰσάσεις ἔθλίψεις καὶ ἀνάγκαι, εὐροσαίμε, ἀγνή καὶ συμφοραὶ τοῦ βίου, καὶ πειρασμοί με πάντοθεν ἐκύκλωσαν. ἀλλὰ πρόσηθίμοι, καὶ ἀντιλαβέμε, τῇ κραταίᾳ σε σκέπη.

**Ε** Ἐν ταῖς ζάλαις ἐφάρωσε λιμένα, ἐν ταῖς λύπαις, χαρὰν καὶ ἄφροσύνην. καὶ ἐν ταῖς νόσοις, ταχινὴν βοήθειαν. καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις, ῥύσιν καὶ προσάτιν, ἐν τοῖς πειρατηρίοις.

**Χ** Αἶρε θρόνε πυρίμορφε Κυεῖς. χαῖρε θεία, ἔμμαναδόχε σάμνε. χαῖρε χρυσῇ λυχνίᾳ λαμπρᾷ ἄσβεστο. χαῖρε τῇ παρθένῳ, δόξα καὶ μητέρων, ὠραίσιμα καὶ κλέος.

**Λ** Ιάσωσον ἀπὸ κινδύνων, τὰς δέλεις σου Θεοτόκε. ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τείχος, ἔμπροσθίαν.

**Ε** Πίβλεπον ἐν δὲ μνηστῆρα πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν, τὸ σῶματός κάκωσιν, καὶ ἰάσαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ω, δὴ, θ'. ὁ Εἰρμός.

**Ε** Ἐξέστη ἐπὶ τὸ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῇ οὐρανῶν. δίοσε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν. Τροπάειον.

**Π** Ρὸς τίνα καταφύγω ἄλλω ἀγνή; ποῦ προσδράμω.



μω λοιπὸν καὶ σωθήσομαι; ποῦ πορεύῃ; ποίαν δὲ  
ἐφάρω καταφυγὴν; ποίαν θερμὴν ἀντίληψιν, ποίαν  
ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν; εἰς σὲ μόνῳ ἐλπίζω. εἰς  
σὲ μόνῳ καυχῶμαι. καὶ ἐπὶ σὲ θάρρῳ κατέφυγα.

**Ο** ὅτι ἔστιν ἀειθμήσασθαι δυνατὸν, μεγαλεῖα τὰ σὰ  
Θεοσύμβολε, καὶ τὸν βυθόν, τὸν ἀνέξηρέυνητον ἐ-  
ξειπεῖν, ἧδ' ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου, ἧδ' τετελεσ-  
μένων διλωκῶς, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, ἃ πίσει προ-  
σκυῶσιν, ὡς ἀληθὴ Θεὸς λοχεύεται.

**Ε** ἢ ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ, ἃ γεραίρω τὸ ἄ-  
μεξον ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν, δυνάμιν σε πᾶσιν ὁ-  
μολογῶ. ἃ τὰς εὐεργετίας σε, ἃς ὑπερεκένωσας εἰς  
ἐμὲ, κηρύττω μεγαλιύω, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ, καὶ λο-  
γισμῷ, ἃ γλώσῃ πάντοτε.

**Τ**ὸ δέσιν με δέξαι τὸ πονηρὰν, καὶ κλαυθρὸν  
μὴ παρίδης καὶ δάκρυα, καὶ στεναγμὸν, ἀλλ' ἀντι-  
λαβῆ με ὡς ἀγαθὴ. καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον. δύ-  
νασαι γὰρ πάντα ὡς παντοῦρος, Δεσπότη Θεὸς Μήτηρ,  
εἰ νεύσεις ἐτι μόνον, πρὸς τὸ ἐμὸν οἶκον ταπείνωσιν.

Διάσωσον ὑπὸ κινδύνων.

Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

Ἐξαποσειλάρια.

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων.

Ὁ γλυκασμὸς ἧδ' Ἀγγέλων.

Καὶ σὲ μεσῆσαν ἔχω.

Ὅρα ὅπισθεν φυλ. 143.

ΣΤΙΧΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ  
ΜΑΚΑΡΙ'ΑΝ ΤΡΙΑ'ΔΑ,

Α'κακίς Γερομονάχης τοῦ  
Διακρούση.

Ω Τεῖας ἡ παναγία,  
ἧ καλῶν πάντων αἰτία,  
ἰεσυπόσατε κυεῖα,  
Και μονὰς κυεαρχία,  
Τῶν αἰώνων βασιλεία,  
Και ἡ μὲν γὰρ ἡ λαβεία.  
Τεῖα πρόσωπα εἰκὼν μία,  
Α'ρχὴ ἀναρχος, θέλησις μία.  
Τείφωτε ἀρχικωπάτη,  
Παίζετε πανδοκνεσάτη.  
Καὶ τεῖας ἡ ἐν μονάδι,  
Μία θεότης ἐν τεαδί.  
Καὶ σεπὴ ἡ ζωαρχικὴ,  
Θεότητα τεαδική.  
Πληρωτικὴ φωτιστικὴ,  
Τελεταρχικὴ θεαρχική.  
Οὐσία τε μοναδική,  
Α'πάντων δὲ ποιητικὴ.  
Ο'μολογῶμεν μίαν φύσιν,  
Ε'ν τεισὶ τοῖς χαρακτῆρσι.  
Τεῖας μονὰς ἡ παντεργὸς,  
Α'μέεισος δημουργός.  
Ε'να δὲ Θεὸν ἢ μόνον,  
Τὸν πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.  
Πατέρα παντοκράτορα,

Θεόντε αὐτοκράτορα.  
Καὶ Υἱὸν τὸν γρηθηθέντα,  
Γενηθέντα ἐκτιθέντα,  
Ε'κ τῆς πατερικῆς δοξίας,  
Τῆς μορφῆς δὲ τῆς ἀγίας.  
Καὶ τὸ ἅγιον δὲ Πνεῦμα,  
Τὸ τῆς ἀληθείας νεῦμα.  
Τὸ πανταχῶς πληρωτικόν,  
Ἄγιον φωτιστικόν.  
Ο' Πατὴρ ἢ ὁ Υἱός,  
Καὶ τὸ Πνεῦμα εἰς Θεός.  
Δίκαιος ἢ ἀληθινός,  
Αἰώνιος παντοκίνος.  
Αὐτὸς ἢ μόνος ἅγιος,  
Καὶ ἀληθὴς τεισάγιος.  
Σὲ δοξάζω τὸν Πατέρα,  
Σὺν Υἱῷ τε καὶ ἡμέρα.  
Καὶ τὰς Πνεύματι ἀγίῳ,  
Τῷ ζωοποιοῦ ἢ θεῷ.  
Μίαν φύσιν προσκυνοῦμεν,  
Τεῖα πρόσωπα ὑμῶν μὲν.  
Ἀσυχγύτως ὑμνεῖμεν,  
Πάντοτε δοξαζομένῳ.  
Φόβωτε σοὶ λειτουργοῖσι,  
Τρόμῳ δὲ σ' ὑπηραγῶσι,



Αἱ δυνάμεις τῆς Ἀγγέλων,  
 Καὶ Χοροὶ τῆς Ἀρχαγγέλων,  
 Τάξεις δὲ ἀσραπηβόλων,  
 Καὶ τῆς ἀσωμάτων ὅλων,  
 Καὶ οἱ θρόνοι Χερεβίμ,  
 Καὶ πνεῖτες Σεραφίμ.  
 Νόωντε ἐπερανίων,  
 Καὶ ἔχουσι τῆς θείων.  
 Καὶ βροτοὶ αἰδοῦμεν,  
 Καὶ πιστῶς δοξολογῶμεν,  
 Πιστοὶ ὁμολογῶμεν,  
 Καὶ ἐσένα προσκυῶμεν.  
 Ὅλοι λέγω ἔξ ἑαυτῶν,  
 Οἱ ἁμαρτωλοὶ νὰ σωθῶμεν.  
 Οἱ πωλοὶ πᾶς ἐλπίδου,  
 Καὶ ἐσέ μόνον πιστεύου.  
 Σὺ ἔξ μόνῃ προσφυγῇ,  
 Κραταίωμα καταφυγῇ.  
 Κλίνωμεν γόνυ ἐν τῇ γῇ,  
 Ἐν σοὶ τῇ ἀκνωτῶ τηγῇ.  
 Ὡς ποιητὴν λέγω ἔξ πλάστω,  
 Ἡμέρα νύκτα κατ' ἐκαστῷ.  
 Καὶ δημιουργὸν καὶ κτίστην,  
 Καὶ μακρόθυμον ἔξ ῥύστω.  
 Ἀγαθὸν ἔξ ἐλεήμων,  
 Πολυδύσαστα γυνὸν οὐκ ἰρμών.  
 Καὶ φιλόψυχον Σωτῆρα,  
 Καὶ τῆς ὀρφανῶν δοτῆρα.  
 Τῶν αἰχμαλώτων λυτρεῖαν,  
 Σκέπην ἔξ παρηγοῖαν.  
 Τῶν ὀμμάτων φωτισμός,  
 Τῶν λαρυγγῶν γλυκασμός.  
 Καὶ ἰατρός τῆς ἀσθενούντων,  
 Καὶ Θεὸς μετανοούντων.  
 Τῶν ψυχῶν καὶ τῆς σωμάτων,  
 Δίδεις ἄφισιν πλάσματων.

Ἡ ἐλπίς ἀπελπισμένων,  
 Καὶ Σωτὴρ χεῖμαζομένων.  
 Ἀβοηθήτων ἡ βοήθεια,  
 Ἡ ὁδὸς ἔξ ἡ ἀλήθεια.  
 Καὶ ζωῆς παντοτινῆς,  
 Χωεὶς τέλος φωτεινῆς.  
 Μαὶ αἰώνιος ἀληθινῆς,  
 Ὁ κατωκὼν ἐν οὐρανοῖς.  
 Σὲ δοξάζει ὅλη κτίσις,  
 Οὐρανὸς γῆ καὶ πᾶσα φύσις.  
 Ἀοράτων καὶ ὁρατῶν,  
 Καὶ τὸ γένος τῆς βροτῆς.  
 Ἀλλὰ παράτεινον τὸν ἐλεόνσε,  
 Εἰς τὸν ταπεινὸν λαόνσε.  
 Σῶζε πάντας τὰς σὰς δόλως,  
 Καὶ τὰς δόσεβεις σε ὅλως.  
 Τὸ γένος τῆς Χερσιανῶν,  
 Τὸ πολλὰ ἐλεεινόν.  
 Τὸ πιστὸν δὲ ἔξ ἀληθινόν,  
 Τὸ πῶχόν καὶ ταπεινόν.  
 Τὸ πολλὰ βασανισμένον,  
 Μᾶλλον δὲ καὶ σκληρωμένον.  
 Ἀλλὰ δῶσ' ἐλδοθεῖαν,  
 Ἀνέσιν παρηγοῖαν.  
 Ἀπὸ τὰς πείρας βαρὴν,  
 Πᾶς τὰς δίδου βαρβαροί.  
 Ὀλίφιν ἔξ σκνοχωῖαν,  
 Καὶ πᾶσαν ἄλλω τιμωῖαν.  
 Καὶ κινδύνους διωγμῶν,  
 Τῶν τυραννῶν ἔξ δαρμῶν.  
 Καὶ βασάνων προσβολῶν,  
 Φυλακῶν καὶ ἀπειλῶν.  
 Καὶ ὑπὸ τῶν πᾶσι συμφορῶν,  
 Ἀς σρέψ' ἡ θλίψις εἰς χαρὰν.  
 Ὅσοι σε παρακαλῶσι,  
 Καὶ τῶν ἄφισιν ζητῶσι.

Καὶ

Καὶ μὲ πόδον σὲ ὑμνεῖσι,  
 Καὶ τοιῶς δοξολογεῖσι.  
 Καὶ αἰεὶ σὲ ὠροσκηνοῖσι,  
 Καὶ μὲ φόβον σ' ἐδολογεῖσι.  
 Ῥύσω σὲ ὁμολογεῖσι,  
 Θεὸν κεινὸν σὲ μαρτυρεῖσι.  
 Ἡμέρᾳ νύκτι καδ' ἐκάστω,  
 Κτίσω ποιπνὸν ἐκ πλάστω.  
 Καὶ σὲ μόνον λατρεύομεν,  
 Καὶ εἰς ἐσὲ πιστεύομεν.  
 Καὶ εἰς ἐσὲνανε θάρρεμεν,  
 Οἱ πάντες νὰ λυθέρωθῃμεν.  
 Ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς θλαβόλης,  
 Πῦμας πλανᾷ μετὰ δόλης.  
 Ὁ παλαιὸς δὲ πῆρνεϊς,  
 Σταῖς ἡδοναῖς ξεπλανεῖς.  
 Πολεμικὴς ἐκ δίκαιης,  
 Καὶ σοχατικὴς ξεκομπικῆς.  
 Τραυματικὴς κακὸς ληστῆς,  
 Ξοσρακικὴς καὶ κρεμνικῆς.  
 Τῶν κακῶν αἰαγκαστῆς,  
 Τῶν καλῶν ἐξοικιστῆς.  
 Τῆς κακίας σοφιστῆς,  
 Ψεύτης δὲ ἐκ γελαστῆς.  
 Ταῖς ψυχαῖς γὰρ ἥλ' ἀνθρώπων,  
 Πολεμῶ μὲ καθεὶς ἄνθρωπον.  
 Στὸν θυτὸν νὰ μᾶς κρεμίσῃ,  
 Παντελῶς νὰ μᾶς φανίσῃ.  
 Ἀλλὰ σὺ ὡς ἐλεήμων,  
 Ἀγαθὲ ἐκ πανοικτίρμων,  
 Ἀρπαξαίμας ἐκ τῆς λύκης,  
 Τῆς ἐχθρῆς τῆς αἰτιδικῆς.  
 Τῆς σωθεῖς πονηρῆς,  
 Ἀσπλάγχυντε ἐκ φθορεῖς.  
 Τῆς φεικτικῆς τῆς κατὰ δίκης,  
 Ῥύσαμας τῆς ὠρώτης δίκης.

Ἀκατακείτως φυλαχθῆναι,  
 Ἀμίαντοι παρασθῆναι.  
 Εἰς τὸ βῆμα τὸ φεικτόν σου,  
 Τὸ φοβερὸν καὶ ἁγίόν σου.  
 Καὶ ἀξίωσον τῆς ἁγίας,  
 Τῆς χαρᾶς τῆς αἰωνίας.  
 Εἰς τὸν πλητὸν τῆς βασιλείας σου,  
 Τῆς θείας διαπλαγχνίας σου,  
 Καὶ ἐμὲ τὸν γεγεφῶτα,  
 Τὸν πολλὰ ἡμαρτηκότα,  
 Μᾶλλον δὲ ἀπεργνωκότα,  
 Καὶ εἰς χάος ἀπεπνέκοτα.  
 Τῶν κακῶν ἡ ψυχὴ μου,  
 Ἀπὲρσαν τὴν κεφαλὴν μου.  
 Βάρος δὲ δυσφορώτατων,  
 Τῶν ἀμελεῖται πηλίσματων.  
 Καὶ θωρεῖ με τῇ ἁμαρτίᾳ,  
 Ὁ δολιόφρων ἐν ἐμοί.  
 Καὶ ἀκολάστοις ἐπιλώθην,  
 Ἀκρασίαις ἐκ ρυπώθην.  
 Καταγίδος περὶ ἄσμον,  
 Καὶ πολυζόπων μολισμῶν.  
 Ὅτι ἡ νύξ τῆς ἀμελείας,  
 Καὶ ὁμίχλη ἁμαρτίας.  
 Καὶ τὸ πλῆθος πονηρίας,  
 Τῆς κακῆς παλαιπωρίας.  
 Ὅλος δὲ βεβυθισμένος,  
 Ζοφερὸς κατεσιγμένος,  
 Καὶ δεινῶς κατεφθαρμένος,  
 Πάμπολα ἀχρησμένος.  
 Ταῦτα μὲ κατακαλύπτει,  
 Καὶ εἰς τὸν θυτὸν μὲ ῥύπτει.  
 Ἀλλὰ σὺ βοήθησόν με,  
 Ἐκ τῆς θυτῆς ἀνάγαγόν με.  
 Ὅντα νεκρὸν ἀνάστησόν με,  
 Ψυχὸς ὡς ζῶσόν με.



Τὸν πολλὰ παραπεσόντα,  
 Καὶ ὑπὸ δυνων γδ' ὄντα.  
 Ἐλέησόν με τὸν ἀνάξιον,  
 Τῶν πολλῶν δακρύων ἄξιον.  
 Ὡς τὸν ἄσωτον ἡϊόσις,  
 Δῆξον σέ με τὸ ἑλεόσας.  
 Δέξαι με μετανοῶντα,  
 Συμπάθησον παρακαλῶντα.  
 Ἰλάσθητι ἐπιστρέφοντα,  
 Καὶ πρὸς ἐσένα ἔρχοντα.  
 Καὶ δεῖξαι σπλάγχνα οἰκτιρμῶν,  
 Εἰς ἐμέ κ' ἰλασμήν.  
 Ἀνοίξαι ταῖς σαῖς ἀγκάλαις,  
 Ταῖς γλυκαῖς καὶ μεγάλαις.  
 Λέγω δὲ ταῖς πατερίαις,  
 Ταῖς ἀγαθαῖς καὶ σπλαγχνικαῖς.  
 Δέξαι με πάλιν τὸν ἄρνα,  
 Εἰς τὸ ἐδικλῦσε μάνδρα.  
 Πρόβατον εἶμαι τὸ χαϊμένον,  
 Εἰς τὰ ὄρη πλανημένον.  
 Μάλλισα ἔξομασμένον,  
 Εἰς τὸν δάσος κεκρυμμένον.  
 Ἀπὸ τ' ἄγρια θηρία,  
 Δόλοντε καὶ πονεῖα.  
 Ὅπως τείζεν τὰς δρόντας,  
 Εἰς ἐμένανε καυχῶντας.  
 Ὡς ἀερκυῖες νὰ μ' ἀρπάξουσιν,  
 Καὶ ὡς λύκοι νὰ μ' ἀδράξεν.  
 Ἀλλὰ πρὶν ἐκεῖνοι φθάσκειν,  
 Δέσποτα κ' νὰ μὲ τιπείσεν,  
 Ζήτησον τὸ ὑποπλῶδες,  
 Ὡς ὁ ποιμὴν γδ' ὁ καλὸς.  
 Πρόφθασον τὸν πλημνηθέντα,  
 Ἀπὸ σὸς ἐμακρυωθέντα,  
 Καὶ δεινῶς ἀπατηθέντα,  
 Σπληνὸς ἐνδὲς γυμνωθέντα.

Βάλλέ με σὸ ποιμνίον σου,  
 Εἰς τὸν νομὸν τῆς ἐκλεκτῆς σου,  
 Δελωθέντα τῇ ἀλάστοι,  
 Τῷ πονηρῷ κοσμοκράτει.  
 Προσβολαῖς τῆ ψυχῆ φθόρος,  
 Σατανᾶ σκοτεινοφόρος,  
 Καὶ μισοκάλος πονηρῷ,  
 Καὶ δολίε φθορεῖ.  
 Ὅπως πάντα πολέμῳ με,  
 Μέρα νύκτα κ' γελᾷ με.  
 Σὲ λογισμὸς τῆς πονηρίας,  
 Καὶ ἀκαθάρτης ῥυπαρίας.  
 Καὶ μὲ γνώσει αἰδητῶς,  
 Ἡ μαρτον κ' νοητῶς.  
 Εἰς ἐνθύμησιν ἐπαρῶν,  
 Καὶ εἰς πᾶσαν κακὴν τέξιν.  
 Τῆς ἀκοῆς καὶ ὀφθαλμῶν,  
 Καὶ ἀφῆς καὶ λογισμῶν.  
 Καὶ τῆς ἄλλων τῆς ἑτέρων,  
 Τῶν πλέον δὲ μεγαλωτέρων.  
 Ὡς λησταῖς καταπληγέντα,  
 Παραλίγω θανατωθέντα.  
 Πληθὺς τῆς αἰομιῶντος,  
 Τῶν πολλῶν ἀμαρτιῶντος.  
 Ἐπίλωσά με τὸν χιτῶνα,  
 Κ' ἐμόλυνά με κατ' εἰκόνα.  
 Ῥενυτωμένον τῆς σαρκὸς,  
 Ὁ δούλιος κακοῖς κακός.  
 Ὅπως ἐπαρῶς ὁ τάλας,  
 Ἀμέθας πολλὰς μεγάλας.  
 Ὅπως μεξημὸν δὲν ἔχεν,  
 Καὶ ὡς ἀν' ποταμὸν ἔρχεν.  
 Δεῖλος ἐνὶ πρᾶξιν ἐλθόμενος,  
 Καὶ τοῖς πάθεσι κ' γνώμενος.  
 Τὰ πεπραγμένα μοι δεινὰ,  
 Τὰ ἀποπὰ καὶ σκοτεινὰ.

Τοῖς δαίμοσιν πειθόμενος,  
 Ταῖς ἡδοναῖς δελεόμενος.  
 Οἱ χεῖροι με πρὸς ἐργασίαν,  
 Ἀπέρασαν εἰς ὑπολείαν.  
 Οὐ καίρὸς ὅλος τῆς ζωῆς με,  
 Εἰς σὲ βλάβη τῆς ψυχῆς με.  
 Τὸν βίον με μετὰ πορνῶν,  
 Ἐδάπανησα ἔς τελευτῶν.  
 Φίλος εἰς τὴν ἁμαρτίαν,  
 Δέσλος δὲ τῇ ἀσωτίᾳ.  
 Ὡς ἐδεῖς πώποτε ἄλλος,  
 Ὡς ἐμὲ πολλὰ μεγάλως.  
 Πᾶ τέλεσα κακὴν κακῶς,  
 Μᾶλλον δ' εἰπεῖν δεσποτικῶς.  
 Τὰ ἔργα με τῆς κατὰ δίκης,  
 Ἐγεγόνασί με δίκης.  
 Ἐθανάτωσα τὴν ψυχὴν μου,  
 Μέλογον ἔργον καὶ βελών μου.  
 Ὡς περὶ νῆα ἦτοίε ἐχθρόν μου,  
 Τὴν ἐφόνει σ' ἀσπότης μου.  
 Ὡς ἤρ' ἐντολῶν παραβάτης,  
 Τῷ Θεῷ ἔ' ὑποστάτης.  
 Τῶν θείων τε παραγγελμάτων,  
 Κ' ἠγάπησα ῥυπὸν παθημάτων.  
 Ἐξύγνησα τῆς ἁμαρτίας,  
 Τὴν καρπὸν τῆς ἀμελείας.  
 Γυμνὸν σωποίων ἀγαθῶν,  
 Μολυνθέντα ἤρ' παθῶν.  
 Τῷ βελίᾳ ὀφροσβολαῖς,  
 Τῷ ἀντιπάλῳ ὀφροβλαῖς.  
 Ἀλλ' ὁ δὲ ἐμένα πληγωθεὶς,  
 Λόγῃ ποτὲ καὶ κεντηθεὶς,  
 Δέσποτα ἐλέησόν με,  
 Λόγῃ Θεῷ οἰκτεῖρυσόν με.  
 Τοῖς ἀγαθοῖς κείμεαί σιν,  
 Ὡς τῷ πιστῷ ποτὲ ληστῇ σου.

Τὸν πολλὰ ἡμαρτηκότα,  
 Ἀλλ' εἰς σὲ πεπιστεύκότα.  
 Ἀπὸ νεαρῶς λικίας,  
 Τῆς μητρὸς με τῆς κοιλίας,  
 Ἐγνώρισά σε ποιητά με,  
 Θεὸν κειτὺν ἔ' λυξιώτα με,  
 Πλάσιν καὶ δημιουργόν με,  
 Καὶ σωτήρα παντὸς κόσμου.  
 Δι' αὐτοῦ σὲ παρακαλῶ,  
 Οὐ πᾶσαι αἰτίαι ἡμῶν καλῶν.  
 Ἀνάδειξόν με καρποφόρον,  
 Τῶν ἀρετῶν σου λαμπαφόρον.  
 Καὶ ὡς εὐσπλαγχνός με ῥύσαι,  
 Τῶν κακῶν πάντων καὶ φεῖσαι.  
 Σῶσαί με μιᾷ ῥοπῇ,  
 Ἀπὸ τῆς ἁδὲς χαλεπῇ.  
 Ἐκ τὸν φάρυγγα τῷ βροτοκτόνῃ,  
 Καὶ τῷ ἀμείλιτῃ πόνῃ.  
 Ἀπὸ τῆς ἁδὲς τὴν κοιλίαν,  
 Καὶ τὴν πόσιν σωτελείαν.  
 Ἀπὸ τῆς χεῖρας ἐσφόρος,  
 Φθονερῆ σκοτεινοφόρος.  
 Τῷ σατανᾷ λέγω ἔ' μόνος,  
 Ταῖς πανουργίαις τῷ δαιμόνῃ.  
 Τῆς κακῆς διδασκαλίας,  
 Συνεργῆ τῆς ὑπολείας.  
 Τῷ ἀπάτη ἀρχεκάκῃ,  
 Μᾶλλον δὲ καὶ χαιρεκάκῃ.  
 Ἐχθρῆ τῷ κοσμοκράτορι,  
 Καὶ δυσμηνῆς ἀλάστορι.  
 Ὅτι ἐσὺ εἶσαι ἡ ἰχθυός μου,  
 Φωτισμὸς καταφυγῆς μου.  
 Σὺ ὁ πλάστης ἔ' σωτήρ μου,  
 Εὐεργέτης ἔ' πατήρ μου.  
 Φίλος δὲ ἔ' ἀδελφός μου,  
 Κτίστης ἔ' δημιουργός μου.



Γλυκασμός δρόσος εἰρήνη,  
 Παῦ ἀγαθὸν ἐ καλοσύνη.  
 Σὺ τὸ φῶς ἐ ἡ χαρά μας,  
 Καὶ ζῶν ἐ καύχημά μας.  
 Σὺ ἐ μόνος φυτεργός,  
 Καὶ γλυκὺς ἀμπελουργός.  
 Τῶν ψυχῶν ἐ τῆς σωματῶν,  
 Ὁρατῶν καὶ ἀοράτων.  
 Κυβερνᾷς ἐ τὰ φυλάττεις,  
 Ὡς ἀγαθὸς καλὸς δραγάτης.  
 Ὡς τῆς πωμάτων σωτηρία,  
 Καὶ ἡ μὲν παρηγοία.  
 Καὶ διὰ τὸ τοιοῦτόν μας,  
 Εὐσπλαγχνὲ ἐ λυξωτά μας,  
 Δόξας καὶ ῥὸν τῆς μετανόας,  
 Τῆς ψυχῆς ἐ θλανοίας.  
 Στεναγμὸν δὲ τῆς καρδίας,  
 Καὶ ὀποχλὺ τῆς ἀμαρτίας.  
 Ἰλαρωπάτη τῇ προθέσει,  
 Καὶ χρεστῇ τῇ ὁλοθέσει.  
 Ζέσιν πίσι ἐγκρατείας,  
 Φλέξον πάθη ἀκρασίας.  
 Πένθος καὶ δοξολογίαν,  
 Καὶ πιδύματικὴν πτωχείαν.  
 Προσδύχλῳ ἐ ψαλμωδίαν,  
 Στεναγμὸς γονυκλισίαν.  
 Εὐλεημοσύνη ἀγαθοσύνη,  
 Ταπεινοσύνη σωφροσύνη.  
 Δικαιοσύνη σπλαγχνοσύνη,  
 Καὶ πᾶσαν ἄλλαν καλοσύνη.  
 Ἀνάδειξόν με λαμπροφύρον,  
 Νικητὴν ἐ σεπηφόρον.  
 Ἀξιὸν τῆς σῆς τερπνότητος,  
 Τῶν ἀγίων ἐ παιδρότητας.  
 Εἰς τὴν αὐλαῖς τὴν λαμπροτάταις,  
 Ταῖς ἐνδοξαῖς χησιμωπταῖς.

Ἡς ἀπώλεσα ἀφρόνως,  
 Εἶ γὰρ παλαίπωρος ἐ μόνος.  
 Εἴδα χορδὴν ἄγγελόισε,  
 Καὶ οἱ φίλοι ἐδικοί σε.  
 Προφητῆς ἱεραρχῶν,  
 Τὰ πάγματα Πατριαρχῶν.  
 Εἰς ταῖς μοναῖς ἀγίων σε,  
 Δικαίων ἐ ὁσίων σε.  
 Ὅπως καθαρὸν τὸ φῶς σε,  
 Τῆς δεῖας ἀναπαύσεώς σε.  
 Εἴ καὶ πῶς ἀειχορδῶσι,  
 Ἀγαλλόμηναι ἐ χαίρεισι.  
 Πανδύκλῳς ὀφθαλμοί μου,  
 Καὶ θεοειδῆς γνωεζόμενοι.  
 Καὶ οἱ χεῖμαρροι ξέχουσι,  
 Παντοτεινὰ ἐ μένουν.  
 Πηγὰς τῆς αἰδιότητος,  
 Τῆς σῆς μακαριότητος,  
 Τῆς θυφῆς ἀναβλύζουσι,  
 Καὶ τὰς πάντας γλυκίζουσι.  
 Καὶ φωνὴ ἀγαλλιάσεως,  
 Καὶ ἀρρήτης ἀναπαύσεως.  
 Τὸ ἀκόρεστον ἐκείνο μέλος,  
 Καὶ γλυκὺ ἐκ ἔχει τέλος.  
 Τῆς δόξης ἐ χρηστότητος,  
 Τὴν κάλλεστε ἐ ὠραιότητος.  
 Τὴν φωτὸς λαμπραδύχλῳ,  
 Τὴν ἀμέειμον ἀειζωίαν.  
 Ὅπως τῆς ἀρρήτων οἰκονόμοι,  
 Τῶν ἀγαθῶν οἱ κληρονόμοι.  
 Εἰς τὴν Παραδείσῳ τ' αὐτῇ,  
 Χωεῖς βάσανα ἐ πάθη.  
 Χρυσοῦφαντα ἐνδύμενοι,  
 Ἀμάρωντος σέφος σολισμένοι.  
 Καὶ ἐδὲ ποτε γεράζον,  
 Μάλισα ἀγαλλιάζον.  
 Ἀγαῖα

Ἀ' γιώπατοι χρησιμώτατοι ,  
 Χαεῖς αἱ τοι τιμιώτατοι .  
 Εἰς τὴν σὺν ἀγαθότητα ,  
 Χεῖς ἐμὲ ἔλ' λαμπρότητα ,  
 Ὅλοι οἱ δικαιωθέντες ,  
 Καὶ ὑπὸ σὲ σεφανωθέντες .  
 Εἰς τὴν ἀνεκλάλητον χαρὰν ,  
 Τὴν αἰώνιον ἔ' καθαράν .  
 Οὐρανῶν τῆς βασιλείας ,  
 Καὶ τερπνῆς τῆς μετ' αἰσίας .  
 Τῆς παντοτινῆς ἀγίας ,  
 Ἀ' πολυάσεως τῆς θείας .  
 Εἰς τὴν δόξαν τὴν δεικνύσας ,  
 Ἐνθα λάμπει τὰς φωτίσας .  
 Πάντοτε νὰ σέ ὑμνῶμεν ,  
 Καὶ νὰ σέ δοξολογῶμεν .  
 Ὡς ποιητὴν λέγω καὶ πλάστην ,  
 Εἰς τὴν αἰῶνα κατ' ἐκείνην .  
 Ὡς γένοιτο ἀξιοθῆναι ,

Καὶ ἡμεῖς ὀπταβῆναι .  
 Εἰς σ' ἐκείνῳ τὴν φαιδρότητα ,  
 Τὴν καθαρὴν μακαριότητα .  
 Εἰς τῆς δικαίων τὸν χορόν ,  
 Εἰς τὸν πολὺν χλόης δροσερόν .  
 Πᾶς τὸ βασιλεὺς σεσεβέσασθαι ,  
 Ἀ' γίον σεσπρεπέςασθαι .  
 Ναὶ γένοιτο γένοιτόμοι ,  
 Καὶ τὴν χάριν ταύτην δόξοι .  
 Καὶ τέλος καὶ καὶ τ' ἀφίνω ,  
 Καὶ τὴν κεφαλὴν μου κλίνω .  
 Πρὸς ἐσένα τὸν δεσπότην ,  
 Τῶν καλῶν μιθασποδοτήν .  
 Ὅλα λοιπὸν νὰ ἀπαριάζω ,  
 Καὶ ἐσέ' μόνον δοξάζω ,  
 Τὸν ἀφέντην ἔ' Θεόν μου ,  
 Λυξωτὴν παντὸς τῆς κόσμου .  
 Εἰς τὴν αἰῶνα τῆς αἰῶνων ,  
 Μὲ χαρὰν ἔ'χ'ι μὲ πόνον .







Καὶ ἀπὸ πάσης κτίσεως, κοινῶς τῆς ὁραμένης,  
 Καὶ ἀοράτου φύσεως, αὐτῆς τῆς νοημένης;  
 Πῶς ἄμορφος, ἀνείδεος, φαίνεσθαι τοῖς ὁρῶσιν,  
 Ὅπῃ τὸ γλῶσσόν ἐσόλισες, μὲ δμορφίαν τὸ σῶ;  
 Εἰς τὸν σαυρὸν ἐδίψησες, ὁ ποιητὴς ὑδάτων,  
 Καὶ τῆς θαλάσσης ὁ κρατῶν, καὶ ὅσα βέλει πρᾶττων.  
 Πῶς ὡς κακῆργος κρέμασαι, ὁ μὴ γνῆς ἀμαρτίαν,  
 Ὁ καὶ τοῖς ἀμαρτάνεσι, παρέχων σωτηρίαν;  
 Πῶς θνήσκεις ἢ αὐτοζῶν, ὁ τὰς νεκρὰς ζωώσας,  
 Τῇ παναλκείᾳ δυνάμει σου, χωλὰς ἐπανορθώσας;  
 Τὶ πονηρὸν ἐποίησας, τέκνον τοῖς ἰσδαίοις,  
 Τοῖς ἀχαίροις καὶ τυφλοῖς, κακίοις φαρισαίοις;  
 Τὰς ἀδυνάτους ἰάξασας, ἡγείρας παραλύτας,  
 Ἐβραῖους καὶ ἑλλήνας, ξένους καὶ ποροσιλύτας.  
 Ἐκατοντάρχη τὸν υἱόν, ἐρρύσω τὴν θανάτῃ,  
 Καὶ τὸν τῆς χήρας ἡγείρας, ὃς ἄδεν κατωπάζει.  
 Τὰς παραλύτας καὶ τυφλὰς, πάσης τῆς ἰσδαίας,  
 Ἰάξασας ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ τὸ τῆς χαναναίας,  
 Ουγατέριον, καὶ λάζαρον, ἡγείρας πετάρταιον,  
 Καὶ τὸν λαὸν ὃς ἐπληξας, ἐθνῶν καὶ ἰσδαίων.  
 Πῶς ἐεργέτα καὶ σωτὴρ, τῷ ξύλῳ ποροσιλώθης;  
 Ὁ τὰς νεκρὰς ζωοποιῶν, πῶς τῷ ἔνεκράθης;  
 Ὡς ἰσδαῖοι ἀνόμοι, καὶ ἀρνήται κυεῖς,  
 Ἀπαίδεωτοι, ἀγνώμονες, ὑπερπαντὸς θνητεῖς,  
 Ἀγριοὶ καὶ ἀχαῖροι, εἰς τὰς ἐεργεσίας,  
 Καὶ χάριτας τῷ Ἰησοῦ, ὅπῃ εἰς πόσας χρείας,  
 Σὰς ἔσωσε, καὶ ἐλύθωσε, κινδυνῶν καὶ θανάτων,  
 Ὡς κτίστης παντοδύναμος, πάντα ποιῶν καὶ πρᾶττων.



Ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔβρευν, ὑμᾶς ποικιλοτρόπως,  
 Μὲ μάννα τασαράκοντα, ἔτεσι φιλανδρώπως.  
 Ἐ΄χισε καὶ τὴν θάλασσαν, διὰ νὰ σᾶς λυθώσῃ,  
 Ἐκ τῆς δελείας φαραῶ, καὶ διὰ νὰ σᾶς δώσῃ.  
 Μέλι καὶ γάλα ῥέεσαν, γλυκὴ τῆς ἐπαγγελίας,  
 Καὶ ἄλλας πλεῖσας πρὸς ἐσᾶς, πέπρακ' εὐεργεσίας.  
 Σὺ δὲ ὡς ἄνομος λαὸς, διὰ ἀχαρείας,  
 Ἐ΄δειξας τὴν ἀνταμοιβὴν, πρὸς πάσας τὰς πλεσσίας,  
 Χάρεταις ὅπως ἔλαβες, ἀπὸ τὸν ποιητὴν σε,  
 Σωτήρα εὐεργέτην σε, καὶ τὸν κατηγητὴν σε.  
 Ἀντὶς τὸ μέλι τὴν χολὴν, ὅσος ἀντὶς τὸ γάλα,  
 Ἀντὶς τὸ μάννα τὸν σαυρὸν, τὸν σόφρον καὶ τὰ ἄλλα.  
 Ἐμπτύσματα ῥαπίσματα, βλασφημίας καὶ γέλος,  
 Χεῖρας καὶ πόδας καὶ πλοῦρα, ἕκαστον καθεὶ μέλος,  
 Ἐκ τῆς ἀγίας σε σαρκὸς, ἔλαβεν ἀτιμίαν,  
 Ἦλθες λόγῳ φραγγέλωσιν, πᾶσαν κατηγορίαν.  
 Ναὶ τέκνον με γλυκύτατον, ἀντὶς νὰ σ' ἀγαπήσιν,  
 Διὰ τὰ καλὰ, πᾶς ἐλάβασιν, εἰς τὸν σαυρὸν κρεμνῆσιν.  
 Ὁ δῆμος ὁ παράνομος, εἰδ' ὅλως εὐσπλαγχνίῃ,  
 Καθὼς τὰς εὐσπλαγχνίῃθες, μᾶλλον καὶ ἐσκοτίθῃ.  
 Ὁ ἥλιος ἐσκότασεν, ὅμως μετὴν σελήνῳ,  
 Διὰ νὰ δείξῃσι πρὸς σέ, μικρὰν εὐγνωμοσύνην.  
 Ὁ ἔρως τε καὶ ἡ γῆ, καὶ ἔτρεμν' ὅλη ἡ κτίσις,  
 Ἀόρατος καὶ ὁρατὴ, καὶ ἔπαχε πᾶσα φύσις.  
 Καὶ ὅλα σε τὰ κτίσματα, σε ἔγνωσαν τὸν κτίστην,  
 Καθ' ὅνα ὡς ἐδωθήθη, δείχνει πρὸς σέ τὸν ρύστην.  
 Ὁ δὲ παράνομος λαὸς, ὡς ἄφρων ἐτυφλώθῃ,  
 Ἐφραξε ἐπὶ τὰ ὦτα του, ἐπὶ τὴν ἐκκαμώθῃ.

Τὸ πῶς δούσε γνωεῖζουσι, διμυργόν σωτῆρα,  
 Ἀλλὰ ὡς πλάνον τὸ λαοῦ, ἔ νόμος ὀλετῆρα.  
 Ὁ θέν ἀδίκως ἐν σφυρῶ, καθήλωσαν σε φῶς με,  
 Καὶ ὀδυᾶται με ἡ ψυχὴ, καὶ πάντα τὰ ἐντός με.  
 Τίς νὰ μὲ δώσῃ τὸ λοιπόν, ὕδωρ τῇ κεφαλῇ μου,  
 Νὰ κλαύσω τὸ δειμύτατον, πάθος τῆ ποιητῆ μου;  
 Ὡς Γαβριὴλ ἀρχάγγελε, πᾶς τὸ, εὐλογημένη,  
 Καὶ ἡ χαρὰ πᾶς μὲ ἐκραζες, τότε χαριτωμένη;  
 Καὶ πῶς ἡ βασιλεία του, τέλος δὲ θέλει ἔχει,  
 Μὰ σὺς αἰῶνας ἅπαντας, μὲ δόξα θέλει ἔχει;  
 Καὶ δού μου ἐφανέρωσες, σαφέστατα νὰ μάθω,  
 Τὰς θλίψεις καὶ ὀδυᾶς με, πᾶς ἐμελλον νὰ πάθω;  
 Διὰ τὴν ἡγαπημένον με, ὅποτε τὸ φῶς μου,  
 Καὶ τώρα μὲ ἐκύκλωσαν, λύπαις παντὸς τῆ κόσμου;  
 Ποία χαρὰ ἀπήλαυσα, ἐκ τῆς γεννήσεώς του;  
 Πάντοτε θλίψεις στυγνὰς, ἐκ φθόνου τῶν ἐχθρῶν τῶν.  
 Ὡς Συμεὼν παρθαύμασε, ἰδὲ τὴν προφητείαν,  
 Ἡ ἡ ἤρκας ὡς τὴν ἐμήν, ἐλεύσεται καρδίαν.  
 Μία ῥομφαία δυνατὴ, ἥτις εἰς τὰ ἐντός μου,  
 Ἀμείνον πόνον ἐνεργᾷ, τόσον ὅπῃ τὸ φῶς με,  
 Θαμπώνεται ἔξ ἑμῶν, τὰ πονεμένα μέλη,  
 Ὡς περ κατακυντῆμενα, μεξίφητε καὶ βέλη.  
 Ναὶ τέκνον μου παμφίλτατον, καὶ πολυποθητὸν με,  
 Ἀπὸ τὴν λύπῃ τὴν πολλήν, σκοτίζεται τὸ φῶς με.  
 Βλέπω τὴν ἀδικον σφαγὴν, ἔξ δυνάμαι βασάζειν,  
 Τὸ πάθος σε ἀλλ' ἀρχομαι, πενθεῖν καὶ σκυθρωπάζειν.  
 Πᾶναι γιὰ τὸ κάλλος σε, ἔ πᾶς ἡ ὡραιότης,  
 Ἡ ὄψις ἡ εὐγενικὴ, καὶ θεία σε παιδρότης;



Καὶ τ' ἄλλα σε χαρίσματα, ἀλλὰ καὶ εὐμορφία,  
 Ἡ γνῶσις σε ἢ θαυμασὴ, καὶ ἡ ἀπειρος σοφία,  
 Δὲ σὲ γνωρίζω τέκνον μου, ὅτι εἶναι ματωμένα,  
 Τὰ μέλη σε τὰ τρυφερά, καὶ καταξηχισμένα.  
 Πᾶς ὑπομείνεις τὸν σαυρόν, διὰ τὴν σωτηρίαν,  
 Νὰ δώσης τὸ ἀνθρώπινον, γένος ἐλδοφείαν.  
 Ἀλλὰ λυπήσῃ καὶ ἐμέ, τὴν ταπεινὴν Μαρίαν,  
 Πανένσπλαγχνε γλυκύτατε, δόξοι παρηγορία.  
 Ἰ' δε Χεῖρὲ τὰ δάκρυα, πᾶς αἰάσεν αγμῆς μου,  
 Ἀκροῦν καὶ σπλαγχνίθῃτι, καὶ εὐφρανὸν τὸ ἔς με.  
 Μὲ τὸ γλυκύσε πρόσφθεγμα, κατὰ τὴν σὴν σωήθειαν,  
 Πᾶσαι ζῶν καὶ αἰάσασις, τὸ φῶς καὶ ἡ ἀλήθεια.  
 Ἀφάνισον τὴν ἄμετρον, λύπην καὶ ἀθυμίαν,  
 Ὅτι πᾶς συνέχει τὴν ἐμὴν, ταλαίπωρον καρδίαν.  
 Οὐκ ἔχω πᾶς τὴν κεφαλὴν, κλίνει πρὸς εὐθυμίαν,  
 Εἰς φίλον ἢ καὶ συγγενῇ, εὐρεῖν παρηγορίαν.  
 Ἡ γκαρδιακόνε ἀδελφόν, οὐκ ἔχω ἢ πατέρα,  
 Ἡ ἄλλον κανένα γείτονα, ἢ σπλαγχνικὴν μητέρα.  
 Ἡ τέκνον ἄλλο εἰμὴ σέ, ἐλπίδα καὶ πνοήν μου,  
 Σκέπην μου καὶ καταφυγὴν, ἄνεσιν καὶ ζῶν μου.  
 Σύ με Θεὸς καὶ ποιητής, σύ με παραμυθία,  
 Τῶν σенаγμῶν καὶ θλίψεων, πασῶν παρηγορία.  
 Συγκλαύσατέ με ἅπασαι, μαθήτῃαι κυρίε,  
 Ἰ' να συγκοινωνήσητε, ζωῆς τῆς αἰωνίε.  
 Παρηγορήσατε μικρόν, τὴν πολυπικραμένον,  
 Μητέρα τῆς Δεσποῦσας, τῆς νυνὶ ἀπορραμένον.  
 Ὁ Πέτρος ἀπαρνήθηκε, ὁμοίως ἔοι ἄλλοι,  
 Ἀπόστολοι καὶ φύγασι, με φόβον καὶ με ζάλη.

Καὶ μόνῳ με ἀφίσανε, εἰς Θλίψιν καὶ Ὀπορίαν,  
 Εἰς στυγμὰς καὶ δάκρυα, τὴν ταπεινὴν Μαρίαν.  
 Εἰς βάσανα καὶ πειρασμὸς, τὴν σήμερον ἡμέραν,  
 Καὶ ἐχθροὺς ἀνέσιν, καταφυγὴν ἑτέραν.  
 Καὶ πῶρα σὲ βλέπω φανερά, εἰς τὸν Σταυρὸν ἀπάνω,  
 Ὑπὲρ τῶν ζῶν καλότερα, ἤθελα νὰ πεθάνω.  
 Κλῖνον Σταυρὲ πανάγιε, πρὸς με τὴν κορυφὴν σε,  
 Νὰ ἀπαθῶ μητρὸς πρεπῶς, ἐν σοὶ τὸν ποιητὴν σε.  
 Καὶ νὰ φιλήσω τὰς πληγὰς, δι' ὧν τὴν σωτηρίαν,  
 Εὗρομεν πάντες ἄνθρωποι, καὶ τὴν ἐλδοθερίαν.  
 Ἵνα περιπλακίσω μὲν, σῶμα τῷ Ἰησοῦ μου,  
 Καὶ νὰ φιλήσω ἅπαντα, τὰ μέλη τῷ ὕμῳ με.  
 Τὸ σῶμα τὸ γλυπύτατον, τὰς χεῖρας καὶ τὰ ἄλλα,  
 Ὅπως τὰ αὐτὰ ἐτέλεσαν, θαυμάσια μεγάλα.  
 Ναὶ πανσεβάσμιε Σταυρὲ, ξύλον ἐλλογημένον,  
 Ὅπως βασάζεις τὸν Θεόν, βαβαὶ προσηλωμένον.  
 Σκύψαι μικρὸν νὰ διωρθῶ, νὰ σὲ καταφιλήσω,  
 Τὸν ποιητὴν με καὶ ἦν, νὰ ὀποχαιρετήσω.  
 Μεγάλῃ ἡ δόξα σε Σταυρὲ, μεγάλῃ ἡ δυνάμις σε,  
 Ὅπως σὲν πρῶτα ἐνέσπῃ, καὶ πῶρα ἡ τιμή σε.  
 Ὑψώθη ἕως ἐρανὸν, καὶ ὅλοι σε προσκυνῶσιν,  
 Διὰ τὸν σὲ δοξάσαντα, καὶ σὲ ὑμνολογῶσιν.  
 Ὁ ξύλον ἔξι μακάρισον, δι' ἧς ἡ εὐφροσύνη,  
 Ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν, ὡς διὰ σε ἐγίνη.  
 Τίμω ποθεινότητι, δοξάζω σε τὸ πάθος,  
 Ὅπερ ὑπέστης δι' ἡμᾶς, ἐκπλήττομαι τὸ βάθος.  
 Τῆς σῆς συγκαταβάσεως, καὶ ἀνέξιμακίας,  
 Τῆς συμπαιδείας πρὸς ἡμᾶς, καὶ τῆς μακροθυμίας.



Τιμῶ τλω λόγχῃ τλω σφαγῇ, κάλαμον ἢ τὰς ἄλλας,  
 Οἰειδισμὸς, κολαφισμὸς, ἢ ἐμπαιγμὸς μεγάλος.  
 Στέφανον τὸν ἀκαήθιον, καὶ τλω φραγγέλωσίν σε,  
 Τλω ἄκραν δαυλαγχνίαν σε, ἢ τλω ταπείνωσίν σε.  
 Καὶ γὰρ διὰ τὸ πλάσμα σε, ταῦτα παθεῖν ἠνέχου,  
 Ὡς περ τοῖς ἄποσόλοις σε, εὐσπλαγχνε καδυπέχῃ.  
 Ὁ θάνατός σε γέγονε, ζῶν τῷ τε θνεώτων,  
 Καὶ ἔξανάσσις σαφῶς, πάντων τῷ πεπτωκότων.  
 Λοιπὸν ἀνάστα τάχιον, ἢ Θεὲ καὶ φῶς με,  
 Εἰς ἄφεισιν ἢ λύτρωσιν, κοινῶς παντὸς τοῦ κόσμου.  
 Ὅπως καὶ ὧ χαρήσωμαι, μετὰ τῷ μαθητῶν σε,  
 Εἰς θλίψιν ἢ κατάπτωσιν, ἢ αἰχρὸς τῷ ἐχθρῶν σε.  
 Ταῦτα ἔπεριαιότερα, μετὰ κλαυθμῷ βοῶσα,  
 Ἡ Θεοτόκος ἔμεινον, ἄφρωνος καθορώσα,  
 Τὸν Ἰησοῦ ἐν τῷ σαυρῷ, σαρκὶ προσηλωμένον,  
 Καὶ ὑπὸ πάντων τῷ ἐχθρῶν, ἀτάκτως ὑβρισμένον.  
 Ταύτῃ συμφώνως οἱ πιστοί, ἁγίων τλω ἁγίαν,  
 Μιτέρα τοῦ παντάνεκτος, ἡμῶν τλω σωτηρίαν,  
 Ἄς τλω παρηγορήσωμεν, διὰ νὰ μεσιτῶσιν,  
 Πρὸς τὸν δεσπότην δι' ἡμᾶς, ὅπως ἡμῖν βραβεύσῃ.  
 Ἀμαρτημάτων ἄφεισιν, ἵνα τῷ αἰωνίῳ,  
 Καὶ φοβερῶν ρύθειμεν, ἐκεῖ κολασθεῖων.  
 Καὶ ἀξιώθωμεν τῆς χαρᾶς, τῆς αὐτῆς βασιλείας,  
 Τῆς ἀνεκφράστῃς καὶ λαμπρᾶς, ἐκείνης τῆς ἁγίας.  
 Ταύτῃ ἐγκωμιάσωμεν, τλω κεχαριτωμένῃ,  
 Ὑπὸ ἀγγέλων, ἢ βροτῶν, αἰεὶ προσκυνεμένῃ.  
 Ἀσπίλε παναμώμητε, ἄφθορε Παναγία,  
 Ἀπελπισμοῦν ἢ ἐλπίς, ἀσώτων σωτηρία.

Παντάνασσα πανάχραντε, μήτερ εὐλογημένη,  
 Βασίλισσα κυρίαμα, ὑπερδοξασμένη.  
 Αἰνῶμεν εὐλογῶμεν σε, τὴν προηγιασμένην,  
 Καὶ ἐκ πασῶν τῆς γενεῶν, μόνῳ ἐκλελεγμένην.  
 Ὡς τὸν Χρῆστον γεννήσασα, τὸν κτίσῃ τῆς ἀπάντων,  
 Τὸν πλάσῃ καὶ δημιουργὸν, καὶ ποιητὴν τῆς πάντων.  
 Καὶ ὅτ' ὅσον ἀρετῶν, μόνησαι σολισμένη,  
 Ὡς ἑρᾶνός κατὰς ἑρος, εἶσαι λελαμπρυσμένη.  
 Τῶν ἑρανίων στρατιῶν, σὺ εἶ ἐνδοξοτέρα,  
 Τῶν Χερεβίμ ἔ Σεραφίμ, εἶσαι ὑψηλοτέρα.  
 Διότι τὸν ἀχώρητον, χωρίσας σῇ γαστέρα,  
 Καὶ μόνῃ γὰρ ἐφάνηκες, παρθένος καὶ Μητέρα.  
 Καὶ τοῖς ἀγγέλοις ἔ βροτοῖς, εἶσαι τιμιωτέρα,  
 Καὶ τῆς ἁγίων ὁλωνῶν, πάντων ἁγιωτέρα.  
 Καὶ πάσης λέγω τῆς κτίσεως, φύσεως ἀνωτέρα,  
 Τῆς ἀοράτου καὶ ὁρατῆς, ἐδείχθης ὑπερέρα.  
 Ὡς Βασιλέα τέξασα, τὸν ποιητὴν τῆς ὅλων,  
 Καὶ γέφυρα ἀνάγες, τὰς γηγενεῖς ἐν πόλει.  
 Ὡς καύχημα σεβάσμιον, βασίλισσα κυρία,  
 Στὸ γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, σὺ εἶ παρηγορία.  
 Τῶν ὀρθοδόξων σῆμα, εἶσαι μέγιστον δῶρον,  
 Ἀκύνωτον καὶ ἀγαθόν, ὅπ' ἐκ ἔχει κόρον.  
 Καὶ κατοικία ἑμψυχε, καὶ θρόνε Θεῶν ζώντος,  
 Ναός, κλίνη, παλάτιον, τῆ Βασιλέως ὄντως.  
 Παραμυθία κραταιά, ἡ μόνῃ τῆς πενθοσύνης,  
 Διώαμις καὶ ἐπίσκεψις, καὶ ἰασις νοσοῦντων.  
 Καὶ ὁδηγία ἀπλανής, εἰς τῆς ὁδοποιούντων,  
 Ἀραγεσάτη φυλακή, καλῶς ἐπαγρυπνοῦντων.



Τῶν ὀρφανῶν ἡ χαρμονὴ, πενήτων προσασία,  
 Καὶ τῶν πτωχῶν ἀντίληψις, χηρῶν ἐπιμερία.  
 Διὰ τοῦτο σε παρακαλῶ, διὰ τὴν μεσιτεύσῃς,  
 Πρὸς τὸν υἱὸν σε καὶ Θεόν, καὶ τὴν παρακαλέσῃς.  
 Διὰ τὸν ἀνάξιον ἐμὲ, τὸν πολλὰ ἐπταισμένον,  
 Τὸν ἀμαρτωλὸν καὶ ἄσωτον, ὃν ἀπεγνωσμένον.  
 Τὸν ὄντως ὄντα ἄθλιον, ἄξιον τιμωρίας,  
 Καὶ πάλιν τὸν ἀνάξιον, τυχεῖν ἐλδοθερίας.  
 Ὅπως ἐκατεπίλωσα, τῆς σαρκὸς μου χιτῶνα,  
 Καὶ ὅλως κατερρύπωσα, Σωτὴρ τὸ κατ' εἰκόνα.  
 Ὡς περὶ τὰ ἄστρα ἔβαν, Θεέ μου ἐπταισάσοι,  
 Φάμμιον τῆς γῆς καὶ θαλασσῶν, ἔργοις ἡμάρτηκά σοι.  
 Ἀλλ' οἶδα τὸ μακρόθυμον, τῆς σῆς φιλανθρωπίας,  
 Τὴν ἄπειρον συμπάθειαν, τῆς ἀνέξικακίας.  
 Τὴν ἄκραν εὐσπλαγχνίαν δέ, τὴν τῆς χρηστότητός σου,  
 Τὸ ἔλεός σε τ' ἀμετρον, τῆς ἀγαθότητός σε.  
 Καὶ μνήθητί με κύριε, Θεέ μου καὶ εὐσπλαγχνίσε,  
 Ὡς τὸν λησὴν εἰς τὸν Σταυρὸν, ἔπαυσάν με θυμήσου.  
 Πᾶς ἔχυσες τὸ αἷμά σε, καὶ μᾶς ἐξαγοράσῃς,  
 Ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν, καὶ πάλιν καὶ μᾶς ἐμψύσῃς.  
 Μέσα εἰς τὸν Παράδεισον, εἰς πρῶτον κατοικίαν,  
 Καὶ εἰς παντοτινὴν χαρὰν, ἐκείνῃ τὴν ἀγίαν.  
 Λοιπὸν δέξου τὸν ἄσωτον, καὶ πάμπολλα ἐπταισμένον,  
 Δέξου με τὸν παλαίπωρον, καὶ τὸν μεμολυσμένον.  
 Πρεσβείαις τῆς τεκέσῃς σε, ἀχράντε ὁ Μιῆός σε,  
 Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων τε, καὶ σὺ τὸ ἔλεός σε.  
 Ὅπως ὁ Ἀποστόλων σε, συὸς τῆς ζωῆς προδρόμος,  
 Καὶ ἀθλοφόρων Προφητῶν, ποφύλαξαν τὸν νόμον.

## Σ Τ Ι Χ Ο Ι Ε Τ Ε Ρ Ο Ι

Τῷ αὐτῷ Ἀκακίου.

(Θεός)

**Α**λλ' ὅ ἐκ παρθένου σαρκω-  
 Α' νόσσοι ἀπὸ τοῦ ἔχθρου  
 Ὡς θεὸς δὲ βεβληθεὶς,  
 Ἀνερμύλυδ' ὡς συλληφθεὶς.  
 Καὶ ὡς ἀνθρώπος σωματωθεὶς,  
 Δέλε μορφῇ καταδεχθεὶς.  
 Καὶ διὰ ἐμένα στυγνοθεὶς,  
 Ἀκάνθαις δὲ σφαιρωθεὶς.  
 Σπολὴν πορφύραν ἐνδυθεὶς,  
 Πλοῦτον τῇ λόγχῃ κεντηθεὶς.  
 Χολὴν καὶ ὄξος ποτιθεὶς,  
 Καὶ ὑπὸ δέλεο ῥαπιδθεὶς.  
 Τὸς δακτύλους αἱματώσας,  
 Ἀπὸ τὰς πληγὰς τὰς πόσας.  
 Ὡς ἀνθρώπος δὲ πληγωθεὶς,  
 Ὁ τῇ φύσει ἀπαθής.  
 Ἐπὶ σταυρῷ καὶ ἀπλωθεὶς,  
 Καὶ ἐκ σοῦ νεκρωθεὶς.  
 Μετὰ ληστῶν κατακειθεὶς,  
 Ἐμὲ σὺ αὐτὸς καὶ ὑψώθεὶς.  
 Καὶ ὑπὸ αἰόμων ὑβριθεὶς,  
 Ἐν ταῖς φρεσὶν ἀδικηθεὶς.  
 Καὶ στρατιωτῶν φυλαχθεὶς,  
 Καὶ ὁ θάνατος δεσμώθεὶς.  
 Καὶ Ἀδάμ ἐλδοθεὶς,  
 Καὶ ἡ Εὐὰ ἐλυθώθη.  
 Καὶ ὁ ἄθλος γυμνωθεὶς,  
 Ὑπὸ σοῦ κρεσδωθεὶς.  
 Καὶ σαπῶν δὲ τυφλωθεὶς,  
 Καὶ μὲν ἀλύσεισι δεδεμένος.

Καὶ ὁ ἥλιος ἐσκοτίσθη,  
 Γένος ἀνθρώπων ἐφωτίσθη.  
 Τὸ καταπέτασμα ἐσχίσθη,  
 Καὶ εἰς δύο ἐμερίσθη.  
 Καὶ αἱ πύλαι ἐραγήσαν,  
 Καὶ τὰ μνήματα ἀνοίχθησαν.  
 Καὶ νεκροὶ αἰασηθήκαν,  
 Εἰς τὸς ἀνθρώπους ἐμφανήκαν.  
 Ὡς ἐξέμεθ' ἡ γῆ καὶ οἱ οὐρανοί,  
 Οὐρανὸς γῇ πᾶσα φύσις.  
 Δαιμόνων πλάνη κατεπλήσθη,  
 Πλήσθη πιστῶν δὲ ἀνυψώθη.  
 Οἱ δὲ παρὰ νομοὶ ἐβράβησαν,  
 Οἱ κακίστοι φαισάλοιοι.  
 Ὡς τυφλοὶ ἀναγέσθαι,  
 Καὶ τὰς κεφαλὰς κινῆσαι.  
 Καὶ ποσὶς δὲ ἐσωήκαν,  
 Μάλιστα ἐσκοτίσθησαν.  
 Τὸν ποιητὴν νὰ γνωρίσεν,  
 Καὶ νὰ τὸν προσκυνήσεν.  
 Τὸν δούλόν τε καὶ τὸν κτίστην,  
 Καὶ τοῦ δουλοῦ καὶ τοῦ κτίστη.  
 Τὸν ἀνεξίκακον ὃς ἐλεήμων,  
 Πᾶσι τὸν ἔδρεψε ἐν τῇ ἐρήμῳ.  
 Ἀλλὰ ὡς φθονεροὶ πᾶσι ἦσαν,  
 Καὶ κακοὶ τὸν ἐμισήσαν.  
 Ὡς κακίης συμβεβλήκει,  
 Πικρότερη δὲ τοῦ χολῆς.  
 Γνώμηστε καὶ ἀφροσύνης,  
 Τῆς δουλοῦ λέγω ἐκείνης.



Ἀλλὰ αὐτὸς μὲν θανατωθεὶς,  
 Κατὰ τὰς θραφάς ἔς τρωθεὶς.  
 Καὶ ὡς ἄνθρωπος μὲν πληγωθεὶς,  
 Ὡς δὲ Θεὸς ἀνάσθηθεὶς.  
 Καὶ ὡς ἄμνός σφαγιασθεὶς,  
 Τῷ πατρὶ προσενεχθεὶς.  
 Ὡς υἱὸς ἀγαπητός,  
 Οἰμοσύνῃ καὶ πόθῃ.  
 Ὡς ἁμώμος δὲ προσφορά,  
 Ἀσπίλος καὶ καθάραι.  
 ἵνα ῥύσῃς ἐκ τινὺ φθοράν,  
 Τινὺ προπατορικῶν ἀφάν.  
 Τὸν ἄνθρωπον ὑπὸ τὸν ἄδην,  
 Ἐκ τῆ δεσμῆς ἔς τὸ σκοπιδί.  
 Ὁ ἐν ἐδέμ πρῶτον ὄξωείδῃ,  
 ἔς τοις δαίμοσιν αἰχμαλωτίδῃ.  
 Καὶ ὑπὸ σὲ γὰρ ἐμακρυνῇ,  
 Καὶ τοῖς κτήνεσι συνεβλήδῃ.  
 Καὶ τῷ ἀλάστορι ἐδεσλώδῃ,  
 Τῶν παθῶν ἔς ἐπληρώδῃ.  
 Καὶ παντελῶς ἀπεγυμνώδῃ,  
 Κακοῖς κακῶς ἔς ἐνεκρώδῃ.  
 Ἐπικρατῆντος τῆ θανάτου,  
 Τῆ δεινῆ καὶ πικροτάτης.  
 Ὁ δύσλυνος βασανισμένος,  
 Ἀθλιὸς κατακειμένος.  
 Πέντε χιλιάδες πεντακόσους,  
 Σώσεις ἡρόνους λέγω πόσους.  
 Εἰς τῇ ἁδὲ τὰ ταμεῖα,  
 Τῆ σατανᾶ τινὺ κατοικία.  
 Ὁ πᾶ ἥτον σιλαβωμένος,  
 Ἐκ δαιμόνων κρατημένος.  
 Ἀλλὰ εἰς ὡς πανοικτίρμων,  
 Τῇ φύσει μόνος ἐλεήμων,  
 Ἐκατέβης εἰς τὸν ἄδην,  
 Στὸ βαθυτάτο σκοπιδί.

Καὶ τὸν θάνατον θανατώσας,  
 Καὶ ἡμᾶς ἀναζώσας.  
 Κ' ἐχθρὸς ὁ πλάνος θανατῆται,  
 Καὶ ὁ νεκρωθεὶς ἀδὰμ ὑψέται.  
 Πᾶτον ζοφερὸς κατεσιγμένος,  
 Καὶ δεινῶς κατεφθαρμένος,  
 Καὶ εἰς τινὺ φυλακῶν βαλμένος,  
 Διὰ τὸ χρεός τε δεμένος.  
 Σὺ δὲ σὴρ αὐτὸ πληρώσας,  
 Καὶ τὰς πάντας λυθέρωσας,  
 Ὁ Θεὸς ἄνθρωπος Χειρὸς με,  
 Ὁ ἐλεήμων ἔς Θεός με.  
 Ἐπλέρωσες τὸ χρέος ὅλον,  
 Τὸ βαρὺ ὑπὸ τὴν κόσμον ὅλον.  
 Μάλιστα ἔς βαρυτάτον,  
 Ἀσώσον ἔς βαθυτάτον.  
 Καὶ ὑπὸ τὸ χρέος εὐγαλῆστον,  
 Καὶ τὸ ἡράμμι ἐσχιώσας τον.  
 Μὲ τὸ αἷμα σου τὸ θεῖον,  
 Καὶ πολὺ τιμὸν ἀγίον.  
 Καὶ τὸν ἀρχέκακον νεκρώσας,  
 Καὶ τὸν ὄφιν θανατώσας.  
 Καὶ τὸν ἄνθρωπον ζώσας,  
 Καὶ τιμῆς καταξιώσας.  
 Καὶ λοιπὸν λυθέρωσας τον,  
 Στὴν ἀρχὴν τῆς τάξεως ἐβαλές τον.  
 Κ' ἐκάμες ἀγάπην ἔς φίλιαν,  
 Δι' ἡμέρον φιλάνθρωπίαν.  
 Δι' ἄκραν ἀγαθότητα,  
 Μετὰ τινὺ ἀνθρωπότητα.  
 Ἡ ζιὰς ἡ μακαρία,  
 Ἡ θεότης ἡ ἀγία,  
 Μὲ τὸν ἄνθρωπον φιλιὰ,  
 Καὶ ἔνωσις ἐγγύη μία.  
 Διὰ χριστότητα ἰδίαν,  
 Καὶ ἄφατον οἰκονομίαν.

Ἐδόξασας ἡγίασας,  
 Εἰς ἑρᾶνες ἐβίβασας.  
 Ἀνέστησας ἐφώτισας,  
 Ἐτίμησας ἐκόσμησας.  
 Ἐζώωσας ἐλάμψωσας,  
 Ἐμύεισας ἐκάλλωσας.  
 Τὸ λοιπὸν οὐχαεῖσθε,  
 Κλίνω γόνυ προσκυῶσθε.  
 Ὑμῶς τὴν θεοτότητα,  
 Οὐ μολόγῳ τὴν ἀγαθότητα.  
 Πιστῶ τὴν οἰκονομίαν,  
 Τὴν πρὸς ἐμὲ φιλαγῶν.  
 Μεγαλυνῶ τὰ μεγαλεῖα,  
 Τὴν πόσιν δὲ δόρυγεία.  
 Θαυμάζω τὰ θαύματά σου,  
 Ἐξαγγέλλω τὰς χάριτάς σου.  
 Καὶ τὰ πάθη προσκυῶσθε,  
 Καὶ φιλῶ ἡ τὸν σταυρόν σου.  
 Δοξάζω τὴν ἀνάστασίν σου,  
 Τιμῶ ἡ τὴν ἀνάληψίν σου.  
 Τὰ σά μυστήρια ἡ θεῖα,  
 Τὴν ἄπειρον οἰκονομίαν.  
 Πᾶς ἐμὲ τὸ ἄμῃς Χειρήμες,  
 Μᾶς ἀνάστησες Θεέ μου.  
 Ὁ ὁρατὸς ἡ ἀόρατος,  
 Εἰς μνημεῖα μικρὰ τὰ τὸν ταφείς.  
 Ὁ πάντα κρατῶ ἐν τῇ δρακίσει,  
 Πᾶσαν πνολὴν ἐν τῇ χειρίσει.  
 Πῶς ἐχωρέθης ἐν μνημείῳ,  
 Τῷ σωματίσει τῷ ἁγίῳ.

Εἰς μικρὸν κατοικητήριον,  
 Ὁ πᾶσαι φῶς τειρήλιον.  
 Ἡ πηγή τῆς ἰαμάτων,  
 Τῶν ἀμετήτων σε θαυμάτων.  
 Καὶ ἰατρός ἡ τῆς παθῶν,  
 Καὶ δότη ἡ τῆς ἀγαθῶν.  
 Ὁ πᾶς τὸς νεκροὺς ζῶνεις,  
 Καὶ χολὰς ἐπανορθώνεις.  
 Ταῦτα πάντα ποιητάς,  
 Ὑπομένεις λυτῶτάς.  
 Διὰ τὴν τὴν κόσμῳ σωτηρίαν,  
 Καὶ ἡμῶν ἐλευθερίαν.  
 Καὶ ζήμιερος ἀνέστης,  
 Καὶ εὖς μαθητὰς ἐπέστης.  
 Διδούς εἰς αὐτοὺς τὴν εἰρήνην,  
 Τὴν ἄμετρον χαρὰν ἐκείνῳ.  
 Ταῦτ' ἐμὲ Χειρήμες,  
 Ἰησοῦ γλυκύτατέ μου.  
 Ἀγάπῃ λέγω ἡ εἰρήνῃ,  
 Καθὼς τὴν ἔλαβαν ἡ κείνοις.  
 Πάντ' ἀγάπῃ νάχω σ' ὅλος,  
 Καθαρὰν μὲ χολὰς δόλος.  
 Εἰς μικροὺς ἡ σε μεγάλους,  
 Εἰς ἐχθροὺς φίλους ἡ ἄλλους.  
 Καὶ τίλος δὲ ὁπολαβῆναι,  
 Καὶ ἡμῶς ἀξιώθῃναι,  
 Στὸν ἑρᾶνιον ὑμῶν.  
 Νὰ σε ὑμνεύω σὺν αἰῶσι.  
 Εἰς τὴν χάριν δὲ τῆς ζώντων,  
 Καὶ σκηναῖς δικαίων ὄντων.



ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ

Συνὸ Θεῶ τοῦ ὅλου Ἐνιαυτοῦ  
κατ' ἐπιτομῇ.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἐχὼν ἡμέρας, λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ'.  
καὶ ἡ νύξ ὥρας, ιβ'.

Εἰς τ' α'. Συμεῶν, καὶ τ' Οὐβ.  
Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου  
καὶ ἐλαίου.

β'. Μάμαντος, καὶ Ἰωάννης τῆς  
νῆς αὐτοῦ.

γ'. Ἀνδρέας Ἱερομάρτυρ.

δ'. Βαβύλα Ἱερομάρτυρ.

ε'. Ζαχαρίας Προφήτης.

ς'. Τῶ Ταξιάρχῃ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

ζ'. Σώζοντας, μάρτυρ.

η'. Τὸ ῥυτίσιον τῆς Θεοτόκου.

Ἀργία, καὶ Ἰχθύος  
κατάλυσις.

θ'. Ἰωαννὴς καὶ Ἀννης.

Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.  
ι'. Μωδοῦρας μάρτυρ.

ια'. Θεοδώρας τῆς Οὔσιας.

ιβ'. Αὐτονόμος Ἱερομάρτυρ.

ιγ'. Κορνηλίῃ Ἱερομ. καὶ ἐ-  
κατοντάρχη.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

ιδ'. Τῶ Σταυρῷ.

Ἀργία καὶ νηστεία, ἐν ᾗ αὐτὴ  
ἡμέρα τύχη.

ιε'. Νικήτα, μάρτυρ.

ισ'. Εὐφημίας, μάρτυρ.

ιζ'. Σοφίας, μάρτυρ.

ιη'. Εὐμερίου τοῦ Θαυμα-  
τουργοῦ.

ιθ'.

ιθ'. Τροφίμω, μάρτ.  
 κ. Εύσαθίου, μάρτ.  
 Κατάλυσις οἶνου καὶ ἐλαίου.  
 καὶ Κοδράτω Ἀποστόλῃ.  
 κβ'. Φωκᾷ, Γερομάρτ.  
 κγ'. Ἡ σύλληψις τοῦ Προ-  
 δρόμου.  
 Κατάλυσις οἶνου καὶ ἐλαίου.  
 κδ'. Θέκλης τῷ πρωτομάρτ.  
 κέ. Εὐφροσύνης τῇ Οσίας.

κς'. Γεωάννης τῷ Θεολόγῳ καὶ  
 Εὐαγγελιστῇ.  
 Ἀργία καὶ κατάλυσις οἶνου,  
 καὶ ἐλαίου.  
 κζ'. Καλλιστράτῳ, μάρτ.  
 κή. Χαρίτωνος τοῦ ὁμολο-  
 κῆ.  
 κθ'. Κυριακοῦ τοῦ ἀναχω-  
 ρητοῦ.  
 λ'. Γρηγορίου Γερομαρ-  
 τῆς Ἀρμενίας.

# ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

Ἐχὼν ἡμέρας, λβ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας. ια'.  
 καὶ ἡ νύξ ὥρας, ιγ'.

α'. Ἀνανίας Ἀποστόλῃ καὶ Ρω-  
 μανῶ τοῖς μελωδῇ.  
 β'. Κυθριανῶ Γερομάρτ. τῷ  
 Γεσίμῳ.  
 γ'. Διονυσίῳ τῷ Ἀρεοπα-  
 γίτῳ Γερομάρτ.  
 δ'. Γεροθέῳ ἐπισκόπῳ Ἀ-  
 θηνῶν.  
 ε'. Χαριτίνῳ, μάρτ.  
 ς'. Θωμᾷ τῷ Ἀποστόλῳ.  
 Κατάλυσις οἶνου καὶ ἐλαίου.  
 ζ'. Σεργίῳ, καὶ Βάκχῳ τῷ  
 μάρτ.

η'. Πελαγίας τῆς Οσίας.  
 θ'. Γεωργίου τῷ Ἀλφαίῳ.  
 ι'. Εὐλαμπίῳ, μάρτ.  
 ια'. Φιλίππῳ Ἀποστόλῳ.  
 ιβ'. Πρόβῳ, μάρτ. καὶ Κοσ-  
 μᾷ τῷ ποιητῇ.  
 ιγ'. Κάρπῳ, μάρτ.  
 ιδ'. Ναζαρεῖ, μάρτ.  
 ιε'. Λεκιανῶ, μάρτ.  
 ις'. Λογγίνου τοῦ ἐκατον-  
 τάρχε.  
 ιζ'. Ωσπὲρ, τῷ Ἀνδρέῳ τῷ ἐν  
 τῇ κείσῃ, ἐκ Κρήνης.



βή. Λεκά τῷ Εὐαγγελιστῷ.

Κατάλυσις οἶνε, καὶ ἐλαίῃς.

γ. Γωὴλ Προφήτῃς.

κ'. Ἀρτεμίδης, μάρτυρ.

κβ'. Γλαυκίανος τῷ μεγάλῳ.

κγ'. Ἀβερκίῃς τῷ θαυμα-  
τουργῷ.

κδ'. Γακάβη τῷ Ἀδελφο-  
θεῷ.

Κατάλυσις οἶνε καὶ ἐλαίῃς.

κε'. Ἀρέθα, μάρτυρ.

κς'. Τῷ ἁγίῳ Δημητρίῳ.

Αργία, ἐκ κατάλυσις οἶνε  
καὶ ἐλαίῃς.

κζ'. Νέστωρ, μάρτυρ.

κη'. Στεφάνος τῷ σαββαίτῃ  
ἐκ ποιητῷ.

κθ'. Ἀναστασίας τῆς ῥω-  
μαίας, καὶ Ἀβραμίδης.

λ'. Ζήνωνος, μάρτυρ.

λβ'. Στάχυος τῷ Ἀποστόλῳ.

## ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

Εἴχων ἡμέρας, λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ι. καὶ  
ἡ νύξ ὥρας, ιδ'.

α'. Τῶν Ἀγίων Ἀναργύ-  
ρων.

Κατάλυσις οἶνε, ἐκ ἐλαίῃς.

β'. Ἀκινδύης, μάρτυρ.

γ'. Ἀπεφίμα, μάρτυρ.

δ'. Γεωργίου ὁσίου τῷ με-  
γάλῳ.

ε'. Γαλακτίανος, μάρτυρ.

ς'. Παύλος ἀρχιεπισκοπῇ τῷ ὁ-  
μολογητῷ.

ζ'. Λαζάρου ὁσίου τῷ θαυ-  
ματουργῷ.

η'. Τῷ Ταξιάρχῃ.

Αργία, καὶ κατάλυσις  
οἶνε καὶ ἐλαίῃς.

θ'. Οὐρησιφόρος, μάρτυρ.

ι'. Εὐάγγελος τῷ Ἀποστόλῳ.

ιβ'. Μηνῶν, Βίκτωρ, καὶ  
Βικεντίῃς, μαρτύρων.

ιγ'. Γεωργίου τῷ ἐλεήμονος,  
καὶ Νείλου.

Κατάλυσις οἶνε, καὶ ἐλαίῃς.

ιδ'. Γεωργίου τοῦ Χρυσό-  
στόμου.

Ἀργία, καὶ κατάλυσις  
οἶνε καὶ ἐλαίᾳ.

ιδ'. Τῷ ἁγίου Ἀποσ. Φι-  
λίππε.

Ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλ.  
καὶ ὑποκρέα τῷ Χρῷ γρῶν.

ιε'. Γουεῖα, μάρτ.

ισ'. Ματθαῖος τῷ Εὐαγγε-  
λιστῷ.

Κατάλυσις οἶνε καὶ ἐλαίᾳ.

ιζ'. Γρηγορίου ἐπισκόπου  
Νεοκαισαρείας τῷ Θεο-  
ματρῷ.

ιη'. Πλάτωνος καὶ Ρώμανοῦ  
μάρτ.

ιθ'. Βαρλαάμ καὶ Ἀβδίου  
Προφ.

κ'. Γρηγορίου τοῦ δεκαπο-  
λίτη, καὶ Πρόκλη.

κα'. Τὰ εἰσόδια τῆς Ὁκτῆς.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος κατάλ.

κβ'. Φιλήμονος τῷ Ἀποσ.

κγ'. Γρηγορίου ἀπαραγαντί-  
νων.

κδ'. Κλήμεντ. Πάπ. Ρώμ.

κε'. Τῆς ἁγίας μεγαλομάρ-  
τυρος αἰκατερίνης.

Ἀργία, κατάλυσις οἶνε  
καὶ ἐλαίου.

κς'. Ἀλυπίου τῷ Κιονίτῃ.

κζ'. Ἰακώβου τῷ πέρσε, μ.

κη'. Στεφάνου τῷ νέῳ.

κθ'. τῷ ὁσίῳ Ἀνακίου, καὶ  
παραμόνου.

λ'. Τῷ ἁγίῳ Ἀπ. Ἀνδρέῳ.

Ἀργία, καὶ κατάλυσις οἶνε,  
καὶ ἐλαίᾳ.

## ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας, λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, θ'. καὶ  
ἡ νύξ ὥρας, ιε'.

α'. Ναεμ τῷ Προφήτῃ.

β'. Ἀββακὺμ, τῷ Προφ.

γ'. Σοφονίᾳ, Προφ.

δ'. Βαρβάρας, καὶ Ἰωάννα

τῷ Δαμασκηνῷ.

Κατάλυσις οἶνε καὶ ἐλαίᾳ.

ε'. Σάββα ὁσίῳ τῷ ἡγιασ-  
μένου.



Ἀργία, κατάλυσις οἴνου,  
καὶ ἐλαίαις.

ς'. Τῷ ἁγίου Νικολάου ἐ-  
πισκ. Μύρων τ' Λυκίας.

Ἀργία, καὶ κατάλυσις οἴνου  
καὶ ἐλαίαις.

ζ'. Ἀμβροσίῳ ἐπισκ. Με-  
διολαίων.

η'. Παπατίῳ τῷ Οσίῳ.

θ'. Ἡσύκλῃ φιλῆς τῆς ἁγίας  
Ἀννης.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίαις.

ί'. Μλωᾶ, μάρτ.

ια'. Δαυιδ τῷ συλίτῃ.

ιβ'. τῷ ἁγίου Σπυρίδωνος  
ἐπισκ. Τριμυθέντος.

Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίαις,  
καὶ Ἀργία.

ιγ'. Εὐκρατίου, καὶ τῷ συν  
αὐτῷ μαρ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίαις.

ιδ'. Θύρση, μάρτ.

ιε'. Ελδθεῖς, Γερομάρτ.

ισ'. Ἀγγαίῳ Προφ.

ις'. Δαυιδ τῷ προφήτῃ, καὶ

τῷ τριῶν παίδων.

Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίαις.

ιη'. Σεβαστιανῷ, μάρτ.

ιθ'. Βονιφατίῳ, μάρτ.

κ'. Ἰγνατίῳ Γερομάρτ.

Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίαις.

κά'. Γελιαῖνῃ, μάρτ.

κβ'. Ἀντισσίου τῆς φερ-  
μακολυβίας.

κγ'. Δέκα μαρ τ' ἐν Κρήτῃ.

κδ'. Εὐγενίῳ ὁσιομάρ.

κε'. Ἡ καὶ σάρκα γυνήσις  
τῷ Κυρίῳ. Πάχα.

Ἀργ. ἑξήμερος, καὶ κατάλ.  
εἰς πάντα. ὁμοίως καὶ  
ὅλον τὸ δωδεκαή-  
μερον, κατάλ.

κς'. Τὰ ἐπιλόγια τ' Θεῶν.

κζ'. Τῷ ἁγίῳ Στεφάνῳ πρω-  
τομάρτυρος.

κή'. τῷ ἁγίῳ Δυσμυρίῳ  
μαρτ.

κθ'. Τῶν ἁγίων Νηπίων.

λ'. Ἀνυσίας, μάρτ.

λα'. Μελαίνῃ τῆς ὁσίας.

## ΜΗΝ ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΣ.

Εἰχων ἡμέρας, λα. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ι. καὶ  
ἡ νύξ ὥρας, ιδ'.

α. Ἡ περιτομή τῷ Κύ, καὶ  
Βασιλεῖς τῷ μεγάλου.

Αργία.

β. Σιλβέστρου Πάπα Ρώμ.

γ. Γορδίου, μάρτ.

δ. Ἡ συνάξις τοῦ Ἀποσ.

ε. Θεοπέμπτου, μάρτ.

ς. Τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ  
Κυρίου.

Αργ. καὶ κατάλ. εἰς πάντα.

ζ. Ἡ συνάξις τῷ Προδρό-  
μου.

Αργία, καὶ ἰχθύος κατάλ.

η. Τῆς ὁσίας Δομνίκης.

θ. Πολυέλκτου, μάρτ.

ι. Γρηγορίου Νύσσης.

ια. Θεοδοσίου τῷ κοινοβι-  
άρχου.

Κατάλυσις οἶνου, καὶ ἐλαίου.

ιβ. Τατιανῆς, μάρτ.

ιγ. Ερμούλου, μάρτ.

ιδ. Τῶν αἰαιρετῶν ἐν  
ραϊδοῦ.

ιε. Ἰωάννης τῷ καλυβίτῃ.

ισ. Ἡ προσκυώνσις τῆς ἀ-  
λύσεως τῷ ἁγίῳ Πέτρῳ.

Κατάλυσις οἶνου, καὶ ἐλαίου.

ιζ. Τῷ ἁγίῳ Ἀντωνίου.

Αργ. καὶ κατάλ. οἶνου καὶ ἐλ.

ιη. Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου.

Αργ. καὶ κατάλ. οἶνου, καὶ ἐλ.

ιθ. Μακαρίου τοῦ αἰγυπτίου,  
καὶ Ἀρσενίου Κερκύρας.

κ. Εὐθυμίου ὁσίου τῷ μεγ.

Αργ. καὶ κατάλ. οἶνου, καὶ ἐλ.

κα. Μαξίμου ὁσίου τοῦ ὁ-  
μολογητῆ.

κβ. Τιμοθέου τῷ Ἀποσ.

Κατάλυσις οἶνου, καὶ ἐλαίου.

κγ. Κλήμεντος Ἱερομ.

κδ. Ξεῖνης τῆς ὁσίας.

κε. Γρηγορίου τῷ Θεολόγῳ.

Αργ. καὶ κατάλ. οἶνου καὶ ἐλ.

κς. Ξενοφάντος τῷ ὁσίου.

κζ. Τῷ Χρυσόστομῳ.

Αργία, καὶ κατάλυσις  
οἶνου καὶ ἐλαίου.

κη. Εφραίμ ὁσίῳ τῷ Σύρου.

κθ.



κθ'. Η' ἀνακομιδὴ Ἰγνατ.

Γερομ.

λ'. Τῶν τειῶν Ἱεραρχῶν

Βασ. Γρηγ. ἘΓωαν.

Ἀργία, Ἐχθύος κατάλ.

λά. Τῶν Ἀναργύρων.

# ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

Ε'χων ἡμέρας, κή. ἡ, κθ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας,  
 ια'. καὶ ἡ νύξ ὥρας ιγ'.

α'. Τῶν ἁγίων Μάρτ. Τρύφωνος.

β'. Η' Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυ-  
 εῖς ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀργία, καὶ ἔχθυρος κατάλ.

γ'. Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου.

δ'. Ἰσιδώρου ὁσίου τοῦ πηλε-  
 σιώτου.

ε'. Ἀγάθης, μάρτ.

ς'. Βουκόλου ἐπισκ. Σμύρ-  
 νης.

ζ'. Παρθενίης ἐπισκ. Λαμ-  
 ψάκων.

η'. Θεοδώρου μάρτ. τοῦ στρα-  
 τιλάτου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

θ'. Νικηφόρου, μάρτ.

ι'. Χαραλάμπους, μάρτ.

ια'. Τῶν ἁγίων ἱερομάρτυ-  
 ρος Βλασίου.

Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.

ιβ'. Μελετίου Ἀντιοχείας.

ιγ'. Μαρτινιανῶν τοῦ ὁσίου.

ιδ'. Αὐξεντίου τοῦ ὁσίου.

ιε'. Οὐνισίμου Ἀποστόλου.

ισ'. Παμφιλίης, μάρτ.

ιζ'. Θεοδώρου τοῦ τύραννος.

Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.

ιη'. Λέοντος Πάπα Ῥώμης.

ιθ'. Ἀρχίππου Ἀποστόλου.

κ'. Λέοντος ἐπισκόπου Κα-  
 τάνης.

κα'. Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμ-  
 βόλοις.

κβ'. Τῶν ἁγίων Μαρτύ-  
 ρων τῶν ἐν τοῖς ὁσίοις.

κγ'. Πολυκάρπου ἐπισκό-  
 που σμύρνης.

κδ'. Τῶν Προδρόμων, εὐρε-  
 σις.

Κα-

Κατάλυσις οἶνε, καὶ ἐλαίε.

κβ'. Ταρασίε Κωνσταντι-  
πόλεως.

κγ'. Πορφυρίε Γάζης.

κδ'. Προκοπίου τῆ ὁμολο-

γητῆ.

κθ'. Βασιλείου τοῦ ὁμολο-  
γητοῦ.

κθ'. Τῆ ὁσίε Κασσιανῆ τῆ  
Ρωμαίε.

## ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας, λά. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιβ'.  
καὶ ἡ νύξ, ὥρας, ιβ'.

α'. Τῆς ἀγίας ὁσίου. Εὐ-  
δοκίε.

β'. Θεοδότῃ Κυρίως.

γ'. Εὐξοπίε, μάρτ.

δ'. Γερασίμῃ τῆ ὁσίου.

ε'. Κόνωνε, μάρτ.

ς'. Τῶν ἐν τῇ ἀμμοείῳ νεο-  
φανῶν Μαρτύρων.

ζ'. Καπίτωνε, Χερσῶνε  
ὁσιομαρτ.

η'. Θεοφυλάκτου Νικομη-  
δείε.

θ'. Τῶν ἀγίων, μ'. Μαρ-  
τύρων.

Ἀργία καὶ κατάλυσις  
οἶνε, καὶ ἐλαίε.

ι'. Κοδράτῃ, μάρτ.

ια'. Σωφρονίου πατριάρχ.

Γεροσολύμων.

ιβ'. Θεοφάνους ὁσίου τῆ ὁ-  
μολογητῆ.

ιγ'. Νικηφόρου Κωνσταντι-  
πόλεως.

ιδ'. Βενεδίκτη τῆ ὁσίου.

ιε'. Ἀγαπίου, μάρτ.

ισ'. Σαβίνου, μάρτ.

ιζ'. Ἀλεξίε, τῇ ἀνθρώπου  
τῇ Θεῷ.

ιη'. Κυρίλλου ἀρχιεπ. Γε-  
ροσολύμων.

ιθ'. Χρυσάνθῃ, μάρτ.

κ'. Τῶν ὁσίων τῶν ἀναιρε-  
θέντων ἐν τῇ μονῇ τοῦ  
ἀγίου Σάββα.

κα'. Γαβριήλ ἐπισκ. τῆ ὁμο-  
λογητοῦ.

κβ'.



αβ'. Βασιλείς, ἱερομάρτ.  
 κγ'. Νίκωνος τῷ ὁσιομάρτ.  
 κδ'. Τῷ ὁσίῳ Ζαχαρίῳ.  
 κέ. Ο' Εὐαγγελισμὸς τῆς  
 Θεοτόκου.

Αργία, Ἐἰχθύος κατάλ.  
 κς'. Η' σμύλξις τῷ Ἀρχι-  
 ερατῆγι Γαβριήλ.  
 Κατάλυσις οἴνου, κῆλαις.

κς'. Ματθῶνῃς τῆς ἐν Θεο-  
 σαλονικῇ.

κη. Στεφάνῳ ὁσίῳ τῷ Θαυ-  
 ματουργῷ.

κθ'. Μάρκῳ ἐπισκ. Ἀρεθ-  
 σίων.

λ'. Γεωργίου τῆς κλίμακος.

λά. Ὑπατίῃ τοῦ Θαυμα-  
 τουργοῦ.

# ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ.

Ἐχὼν ἡμέρας, λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιγ'. καὶ  
 ἡ νύξ ὥρας, ια'.

α'. Τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς  
 αἰγυπτίας.

β'. Τίτῳ ὁσίῳ τῷ Θαυμα-  
 τουργῷ.

γ'. Τῷ ὁσίῳ Νικήτῃ.

δ'. Γεωργίου τῷ ὑμνογράφῳ.  
 ε' Θεοδῶλῳ, μάρτ.

ς'. Εὐτυχίῳ Κωνσταντινου-  
 πόλεως.

ζ'. Γεωργίῳ Μελετινῇς.

η'. Ἡρώδιανος τῷ Ἀποσό-  
 λου.

θ'. Εὐφυχίου, μάρτ.

ι'. Τερσητίῳ, μάρτ.

ια'. Ἀντύπα Ἐπισκόπου  
 Περγάμῃς.

ιβ'. Βασιλείῳ Ἐπισκόπῳ  
 Παρείς.

ιγ'. Ἀρτέμονος, ἱερομ.

ιδ'. Μαρτίνου Πάπα Ρώ-  
 μῃς.

ιε'. Ἀρισάρχῃ τοῦ Ἀποσό-  
 λου.

ισ'. Ἀγάπῃς, Εἰρήνῃς,  
 Χιονίας, μάρτ.

ιζ'. Συμεῶν τοῦ ἐν τῇ Περ-  
 σίδι.

ιη'. Τῷ ὁσίῳ Γεωργίου.

ιδ'. Γωάννου τοῦ παλαιο-  
λαυρείτου.

κ'. Θεοδώρου τριχινᾶ.

κα'. Γιανναρεῖς ἱερομ.

κβ'. Θεοδώρα συκεώτη.

κγ'. Τῆς Ἀγίας Γεωργίου.

Ἀργία, καὶ κατάλυσις  
οἶνου, καὶ ἐλαίου.

κδ'. Σάββα τῆς στρατηλάτης.

κε'. Τῆς Ἀγίας Μάρκας, τῆς  
Εὐαγγελ.

Ἀργία, καὶ κατάλυσις

οἶνου, καὶ ἐλαίου.

κς'. Βασιλέως, ἱερομ. Ἐ-  
πισκ. Ἀμασ.

κζ'. Συμεὼν συγγενὲς τῆς  
Κυρίου.

κή. Γάσωνος, Ἐ Σωσιπά-  
τρως. Ἀποσ.

κθ'. Μέμνονος τῆς Θαυμα-  
τουργῆς.

λ'. Γακώβου ἀδελφοῦ τοῦ  
Θεολόγου.

Κατάλυσις οἶνου, καὶ ἐλαίου.

## Μ Η Ν Μ Α Ι Ο Σ.

Ἐχων ἡμέρας, λά. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιδ'.  
καὶ ἡ νύξ ὥρας, ι'.

α'. Ἰερεμίας τῆς προφήτης.

β'. Τῆς Ἀγίας Ἀθανασίας.

Κατάλυσις οἶνου, καὶ ἐλαίου.

γ'. Τιμοθέου καὶ Μαύρας,  
μαρτύρων.

δ'. Πελαγίας τῆς Ὁσίου-  
μάρτ.

ε'. Εἰρήνης, μάρτ.

ς'. Τῆς Δικαίου Γώβ.

ζ'. Τῶν σημείων τῶν ✠ Ἐ Ἀ-  
κατίης μάρτ.

η'. Γωάννης τῆς Θεολόγου, καὶ  
Ἀρσενίου.

Ἀργία, καὶ κατάλυσις  
οἶνου, Ἐ ἐλαίου.

θ'. Ἡσαΐας τῆς προφήτης, καὶ  
Χεισοφόρος.

ι'. Σίμωνος Ἀποσ. τοῦ ζη-  
λωτοῦ.

ια'. Μωκίης, ἱερομάρτ.

ιβ'. Ἐπιφανίης ἐπισκ. Κύ-  
πρου.



ιγ'. Γλυκερίας, μάρτ.  
 ιδ'. Ἰσιδώρου μάρτ. τῷ ἐν  
 τῇ Χίῳ.  
 ιε'. Παχωμίου ὁσίου τοῦ  
 μεγάλ.  
 ις'. Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἡ-  
 γιασμένου.  
 ιζ'. Ἀνδρονίκου τοῦ Ἀπο-  
 σόλ.  
 ιη'. Πέτρου, καὶ Διονυσίου,  
 μάρτ.  
 ιθ'. Παῖσιος Πρέσβης μαρ.  
 κ'. Θαλαλαίς, μάρτ.  
 κα'. Κωνσταντίνου καὶ Ελέ-  
 νης.  
 Ἀργία, καὶ ἰχθύος κα-  
 τάλυσις.

κβ'. Βασιλίσκης, μάρτ.  
 κγ'. Μιχαὴλ ἐπισκόπου  
 Συναδων.  
 κδ'. Συμεὼν τῷ ἐν τῷ θαλάσῳ  
 μαρτυρῶν.  
 Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.  
 κέ. Τοῦ Προδρόμου ἡ γ'.  
 εὐρεσις.  
 Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.  
 κς'. Κάρπης τῷ Ἀποσόλ.  
 κζ'. Θεράποντος, Ἱερομάρτ.  
 κη'. Νικήτα ἐπίσκ. Χαλ-  
 κιδόνης.  
 κθ'. Θεοδοσίας ὁσιομάρτ.  
 λ'. Ἰσαακίου μονῆς Δαλ-  
 μάτων.  
 λα'. Ἐρμείας τῷ Ἀποσόλ.

## ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ.

Ἐχὼν ἡμέρας, λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιε'.  
 καὶ ἡ νύξ ὥρας, θ'.

α'. Γεσίνου τοῦ φιλοσόφου,  
 μάρτ.  
 β'. Νικηφόρου τοῦ ὁμολο-  
 γητοῦ.  
 γ'. Λουκιλλιανῶν.  
 δ'. Μητροφάνους Κωνσταντι-

νεπόλεως.  
 ε'. Δωροθέου Τύρου.  
 ς'. Βησσαρίωνος τοῦ Σαυ-  
 ματρῶν.  
 ζ'. Θεοδότου Ἀγκύρας.  
 η'. Θεοδώρου τῷ στρατηλάτῃ.

Κατ

Κατάλυσις οἶνε, ἔλαιε.

θ'. Κυρίλλε Ἀλεξανδρείας.

ι'. Τιμοθέου Πρέσβης.

ια'. Βαρθολομαίε, καὶ Βαρνάβα τῷ Ἀποσ.

Κατάλυσις οἶνε, καὶ ἔλαιε.

ιβ'. Οὐνεφρίε τῷ Οσίου.

ιγ'. Τειφυλλίε λδικοσίας.

ιδ'. Ἐλισαίε τοῦ Προφ. καὶ Μεθοδίου.

ιε'. Ἀμμῶς, Προφ.

ισ'. Τύχωνος ἀμαθύντων.

ιζ'. Σαμουήλ, μάρτ.

ιη'. Λεοντίου, μάρτ.

ιθ'. Γέδα ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου.

κ'. Μεθοδίου Πατέρων.

κά'. Γουλιανῷ τῷ παρσέως, μάρτ.

κβ'. Εὐσεβίου σαμωσά-

των.

κγ'. Ἀγριππίνης, μάρτ.  
κδ'. Τῷ Προδρόμου.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος κα-  
τάλυσις.

κε'. Φιδρωνίας, μάρτ.

κς'. Δαβίδ τῷ ἐν Θεσσαλο-  
νίκῃ.

κζ'. Σαμφὼν τοῦ ξουοδό-  
χου.

κή'. Τῶν ἁγίων Ἀναργύ-  
ρων.

κθ'. Τῶν ἁγίων Ἀποστό-  
λων, Πέτρε καὶ Παύλου.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος κα-  
τάλυσις.

λ'. ἡ συνάξις τῷ ιβ'. Ἀ-  
ποστόλων.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος κατὰ-  
λυσις.

## ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ.

Ἐχὼν ἡμέρας, λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιδ'.  
καὶ ἡ νύξ, ὥρας, ι'.

α'. Τῶν ἁγίων Ἀναργύ-  
ρων.

Κατάλυσις οἶνε, καὶ ἔλαιε.

β'. Τῆς Θεοτόκου τῇ ἐν Βλα-  
χέρναις.

Κατάλυσις οἶνε καὶ ἔλαιου.  
γ'.



γ'. Γακιώτου, μάρτ.

δ'. Ανδρέου ἐπισκ. Κρή-  
της Ἱεροσολ.

ε'. Μάρθας τῆς Οσίας, καὶ  
Αθανασίου τοῦ ἐν τῷ  
Αἴθρῳ.

ς'. Σισών ὁσίου τοῦ με-  
γάλου.

ζ'. Κυριακῆς, μάρτ.

η'. Προκοπίς, μάρτ.

Κατάλυσις οἶνε καὶ ἐλαίῃς.

θ'. Παγκρατίου ἐπισκοπ.  
Ταυρομηνίας.

ι'. Τῶν, μέ. Μαρτύρων.

ια'. Εὐφημίας, μάρτ.

ιβ'. Πρόπλου καὶ Ἰλαρίου  
μαρτ.

ιγ'. Τῶν Ἀρχαγγέλων Γαβρ.

ιδ'. Ἀκύλα τῶν Ἀποστόλων.

ιε'. Κηρύκου καὶ Ἰουλίτης  
μαρτ.

ισ'. Ἀθωογενέους, Ἱερο-  
μάρτ.

ις'. Τῆς ἁγίας Μαρίνης  
μαρτ.

Κατάλυσις οἶνε καὶ ἐλαίῃς.

ιη'. Γακιώτου μάρτ.

ιθ'. Δίε τῶσιν, καὶ Μακρί-

νης.

κ'. Τῶν ἁγίων προφήτου Η-  
λίου.

Ἀργία, καὶ κατάλυσις  
οἶνε, καὶ ἐλαίῃς.

κά. Συμεὼν τῶν σαλῶν, καὶ  
Ἰωάννης.

κβ'. Μαρίας τῆς Μαγδα-  
λυνῆς.

Κατάλυσις οἶνε, καὶ ἐλαίῃς.

κγ'. Τροφίμου, καὶ Θεοφίλου  
μαρτ.

κδ'. Χειρίνης, μάρτ.

κε'. Τῆς ἁγίας Ἀννης κοι-  
μησις.

Κατάλυσις οἶνε, καὶ ἐλαίῃς.

κς'. Τῆς ἁγίας Παρα-  
σκευῆς.

Κατάλυσις οἶνε, καὶ ἐλαίῃς.

κζ'. Τῶν ἁγίων μεγαλομάρ-  
τυ καὶ ἱαματικῶν Παντελεή-  
μονος.

Ἀργία καὶ κατάλυσις  
οἶνου, καὶ ἐλαίου.

κή. Προχώρα τῶν Ἀποστόλων.

κθ'. Καλλινίκου, μάρτ.

λ'. Σύλα τῶν Ἀποστόλων.

λά. Εὐδοκίμου τῶν δικαίων.

ΜΗ'Ν

## ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Εἴχων ἡμέρας, λά. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ'.  
 © ἡ νύξ, ὥρας, ια'.

α. ἡ πρόδος τοῦ Σταυροῦ.

Καί.

Αρχὴ τῆς νηστείας τῆς  
 Θεοτοκῆς.

β. ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψά-  
 νων τῶν ἁγίων Σπυρίδων.

γ. Ἰσαακίς τῶν ὁσίων.

δ. Τῶν ἁγίων ἑπτὰ παι-  
 δων ἡδὲ ἐν Εὐφείᾳ.

ε. Εὐσιγνίς, μάρτ.

ς. ἡ Μεταμόρφωσις τῶν Σω-  
 τήρων.

Αργία, καὶ ἰχθύος κα-  
 τάλυσις.

ζ. Δομετίου ὁσιομάρτυ-  
 ρος.

η. Ἀμιλιανοῦ Ἐπισκόπου  
 Κυζίκου.

θ. Ματθαίου τοῦ Ἀποστό-  
 λου.

ι. Λαυρεντίου, μάρτ. καὶ  
 ἀρχιεπισκόπου.

ια. Εὐπλῆς μάρτ. καὶ ἀρχι-

επισκόπου.

ιβ. Φωτίου, μάρτ.

ιγ. Μαξίμου τοῦ ὁμολο-  
 γητοῦ.

ιδ. Μιχαὴς τῶν Προφήτων.

ιε. Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτό-  
 κου.

Αργία, καὶ ἰχθύος κα-  
 τάλυσις.

ισ. Τῶν ἁγίων Μανδηλίου.

ιζ. Μύρωνος, μάρτ.

ιη. Φλώρου, καὶ λαύρου  
 μαρτύρων.

ιθ. Ἀνδρέου τῶν στρατηλά-  
 των μάρτ.

κ. Σαμψὴλ τῶν τροφίτων.

κα. Θαδδαίου τοῦ Ἀποστό-  
 λου.

κβ. Ἀγαθονίκου, μάρτ.

κγ. Λεππῆς, μάρτ.

κδ. Εὐτυχῆς Γερομ.

κε. Ἡ ἐπαύριος τῶν λειψά-  
 νων τοῦ ἁγίου Βαρθο-

λοῦ.



λομαίου.

κς'. Αἰδμανοῦ, ἔ Ναπα-  
λίας μάρτ.

κζ'. Ποιμένος τῆ ὀσίου.

κη'. Μωϋσέως ὀσίου τῆ αἰ-  
θίοπος.

κθ'. ἡ ὀποτομή τοῦ Προ-

δρόμου.

Αργία, ἔ νησεῖα.

λ'. Αἰλεξάνδρα κωνσταντι-  
νεπόλεως.

λά'. Ἡ κατάθεσις τῆς ζώνης  
τῆς Θεοτόκου.

Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.

Τ Ε Λ Ο Σ.

1818

1771 1877

3/1/22

Εκδόσεις Επικρατείας  
Εκδόσεις Επικρατείας  
Εκδόσεις Επικρατείας 142-8

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ



007000020961